

SÉANCES DU JEUDI 11 MARS 1999
VERGADERINGEN VAN DONDERDAG 11 MAART 1999

MATIN**SOMMAIRE:****EXCUSÉS:**

Page 7245.

ORDRE DES TRAVAUX:

Orateurs: **MM. Coene, Hatry, Mme Willame-Boonen; M. D'Hooghe, M. Di Rupo**, vice-premier ministre et ministre de l'Économie et des Télécommunications, p. 7245.

PROJETS ET PROPOSITIONS DE LOI (Discussion):

Proposition de loi modifiant le Code judiciaire et la loi du 5 août 1991 sur la protection de la concurrence économique.

Proposition de loi insérant un article 309*bis* dans le Code judiciaire et modifiant l'article 20 de la loi du 5 août 1991 sur la protection de la concurrence économique.

Discussion générale. — *Orateurs:* **MM. Hotyat, D'Hooghe**, corapporteurs, **Coene, Mme Willame-Boonen, M. Di Rupo**, vice-premier ministre et ministre de l'Économie et des Télécommunications, p. 7246.

Discussion des articles — Doc. n° 1-614, p. 7252.

Discussion des articles — Doc. n° 1-417, p. 7267.

Proposition de loi modifiant l'article 1er du décret du 4 juillet 1806 concernant le mode de rédaction de l'acte par lequel l'officier de l'état civil constate qu'il lui a été présenté un enfant sans vie.

Proposition de loi modifiant le décret du 4 juillet 1806 concernant le mode de rédaction de l'acte par lequel l'officier de l'état civil constate qu'il lui a été présenté un enfant sans vie.

OCHTEND**INHOUDSOPGAVE:****VERONTSCHULDIGD:**

Bladzijde 7245.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN:

Sprekers: **deheren Coene, Hatry, mevrouw Willame-Boonen; de heer D'Hooghe, de heer Di Rupo**, vice-eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie, blz. 7245.

WETSONTWERP EN WETSVOORSTELLEN (Bespreking):

Wetsvoorstel tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek en van de wet van 5 augustus 1991 tot bescherming van de economische mededinging.

Wetsvoorstel tot invoeging van een artikel 309*bis* in het Gerechtelijk Wetboek en wijziging van artikel 20 van de wet van 5 augustus 1991 tot bescherming van de economische mededinging.

Algemene bespreking. — *Sprekers:* **de heren Hotyat, D'Hooghe**, corapporteurs, **Coene, mevrouw Willame-Boonen, de heer Di Rupo**, vice-eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie, blz. 7246.

Artikelsgewijze bespreking — Gedr. St. nr. 1-614, blz. 7252.

Artikelsgewijze bespreking — Gedr. St. nr. 1-417, blz. 7267.

Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 1 van het decreet van 4 juli 1806 aangaande de manier van opstelling van de akte waarbij de ambtenaar van de burgerlijke stand constateert dat hem een levenloos kind werd vertoond.

Wetsvoorstel tot wijziging van het decreet van 4 juli 1806 aangaande de manier van opstelling van de akte waarbij de ambtenaar van de burgerlijke stand constateert dat hem een levenloos kind werd vertoond.

Proposition de loi modifiant le décret du 4 juillet 1806 concernant le mode de rédaction de l'acte par lequel l'officier de l'état civil constate qu'il lui a été présenté un enfant sans vie.

Discussion générale. — *Orateurs*: **Mme Delcourt-Pêtre**, rapporteuse, **M. Anciaux**, **Mme Milquet**, **M. Van Parys**, ministre de la Justice, p. 7270.

Discussion des articles — Doc. n° 1-623, p. 7272.

Projet de loi relative à la réforme des cantons judiciaires.

Discussion générale — *Orateurs*: **M. Goris**, **M. Van Parys**, ministre de la Justice, p. 7273.

Discussion des articles, p. 7273.

Projet de loi abrogeant l'article 1056, 1°, deuxième alinéa, du Code judiciaire.

Discussion générale, p. 7307.

Projet de loi modifiant l'article 70, § 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973.

Discussion générale, p. 7308.

Discussion des articles, p. 7308.

Projet de loi modifiant les articles 318 à 323 de la loi communale, relatifs à la consultation populaire communale (Évocation).

Projet de loi modifiant les articles 140-1 à 140-6 de la loi provinciale, relatifs à la consultation populaire provinciale (Évocation).

Discussion générale. — *Orateurs*: **MM. Caluwé**, rapporteur, **Vergote**, **Anciaux**, p. 7308.

Projet de loi modifiant la loi électorale communale, coordonnée le 4 août 1932 et la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale.

Discussion générale, p. 7310.

Discussion des articles, p. 7311.

Proposition de loi spéciale modifiant la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles.

Discussion générale, p. 7311.

Discussion des articles, p. 7311.

Projet de loi relative à l'établissement de la liste des électeurs belges établis à l'étranger pour l'élection des Chambres législatives fédérales.

Discussion générale. — *Orateurs*: **Mme Lizin**, rapporteuse, **M. Anciaux**, p. 7312.

Discussion des articles, p. 7313.

Wetsvoorstel tot wijziging van het decreet van 4 juli 1806 aangaande de manier van opstelling van de akte waarbij de ambtenaar van de burgerlijke stand constateert dat hem een levenloos kind werd vertoond.

Algemene bespreking. — *Sprekers*: **mevrouw Delcourt-Pêtre**, rapporteur, **de heer Anciaux**, **mevrouw Milquet**, **de heer Van Parys**, minister van Justitie, blz. 7270.

Artikelsgewijze bespreking — Gedr. St. nr. 1-623, blz. 7272.

Wetsontwerp betreffende de hervorming van de gerechtelijke kantons.

Algemene bespreking. — *Sprekers*: **de heer Goris**, **de heer Van Parys**, minister van Justitie, blz. 7273.

Artikelsgewijze bespreking, blz. 7273.

Wetsontwerp tot opheffing van artikel 1056, 1°, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek.

Algemene bespreking, blz. 7307.

Wetsontwerp houdende wijziging van artikel 70, § 1, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Algemene bespreking, blz. 7308.

Artikelsgewijze bespreking, blz. 7308.

Wetsontwerp tot wijziging van de artikelen 318 tot 323 van de nieuwe gemeentewet betreffende de gemeentelijke volksraadpleging (Evocatie).

Wetsontwerp tot wijziging van de artikelen 140-1 tot 140-6 van de provinciewet betreffende de provinciale volksraadpleging (Evocatie).

Algemene bespreking. — *Sprekers*: **de heren Caluwé**, rapporteur, **Vergote**, **Anciaux**, blz. 7308.

Wetsontwerp tot wijziging van de gemeentekieswet, gecoördineerd op 4 augustus 1932 en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn.

Algemene bespreking, blz. 7310.

Artikelsgewijze bespreking, blz. 7311.

Voorstel van bijzondere wet tot wijziging van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Algemene bespreking, blz. 7311.

Artikelsgewijze bespreking, blz. 7311.

Wetsontwerp betreffende de opstelling van de lijst van de in het buitenland gevestigde Belgische kiezers voor de verkiezing van de federale Wetgevende Kamers.

Algemene bespreking. — *Sprekers*: **mevrouw Lizin**, rapporteur, **de heer Anciaux**, blz. 7312.

Artikelsgewijze bespreking, blz. 7313.

APRÈS-MIDI

SOMMAIRE :

EXCUSÉS :

Page 7315.

MESSAGES :

Page 7315.

Chambre des représentants.

COMMUNICATIONS :

Page 7316.

1. Cour d'arbitrage.
2. Parlement européen.
3. Répression de la Traite des êtres humains.
4. Institut des comptes nationaux.

COMPOSITION DES COMMISSIONS :

Page 7318.

NON-ÉVOCATION :

Page 7318.

PROJET DE LOI (Dépôt) :

Page 7318.

Projet de loi portant assentiment à la Convention entre le Royaume de Belgique et la République socialiste du Vietnam tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, et au Protocole, signés à Hanoï le 28 février 1996.

PROPOSITIONS (Dépôt) :

Page 7318.

M. Happart. — Proposition de loi relative aux conditions de détention des spécimens d'oiseaux de faune européenne nés et élevés en captivité.

M. Nothomb et consorts. — Proposition de loi modifiant la loi du 21 juin 1985 concernant l'enseignement et la loi du 4 août 1986 réglant la mise à la retraite des membres du personnel enseignant et de l'enseignement universitaire et modifiant d'autres dispositions de la législation de l'enseignement.

Mme de Bethune. — Proposition de loi modifiant l'article 70 du Code civil.

MM. Boutmans et Jonckheer. — Proposition de déclaration de révision de la Constitution.

DEMANDE D'EXPLICATIONS (Dépôt) :

Page 7319.

M. Hatry au ministre de l'Agriculture et des Petites et Moyennes Entreprises sur «les conséquences du changement d'attitude du gouvernement à l'égard du règlement européen relatif aux importations de bananes».

NAMIDDAG

INHOUDSOPGAVE :

VERONTSCHULDIGD :

Bladzijde 7315.

BOODSCHAPPEN :

Bladzijde 7315.

Kamer van volksvertegenwoordigers.

MEDEDELINGEN :

Bladzijde 7316.

1. Arbitragehof.
2. Europees Parlement.
3. Bestrijding van de mensenhandel.
4. Instituut voor de nationale rekeningen.

SAMENSTELLING VAN COMMISSIES :

Bladzijde 7318.

NON-EVOCATIE :

Bladzijde 7318.

WETSONTWERP (Indiening) :

Bladzijde 7318.

Wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Socialistische Republiek van Vietnam tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en met het Protocol, ondertekend te Hanoï op 28 februari 1996.

VOORSTELLEN (Indiening) :

Bladzijde 7318.

De heer Happart. — Wetsvoorstel betreffende de voorwaarden voor het houden van in gevangenschap geboren en opgekweekte Europese vogels.

De heer Nothomb c.s. — Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 21 juni 1985 betreffende het onderwijs en de wet van 4 augustus 1986 tot regeling van de pensioenstelling van de leden van het onderwijzend personeel van het universitair onderwijs en tot wijziging van andere bepalingen van de onderwijswetgeving.

Mevrouw de Bethune. — Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 70 van het Burgerlijk Wetboek.

De heren Boutmans en Jonckheer. — Voorstel van verklaring tot herziening van de Grondwet.

VRAAG OM UITLEG (Indiening) :

Bladzijde 7319.

De heer Hatry aan de minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen over «de gevolgen van de gewijzigde houding van de regering ten aanzien van de Europese verordening betreffende de invoer van bananen».

PROPOSITIONS DE LOI (Prise en considération):

Pages 7319 et 7333.

M. Happart. — Proposition de loi relative à la remise en état des sites ayant fait l'objet de travaux d'intérêt public.

MM. Lallemand, Erdman et consorts. — Proposition de loi relative aux problèmes de fin de la vie et à la situation du patient incurable.

QUESTIONS ORALES (Discussion):

Question orale de M. Boutmans au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur «l'éloignement par avions privés d'étrangers expulsés».

Orateurs: **M. Boutmans, M. Van den Bossche**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur, p. 7319.

Question orale de Mme Milquet au vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur sur «le déroulement des élections du 13 juin prochain à Bruxelles».

Orateurs: **Mme Milquet, M. Van den Bossche**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur, p. 7320.

Question orale de M. Hostekint au vice-premier ministre et ministre de la Défense nationale sur «la pose d'une plaque commémorative à Kigali à l'occasion du cinquième anniversaire du massacre des dix paras belges».

Orateurs: **M. Hostekint, M. Poncelet**, vice-premier ministre et ministre de la Défense nationale, p. 7320.

Question orale de M. Vergote au ministre des Finances sur «les distributeurs automatiques de jeux à gratter qui sont en cours d'installation par la Loterie nationale».

Orateurs: **M. Vergote, M. Poncelet**, vice-premier ministre et ministre de la Défense nationale, p. 7321.

Question orale de M. Loones au secrétaire d'État à la Sécurité et secrétaire d'État à l'Intégration sociale et à l'Environnement sur «les arrêtés d'exécution de la loi sur la protection du milieu marin».

Orateurs: **M. Loones, M. Van den Bossche**, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur, p. 7322.

Question orale de M. Istasse au ministre de la Justice sur «les honoraires des experts judiciaires en matière pénale».

Orateurs: **M. Istasse, M. Van Parys**, ministre de la Justice, p. 7322.

Question orale de Mme Mayence-Goossens au ministre de la Justice sur «les mesures préventives du suicide dans les prisons».

Orateurs: **Mme Mayence-Goossens, M. Van Parys**, ministre de la Justice, p. 7323.

DÉSIGNATION D'EXPERTS PAR LE SÉNAT LORS DES PROCHAINES ÉLECTIONS:

Page 7324.

ORDRE DES TRAVAUX:

Page 7324.

DÉCÈS D'UN ANCIEN SÉNATEUR:

Page 7326.

WETSVOORSTELLEN (Inoverwegingneming):

Bladzijden 7319 en 7333.

De heer Happart. — Wetsvoorstel houdende verplichting om de terreinen waarop werken van openbaar nut zijn uitgevoerd in hun oorspronkelijke staat te herstellen.

De heren Lallemand, Erdman c.s. — Wetsvoorstel betreffende de problemen rond het levenseinde en de toestand van ongeneeslijke zieke patiënten.

MONDELINGE VRAGEN (Bespreking):

Mondelinge vraag van de heer Boutmans aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over «de verwijdering van uitgewezen vreemdelingen via privé-vliegtuigen».

Sprekers: **de heer Boutmans, de heer Van den Bossche**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, blz. 7319.

Mondelinge vraag van mevrouw Milquet aan de vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken over «het verloop van de verkiezingen van 13 juni te Brussel».

Sprekers: **mevrouw Milquet, de heer Van den Bossche**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, blz. 7320.

Mondelinge vraag van de heer Hostekint aan de vice-eerste minister en minister van Landsverdediging over «het aanbrengen van een gedenkplaat in Kigali ter gelegenheid van de vijfde verjaardag van de moord op tien Belgische paras».

Sprekers: **de heer Hostekint, de heer Poncelet**, vice-eerste minister en minister van Landsverdediging, blz. 7320.

Mondelinge vraag van de heer Vergote aan de minister van Financiën over «de krabautomaten die de Nationale Loterij aan het plaatsen is».

Sprekers: **de heer Vergote, de heer Poncelet**, vice-eerste minister en minister van Landsverdediging, blz. 7321.

Mondelinge vraag van de heer Loones aan de staatssecretaris voor Veiligheid en staatssecretaris voor Maatschappelijke Integratie en Leefmilieu over «de uitvoeringsbesluiten van de wet op de bescherming van het mariene milieu».

Sprekers: **de heer Loones, de heer Van den Bossche**, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken, blz. 7322.

Mondelinge vraag van de heer Istasse aan de minister van Justitie over «de honoraria van de gerechtelijke deskundigen in strafzaken».

Sprekers: **de heer Istasse, de heer Van Parys**, minister van Justitie, blz. 7322.

Mondelinge vraag van mevrouw Mayence-Goossens aan de minister van Justitie over «de maatregelen ter voorkoming van zelfmoord in gevangnissen».

Sprekers: **mevrouw Mayence-Goossens, de heer Van Parys**, minister van Justitie, blz. 7323.

AANWIJZING VAN DESKUNDIGEN DOOR DE SENAAT BIJ DE AANSTAANDE VERKIEZINGEN:

Bladzijde 7324.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN:

Bladzijde 7324.

OVERLIJDEN VAN EEN OUD-SENATOR:

Bladzijde 7326.

PROJETS DE LOI ET PROPOSITIONS DE LOI (Votes):

Proposition de loi modifiant la loi du 5 août 1991 sur la protection de la concurrence économique, p. 7327.

Proposition de loi modifiant certains articles de la loi du 5 août 1991 sur la protection de la concurrence économique, p. 7327.

Explication de vote: *Orateur*: **M. Loones**, p. 7327.

Proposition de loi introduisant un article 80bis dans le Code civil, et abrogeant le décret du 4 juillet 1806 concernant le mode de rédaction de l'acte par lequel l'officier de l'état civil constate qu'il lui a été présenté un enfant sans vie, p. 7327.

Explication de vote: *Orateur*: **M. Anciaux**, p. 7328.

Projet de loi relative à la réforme des cantons judiciaires.

Votes réservés. — *Orateur*: **M. Loones**, p. 7326.

Vote sur l'ensemble, p. 7328.

Explication de vote: *Orateur*: **M. De Decker**, p. 7328.

Projet de loi abrogeant l'article 1056, 1°, deuxième alinéa, du Code judiciaire, p. 7328.

Projet de loi modifiant l'article 70, § 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, p. 7329.

Projet de loi modifiant les articles 318 à 323 de la loi communale, relatifs à la consultation populaire communale (Évocation), p. 7329.

Projet de loi modifiant les articles 140-1 à 140-6 de la loi provinciale, relatifs à la consultation populaire provinciale (Évocation), p. 7329.

Explications de vote: *Orateurs*: **MM. Anciaux, Boutmans, Verreycken, Vergote**, p. 7329.

Projet de loi modifiant la loi électorale communale, coordonnée le 4 août 1932 et la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale, p. 7330.

Projet de loi relative à l'établissement de la liste des électeurs belges établis à l'étranger pour l'élection des Chambres législatives fédérales, p. 7331.

Explication de vote: *Orateur*: **M. Anciaux**, p. 7331.

Proposition de loi spéciale modifiant la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, p. 7333.

MOTION (Vote):

Vote sur la motion pure et simple déposée en conclusion de la demande d'explications de M. Loones au ministre des Affaires étrangères, développée en séance plénière le 4 mars 1999, p. 7331.

Explications de vote: *Orateurs*: **MM. Loones, Anciaux, Boutmans**, p. 7332.

WETSONTWERPEN EN WETSVOORSTELLEN (Stemmingen):

Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 5 augustus 1991 tot bescherming van de economische mededinging, blz. 7327.

Wetsvoorstel tot wijziging van sommige artikelen van de wet van 5 augustus 1991 tot bescherming van de economische mededinging, blz. 7327.

Stemverklaring: *Spreker*: **de heer Loones**, blz. 7327.

Wetsvoorstel tot invoeging van een artikel 80bis in het Burgerlijke Wetboek en tot opheffing van het decreet van 4 juli 1806 aangaande de manier van opstelling van de akte waarbij de ambtenaar van de burgerlijke stand constateert dat hem een levenloos kind werd vertoond, blz. 7327.

Stemverklaring: *Spreker*: **de heer Anciaux**, blz. 7328.

Wetsontwerp betreffende de hervorming van de gerechtelijke kantons.

Aangehouden stemmingen. — *Spreker*: **de heer Loones**, blz. 7326.

Stemming over het geheel, blz. 7328.

Stemverklaring: *Spreker*: **de heer De Decker**, blz. 7328.

Wetsontwerp tot opheffing van artikel 1056, 1°, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek, blz. 7328.

Wetsontwerp houdende wijziging van artikel 70, § 1, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, blz. 7329.

Wetsontwerp tot wijziging van de artikelen 318 tot 323 van de nieuwe gemeentewet betreffende de gemeentelijke volksraadpleging (Evocatie), blz. 7329.

Wetsontwerp tot wijziging van de artikelen 140-1 tot 140-6 van de provinciewet betreffende de provinciale volksraadpleging (Evocatie), blz. 7329.

Stemverklaringen: *Sprekers*: **de heren Anciaux, Boutmans, Verreycken, Vergote**, blz. 7329.

Wetsontwerp tot wijziging van de gemeentekieswet, gecoördineerd op 4 augustus 1932 en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, blz. 7330.

Wetsontwerp betreffende de opstelling van de lijst van de in het buitenland gevestigde Belgische kiezers voor de verkiezing van de federale Wetgevende Kamers, blz. 7331.

Stemverklaring: *Spreker*: **de heer Anciaux**, blz. 7331.

Voorstel van bijzondere wet tot wijziging van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, blz. 7333.

MOTIE (Stemming):

Stemming over de eenvoudige motie ingediend tot besluit van de vraag om uitleg van de heer Loones aan de minister van Buitenlandse Zaken gesteld in de plenaire vergadering op 4 maart 1999, blz. 7331.

Stemverklaringen: *Sprekers*: **de heren Loones, Anciaux, Boutmans**, blz. 7332.

SÉANCE DU MATIN — OCHTENDVERGADERING

PRÉSIDENCE DE M. MAHOUX, PREMIER VICE-PRÉSIDENT
VOORZITTERSCHAP VAN DE HEER MAHOUX, EERSTE ONDERVOORZITTER

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.
De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 9 h 05.
De vergadering wordt geopend om 9.05 uur.

EXCUSÉS — VERONTSCHULDIGD

Mme Dua, MM. Urbain, pour devoirs professionnels; Bock, pour raisons personnelles; Coveliers, pour raison de santé; Destexhe, Nothomb, en mission à l'étranger, et Santkin, pour raisons familiales, demandent d'excuser leur absence à la réunion de ce jour.

Afwezig met bericht van verhindering: mevrouw Dua, de heren Urbain, wegens ambtsplichten; Bock, om persoonlijke redenen; Coveliers, om gezondheidsredenen; Destexhe, Nothomb, met opdracht in het buitenland, en Santkin, om familiale redenen.

— Pris pour information.

Voor kennisgeving aangenomen.

ORDRE DES TRAVAUX

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

M. le président. — Mesdames, messieurs, je vous propose d'ajouter à notre ordre du jour le projet de loi relative à l'établissement de la liste des électeurs belges établis à l'étranger pour l'élection des Chambres législatives fédérales. Un rapport oral sera fait tout à l'heure par le rapporteur.

Par ailleurs, je vous signale que les points 8 et 14 à 20 de notre ordre du jour sont reportés à une date ultérieure, étant donné que pour le point 8 le rapport n'a pu être distribué dans les délais réglementaires et que les autres points n'ont pas encore été examinés en commission.

Par conséquent, un nouvel ordre du jour de nos séances de ce jeudi sera déposé sur les bancs.

Dames en heren, ik stel u voor aan onze agenda toe te voegen, het wetsontwerp betreffende de opstelling van de lijst van de in het buitenland gevestigde Belgische kiezers voor de verkiezing van de federale Wetgevende Kamers. Een mondeling verslag zal straks worden uitgebracht door de rapporteur.

Anderzijds deel ik u mede dat de punten 8 en 14 tot 20 van onze agenda tot een latere datum verdaagd worden, aangezien voor punt 8 het verslag in de voorgeschreven termijn niet kon worden rondgedeeld en de andere punten nog niet door de commissie werden onderzocht.

Er zal een nieuwe agenda op de banken worden gelegd.

Het woord is aan de heer Coene.

De heer Coene (VLD). — Mijnheer de voorzitter, ik zou u willen vragen om de behandeling van de eerste twee punten van de dagorde, namelijk de wetsvoorstellen met betrekking tot de verdagening van de economische mededinging, te verdagen naar de vergadering van vanmiddag. Het verslag werd pas gisterenmiddag aan de commissieleden rondgedeeld. Nu weet ik wel dat het Reglement van de Senaat enkel en alleen stipuleert dat het verslag de dag voordien moet worden rondgedeeld. De formulering «de dag voordien» laat echter veronderstellen dat er een volledig etmaal moet liggen tussen het ogenblik waarop het verslag wordt rondgedeeld en het ogenblik waarop het in de plenaire vergadering wordt besproken. Ik vraag dus niet de verdagening tot een vergadering in de loop van de volgende week, maar enkel de verdagening tot de vergadering van vanmiddag. Dit maakt het mogelijk om de tekst van het verslag over dit zeer ingewikkelde ontwerp in de loop van de ochtend nog eens grondig te bekijken. Op het einde van onze werkzaamheden werden er nog heel wat aanpassingen in de teksten aangebracht. De commissie heeft zelf ook moeten vaststellen dat er nog problemen rezen. De complexiteit van de materie rechtvaardigt dit kleine uitstel.

M. le président. — La parole est à M. Hatry.

M. Hatry (PRL-FDF). — Monsieur le président, les documents relatifs à ces propositions de loi, à savoir le rapport complémentaire et les deux textes adoptés par la commission, n'ayant pas été distribués à temps aux sénateurs, je ne puis que partager le point de vue de M. Coene. Comme je ne les avais pas reçus dans mon courrier hier matin, j'ai écrit au président du Sénat pour lui signaler qu'un problème se poserait probablement en séance plénière de ce jeudi. J'ai reçu lesdits documents ce jour, à 7 h 30. Je précise cependant que j'avais demandé personnellement, hier, au secré-

taire général de les mettre à ma disposition, ce qui fut fait à 14 h 30. C'est pour cette raison que je suis sur base de faits, en mesure d'étayer la demande de M. Coene.

M. le président. — La parole est à Mme Willame.

Mme Willame-Boonen (PSC). — Monsieur le président, nous assistons actuellement aux derniers rebondissements d'une saga de retardements dans l'examen de propositions. En commission, il avait été convenu d'entamer la discussion générale de ces textes, ce matin, en séance plénière, même s'il était prévu que le rapport nous parvienne assez tardivement. Je m'insurge contre cette dernière manœuvre de retardement de l'analyse de ces propositions.

De voorzitter. — Het woord is aan de heer D'Hooghe.

De heer D'Hooghe (CVP). — Mijnheer de voorzitter, ik stel vast dat de heer Coene zelf heeft aangegeven dat conform het Reglement de behandeling van de wetsvoorstellen tijdens deze ochtendvergadering kan plaatsvinden.

Mijnheer Hatry, ik vind het schandalig dat u die opmerking hebt durven te maken. U hebt het deze week al klaargespeeld om de verslagen weg te stoppen. De manier waarop u de zaken blokkeert, noem ik een levende schande. Dit is een gewezen minister en een commissievoorzitter onwaardig. Als u de tekst van het verslag pas vanochtend hebt ontvangen, dan bent u wellicht de enige. Ik vermoed dat u de tekst gisteren ergens in uw wagen hebt verstopt, zodat u hem vandaag niet hebt kunnen terugvinden...

M. Hatry (PRL-FDF). — Monsieur le président, je demande la parole pour un fait personnel.

M. le président. — La parole est à M. Hatry.

M. Hatry (PRL-FDF) (fait personnel). — Monsieur le président, je suis attaqué, sans motif, par un «jeune sénateur» qui fait encore ses classes. Je n'admets pas le terme «onwaardig» qu'il a utilisé pour m'attaquer. Dans ces conditions, je ne participerai plus aux travaux de la séance plénière du Sénat jusqu'à ce que je reçoive des excuses de la part de M. D'Hooghe. Je demande au président que ses propos soient rayés du procès-verbal. En outre, notre groupe votera contre le projet.

M. le président. — La parole est à M. Di Rupo, vice-premier ministre.

M. Di Rupo, vice-premier ministre et ministre de l'Économie et des Télécommunications, chargé du Commerce extérieur. — Monsieur le président, il est d'usage que les ministres gardent leur calme. Je garderai donc le mien cette fois encore mais non sans exprimer ma profonde déception de constater qu'un président de commission n'honore pas sa fonction comme il se doit.

Ces textes de loi ont été discutés en commission depuis des mois comme rarement textes l'auront été. De nombreux rebondissements ont émaillé cette discussion. Les collègues ont réalisé un travail colossal. J'en appelle à la correction dont un président de commission doit s'armer.

Les documents ont été envoyés par taxipost, preuves à l'appui. Ils ont été distribués en commission. De plus, le travail final qui a été réalisé résultait d'une demande expresse de scinder un certain nombre d'articles, il constituait un travail formel. Nous avions déjà étudié en profondeur la substance des propositions.

J'ignore ce que nous devons faire mais je me permets d'insister auprès de la présidence du Sénat pour que nous puissions poursuivre notre travail. Il est inacceptable qu'un membre puisse entraver les travaux parlementaires de la sorte, fut-il président d'une commission! Cette fonction appelle un minimum de correction de la part de celui qui l'assume, fût-il membre de l'opposition. Je regrette que ce minimum fasse défaut. (*Applaudissements.*)

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Coene.

De heer Coene (VLD). — Mijnheer de voorzitter, ik vind de opmerkingen van de heer D'Hooghe totaal onterecht en naast de kwestie. Er moet een minimum aan beleefdheidsregels worden

gerespecteerd wanneer men met elkaar praat. Als de bespreking van de voorstellen zo lang heeft aangesleept in de commissie, is dit zeker niet de schuld van de oppositie of van de voorzitter van de commissie. De amendementen die telkens opnieuw door de meerderheid werden ingediend, de amendementen van de regering op haar eigen amendement, de afwezigheid van de minister wegens buitenlandse verplichtingen, dit zijn zovele argumenten waardoor de besprekingen zo lang hebben aangesleept. We moeten de schuld helemaal niet bij de voorzitter van de commissie leggen.

Het enige wat we vragen is een minimum aan correctheid en een verdaging van dit punt naar de vergadering van vanmiddag. We zouden net zo goed kunnen vragen het punt te verdagen naar een vergadering van volgende week, maar we doen dit bewust niet. We wensen dat dit ontwerp vandaag wordt afgehandeld en dat er vandaag over wordt gestemd. We willen enkel aan iedereen de gelegenheid bieden dit ontwerp grondig te bekijken. De minister heeft inderdaad gelijk dat het verslag gisteren met taxipost werd afgeleverd. Dat is juist, maar bij mij werd het afgeleverd om 10 uur. De meeste senatoren zijn om 10 uur reeds hier en niet meer thuis. Die levering was dus totaal zinloos. Gelukkig is dit euvel opgevangen door de ronddeling gisterenmiddag om 14.30 uur. Het is normaal dat we 24 uur tijd krijgen om het document te bekijken. Vandaar onze vraag dit punt vanmiddag te agenderen en niet vanochtend.

M. le président. — Mesdames, messieurs, j'ai bien entendu les avis des uns et des autres. Dans cette assemblée, de manière générale, nous devons tenter de garder le plus de courtoisie possible dans nos expressions tout en exprimant nos opinions.

Comme on l'a souligné, le rapport a été adressé hier par taxipost et il est même possible d'en apporter la preuve. Je rappelle que le Règlement prévoit que les documents doivent être adressés à l'ensemble des parlementaires la veille du débat en séance publique. En l'occurrence, je considère que cela a été fait et que le point peut être maintenu à l'ordre du jour. Nous allons donc en entamer la discussion générale.

Le Sénat est-il d'accord sur cet ordre des travaux ?

Is de Senaat het eens met deze regeling van de werkzaamheden ? (*Instemming.*)

Il en est donc ainsi décidé.

Dan is hiertoe besloten.

De heer D'Hooghe (CVP). — Mijnheer de voorzitter, ik vraag het woord voor een persoonlijk feit.

De voorzitter. — Het woord is aan de heer D'Hooghe.

De heer D'Hooghe (CVP) (persoonlijk feit). — Mijnheer de voorzitter, ik heb alle respect voor de heer Coene, maar ik wil hem erop wijzen dat ik niet de gewoonte heb me onbeleefd te gedragen. De voorvallen die zich de jongste tijd in de commissie voor de Financiën en de Economische Aangelegenheden hebben voorgedaan alsmede het gedrag van de voorzitter nopen me echter het woord «schandalig» in de mond te nemen. Ik trek dit niet terug en vind dit niet onbeleefd. Een voorzitter die het zich veroorlooft documenten te verstoppelen, zijn personeel hierover in het ongewisse laat, de zaken daardoor zodanig vertraagt dat de stukken niet meer tijdig kunnen worden verstuurd en taxipost moet worden ingeschakeld en dan nog uitgerekend de eigen obstructieacties aangrijpt om het reglementair karakter te betwisten, dat kan niet. Wanneer ik dit aanklaag, word ik als onbeleefd bestempeld! Ik begrijp dat niet. Wat hier gebeurde, is een echte vaudeville.

PROPOSITION DE LOI MODIFIANT LE CODE JUDICIAIRE ET LA LOI DU 5 AOÛT 1991 SUR LA PROTECTION DE LA CONCURRENCE ÉCONOMIQUE

PROPOSITION DE LOI INSÉRANT UN ARTICLE 309BIS DANS LE CODE JUDICIAIRE ET MODIFIANT L'ARTICLE 20 DE LA LOI DU 5 AOÛT 1991 SUR LA PROTECTION DE LA CONCURRENCE ÉCONOMIQUE

Discussion générale

Discussion des articles

WETSVOORSTEL TOT WIJZIGING VAN HET
GERECHTELIJK WETBOEK EN VAN DE WET VAN
5 AUGUSTUS 1991 TOT BESCHERMING VAN DE ECO-
NOMISCHE MEDEDINGING

WETSVOORSTEL TOT INVOEGING VAN EEN ARTI-
KEL 309BIS IN HET GERECHTELIJK WETBOEK EN
WIJZIGING VAN ARTIKEL 20 VAN DE WET VAN
5 AUGUSTUS 1991 TOT BESCHERMING VAN DE ECO-
NOMISCHE MEDEDINGING

Algemene bespreking

Artikelsgewijze bespreking

M. le président. — Je propose au Sénat de joindre la discussion de ces propositions de loi.

Ik stel de Senaat voor deze wetsvoorstellen samen te bespreken. (*Instemming.*)

Conformément à notre Règlement, les textes adoptés par la commission serviront de base à notre discussion. (*Voir documents nos 1-614/15 et 1-417/17 de la commission des Finances et des Affaires économiques du Sénat. Session 1998/1999.*)

Volgens het Reglement gelden de door de commissie aangenomen teksten als basis voor de bespreking. (*Zie gedrukte stukken nrs. 1-614/15 en 1-417/17 van de commissie voor de Financiën en de Economische Aangelegenheden van de Senaat. Zitting 1998/1999.*)

La discussion générale est ouverte.

De algemene bespreking is geopend.

La parole est à M. Hotyat, corapporteur.

M. Hotyat (PS), corapporteur. — Monsieur le président, la proposition de loi modifiant la loi du 5 août 1991 sur la protection de la concurrence économique qui vous est soumise est le fruit de nombreuses réunions de la commission des Finances et des Affaires économiques. Il y en eut en effet quinze de février 1997 à janvier 1999.

À l'origine de ce projet, un constat : hormis les cas soumis aux institutions européennes compétentes, le respect des règles de la concurrence fait l'objet d'un contrôle insuffisamment efficace dans notre pays, contrôle mis en place en la matière par une loi de 1991. Afin d'y remédier, une proposition de loi a été déposée par notre collègue Jacques D'Hooghe. Cela a été l'occasion pour le gouvernement et, en particulier, pour le ministre des Affaires économiques qui préparait de son côté un avant-projet en la matière, d'intervenir dans le débat, par le biais d'un amendement global.

Je passerai sur le déroulement des travaux. Je me bornerai à dire que, conformément à son usage face à des projets de cette importance, la commission a procédé à l'audition de l'ensemble des acteurs concernés qui ont ainsi pu faire valoir leur expérience et leur point de vue, afin que la commission puisse se prononcer en toute connaissance de cause. Il a aussi été tenu compte lors d'une deuxième lecture en commission, des travaux du séminaire de l'Association pour l'étude du droit de la concurrence.

Le rapport des travaux de la commission compte plus de trois cents pages, je me limiterai donc à dégager les grandes lignes de la réforme et à montrer le fonctionnement des organes de contrôle de la concurrence tel qu'il résulte de cette proposition.

Il faut, à cet égard, distinguer les deux rôles essentiels de ces organes, l'un préventif ou a priori, et l'autre à caractère contentieux, a posteriori.

Sur le plan préventif, il s'impose que soient notifiées au Service de la concurrence certaines pratiques de concentration, telles que des opérations de rapprochement ou de regroupement affectant la vie des plus grosses entreprises, pratiques qui pourraient avoir un impact sur la concurrence dans le marché belge.

Afin de disposer d'un critère sûr, il a été choisi de soumettre à cette obligation toutes les entreprises en fonction d'un seuil, lui-même fonction du chiffre d'affaires. En effet, le critère de la part de marché a été jugé insuffisamment sûr pour pouvoir être retenu, car il est extrêmement difficile pour une entreprise de déterminer a priori le marché relevant par lequel elle est concernée. Dès lors, selon qu'une attitude prudente ou attentiste prévaudrait, des notifications superflues seraient effectuées ou d'autres nécessaires ne le seraient pas et cela dans la plus grande des incertitudes juridiques.

Pour tenir compte de l'évolution réelle de la situation économique, le Conseil de la concurrence procédera périodiquement, sur avis du Service de la concurrence, à une évaluation de ce seuil. Dès lors que le seuil fixé par la loi sera dépassé, les entreprises concernées devront signaler les projets d'opération visés et obtenir l'autorisation d'y procéder. Cette autorisation sera ou non accordée moyennant une appréciation de la situation économique qui résulterait des opérations envisagées, et cela en fonction de critères qui, cette fois, font appel à la notion de part de marché sur un marché relevant qui peut, à ce stade, être mieux appréciée. Le Conseil de la concurrence appréciera ainsi la puissance économique et financière de l'entreprise et sa capacité à influencer sur le marché. Il pourra éventuellement aussi autoriser une concentration moyennant le respect de certaines conditions.

En vue de traiter la question, le Service de la concurrence procédera à une étude par le biais du corps des rapporteurs. Aidé dans sa mission par le Service de la concurrence, ce corps pourra procéder à toutes sortes de devoirs d'enquête et demander tous les renseignements utiles à l'exercice de sa mission. Ce corps, après avoir étudié la question, rendra son rapport au Conseil de la concurrence qui tranchera après avoir examiné l'affaire au cours d'une audience où les parties concernées seront conviées à intervenir.

Toutefois, le Conseil des ministres, dûment informé, pourrait, pour des motifs d'intérêt général, être amené à trancher la question, éventuellement dans un sens différent de celui qui aurait été décidé auparavant par le Conseil de la concurrence. Le Conseil des ministres pourrait en effet autoriser une concentration accueillie défavorablement par le Conseil de la concurrence ou alléger les conditions mises à cette concentration. Cette solution a été choisie parce qu'il faut permettre certains rapprochements que le seul objectif de la protection de la concurrence ne permettrait pas mais qui, globalement, seraient importants pour des raisons économiques et sociales.

Comme d'autres actes administratifs, la décision du Conseil des ministres peut faire l'objet d'un recours non suspensif devant le Conseil d'État. Afin de ne pas perturber plus que nécessaire la vie des affaires, les délais en cette matière ont été voulus aussi brefs que possible.

Le deuxième rôle attribué aux organes de contrôle de la concurrence est un rôle de contrôle a posteriori. Ce rôle qui vise les pratiques restrictives de la concurrence est, pourrait-on dire, plutôt curatif. Il suppose une violation alléguée déjà existante de la concurrence et donc une nécessité de réparer, ou à tout le moins de faire cesser, cette violation.

C'est évidemment sur plainte que ce second aspect sera mis en œuvre, qu'il s'agisse d'une plainte de particuliers ou d'une demande de l'autorité publique qui peut, à l'initiative du ministre, demander qu'il soit procédé à des enquêtes sectorielles sur des pratiques restrictives de concurrence. La plainte devra faire l'objet d'une véritable instruction par le corps des rapporteurs. Ceux-ci désigneront l'un d'entre eux afin d'y procéder. Les personnes intéressées pourront consulter les pièces du dossier qui leur sera ouvert sauf si cela entraîne une violation du secret des affaires. Le président du Conseil de la concurrence pourrait en effet refuser la communication de pièces qui porteraient atteinte à ce secret des affaires et les retirer du dossier.

À l'issue de cette instruction, les rapporteurs communiqueront leurs griefs aux entreprises concernées afin qu'elles puissent présenter leurs observations, ce qui permettra donc d'organiser

une véritable procédure contradictoire. Enfin, après une éventuelle instruction complémentaire demandée par le Conseil de la concurrence, celui-ci sera amené à trancher la question après examen de l'affaire au cours d'une audience où les parties concernées seront appelées à intervenir. Une décision devra en tout état de cause intervenir dans un délai raisonnable qui a été fixé à six mois.

Cette décision du Conseil de la concurrence pourra, elle aussi, faire l'objet d'un recours de nature judiciaire devant la cour d'appel de Bruxelles. Les décisions de la cour d'appel ne seront susceptibles d'aucun recours.

L'ensemble des deux procédures a donc été revu substantiellement.

Enfin, au-delà de ces tâches, les organes compétents auront aussi un rôle d'avis afin que leur expérience puisse profiter à des améliorations constantes des dispositions en la matière.

Mais la modification des procédures ne pouvait aller sans une refonte substantielle du fonctionnement et de la composition des organes chargés de faire respecter les règles en matière de concurrence. Cette seconde partie de la réforme fait l'objet d'une autre proposition de loi, examinée bien entendu conjointement avec la présente proposition et votée de même, comme l'imposait la cohérence intellectuelle d'une réforme globale. Cette autre proposition fera l'objet d'une intervention distincte du corapporteur, M. D'Hooghe.

Pour être complet, je dois vous signaler qu'un rapport complémentaire a été établi après renvoi en commission, par la séance plénière du Sénat, des deux propositions de loi, afin de scinder les textes conformément à l'avis de la commission de concertation Chambre-Sénat. L'avis du Conseil d'État a été demandé sur les amendements déposés à cet effet. À la suite de cet avis, de nouveaux amendements ont été déposés et la commission a finalisé ce travail technique, relaté dans le rapport complémentaire.

J'ai ainsi terminé mon rapport et je voudrais formuler, au nom de mon groupe, une courte appréciation de la réforme qui est soumise à votre approbation.

Comme je l'ai souligné dans mon rapport, il a été procédé en commission à de très nombreuses mais aussi très complètes auditions faisant intervenir tous les acteurs du problème. Nous pensons que le projet qui nous est soumis est le fruit d'un travail important et permet une nette amélioration du contrôle de la concurrence dans notre pays. Or, une telle amélioration est une nécessité pour garantir le dynamisme économique et faire au bout du compte en sorte que le consommateur, qui doit être le bénéficiaire de cette concurrence, soit effectivement gagnant.

Le groupe socialiste soutiendra donc ce projet et le votera positivement. (*Applaudissements.*)

De voorzitter. — Het woord is aan de heer D'Hooghe, corapporteur.

De heer D'Hooghe (CVP), corapporteur. — Mijnheer de voorzitter, zoals iedereen reeds heeft gemerkt, behandelen we vandaag twee wetsvoorstellen over de economische mededinging. Collega Hotyat heeft het stuk 614 voor zijn rekening genomen en ik dank hem voor zijn uitvoerig verslag, waarin we de meeste bekommernissen van de commissieleden terugvinden. Gezien de omvang van de besprekingen is het niet mogelijk alle elementen in detail aan bod te laten komen.

Wetsvoorstel nummer 417, dat we samen met 614 bespreken, is reeds enkele jaren geleden door de senatoren Vandenberghe en Erdman ingediend. Ze wilden met het voorstel het statuut van de leden van de Raad voor de Mededinging verbeteren. Dit was nodig omdat de leden duidelijk maakten dat het functioneren van de raad in het gedrang kwam door een gebrek aan middelen, tijd en armslag. De oorspronkelijke tekst van het wetsvoorstel wijzigde enkel de samenstelling van de raad, legde een beter statuut vast en voorzag in een beter kader. Omdat de behandeling van dit voorstel werd gekoppeld aan een grondige hervorming van de procedure tot bescherming van de economische mededinging werden er in extremis nog een aantal bepalingen aan het voorstel toegevoegd. Dit houdt verband met het bicameralisme. Sommige bepalingen uit het grotere voorstel 614 die de gerech-

telijke organisatie, de administratieve rechtscolleges of de Raad van State betroffen, vallen immers onder artikel 77 van de Grondwet.

Op 14 januari jongstleden heeft de Senaat in plenaire vergadering beslist dat de commissie voor de Financiën en de Economische Aangelegenheden de « splitsingstheorie » moest toepassen. Dit wil zeggen dat alle bicamerale aangelegenheden naar voorstel 417 moesten worden overgeheveld en dat alle optioneel bicamerale aangelegenheden in voorstel 614 thuishoorden. De commissie heeft dit alles nauwkeurig uitgevoerd en zelfs een omstandig advies van de Raad van State gevraagd en gekregen. Dit advies is dan ook nauwkeurig gevolgd bij het opstellen van de definitieve tekst. Alles wat valt onder artikel 77 van de Grondwet werd opgenomen in de tekst waarover ik thans verslag uitbreng. De rest vindt men terug in het voorstel 614, waarover daarnet verslag werd uitgebracht. Beide teksten zijn niet los van elkaar te zien. Ze vormen een twee-eenheid.

De eerste amendementen op het voorstel-Vandenberghe-Erdman kwamen van de regering en kwamen tegemoet aan het advies dat de Raad van State op 12 maart 1998 uitbracht. Het gaat dus om een nog eerder advies, dat handelde over de grondwettelijkheid van de voltijdse functies van rechters. Deze functies moeten onbezoldigd zijn, maar er komt een billijke bijkomende vergoeding. Artikel 17, paragraaf 5, van de wet van 5 augustus 1991 bepaalt dat de voorzitter en de ondervoorzitter van de Raad voor de Mededinging een wedde krijgen die gelijk is aan die van een voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg waarvan het rechtsgebied ten minste 500 000 inwoners telt. De voorzitter en ondervoorzitter krijgen ook de verhogingen en voordelen die daaraan verbonden zijn. De wedde kan niet lager zijn dan de wedde waarop ze in de rechterlijke orde aanspraak maakten. Voor de andere voltijdse functies is er een wedde die overeenkomt met de wedde van een ondervoorzitter van de rechtbank van eerste aanleg waarvan het rechtsgebied ten minste 500 000 inwoners telt. Zo wordt de Grondwet gerespecteerd. In de Raad voor de Mededinging komen er vier voltijdse functies, namelijk voorzitter en ondervoorzitter, die aangewezen worden onder de magistraten van de rechterlijke orde, en twee andere leden. Ze krijgen een mandaat van zes jaar en worden bij een in Minister-raad overlegd koninklijk besluit benoemd.

Andere bepalingen uit deze amendementen, zoals de afschaffing van het onderscheid tussen de werkende en de plaatsvervangende leden, de opdeling in kamers en de wraking in concrete gevallen, gaven geen aanleiding tot discussie. De bepaling over de wraking komt tegemoet aan de opmerkingen inzake onverenigbaarheden die door mensen uit de praktijk tijdens de talrijke hoorzittingen aan de commissie werden meegedeeld.

Enkele commissieleden bleven hameren op het feit dat een beperkt aantal wijzigingen geen oplossing biedt voor de toepassingsproblemen van de wet van 1991. Onder meer om deze reden is de bespreking van voorstel 417 samengevoegd met de bespreking van de grondige hervorming van de procedures in voorstel 614.

Er wordt voorzien in de vervanging van de magistraten die een opdracht in de Raad voor de Mededinging aanvaarden. Ook dat is een verbetering! Bovendien zal het secretariaat worden uitgebreid met een secretaris en een adjunct-secretaris.

Ten gevolge van de bijkomende opdracht van de commissie in verband met de opsplitsing van deze materie, werd het beperkte voorstel 417 met een reeks artikelen uitgebreid. De commissie ging ervan uit dat alles wat de bevoegdheden en de inrichting van gewone en administratieve rechtscolleges betreft en alles wat de Raad van State betreft, onder artikel 77 van de Grondwet diende te worden gecatalogeerd. Daarom is de tekst gevoelig uitgebreid met bepalingen die uit het voorstel 614 werden overgeheveld. Hierbij is het advies van de Raad van State rigoureuus gevolgd.

We vinden in voorstel 417 nu ook bepalingen betreffende de bevoegdheid van het hof van beroep te Brussel als beroepsorgaan tegen de beslissingen van de Raad voor de Mededinging en betreffende de mogelijkheid om een prejudiciële vraag te stellen. De taak van de Raad van State inzake administratieve geschillen, de principiële bevoegdheid van de Raad voor de Mededinging om

concentraties goed te keuren en het beroepsgeheim van de leden van de Raad voor de Mededinging komen eveneens in het voorstel aan bod.

Het voorstel werd door negen van de elf leden aangenomen; één lid onthield zich en één commissielid stemde tegen. Het verslag werd dinsdagmiddag door de negen aanwezige leden unaniem goedgekeurd.

Tot slot wens ik de medewerkers van de commissiedienst te danken. De manier waarop ze onder het voorzitterschap van de heer Hatry hebben moeten werken, was allesbehalve gemakkelijk. Ik zou niet graag in hun plaats geweest zijn, want soms kregen ze van de heer Hatry onmogelijke opdrachten.

Aansluitend op mijn verslaggeving, wens ik ook het woord te nemen namens de CVP-fractie. Het verheugt de CVP dat deze wetsvoorstellen aangaande de bescherming van de economische mededinging vandaag zullen worden goedgekeurd.

Ten eerste beantwoorden de huidige teksten aan de basisprincipes van het wetsvoorstel dat ik op 28 april 1997 heb ingediend. Ze versterken zowel de autonomie van de Dienst voor de Mededinging als die van de Raad voor de Mededinging. De onafhankelijkheid van het korps van verslaggevers was voor de CVP essentieel. Dat thema is trouwens uitgebreid besproken in de commissie.

Ten tweede komt er ook een striktere functiescheiding tussen de Raad voor de Mededinging en de Dienst voor de Mededinging. De verduidelijking van de functies van beide instellingen was noodzakelijk. Denk maar aan de toestand die in januari 1997 was ontstaan. Dit vereiste uiteraard ook dat er procedures en structuren werden vastgelegd voor de werking en de samenwerking van de raad en de dienst.

Ten derde versterkt het voorstel de leiding van de Raad als én van de Dienst voor de Mededinging. Ook de vraag naar meer middelen om het mededingingsbeleid gestalte te geven, wordt niet in de lade gestopt. De CVP verheugt er zich over dat er met deze teksten een grotere professionalisering komt, zowel in de raad als in de dienst.

Ten vierde worden de rechten van de verdediging met de nieuwe regeling beter beschermd.

Ten vijfde krijgen we voortaan ook in de Belgische wetgeving realistische, controleerbare en relevante drempels.

Ten zesde komen er zowel voor procedures inzake restrictieve mededingingspraktijken als deze inzake concentraties strikte termijnen waarbinnen de beslissingen moeten worden genomen. De oude tekst bevatte voor de restrictieve mededingingspraktijken zelfs geen enkele uiterste termijn voor afhandeling. Dat dit nu wel gebeurt, kan de rechtszekerheid van alle betrokkene partijen, ook van de bedrijven, alleen maar verhogen.

Tot slot vestig ik de aandacht op twee elementen.

Het eerste betreft de mogelijkheid om een ontwerpovereenkomst inzake concentraties te melden. Deze mogelijkheid werd uitgewerkt in artikel 12 van de wet van 5 augustus 1991. Paragraaf 1 bepaalt: «De partijen kunnen echter een ontwerpovereenkomst aanmelden mits alle partijen uitdrukkelijk verklaren dat ze de intentie hebben om een overeenkomst te sluiten die op alle mededingingsrechtelijke relevante punten niet merkbaar verschilt van het aangemelde ontwerp.» Dit moet mogelijk maken vrij snel na te gaan of een bepaalde praktijk onder de toepassing valt van artikel 2, paragraaf 3, inzake de buitentoepassingverklaring en snel een beslissing te nemen over een negatieve verklaring, zoals beschreven in artikel 6.

Met deze nieuwe regeling kan de Raad voor de Mededinging zich op basis van een ontwerpovereenkomst niet uitspreken over het al dan niet omkeerbaar karakter, noch over het al dan niet duurzaam karakter van de wijziging van de machtsstructuur of over een of meer met de concentratie verbandhoudende maatregelen die de bij de concentratie betrokken ondernemingen willen nemen. Deze uitsluiting is uitdrukkelijk in paragraaf 5 van artikel 12 opgenomen. Dit houdt a fortiori in dat ontwerpovereenkomsten niet kunnen worden aangewend om de procedure ten gronde te voeren en derhalve niet kunnen worden ingeroepen om

de vastgelegde termijnen in de gewone procedure te verstoren. Dat was trouwens zelfs niet eens onderwerp van discussie in de commissie.

Een tweede element betreft de onomstootbare rechtsmacht die aan de Raad voor de Mededinging wordt toegekend om maatregelen te nemen ten aanzien van vrije beroepen en ordes. Tijdens de parlementaire werkzaamheden betreffende de wet van 5 augustus 1991 werd destijds, meer bepaald in de jaren 1989-1990, benadrukt dat het begrip onderneming in artikel 1 in de ruimste betekenis van het woord moet worden begrepen. Ik citeer uit de stukken 1282 — gewone zitting 1989-1990 — van de Kamer: «aangezien het (begrip onderneming) namelijk zowel de ondernemingen van de privé- als van de openbare sector omvat, die een industriële, commerciële, landbouwkundige of financiële activiteit uitoefenen, de beroepsvereniging en ordes, de vrije beroepen, enzovoort.»

Toch is blijkbaar sinds het van kracht worden van de wet een discussie ontstaan over de vraag of de Raad voor de Mededinging wel degelijk rechtsmacht heeft om maatregelen te nemen, onder andere ten aanzien van de Orde van architecten en de Orde van advocaten.

In de tekst aangenomen door de commissie blijft de definitie van het begrip «onderneming» in artikel 1 ongewijzigd. De principiële stelling, aangenomen in 1991, die tot gevolg heeft dat de raad als administratief rechtscollege ook de restrictieve mededingingspraktijken van de ordes kan verbieden en bestraffen, blijft aldus gelden. Hieromtrent is in de commissie zelfs geen discussie gerezen.

Naar verluidt zijn er bij de raad talrijke klachten tegen de ordes van advocaten, architecten en apothekers ingediend waarbij voorlopige maatregelen worden gevraagd. De raad zal die klachten eindelijk kunnen behandelen, dankzij de middelen die de nieuwe wet ter beschikking van het rechtscollege stelt. Dergelijke klachten zijn ook in andere lidstaten behandeld door de kartelautoriteit, onder andere door de Franse Raad voor de Mededinging zonder dat er problemen inzake rechtsmacht rezen. Als administratief rechtscollege biedt de Raad voor de Mededinging de nodige waarborgen voor een billijk procesverloop. Bovendien is een beroep tegen de beslissingen van de raad mogelijk bij het Hof van beroep te Brussel.

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Coene.

De heer Coene (VLD). — Mijnheer de voorzitter, om te beginnen betreur ik nog even het gebrek aan hoffelijkheid van de collega's van de meerderheid door te weigeren in te gaan op mijn vraag tot verdaging van de bespreking naar deze namiddag. Dit zou de goedkeuring vandaag immers niet in het gedrang brengen. Het gaf ons alleen de mogelijkheid de wetsvoorstellen deze voormiddag nog grondig te onderzoeken teneinde er zeker van te zijn dat er in de hele mikmak van aanpassingen die op het einde nog zijn aangebracht, geen fouten zijn begaan. Niemand zal betwisten dat de wet van 5 augustus 1991 tot bescherming van de economische mededinging, geen legistiek meesterwerk was. De praktijk heeft uitgewezen dat de wet van 5 augustus 1991 heel wat belangrijke tekortkomingen heeft. De meest in het oog springende tekortkoming is natuurlijk de verhouding tussen de Raad voor de Mededinging en de Dienst voor de Mededinging. Deze verhouding liet veel te wensen over en was veel meer een vorm van tegenwerking dan van samenwerking. Er zijn nog andere tekortkomingen — onder andere het overladen van de dienst met allerlei aanvragen en dossiers —, die grotendeels voortvloeien uit de theoretische benadering die bij de opstelling van de wet van 5 augustus 1991 is gevolgd. Men had de indruk dat deze wet was opgesteld veeleer door iemand die meestal in zijn ivoren zat dan door iemand die de realiteit op het terrein kende.

Deze vaststelling is des te merkwaardiger omdat de Belgische wetgeving tot bescherming van de economische mededinging aanvullend is op de Europese regelgeving terzake. Ze heeft alleen betrekking op de lagere niveaus, dus op alles wat onder het Europese niveau valt. Zelfs dat kan niet op een correcte manier worden georganiseerd. De VLD ontkent niet dat de minister een verdienstelijke poging heeft gedaan om de wetgeving op een aantal punten te verduidelijken. Het ontwerp bevat inderdaad een aantal

positieve zaken zoals de verlenging van de termijnen voor het aanmelden van de concentraties, het mededelen van de bezwaren van de betrokken ondernemingen en de mogelijkheid om vertrouwelijke gegevens te verwijderen die anders ter kennis van de concurrenten zouden kunnen komen. We zijn echter van oordeel dat de nieuwe wetgeving op de economische mededinging de oude wet niet verbetert.

Een eerste belangrijke tekortkoming van de nieuwe regelgeving is de schrapping van het criterium van het marktaandeel. Deze schrapping lijkt op het eerste gezicht positief omdat een marktaandeel niet altijd eenvoudig te bepalen is. Daar staat echter tegenover dat voortaan elke fusie waarbij twee van de betrokken ondernemingen een omzet van minstens 400 miljoen frank hebben, zal moeten worden aangemeld, ook al heeft de fusie slechts betrekking op een zeer beperkt marktaandeel, bijvoorbeeld 5 %. We spreken maar van concentraties wanneer ze betrekking hebben op een aanzienlijk marktaandeel. Slechts wanneer een aandeel wordt overtroffen, ontstaat het risico dat de mededinging niet meer wordt gevrijwaard. Dit is de essentie van de vrijwaring van de economische mededinging.

Een eerste gevolg van deze nieuwe regelgeving is dat heel wat ondernemingen met bijkomende administratieve lasten worden opgezadeld. Op dit ogenblik zijn er in België ongeveer 3 700 ondernemingen met een omzet van 400 miljoen. Voor het merendeel van deze ondernemingen brengt een fusie helemaal geen gevaar voor concentratie met zich mee. Toch worden al die ondernemingen verplicht een omstandig dossier in te dienen wanneer ze met een concurrent of een andere onderneming willen fuseren.

De afschaffing van de drempel van het marktaandeel heeft ook tot gevolg dat de werklust voor de Raad voor de Mededinging nog zal toenemen zonder dat dit zal leiden tot een wezenlijke verbetering in de concurrentieverhoudingen. De raad zal zich immers richten op een heleboel kleine concentraties die geen enkel risico inhouden voor de vrijwaring van de mededinging. Hierdoor dreigt de goede werking van de raad nog meer in gevaar te komen. Nochtans was een van doelstellingen van deze wetswijziging de werking van deze instelling op dat gebied te verbeteren.

Er waren niet alleen formele en procedurele problemen, ook werden alle drempels veel te laag ingeschat, waardoor de raad werd overspoeld door allerlei dossiers die uiteindelijk niets te maken hadden met de essentie van het probleem. Door de toevloed van dossiers zal de raad niet meer de tijd hebben om zich bezig te houden met zaken die echt aanleiding geven tot een concurrentieprobleem, namelijk fusies die kunnen leiden tot een oligopolie of een monopolie.

Om het behoorlijk functioneren van de instellingen die betrokken zijn bij de uitvoering en de handhaving van de wet op de mededinging mogelijk te maken, hebben we dan ook gepleit voor de herinvoering van de notie marktaandelen en voor een forse verhoging van de omzetsdrempels. De meerderheid en de vice-eerste minister zijn daar in de commissie niet op ingegaan. We menen dan ook dat dit een gemiste kans is.

Een tweede fundamentele zwakte van de nieuwe wetgeving is dat de Ministerraad een door de Raad voor de Mededinging verboden concentratie toch nog zal kunnen toestaan. Hij kan zich hierbij beroepen op het algemeen belang. Zeker in een land als België kan dit begrip zowat alle ladingen dekken. Dit kan leiden tot een situatie waarbij een in principe louter economisch dossier op een onaanvaardbare wijze wordt gepolitiseerd en nadien, zoals in België gebruikelijk is, «gecommunautariseerd». Een dossier zal in de toekomst bijgevolg niet meer worden beoordeeld op basis van een objectieve analyse, maar op basis van politiek geïnspireerde argumenten, hetgeen betreurenswaardig is.

Hierbij aansluitend, wil ik het probleem aanhalen van de vertrouwelijkheid van de dossiers die aan de Ministerraad worden voorgelegd. Kan de minister deze vertrouwelijkheid nog waarborgen? We vrezen alvast van niet.

Een derde bezwaar is het toekennen van uitgebreide bevoegdheden aan niet-magistraten, zowel op het vlak van huiszoekingen als op het vlak van verzegelingen. We vrezen dat er onvoldoende controle is ingebouwd op de uitoefening en het eventueel misbruiken van die bevoegdheden waarvan onder meer de onder-

nemingen de dupe zullen zijn. De hele regelgeving en de administratie zijn duidelijk opgevat als een toezicht op de ondernemingen en niet meer als een ten dienste staan van de ondernemingen en van de maatschappij in zijn geheel.

Ik zal mij beperken tot de bespreking van deze drie gebreken. Dit betekent echter niet dat de rest van de tekst onze voldoening wegdraagt, verre van. De hele discussie heeft aangetoond dat de meerderheid geen oog heeft voor gegronde argumenten. Ze had haar visie en wou deze doordrukken zonder rekening te houden met onze opmerkingen die als doel hadden de economische mededinging in België te verbeteren.

Al deze elementen doen ons besluiten dat het met de wetgeving op de mededinging, ondanks de goede bedoelingen, duidelijk de verkeerde kant opgaat. We geloven niet dat de voorliggende voorstellen een verbetering van de vorige wetteksten inhouden. We zullen ze dus niet goedkeuren.

We betreuren tot slot ook het knoeiwerk — ik heb daar echt geen ander woord voor — dat na het advies van de Raad van State moest worden geleverd. Onder het mom van tijdsgebrek werd de hele zaak er dan zonder de nodige aandacht doorgedruwd. De minister was erbij wanneer we in de commissie een fundamentele fout in de wetgeving vaststelden. We zijn ervan overtuigd dat we er nog zouden hebben gevonden, indien we voldoende tijd hadden gekregen. Die tijd werd ons helaas niet gegund.

M. le président. — La parole est à Mme Willame.

Mme Willame-Boonen (PSC). — Monsieur le président, j'ai bien écouté l'intervention de M. Coene et je ne pense pas que nous ayons été impolis à l'égard de notre collègue, M. Hatry. Nous avons, au contraire, été extrêmement modérés dans nos propos.

J'estime que M. Hatry a fait preuve en l'occurrence d'une très grande susceptibilité et je le regrette vivement. En effet, nonobstant les mesures de retardement qu'il a manifestement utilisées, ses interventions furent un apport intellectuel intéressant pour toutes les discussions en commission.

Par ailleurs, les réflexions de M. Coene s'inspirent très largement des bulletins de la FEB et l'on reproche parfois à la gauche de s'inspirer uniquement des écrits des syndicats! En tant que législateurs, nous devons essayer d'examiner sereinement les requêtes et les avis des uns et des autres avant de nous exprimer à cette tribune.

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Coene.

De heer Coene (VLD). — Mijnheer de voorzitter, ik benadruk dat ik in mijn uiteenzetting niet heb gewezen op het gebrek aan hoffelijkheid ten opzichte van de heer Hatry, maar wel op het feit dat mijn verzoek om verdaging naar deze namiddag werd genegeerd.

De tweede opmerking van mevrouw Willame in verband met het VBO vind ik zeer goedkoop en haar onwaardig.

Mme Willame-Boonen (PSC). — Monsieur le président, les propositions de loi modifiant la loi du 5 août 1991 sur la protection de la concurrence économique, enfin soumises au vote de notre assemblée en ce jour, méritaient une attention toute particulière. En effet, la Commission européenne, en la personne de Karel Van Miert, a bien souvent critiqué la politique de concurrence de la Belgique. L'OCDE a également largement pointé les lacunes de notre législation en la matière.

Avant tout, je voudrais vous présenter la «saga de la concurrence» qui a mené les propositions aux textes adoptés en commission des Finances et des Affaires économiques ce mardi 8 mars et discutés aujourd'hui. En effet, la problématique de la concurrence a été lancée en 1997 par deux propositions de loi, l'une de MM. Vandenberghe et Erdman et l'autre de M. D'Hooghe. Le gouvernement, sensibilisé par les critiques à l'égard de la législation belge en la matière et ayant également travaillé sur le sujet, décida donc, compte tenu du travail réalisé par le Sénat, d'amender les propositions de loi en les remplaçant entièrement par le projet de loi approuvé en Conseil des ministres à la mi-1997.

Fin juillet 1998, la commission des Finances et des Affaires économiques s'était déjà prononcée en faveur d'un texte. Avouons-le, ce texte n'était pas satisfaisant et c'est pourquoi, en accord avec le ministre, nous avons décidé de revoir ce texte au cours du mois de décembre. Depuis, beaucoup d'obstacles tant techniques que de «bonne volonté» se sont présentés et nous ont mené aux textes adoptés aujourd'hui.

Cela dit, il me semble important de rappeler que l'objectif du législateur en 1991 était de doter notre pays d'une législation en matière de concurrence qui réponde à différents objectifs : influencer positivement le niveau des prix, la qualité et le progrès technique, promouvoir l'emploi grâce à un renforcement de la compétitivité et, surtout, garantir la liberté de choix du consommateur. Pour ce faire, le législateur a créé des organes de contrôle, à savoir le Conseil de la concurrence, le Service de la concurrence et la Commission de la concurrence. Ces organes sont chargés de contrôler les concentrations et ententes économiques afin d'assurer que le libre jeu des marchés puisse fonctionner.

Cependant, depuis l'entrée en vigueur de la loi en 1991, un certain nombre de problèmes ont été révélés quant à son application. Le Conseil de la concurrence rencontrait pas mal d'obstacles pour concilier les deux aspects fondamentaux de sa mission, à savoir le contrôle du jeu de la concurrence et l'exercice d'un pouvoir de décision dans le respect des principes du contradictoire et de la proportionnalité.

Vu ces problèmes, le conseil a été obligé d'introduire des priorités dans les dossiers traités, en fonction de leur importance et du sujet qu'ils recouvraient. Ainsi, toute une série de dossiers sont restés sans suite, au détriment de la sécurité juridique pour les entreprises.

Ensuite, le conseil n'a plus été en mesure de répondre aux objectifs de la loi du 5 août 1991 par manque de moyens humains et financiers.

Pour résoudre la problématique des moyens humains, le texte prévoit aujourd'hui que quatre membres du Conseil de la concurrence exerceront leur fonction à temps plein et plus, comme c'est le cas actuellement, en sus de leur fonction principale. Nous avons également revu la composition de cet organe afin qu'y soient représentés des membres de la magistrature mais également des membres désignés pour leurs compétences en matière de concurrence économique. En ce qui concerne les moyens financiers, le ministre nous a assuré que la dotation qui sera allouée au fonctionnement des organes de la concurrence sera augmentée considérablement.

Cependant, le manque de moyens humains et financiers n'était pas l'unique problème. En effet, bon nombre de dispositions de la loi du 5 août 1991 contenaient des incertitudes quant à leur portée, ce qui entraînait des zones d'ombre tant sur les activités du conseil que du service. Ces dernières avaient fait naître une sorte de «compétition» entre le Service de la concurrence — qui dépend du ministre des Affaires économiques, organes d'instruction et administratif — et le Conseil de la concurrence — organe décisionnel — qui est une juridiction administrative indépendante. Ces deux services étaient également fortement tributaires l'un de l'autre.

Il fallait donc renforcer l'indépendance et l'autonomie des organes de la concurrence.

Pour résoudre ce problème, l'option choisie a été de créer un nouvel organe, le corps de rapporteurs, qui est institué sous la forme d'un collègue afin d'assurer son indépendance dans le traitement des dossiers. En pratique, le service sous l'autorité du corps des rapporteurs instruit l'affaire et le Conseil de la concurrence décide sur le rapport d'instruction que lui remet le corps des rapporteurs. Ces pouvoirs sont exercés dans des délais bien impartis à chaque organe.

De plus, grâce à une réduction quasi-généralisée des délais tant en matière d'instruction que de décision du Conseil de la concurrence, la sécurité juridique des entreprises s'est largement améliorée et ces dernières peuvent être fixées rapidement sur leur sort.

Pour aborder une des dernières critiques largement formulée à l'égard de la législation belge en matière de concurrence, il faut rappeler qu'aujourd'hui, toute entreprise qui déciderait de fusionner doit pour cela recevoir l'autorisation du Conseil de la concurrence.

En fait, les entreprises doivent notifier leur projet de concentration si cette dernière engendre une prise de position dominante sur leur marché. Actuellement, la législation prévoit que la concentration doit être notifiée si elle dépasse un chiffre d'affaires total commun et un critère seuil de part de marché, et ce sous peine de sanctions. Au Conseil de la concurrence, alors, de se prononcer sur l'acceptabilité de cette dernière, et ce sur la base de critères définis par la loi.

Ces seuils étaient critiquables tant au regard de la sécurité juridique qu'à la lumière des objectifs du droit de la concurrence : en effet, ces seuils, parts de marché, ne constituent pas un indice approprié de la position de l'entreprise sur le marché ou de l'importance de l'effet restrictif que peut avoir une pratique restrictive de concurrence car il est souvent difficile d'évaluer objectivement sur quel marché on agit.

Compte tenu de l'ambiguïté de détermination du *relevant market* — marché pertinent — ce critère n'est plus retenu dans la phase de notification. Cependant, conscients qu'un tel critère est important en matière de concurrence, il est maintenu dans l'appréciation par le Conseil de la concurrence sur l'acceptabilité d'une concentration.

Il faut également souligner une autre modification importante en matière de concentration. La politique de la concurrence est du ressort de l'exécutif et doit le rester, cela ne fait aucun doute. Dès lors, nous avons prévu que le Conseil des ministres peut, en cas de décision négative de la part du Conseil de la concurrence en matière de concentration, malgré tout autoriser cette concentration, et ce en raison d'intérêts économiques nationaux supérieurs.

Avant de terminer mon intervention, je souhaite encore attirer votre attention sur le fait que les droits de la défense, les secrets d'affaires et les procédures de recours contre les décisions des différents organes de la concurrence ont été revus, et ce afin d'assurer une plus grande sécurité juridique des entreprises. (*Applaudissements.*)

M. le président. — La parole est à M. Di Rupo, vice-premier ministre.

De heer Di Rupo, vice-eerste minister en minister van Economie en Telecommunicatie, belast met Buitenlandse Handel. — Mijnheer de voorzitter, eerst en vooral wil ik de meerderheid danken voor de steun die ze heeft verleend bij het realiseren van deze belangrijke wetswijziging.

Nous avons travaillé de manière intense durant de longs mois afin de peaufiner cette proposition de loi qui a une longue histoire. Elle a fait l'objet de contributions majeures de divers experts extérieurs au Sénat. Je profite donc de l'occasion pour remercier une fois encore tous ceux qui ont participé aux discussions, qu'ils appartiennent à la majorité ou à l'opposition, sans oublier les magistrats de la Cour de cassation et de la cour d'appel qui nous ont apporté une aide précieuse, ainsi que tous les experts de la commission. Grâce à eux, nous sommes à présent en mesure de débattre — et, j'espère, de voter — un texte de qualité.

Je répondrai tout d'abord brièvement — puisqu'il n'est plus présent en séance — aux remarques de M. Coene.

Pour ce qui concerne les critères exprimés en pourcentages de parts de marché, nous avons constaté que pas moins de vingt-cinq dossiers avaient été traités par le Conseil de la Commission — alors qu'ils n'auraient jamais dû l'être — pour la simple raison que les entreprises croyaient dépasser les vingt-cinq pour cent du marché concerné. Or, pour des raisons de sécurité juridique, nous souhaitons que seul le critère exprimé en chiffre d'affaires soit pris en compte par les entreprises pour introduire leur dossier. En revanche, comme nous l'avons indiqué, le Conseil de la concurrence, quant à lui, tiendra compte, dans son examen, de cette part du marché. C'est d'ailleurs une pratique conforme à celle préconisée par la Commission européenne dans son Livre vert du 28 juillet 1997 sur la politique de la concurrence communautaire et des

restrictions verticales: « Dans l'exemption par catégorie, il n'est pas introduit de critères de part de marché, que ce soit sous forme de seuil ou de plafond, pour leur application. En effet, ceci serait incompatible avec le besoin de sécurité juridique pour les entreprises, ... problème lié à la délimitation géographique du marché; selon les produits, difficile à déterminer... La part du marché varie dans le temps... » Bref, notre position est conforme à celle de la Commission européenne. Lorsque les entreprises concernées contrôlent ensemble moins de 25 % du marché visé, la concentration est déclarée admissible.

Je voudrais à présent répondre à quelques critiques. La première concernait les rapporteurs qui ne seraient pas magistrats et qui pourraient permettre des perquisitions. Je voudrais avancer ici deux éléments. D'abord, aujourd'hui déjà à l'échelle de l'inspection économique, des perquisitions sont prévues aux sièges des entreprises. Cependant, seul un juge d'instruction peut ordonner des perquisitions au domicile privé. Ensuite, les rapporteurs ne décident pas seuls mais avec des magistrats des perquisitions aux sièges des entreprises.

Une autre critique portait sur la politisation des décisions. Je ne vous cache pas, monsieur le président, que je suis toujours heurté d'entendre reprocher à des ministres de prendre des décisions politiques. Ce type de critique me paraît assez incompréhensible — d'aucuns m'attribuent pourtant une grande souplesse d'esprit — car où les ministres pourraient-ils faire de la politique si ce n'est au Sénat, à la Chambre et au gouvernement? Cela étant, il faut distinguer la politique et le caractère «équitable», «impartial» des décisions prises par un gouvernement ou un responsable. Ce sont des notions fondamentalement différentes qui doivent sans cesse guider le politique. Dans le processus proposé, d'une manière générale, si le Conseil de la concurrence refuse une concentration, ou soumet celle-ci à certaines conditions, le Conseil des ministres peut être saisi et la seule chose qu'il puisse faire serait d'autoriser la concentration, car il la jugerait justifiée dans l'intérêt général économique du pays.

Une autre critique émise à l'encontre des ministres porte sur le fait que ceux-ci sont des bavards et que, dès lors, la confidentialité ne sera pas respectée. Mais j'ai de l'expérience. Même si beaucoup de choses sont publiques, je sais que d'autres sont confidentielles. En matière de communications par exemple, je reprends volontiers cet exemple: quand une décision a été prise à propos du deuxième opérateur, aucun mot n'a filtré à l'extérieur. Le gouvernement est capable d'observer la confidentialité lorsque celle-ci s'impose. J'attire d'ailleurs l'attention sur le fait qu'un ministre dévoilant des éléments pour lesquels il est tenu au secret professionnel, peut faire l'objet de poursuites pénales; il n'est pas au-dessus des lois.

Je voudrais indiquer un dernier élément. À mes yeux, cette proposition représente une grande avancée dans le domaine de la régulation de la concurrence dans notre pays. Le mécanisme mis en place est clair, transparent et il garantit une très grande sécurité juridique aux entreprises. Il permet aux pouvoirs publics et au Conseil de la concurrence de travailler dans d'excellentes conditions.

Après des années de travail, je me permets d'insister pour que, avant la fin de cette législature, ce pays soit doté d'un Conseil de la concurrence qui puisse travailler de manière optimale. Je remercie dès à présent tous ceux qui y contribuent et, en particulier, les membres de la majorité. (*Applaudissements.*)

M. le président. — Plus personne ne demandant la parole, la discussion générale est close et nous passons à l'examen des articles de la première proposition de loi.

Daar niemand meer het woord vraagt, is de algemene bespreking gesloten en vatten we de artikelsgewijze bespreking aan van het eerste wetsvoorstel.

L'article premier est ainsi libellé:

Article premier. La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 2. L'article 5, § 1er, de la loi du 5 août 1991 sur la protection de la concurrence économique est remplacé par la disposition suivante:

« § 1er. Les pratiques visées à l'article 2, § 1er, ne doivent pas faire l'objet de la notification visée à l'article 7, lorsque les entreprises y participant répondent individuellement aux conditions prévues à l'article 12, § 2, de la loi du 17 juillet 1975 relative à la comptabilité et aux comptes annuels des entreprises. »

Art. 2. Artikel 5, § 1, van de wet van 5 augustus 1991 tot bescherming van de economische mededinging wordt vervangen door de volgende bepaling:

« § 1. Met betrekking tot de in artikel 2, § 1, bedoelde praktijken is geen aanmelding als bedoeld in artikel 7 vereist wanneer de ondernemingen die er partij bij zijn, individueel de voorwaarden vervullen welke bij artikel 12, § 2, van de wet van 17 juli 1975 met betrekking tot de boekhouding en de jaarrekening van de ondernemingen worden voorgeschreven. »

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 3. § 1er. À l'article 7, § 1er, alinéa 1er, de la même loi, les mots « au Service de la concurrence » sont remplacés par les mots « au Conseil de la concurrence ».

§ 2. L'article 7, § 1er, alinéa 2, de la même loi est complété par les mots « sauf lorsqu'il s'agit d'une pratique visée à l'article 5, § 1er ».

Art. 3. § 1. In artikel 7, § 1, eerste lid, van dezelfde wet worden de woorden « bij de Dienst voor de Mededinging » vervangen door de woorden « bij de Raad voor de Mededinging ».

§ 2. Artikel 7, § 1, tweede lid, van dezelfde wet wordt aangevuld met de woorden « behalve wanneer het een praktijk betreft, bedoeld in artikel 5, § 1 ».

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 4. § 1er. À l'article 9, § 2, de la même loi, l'alinéa 1er est supprimé.

§ 2. À l'article 9, § 2, alinéa 2, de la même loi, les mots « et qui n'entraîne pas une coordination du comportement concurrentiel, soit entre entreprises fondatrices, soit entre celles-ci et l'entreprise commune » sont supprimés.

Art. 4. § 1. In artikel 9, § 2, van dezelfde wet vervalt het eerste lid.

§ 2. In artikel 9, § 2, tweede lid, van dezelfde wet vervallen de woorden « en die niet tot gevolg heeft dat de oprichtende ondernemingen hun concurrentiegedrag coördineren of dat deze ondernemingen en de gemeenschappelijke onderneming hun concurrentiegedrag coördineren, ».

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 5. À l'article 10 de la même loi, modifiée par la loi du ... modifiant certains articles de la loi du 5 août 1991 sur la protection de la concurrence économique, le texte existant devient le § 1er et les paragraphes suivants sont insérés:

« § 2. Pour prendre la décision visée au § 1er, le Conseil tient compte:

a) de la nécessité de préserver et de développer une concurrence effective dans le marché national au vu notamment de la structure de tous les marchés en cause et de la concurrence réelle ou potentielle d'entreprises situées à l'intérieur ou à l'extérieur du Royaume;

b) de la position sur le marché des entreprises concernées et de leur puissance économique et financière, des possibilités de choix des fournisseurs et des utilisateurs, de leur accès aux sources d'approvisionnement ou aux débouchés, de l'évolution de l'offre et de la demande des produits et services concernés, des intérêts des

consommateurs des produits et services concernés, des intérêts des consommateurs intermédiaires et finals ainsi que l'évolution du progrès technique et économique pour autant que celle-ci soit à l'avantage des consommateurs et ne constitue pas un obstacle à la concurrence.

§ 3. Les opérations de concentration qui ne créent pas ou ne renforcent pas une position dominante ayant comme conséquence qu'une concurrence effective serait entravée de manière significative dans le marché belge ou une partie substantielle de celui-ci, doivent être déclarées admissibles.

§ 4. Les opérations de concentration qui créent ou renforcent une position dominante ayant comme conséquence qu'une concurrence effective serait entravée de manière significative dans le marché belge ou une partie substantielle de celui-ci doivent être déclarées inadmissibles.

§ 5. Pour autant que la création d'une entreprise commune, constituant une opération de concentration au sens de l'article 9, a pour objet ou pour effet la coordination du comportement concurrentiel d'entreprises qui restent indépendantes, cette coordination est appréciée selon les critères de l'article 2, en vue d'établir si l'opération est admissible ou non.

Dans cette appréciation, le Conseil de la concurrence tient compte notamment :

— de la présence significative et simultanée de deux entreprises fondatrices ou plus sur le même marché que celui de l'entreprise commune, sur un marché situé en amont ou en aval de ce marché ou sur un marché étroitement lié à ce marché;

— de la possibilité donnée aux entreprises concernées par leur coordination résultant directement de la création de l'entreprise commune d'éliminer la concurrence pour une partie substantielle des produits et services en cause.

§ 6. Lorsque l'intérêt général le justifie, le Conseil des ministres peut autoriser d'office ou à la demande des parties, la réalisation d'une concentration déclarée inadmissible par le Conseil de la concurrence, selon les modalités visées à l'article 34bis.»

Art. 5. Artikel 10 van dezelfde wet, gewijzigd bij de wet van ... tot wijziging van sommige artikelen van de wet van 5 augustus 1991 tot bescherming van de economische mededinging, waarvan de huidige tekst § 1 wordt, wordt aangevuld met de volgende paragrafen :

« § 2. Bij de in § 1 bedoelde beslissing houdt de Raad rekening met :

a) de noodzaak een daadwerkelijke mededinging op de nationale markt te handhaven en te ontwikkelen in het licht van met name de structuur van alle betrokken markten en van de bestaande of potentiële mededinging van binnen of buiten het Koninkrijk gevestigde ondernemingen;

b) de positie op de markt van de betrokken ondernemingen, hun economische en financiële macht, de keuzemogelijkheden en leveranciers en afnemers, hun toegang tot voorzieningsbronnen en afzetmarkten, het bestaan van juridische of feitelijke hinderpalen voor de toegang tot de markt, de ontwikkeling van vraag naar en aanbod van de betrokken producten en diensten, de belangen van de tussen- en eindverbruikers, alsmede de ontwikkeling van de technische en economische vooruitgang voor zover deze in het voordeel van de consument is en geen belemmering vormt voor de mededinging.

§ 3. Concentraties die geen machtspositie in het leven roepen of versterken die tot gevolg heeft dat een daadwerkelijke mededinging op de nationale markt of een wezenlijk deel daarvan op significante wijze wordt belemmerd, moeten toelaatbaar verklaard worden.

§ 4. Concentraties die een machtspositie in het leven roepen of versterken die tot gevolg heeft dat een daadwerkelijke mededinging op de nationale markt of een wezenlijk deel daarvan op significante wijze wordt belemmerd, moeten ontoelaatbaar verklaard worden.

§ 5. Indien de oprichting van een gemeenschappelijke onderneming die een concentratie vormt in de zin van artikel 9, de coördinatie beoogt of tot stand brengt van het concurrentiegedrag van

ondernemingen die onafhankelijk blijven, dan wordt die coördinatie beoordeeld overeenkomstig de criteria van artikel 2, ten einde vast te stellen of de transactie al dan niet toelaatbaar is.

Bij die beoordeling houdt de Raad voor de Mededinging onder meer rekening met :

— het significant en gelijktijdig actief blijven van twee of meer oprichtende ondernemingen op dezelfde markt als die van de gemeenschappelijke onderneming, op een downstream- of upstreammarkt van laatstgenoemde markt of op een nauw met die markt verbonden aangrenzende markt;

— de mogelijkheid die aan de betrokken ondernemingen wordt gegeven om, via de coördinatie die het rechtstreekse gevolg is van de oprichting van de gemeenschappelijke onderneming, de mededinging voor een wezenlijk deel van de betrokken producten en diensten uit te schakelen.

§ 6. Wanneer het algemeen belang dit rechtvaardigt, mag de Ministerraad ambtshalve of op verzoek van de partijen, de oprichting toestaan van een concentratie die door de Raad voor de Mededinging als onaanvaardbaar wordt beschouwd volgens de bepalingen vervat in artikel 34bis.»

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 6. L'article 11, § 1er, de la même loi, modifié par l'arrêté royal du 31 mars 1995, est remplacé par la disposition suivante :

« § 1er. Les dispositions de la présente section ne s'appliquent que lorsque les entreprises concernées totalisent ensemble en Belgique un chiffre d'affaires, déterminé selon les critères visés à l'article 46, de plus de 1 milliard de francs et qu'au moins deux des entreprises concernées réalisent chacune en Belgique un chiffre d'affaires d'au moins 400 millions de francs. »

Art. 6. Artikel 11, § 1, van dezelfde wet, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 31 maart 1995, wordt vervangen door de volgende bepaling :

« § 1. De bepalingen van deze afdeling zijn slechts van toepassing wanneer de betrokken ondernemingen samen in België een omzet, bepaald volgens de in artikel 46 bedoelde criteria, van meer dan 1 miljard frank totaliseren en minstens twee van de betrokken ondernemingen elk in België een omzet realiseren van minstens 400 miljoen frank. »

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 7. L'article 11 de la même loi est complété par un § 3, rédigé comme suit :

« § 3. Tous les trois ans, le Conseil de la concurrence procède à une évaluation des seuils visés au § 1er, en tenant compte entre autres de l'incidence économique et de la charge administrative pour les entreprises.

Le Service de la concurrence remet un avis au Conseil en vue de cette évaluation. »

Art. 7. Artikel 11 van dezelfde wet wordt aangevuld met een § 3, luidende :

« § 3. Om de drie jaar gaat de Raad voor de Mededinging over tot een toetsing van de drempels bedoeld in § 1, daarbij onder andere rekening houdende met de economische impact en de administratieve last voor de onderneming.

Met het oog op deze toetsing brengt de Dienst voor de Mededinging aan de Raad een advies uit. »

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 8. § 1er. À l'article 12, § 1er, de la même loi, les mots « au Service de la concurrence » sont remplacés par les mots « au Conseil de la concurrence » et les mots « dans un délai d'une semaine » sont remplacés par les mots « dans un délai d'un mois ».

§ 2. L'article 12, § 1er, de la même loi est complété comme suit :

«Les parties peuvent toutefois notifier un projet d'accord à condition qu'elles déclarent explicitement qu'elles ont l'intention de conclure un accord qui ne diffère pas de façon significative du projet notifié en ce qui concerne tous les points pertinents du droit de la concurrence.»

§ 3. À l'article 12, § 5, de la même loi, les mots «d'un mois» sont remplacés par les mots «de quarante-cinq jours».

Au même § 5, insérer entre les mots «le Conseil de la concurrence peut» et les mots «sur demande des entreprises parties à la concentration» les mots «sauf lorsqu'il est fait état d'un projet d'accord».

§ 4. L'article 12, § 5, premier alinéa, de la même loi, est complété par une deuxième phrase, rédigée comme suit:

«Dans ce cas, le Conseil de la concurrence demande que le rapporteur dépose, dans les deux semaines, un rapport mentionnant les éléments d'appréciation nécessaires à la prise de décision visée au présent paragraphe.»

Art. 8. § 1. In artikel 12, § 1, van dezelfde wet worden de woorden «bij de Dienst voor de Mededinging» vervangen door de woorden «bij de Raad voor de Mededinging» en worden de woorden «binnen een termijn van één week» vervangen door de woorden «binnen een termijn van één maand».

§ 2. Artikel 12, § 1, van dezelfde wet wordt aangevuld als volgt:

«De partijen kunnen echter een ontwerpovereenkomst aanmelden mits alle partijen uitdrukkelijk verklaren dat zij de intentie hebben om een overeenkomst te sluiten die op alle mededingingsrechtelijk relevante punten niet merkbaar verschilt van het aangemelde ontwerp.»

§ 3. In artikel 12, § 5, van dezelfde wet worden de woorden «van één maand» vervangen door de woorden «van vijfenveertig dagen».

In dezelfde § 5 worden de woorden «behoudens het geval van aanmelding van een ontwerpovereenkomst» ingevoegd tussen de woorden «de Raad voor de Mededinging zich» en de woorden «op verzoek van de onderneming».

§ 4. Artikel 12, § 5, eerste lid, van dezelfde wet wordt aangevuld met een tweede zin, luidende:

«In dat geval vraagt de Raad voor de Mededinging dat de verslaggever binnen twee weken een verslag neerlegt, bevattende de appreciatie-elementen om tot de in deze paragraaf bedoelde besluitvorming te komen.»

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 9. § 1er. L'intitulé de la section 1re du chapitre III de la même loi est remplacé par la disposition suivante:

«Section 1re — Service de la concurrence et corps des rapporteurs»

§ 2. L'article 14 de la même loi, dont le texte actuel deviendra le § 1er, est modifié comme suit:

1° dans le premier alinéa actuel, les mots «la constatation» sont remplacés par les mots «l'examen»;

2° le premier alinéa actuel est complété par les mots «ainsi que celui du corps des rapporteurs» et le mot «Il» est remplacé par les mots «Le ministère des Affaires économiques»;

3° un § 2, rédigé comme suit, est ajouté:

«§ 2. Un corps des rapporteurs est institué auprès du Service de la concurrence.

Les rapporteurs sont recrutés par concours. Ils doivent être porteurs d'un diplôme de docteur ou de licencié en droit, d'ingénieur commercial ou de docteur ou de licencié en économie. Ils doivent pouvoir justifier d'une expérience utile d'au moins trois ans, tant en matière de concurrence que dans les questions de procédures.

Les rapporteurs sont nommés par le Roi. Ils bénéficient d'un statut administratif et pécuniaire garantissant leur indépendance. En matière disciplinaire, la réglementation relative à l'inspecteur des Finances est applicable.

Le corps compte autant de rapporteurs issus du cadre linguistique français que de rapporteurs issus du cadre linguistique néerlandais.

Un rapporteur au moins doit fournir la preuve de sa connaissance de la langue allemande.

Les rapporteurs sont chargés notamment:

1° de diriger et d'organiser l'instruction; le corps des rapporteurs fixe notamment l'ordre de traitement des dossiers; il répartit entre les rapporteurs les dossiers mis à l'instruction;

2° de délivrer aux agents du Service les ordres de mission, y compris ceux visés à l'article 23 de la présente loi;

3° d'établir et de présenter le rapport d'instruction au Conseil de la concurrence.

Ils ne peuvent solliciter ni accepter aucune injonction concernant le traitement des affaires introduites en vertu de l'article 23, § 1er, a), b), c), d) et f).

Les rapporteurs désignent en leur sein, à la majorité, un chef de corps, pour une durée qui ne peut dépasser trois ans. Ce mandat peut être renouvelé.

Le chef de corps préside les réunions du corps des rapporteurs. En cas d'absence ou d'empêchement, le chef de corps est remplacé par le rapporteur le plus ancien ou, en cas de parité d'ancienneté, par le rapporteur le plus âgé.

Les rapporteurs peuvent accomplir tous les actes relatifs à l'accomplissement de leur mission, sauf lorsque la loi réserve ces actes au corps des rapporteurs. Dans ce cas, le corps des rapporteurs délibère à la majorité des voix; en cas d'égalité de voix, la voix du chef de corps est prépondérante.

Le corps des rapporteurs arrête son règlement d'ordre intérieur, qui est approuvé par le Roi.»

Art. 9. § 1. Het opschrift van afdeling 1 van hoofdstuk III van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling:

«Afdeling 1 — Dienst voor de Mededinging en korps verslaggevers»

§ 2. Artikel 14 van dezelfde wet, waarvan de huidige tekst § 1 zal vormen, wordt als volgt gewijzigd:

1° in het huidige eerste lid worden de woorden «de vaststelling» vervangen door de woorden «het onderzoek»;

2° het huidige eerste lid wordt aangevuld met de woorden «alsook die van het korps verslaggevers» en het woord «Hij» wordt vervangen door de woorden «Het ministerie van Economische Zaken»;

3° er wordt een § 2 toegevoegd, luidende:

«§ 2. Bij de Dienst voor de Mededinging wordt een korps verslaggevers ingesteld.

De verslaggevers worden gerecruteerd door middel van een vergelijkend examen. Zij moeten houder zijn van een diploma van doctor of licentiaat in de rechten, van handelsingenieur of van doctor of licentiaat in de economie. Zij moeten blij geven van een nuttige ervaring van minstens drie jaar, zowel inzake mededinging als inzake procedurevoorschriften.

De verslaggevers worden benoemd door de Koning. Zij hebben een administratief en geldelijk statuut dat hun onafhankelijkheid waarborgt. In tuchtzaken wordt de regeling overgenomen die van toepassing is op de inspecteur van Financiën.

Het korps telt evenveel verslaggevers uit het Nederlandse als uit het Franse taalkader.

Ten minste één verslaggever moet de kennis van de Duitse taal bewijzen.

De verslaggevers zijn inzonderheid belast met:

1° het leiden en organiseren van het onderzoek; het korps verslaggevers bepaalt met name de volgorde waarin de dossiers behandeld worden; het verdeelt de dossiers waarnaar een onderzoek wordt ingesteld onder de verslaggevers;

2° het afgeven van de opdrachtsbevelen aan de personeelsleden van de Dienst, met inbegrip van de opdrachtsbevelen bedoeld in artikel 23 van deze wet;

3° het opstellen en het indienen van het onderzoeksverslag bij de Raad voor de Mededinging.

Zij kunnen geen enkel uitdrukkelijk bevel vragen of aanvaarden in verband met de behandeling van de krachtens artikel 23, § 1, a), b), c), d) en f) ingediende zaken.

De verslaggevers wijzen in hun midden, bij meerderheid van stemmen, een korpschef aan voor een duur die drie jaar niet mag overschrijden. Dit mandaat kan worden hernieuwd.

De korpschef zit de vergaderingen van het korps verslaggevers voor. In geval van afwezigheid of verhindering wordt de korpschef vervangen door de verslaggever met de meeste dienstjaren of, in geval van gelijke anciënniteit, door de oudste in jaren.

De verslaggevers kunnen alle handelingen verrichten ter volbrenging van hun opdracht behalve wanneer de wet deze handelingen aan het korps verslaggevers voorbehoudt. In dat geval beraadslaagt het korps verslaggevers bij meerderheid van stemmen; bij gelijkheid van stemmen, is de stem van de korpschef beslissend.

Het korps verslaggevers stelt zijn huishoudelijk reglement op, dat door de Koning wordt goedgekeurd.»

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 10. § 1er. À l'article 15 de la même loi, les mots «ainsi que celui du corps des rapporteurs» sont insérés entre les mots «Service de la concurrence» et les mots «, pour en déterminer», et les mots «d'indépendance des rapporteurs qui forment le corps visé à l'article 14, § 2», sont insérés entre les mots «la nécessité spécifique» et les mots «de stabilité» et les mots «avant le premier jour du sixième mois qui suit celui au cours duquel la présente loi aura été publiée au *Moniteur belge*» sont supprimés.

§ 2. L'article 15 de la même loi est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

«Le Roi détermine notamment le statut des rapporteurs selon les principes d'une carrière plane.»

§ 3. L'article 15 de la même loi est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

«Le Roi détermine le statut des membres du secrétariat du Conseil de la concurrence.»

Art. 10. § 1. In artikel 15 van dezelfde wet worden de woorden «alsook van het korps verslaggevers» ingevoegd tussen de woorden «Dienst voor de Mededinging» en de woorden «vast te stellen» en worden de woorden «tot onafhankelijkheid van de verslaggevers die het in artikel 14, § 2, bedoelde korps vormen en» ingevoegd tussen de woorden «bijzondere noodzaak» en de woorden «tot stabiliteit» en worden de woorden «voor de eerste dag van de zesde maand die volgt op de bekendmaking van deze wet in het *Belgisch Staatsblad*» geschrapt.

§ 2. Artikel 15 van dezelfde wet wordt aangevuld met het volgende lid:

«De Koning bepaalt inzonderheid het statuut van de verslaggevers volgens de principes van een vlakke loopbaan.»

§ 3. Artikel 15 van dezelfde wet wordt aangevuld met het volgende lid:

«De Koning bepaalt het statuut van de leden van het secretariaat van de Raad voor de Mededinging.»

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 11. À l'article 18 de la même loi, un § 3bis (nouveau), est inséré, rédigé comme suit,

«§ 3. Si la récusation est contestée, le membre en cause doit être entendu. La décision du Conseil de la concurrence n'est pas susceptible de recours.»

Art. 11. In artikel 18 van dezelfde wet wordt een § 3bis (nieuw) ingevoegd, luidende:

Ann. parl. Sénat de Belgique - Session ordinaire 1998-1999
Parlem. Hand. Belgische Senaat - Gewone zitting 1998-1999

«§ 3. In het geval van betwisting van de wraking moet het betrokken lid gehoord worden. De beslissing van de Raad voor de Mededinging is niet vatbaar voor beroep.»

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 12. § 1er. À l'article 19, § 2, de la même loi, les mots «Il peut au besoin désigner des experts et entendre des témoins.» sont abrogés.

§ 2. L'article 19, § 5, de la même loi est remplacé par la disposition suivante:

«§ 5. Le Conseil de la concurrence transmet annuellement au ministre et aux Chambres législatives un rapport sur l'application de la loi. Le Conseil de la concurrence publie ce rapport.

Les décisions, propositions, avis du Conseil de la concurrence, les arrêts de la Cour d'appel de Bruxelles et les décisions du Conseil des ministres sont annexés à ce rapport.»

§ 3. L'article 19, § 6, de la même loi est abrogé.

Art. 12. § 1. In artikel 19, § 2, van dezelfde wet worden de woorden «Hij kan, indien nodig, deskundigen aanwijzen en getuigen horen.» opgeheven.

§ 2. Artikel 19, § 5, van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling:

«§ 5. De Raad voor de Mededinging zendt jaarlijks een verslag over de toepassing van de wet aan de minister en aan de Wetgevende Kamers. De Raad voor de Mededinging publiceert dit verslag.

De beslissingen, voorstellen, adviezen van de Raad voor de Mededinging, de arresten van het hof van beroep van Brussel en de beslissingen van de Ministerraad worden bij dit verslag gevoegd.»

§ 3. Artikel 19, § 6, van dezelfde wet wordt opgeheven.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 13. À l'article 20 de la même loi, les mots «au président et aux membres du Conseil de la concurrence» sont remplacés par les mots «aux membres du Conseil de la concurrence qui n'exercent pas leur fonction à temps plein».

Art. 13. In artikel 20 van dezelfde wet worden de woorden «de voorzitter en de leden van de Raad voor de Mededinging» vervangen door de woorden «de leden van de Raad voor de Mededinging die hun functie niet voltijds uitoefenen».

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 14. L'article 21 de la même loi est complété par un alinéa, rédigé comme suit:

«Lorsque la Commission de la concurrence n'a pas répondu à la demande d'avis dans le délai que fixe le ministre et qui ne peut être inférieur à quinze jours ouvrables, l'avis n'est plus requis.»

Art. 14. Artikel 21 van dezelfde wet wordt aangevuld met het volgende lid:

«Wanneer de Commissie voor de Mededinging een adviesaanvraag niet beantwoordt heeft binnen de door de minister vastgestelde termijn die niet langer dan vijftien werkdagen mag zijn, is het advies niet meer vereist.»

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 15. § 1er. À l'article 23, § 1er, de la même loi, les mots «par le Service de la concurrence» sont remplacés par les mots «par le corps des rapporteurs».

§ 2. À l'article 23, § 1er, c), de la même loi, les mots «ou à l'article 12, § 1er» sont remplacés par les mots «, à l'article 12, § 1er, ou en cas de non respect d'une décision prise en vertu de l'article 12, § 5, de l'article 33 ou de l'article 34.»

§ 3. À l'article 23, § 1er, d), de la même loi, les mots «du ministre des Petites et Moyennes Entreprises» sont insérés entre les mots «sur demande» et les mots «d'un organisme public».

§ 4. À l'article 23, § 1er, e), de la même loi, les mots «dans le cas d'une proposition d'arrêté ministériel d'exemption» sont remplacés par les mots «en vue d'un arrêté royal d'exemption».

§ 5. À l'article 23, § 2.1, de la même loi, les mots «le Service de la concurrence peut» sont remplacés par les mots «les rapporteurs peuvent», les mots «Il fixe» sont remplacés par les mots «Ils fixent» et le mot «lui» est remplacé par le mot «leur».

§ 6. À l'article 23, § 2.2, de la même loi, les mots «le Service adresse» sont remplacés par les mots «les rapporteurs adressent», les mots «il indique» sont remplacés par les mots «ils indiquent» et le mot «sa» est remplacé par le mot «leur».

§ 7. L'article 23, § 2.3, de la même loi est remplacé par la disposition suivante :

«3. Si une entreprise ou une association d'entreprises ne fournit pas les renseignements dans le délai imparti par le rapporteur ou les fournit de façon incomplète, inexacte ou dénaturée, le corps des rapporteurs peut exiger les renseignements par décision motivée.

Cette décision précise les renseignements demandés et fixe le délai dans lequel les renseignements doivent être fournis. Lorsque la décision de demande de renseignements est adressée à une des entreprises notifiantes, elle suspend en outre les délais visés à l'article 33 jusqu'au jour de la fourniture des renseignements ou au plus tard le jour de l'expiration du délai fixé par le corps des rapporteurs.

Le corps des rapporteurs notifie sa décision aux entreprises desquelles les renseignements sont exigés.»

§ 8. À l'article 23, § 3, alinéa 1er, de la même loi, les mots «les agents du Service de la concurrence» sont remplacés par les mots «les rapporteurs et les agents du Service de la concurrence».

§ 9. L'article 23, § 3, alinéa 1er, de la même loi est complété par la disposition suivante :

«Les rapporteurs peuvent avoir recours aux agents de l'Administration de l'Inspection économique du ministère des Affaires économiques.»

§ 10. À l'article 23, § 3, alinéa 5, de la même loi, les mots «entre 8 et 18 heures» sont remplacés par les mots «entre 5 et 21 heures».

§ 11. L'article 23, § 3, alinéa 6, de la même loi est remplacé par la disposition suivante :

«Dans l'accomplissement de leur mission, ils peuvent saisir sur place et apposer des scellés pour une durée qui ne peut pas dépasser 48 heures. Ces mesures sont constatées dans un procès-verbal. Une copie de ce procès-verbal est remise à la personne qui a fait l'objet de ces mesures.»

§ 12. L'avant-dernier alinéa de l'article 23, § 3, de la même loi est remplacé par la disposition suivante :

«Pour procéder à une perquisition, une saisie ou une apposition de scellés, les agents visés à l'alinéa 1er doivent en outre être porteurs d'un ordre de mission spécifique délivré par le corps des rapporteurs visé à l'article 14, § 2. Cet ordre de mission précise l'objet et le but de leur mission.»

§ 13. Le dernier alinéa de l'article 23, § 3, de la même loi, est remplacé par la disposition suivante :

«Les rapporteurs peuvent commettre des experts dont ils déterminent la mission consultative.»

§ 14. À l'article 23, § 4, de la même loi, les mots «aux rapporteurs et» sont insérés entre les mots «prêter leur concours» et les mots «aux agents mandatés du Service de la concurrence».

§ 15. À l'article 23, § 5, de la même loi, les mots «les rapporteurs et» sont insérés entre les mots «leur mission d'instruction» et les mots «les agents du Service de la concurrence se conforment».

Art. 15. § 1. In artikel 23, § 1, van dezelfde wet worden de woorden «door de Dienst voor de Mededinging» vervangen door de woorden «door het korps verslaggevers».

§ 2. In artikel 23, § 1, c), van dezelfde wet worden de woorden «of op artikel 12, § 1» vervangen door de woorden «, op artikel 12, § 1, of in geval van niet-naleving van een beslissing genomen op grond van artikel 12, § 5, van artikel 33 of van artikel 34».

§ 3. In artikel 23, § 1, d), van dezelfde wet worden de woorden «van de minister van Kleine en Middelgrote Ondernemingen» ingevoegd tussen de woorden «op verzoek» en de woorden «van een geëigende openbare instelling».

§ 4. In artikel 23, § 1, e), van dezelfde wet worden de woorden «in het geval van een voorstel van ministerieel besluit voor een» vervangen door de woorden «met het oog op een koninklijk besluit tot».

§ 5. In artikel 23, § 2.1, van dezelfde wet worden de woorden «kan de Dienst voor de Mededinging» vervangen door de woorden «kunnen de verslaggevers», worden de woorden «Hij bepaalt» vervangen door de woorden «Zij bepalen» en wordt het woord «hem» vervangen door het woord «hen».

§ 6. In artikel 23, § 2.2, van dezelfde wet worden de woorden «de Dienst voor de Mededinging» vervangen door de woorden «de verslaggevers», wordt het woord «richt» vervangen door het woord «richten», worden de woorden «duidt hij» vervangen door de woorden «duiden zij» en wordt het woord «dit» vervangen door het woord «hun».

§ 7. Artikel 23, § 2.3, van dezelfde wet wordt vervangen als volgt :

«3. Indien een onderneming of vereniging van ondernemingen de gevraagde inlichtingen niet binnen de door de verslaggever gestelde termijn verstrekt of indien de verstrekte inlichtingen onvolledig, onjuist of verdraaid zijn, kan het korps verslaggevers de inlichtingen bij een met redenen omklede beslissing eisen.

Deze beslissing omschrijft de gevraagde inlichtingen en bepaalt binnen welke termijn ze moeten worden verstrekt. Als de beslissing tot verzoek om inlichtingen gericht is tot een van de aanmeldende ondernemingen, schorst zij bovendien de in artikel 33 bedoelde termijn tot de dag waarop de inlichtingen worden verstrekt of uiterlijk tot de dag waarop de termijn, bepaald door het korps verslaggevers, verstrijkt.

De beslissing wordt door het korps verslaggevers ter kennis gebracht van de ondernemingen van wie de inlichtingen worden geëist.»

§ 8. In artikel 23, § 3, eerste lid, van dezelfde wet worden de woorden «de personeelsleden van de Dienst voor de Mededinging» vervangen door de woorden «de verslaggevers en de personeelsleden van de Dienst voor de Mededinging».

§ 9. Artikel 23, § 3, eerste lid, van dezelfde wet wordt aangevuld met de volgende bepaling :

«De verslaggevers kunnen een beroep doen op de personeelsleden van het Bestuur Economische Inspectie van het ministerie van Economische Zaken.»

§ 10. In artikel 23, § 3, vijfde lid, van dezelfde wet worden de woorden «tussen 8 en 18 uur» vervangen door de woorden «tussen 5 en 21 uur».

§ 11. Artikel 23, § 3, zesde lid, van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling :

«Bij het volbrengen van hun opdracht kunnen zij ter plaatse beslag leggen en verzegelen voor een tijdsduur die 48 uur niet mag overschrijden. Deze maatregelen worden vastgesteld in een proces-verbaal. Een kopie van dit proces-verbaal wordt bezorgd aan de persoon ten aanzien van wie deze maatregelen zijn genomen.»

§ 12. Het voorlaatste lid van artikel 23, § 3, van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling :

«Om over te gaan tot een huiszoeking, een beslaglegging of een verzegeling, moeten de in het eerste lid bedoelde personeelsleden bovendien houder zijn van een specifiek opdrachtsbevel afgegeven door het korps verslaggevers bedoeld in artikel 14, § 2. Dit bevel vermeldt het voorwerp en het doel van hun opdracht.»

§ 13. Het laatste lid van artikel 23, § 3, van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling :

«De verslaggevers kunnen deskundigen aanstellen wier raadgevende opdracht zij bepalen.»

§ 14. In artikel 23, § 4, van dezelfde wet worden de woorden «de verslaggevers en» ingevoegd tussen de woorden «de openbare besturen» en de woorden «de gemandateerde personeelsleden van de Dienst voor de Mededinging».

§ 15. In artikel 23, § 5, van dezelfde wet worden de woorden «de verslaggevers en» ingevoegd tussen de woorden «hun onderzoeksbevoegdheid houden» en de woorden «de personeelsleden van de Dienst voor de Mededinging».

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 16. Une section *IVbis*, contenant un article 24 remplaçant l'actuel article 24 et rédigé comme suit, est insérée au chapitre III de la même loi :

«Section *IVbis* — Règles d'instruction spécifiques aux pratiques restrictives de concurrence

Art. 24. § 1er. Les demandes et les plaintes relatives aux pratiques restrictives de concurrence sont introduites devant le Conseil de la concurrence qui les transmet au corps des rapporteurs pour instruction.

§ 2. S'il conclut à l'irrecevabilité ou au non-fondement des plaintes ou demandes, le rapporteur soumet au Conseil une proposition motivée de classement. Si le Conseil l'estime opportun, le rapporteur notifie sa proposition au plaignant en lui indiquant qu'il peut consulter le dossier au secrétariat, en obtenir copie contre paiement et déposer des observations écrites auprès du Conseil.

Le président du Conseil de la concurrence peut refuser, d'initiative ou à la demande des entreprises intéressées, la communication des pièces dont la communication porterait atteinte au secret des affaires. Dans ce cas, ces pièces sont retirées du dossier.

Par dérogation à l'alinéa précédent, le président du Conseil peut ne pas retirer la pièce du dossier s'il estime qu'elle est nécessaire à la décision et que sa divulgation entraîne un inconvénient inférieur à celui qui résulterait de l'atteinte à la concurrence.

Le refus du président du Conseil de retirer des pièces du dossier fait l'objet d'une décision motivée dans laquelle le président du Conseil explique pourquoi il estime que les pièces sont nécessaires à la décision et que leur divulgation entraînerait un inconvénient inférieur à celui qui résulterait de l'atteinte à la concurrence et pourquoi il estime ne pas devoir reconnaître le caractère confidentiel des pièces.

Le secrétaire du Conseil informe les entreprises intéressées de cette décision motivée.

Le président du Conseil peut, dans tous les cas, demander aux parties ou aux rapporteurs une version non confidentielle des pièces dont la communication porterait atteinte au secret des affaires.

La décision du Conseil de la concurrence quant au fond ne peut être fondée sur les pièces retirées du dossier.

Si le Conseil suit la proposition de classement, il classe le dossier. Si le Conseil ne suit pas la proposition de classement, il renvoie l'affaire au rapporteur, qui poursuit l'instruction.

§ 3. Au terme de l'instruction et avant l'établissement d'un rapport motivé, les rapporteurs communiquent leurs griefs éventuels aux entreprises concernées et convoquent celles-ci afin de leur permettre de présenter leurs observations.

§ 4. Le rapporteur dépose son rapport motivé auprès du Conseil. Ce rapport comprend le rapport d'instruction, une proposition de liste d'observations et une proposition de décision.

Le rapport comprend également une proposition motivée de réglementation au sens du deuxième alinéa de l'article 28, § 1er, si le rapporteur estime que les faits concrets nécessitent une réglementation générale.

§ 5. Si le Conseil estime que d'autres griefs que ceux retenus par le rapporteur doivent faire l'objet d'un examen, le rapporteur les examine, et procède, s'il y a lieu, à une instruction complémentaire. Il complète son rapport et le dépose au Conseil.»

Art. 16. In hoofdstuk III van dezelfde wet wordt een afdeling *IVbis* ingevoegd, bevattend een artikel 24 ter vervanging van het bestaande artikel 24 en luidend als volgt :

«Afdeling *IVbis* — Specifieke onderzoeksregels betreffende restrictieve mededingingspraktijken

Art. 24. § 1. De verzoeken en de klachten betreffende de restrictieve mededingingspraktijken worden ingediend bij de Raad voor de Mededinging, die ze voor onderzoek aan het korps verslaggevers overzendt.

§ 2. Indien de verslaggever tot het besluit komt dat de klachten of verzoeken niet ontvankelijk of ongegrond zijn, legt hij aan de Raad een gemotiveerd voorstel tot sepot voor. Indien de Raad het wenselijk acht, maakt de verslaggever zijn voorstel bekend aan de indiener van de klacht en deelt hij hem mee dat hij het dossier op het secretariaat kan raadplegen, tegen betaling een kopie ervan kan krijgen en schriftelijke opmerkingen kan neerleggen bij de Raad.

De voorzitter van de Raad voor de Mededinging kan, op eigen initiatief of op verzoek van de belanghebbende ondernemingen, de mededeling van stukken weigeren indien dit het zakegeheim zou schenden. In dat geval worden deze stukken uit het dossier verwijderd.

In afwijking van het vorige lid kan de voorzitter van de Raad beslissen het stuk niet uit het dossier te verwijderen indien hij meent dat het noodzakelijk is voor de beslissing en dat de mededeling ervan een kleiner nadeel met zich brengt dan het nadeel dat zou voortvloeien uit een aantasting van de mededinging.

De weigering van de voorzitter van de Raad om stukken uit het dossier te verwijderen maakt het voorwerp uit van een met redenen omklede beslissing, waarin de voorzitter van de Raad uiteenzet waarom hij meent dat de stukken noodzakelijk zijn voor de beslissing, waarom de mededeling ervan een kleiner nadeel met zich brengt dan het nadeel dat zou voortvloeien uit een aantasting van de mededinging en waarom hij meent de vertrouwelijke aard van de stukken niet te moeten erkennen.

Deze met redenen omklede beslissing wordt door de secretaris van de Raad ter kennis gebracht van de belanghebbende ondernemingen.

De voorzitter van de Raad kan, in alle gevallen, aan de partijen of aan de verslaggevers een niet-vertrouwelijke versie vragen van de stukken waarvan de mededeling het zakegeheim zou schenden.

De beslissing van de Raad voor de Mededinging over de grond van de zaak kan niet steunen op de stukken die uit het dossier zijn verwijderd.

Indien de Raad het voorstel tot sepot volgt, seponeert hij het dossier. Indien de Raad het voorstel tot sepot niet volgt, stuurt hij het dossier terug naar de verslaggever, die het onderzoek voortzet.

§ 3. Op het einde van het onderzoek en vóór het opstellen van een gemotiveerd verslag delen de verslaggevers hun eventuele punten van bezwaar mede aan de betrokken ondernemingen en roepen deze bijeen opdat zij hun opmerkingen kunnen voorleggen.

§ 4. De verslaggever legt zijn gemotiveerd verslag voor aan de Raad. Dit verslag omvat het onderzoeksverslag, een voorstel van opsomming van de punten van bezwaar en een voorstel tot beslissing.

Het verslag omvat eveneens een gemotiveerd voorstel tot reglementering zoals bepaald in het tweede lid van artikel 28, § 1, indien de verslaggever meent dat de concrete feiten een algemene reglementering noodzaken.

§ 5. Indien de Raad van oordeel is dat andere punten van bezwaar dan die welke de verslaggever in aanmerking neemt moeten worden onderzocht, onderzoekt de verslaggever die en gaat hij, indien nodig, over tot een bijkomend onderzoek. Hij vult zijn verslag aan en legt het neer bij de Raad.»

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 17. § 1er. À l'article 25, § 1er, de la même loi, les mots « le Service de la concurrence » sont remplacés par les mots « le Service de la concurrence et le corps des rapporteurs ».

§ 2. À l'article 25, § 2, de la même loi, les mots « le Service de la concurrence » sont remplacés par les mots « le Service de la concurrence et le corps des rapporteurs ».

Art. 17. § 1. In artikel 25, § 1, van dezelfde wet worden de woorden « de Dienst voor de Mededinging » vervangen door de woorden « de Dienst voor de Mededinging en het corps verslaggevers ».

§ 2. In artikel 25, § 2, van dezelfde wet worden de woorden « de Dienst voor de Mededinging » vervangen door de woorden « de Dienst voor de Mededinging en het corps verslaggevers ».

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 18. L'article 26 de la même loi est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 26. Le Service de la concurrence peut, d'office ou à la demande du ministre ou du président du Conseil de la concurrence, procéder ou faire procéder à des enquêtes générales ou sectorielles s'il y a des indices sérieux de l'existence de pratiques prohibées par les articles 2, § 1er, et 3. Les dispositions de l'article 23 sont applicables par analogie, à l'exception des alinéas 5 à 8 du § 3. »

Art. 18. Artikel 26 van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 26. De Dienst voor de Mededinging kan, ambtshalve of op verzoek van de minister of van de voorzitter van de Raad voor de Mededinging, algemene of sectoriële onderzoeken instellen of doen instellen indien er ernstige aanwijzingen zijn van het bestaan van door de artikelen 2, § 1, en 3 verboden praktijken. De bepalingen van artikel 23 zijn van overeenkomstige toepassing, uitgezonderd het vijfde tot het achtste lid van § 3. »

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 19. L'intitulé de la section 5 du chapitre III de la même loi est remplacé par la disposition suivante :

« Décision en matière de pratiques restrictives ».

Art. 19. Het opschrift van afdeling 5 van hoofdstuk III van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Beslissing inzake restrictieve praktijken ».

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 20. § 1er. L'article 27, § 1er, alinéa 1er, de la même loi est remplacé par la disposition suivante :

« § 1er. Après le dépôt du rapport visé à l'article 24, § 3 ou § 4, le rapporteur en avise les entreprises dont l'activité a fait l'objet de l'instruction, ainsi que le plaignant si le Conseil le juge approprié, et leur en envoie copie au moins un mois avant la date de l'audience au cours de laquelle le Conseil procédera à l'examen de l'affaire. Il porte à leur connaissance qu'ils peuvent consulter le dossier au secrétariat du Conseil de la concurrence et en obtenir copie contre paiement.

Le président du Conseil de la concurrence peut refuser, d'initiative ou à la demande des entreprises intéressées, la communication des pièces dont la communication porterait atteinte au secret des affaires. Dans ce cas, ces pièces sont retirées du dossier.

Par dérogation à l'alinéa précédent, le président du Conseil peut ne pas retirer la pièce du dossier s'il estime qu'elle est nécessaire à la décision et que sa divulgation entraîne un inconvénient inférieur à celui qui résulterait de l'atteinte à la concurrence.

Le président du Conseil peut, dans tous les cas, demander aux parties ou aux rapporteurs une version non confidentielle des pièces dont la communication porterait atteinte au secret des affaires.

La décision du Conseil de la concurrence quant au fond ne peut être fondée sur les pièces retirées du dossier.

Les parties déposent leurs observations écrites au Conseil. »

§ 2. À l'article 27, § 2, alinéa 1er, de la même loi, les mots « ou la concentration » sont abrogés.

§ 3. L'article 27, § 2, alinéa 3, de la même loi est complété par la disposition suivante :

« Dans les secteurs économiques placés sous le contrôle ou la surveillance d'un organisme public ou autre institution publique spécifique, ces organismes ou institutions sont à considérer comme justifiant d'un intérêt suffisant.

Dans tous les cas, le ministre est à considérer comme justifiant d'un intérêt suffisant. »

§ 4. L'article 27, § 2, alinéa 4, de la même loi est abrogé.

§ 5. L'article 27, § 2, alinéa 6, de la même loi est remplacé par la disposition suivante :

« Le Conseil de la concurrence peut demander au rapporteur de déposer un rapport complémentaire, en précisant les éléments sur lesquels il doit porter. Le rapporteur réalise, le cas échéant, un complément d'instruction à cet égard. Le rapport est communiqué aux parties par le rapporteur et déposé devant le Conseil de la concurrence.

Le rapporteur fait valoir ses observations sur les éventuelles observations écrites déposées par les parties après le dépôt du rapport. »

§ 6. L'article 27, § 2, de la même loi est complété par la disposition suivante :

« En tout cas, une décision ou un arrêté ministériel doit être pris dans les six mois du dépôt du rapport prévu à l'article 24, § 3 ou § 4, et à l'article 29, auprès du Conseil. Ce délai est également applicable lorsque le rapport contient une proposition de classement. »

Art. 20. § 1. Artikel 27, § 1, eerste lid, van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling :

« § 1. Na het neerleggen van het in artikel 24, § 3 of § 4, bedoelde verslag, brengt de verslaggever de ondernemingen op wier activiteit het onderzoek betrekking had hiervan op de hoogte, alsook de indiener van de klacht zo de Raad dit aangewezen acht, en stuurt hen een kopie ten minste één maand vóór de datum van de zitting waarop de Raad de zaak zal onderzoeken. Hij brengt hen ter kennis dat zij op het secretariaat van de Raad voor de Mededinging inzage kunnen nemen van het dossier en tegen betaling een kopie ervan kunnen krijgen.

De voorzitter van de Raad voor de Mededinging kan, op eigen initiatief of op verzoek van de belanghebbende ondernemingen, de mededeling van stukken weigeren indien dit het zakelijke geheim zou schenden. In dat geval worden deze stukken uit het dossier verwijderd.

In afwijking van het vorige lid kan de voorzitter van de Raad beslissen het stuk niet uit het dossier te verwijderen indien hij meent dat het noodzakelijk is voor de beslissing en dat de mededeling ervan een kleiner nadeel met zich brengt dan het nadeel dat zou voortvloeien uit een aantasting van de mededinging.

De voorzitter van de Raad kan, in alle gevallen, aan de partijen of aan de verslaggevers een niet-vertrouwelijke versie vragen van de stukken waarvan de mededeling het zakelijke geheim zou schenden.

De beslissing van de Raad voor de Mededinging over de grond van de zaak kan niet steunen op de stukken die uit het dossier zijn verwijderd.

De partijen dienen hun schriftelijke opmerkingen in bij de Raad. »

§ 2. In artikel 27, § 2, eerste lid, van dezelfde wet worden de woorden « of concentratie » opgeheven.

§ 3. Artikel 27, § 2, derde lid, van dezelfde wet wordt aangevuld met de volgende bepaling :

« Voor de economische sectoren die onder de controle of het toezicht van een openbare instelling of een andere geëigende overheidsinstelling zijn geplaatst, worden deze instellingen of overheidslichamen geacht een voldoende belang te hebben.

In alle gevallen wordt de minister geacht een voldoende belang te hebben.»

§ 4. Artikel 27, § 2, vierde lid, van dezelfde wet wordt opgeheven.

§ 5. Artikel 27, § 2, zesde lid, van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling :

«De Raad voor de Mededinging kan de verslaggever vragen een bijkomend verslag in te dienen en verduidelijkt de elementen waarop dit verslag moet slaan. De verslaggever verricht daaromtrent, in voorkomend geval, een bijkomend onderzoek. Het verslag wordt aan de partijen meegedeeld door de verslaggever en ingediend bij de Raad voor de Mededinging.

De verslaggever brengt zijn opmerkingen aan op de eventuele schriftelijke opmerkingen die door de partijen ingediend zijn na het indienen van het verslag.»

§ 6. Artikel 27, § 2, van dezelfde wet wordt aangevuld met de volgende bepaling :

«In elk geval moet er binnen zes maanden nadat het verslag bedoeld in artikel 24, § 3 of § 4, en in artikel 29 bij de Raad is ingediend, een beslissing of een ministerieel besluit worden genomen. Die termijn is ook toepasselijk als het verslag een voorstel tot sepot bevat.»

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 21. § 1er. L'article 28, § 1er, de la même loi est remplacé par la disposition suivante :

«§ 1er. Le Roi peut, après consultation du Conseil de la concurrence et de la Commission de la concurrence, déclarer par arrêté que l'article 2, § 1er, n'est pas applicable à des catégories d'accords, de décisions et de pratiques concertées.

Le Roi peut également prendre un tel arrêté à la demande du Conseil de la concurrence. Il le fait notamment s'il reçoit une proposition motivée de réglementation d'un rapporteur. Le Roi demande l'avis du Conseil de la concurrence.

Le Service ou, dans le cas visé à l'article 24, § 3, le rapporteur, soumet au Conseil pour avis, au terme de l'instruction, un rapport contenant la proposition de règlement par arrêté royal.

L'arrêté est motivé. Il est délibéré en Conseil des ministres lorsqu'il s'écarte de l'avis ou de la demande du Conseil de la concurrence.»

§ 2. À l'article 28, § 2, de la même loi, les mots «arrêté ministériel» sont remplacés par les mots «arrêté royal».

Art. 21. § 1. Artikel 28, § 1, van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling :

«§ 1. De Koning kan, na raadpleging van de Raad voor de Mededinging en van de Commissie voor de Mededinging, bij besluit verklaren dat artikel 2, § 1, niet van toepassing is op categorieën overeenkomsten, besluiten en onderling afgestemde praktijken.

De Koning kan een dergelijk besluit ook uitvaardigen op verzoek van de Raad voor de Mededinging. De Raad doet dit onder meer bij ontvangst van een gemotiveerd voorstel tot reglementering van een verslaggever. De Koning vraagt de Raad voor de Mededinging om advies.

De Dienst of, in het geval bedoeld in artikel 24, § 3, de verslaggever, legt, na afloop van het onderzoek, aan de Raad ter advies een verslag voor, dat het voorstel tot regeling bij koninklijk besluit bevat.

Het besluit wordt met redenen omkleed. Er wordt overleg gepleegd in de Ministerraad, wanneer het afwijkt van het advies of het verzoek van de Raad voor de Mededinging.»

§ 2. In artikel 28, § 2, van dezelfde wet, worden de woorden «ministerieel besluit» vervangen door de woorden «koninklijk besluit».

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 22. À l'article 29, § 1er, de la même loi, les mots «rapport du Service de la concurrence» sont remplacés par les mots «rapport des rapporteurs».

Art. 22. In artikel 29, § 1, van dezelfde wet worden de woorden «verslag van de Dienst voor de Mededinging» vervangen door de woorden «verslag van de verslaggevers».

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 23. À l'article 30 de la même loi, les mots «rapport du Service de la concurrence» sont remplacés par les mots «rapport des rapporteurs».

Art. 23. In artikel 30 van dezelfde wet worden de woorden «verslag van de Dienst voor de Mededinging» vervangen door de woorden «verslag van de verslaggevers».

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 24. À l'article 31 de la même loi, les mots «rapport du Service de la concurrence» sont remplacés par les mots «rapport des rapporteurs».

Art. 24. In artikel 31 van dezelfde wet worden de woorden «verslag van de Dienst voor de Mededinging» vervangen door de woorden «verslag van de verslaggevers».

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 25. À l'article 32 de la même loi, les mots «ou en vertu de la présente loi» sont insérés entre le mot «européenne» et les mots «, le Conseil».

Art. 25. In artikel 32 van dezelfde wet worden de woorden «of krachtens deze wet» ingevoegd tussen het woord «Gemeenschap» en de woorden «, stelt de Raad».

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 26. Une section *Vbis*, contenant les articles *32bis* et *32ter* et rédigée comme suit, est insérée au chapitre III de la même loi :
«Section *Vbis* — Instruction en matière de concentration

Art. 32bis. § 1er. Le Conseil de la concurrence transmet sans délai au corps des rapporteurs pour instruction les notifications de concentrations faites en vertu de l'article 12. Le rapporteur désigné par le corps des rapporteurs procède à l'instruction de l'affaire dès réception de la notification visée à l'article 12 ou, si les renseignements à fournir sont incomplets, dès réception des renseignements complets.

§ 2. Le rapporteur soumet le dossier ainsi que son rapport motivé au Conseil de la concurrence. Le rapport motivé contient les éléments permettant au Conseil de la concurrence de prendre une décision motivée.

§ 3. Le rapporteur envoie, quinze jours au moins avant la date de l'audience au cours de laquelle le conseil procédera à l'examen de l'affaire, une copie de son rapport aux entreprises dont la concentration a fait l'objet de l'instruction ainsi qu'aux représentants des organisations les plus représentatives des travailleurs de ces entreprises ou ceux qu'ils désignent; il porte à leur connaissance qu'elles peuvent consulter le dossier au secrétariat et en prendre copie contre paiement.

Art. 32ter. Le président du Conseil de la concurrence peut refuser, d'initiative ou à la demande des entreprises intéressées, la communication des pièces dont la communication porterait atteinte au secret des affaires. Dans ce cas, ces pièces sont retirées du dossier.

Par dérogation à l'alinéa précédent, le président du Conseil peut ne pas retirer la pièce du dossier s'il estime qu'elle est nécessaire à la décision et que sa divulgation entraîne un inconvénient inférieur à celui qui résulterait de l'atteinte à la concurrence.

Le refus du président du Conseil de retirer des pièces du dossier fait l'objet d'une décision motivée dans laquelle le président du Conseil explique pourquoi il estime que les pièces sont nécessaires à la décision et que leur divulgation entraînerait un inconvénient inférieur à celui qui résulterait de l'atteinte à la concurrence et pourquoi il estime ne pas devoir reconnaître le caractère confidentiel des pièces.

Le secrétaire du Conseil informe les entreprises intéressées de cette décision motivée.

Le président du Conseil peut, dans tous les cas, demander aux parties ou aux rapporteurs une version non confidentielle des pièces dont la communication porterait atteinte au secret des affaires.

La décision du Conseil de la concurrence ne peut pas être fondée, quant au fond, sur les pièces qui ont été retirées du dossier.»

Art. 26. In hoofdstuk III van dezelfde wet wordt een afdeling *Vbis* ingevoegd, bevattende de artikelen *32bis* en *32ter* en luidend als volgt:

«Afdeling *Vbis* — Onderzoek inzake concentratie

Art. *32bis*. § 1. De Raad voor de Mededinging zendt de aanmeldingen van concentraties gedaan krachtens artikel 12 onverwijld voor onderzoek over aan het korps verslaggevers. De door het korps verslaggevers aangewezen verslaggever stelt het onderzoek van de zaak in zodra hij de aanmelding bedoeld in artikel 12 heeft ontvangen of, indien de te verstrekken inlichtingen onvolledig zijn, zodra hij de volledige inlichtingen heeft ontvangen.

§ 2. De verslaggever legt het dossier alsook zijn met redenen omkleed verslag voor aan de Raad voor de Mededinging. Het met redenen omkleed verslag omvat de relevante elementen om de Raad voor de Mededinging in staat te stellen een gemotiveerde beslissing te nemen.

§ 3. De verslaggever stuurt, ten minste 15 dagen vóór de datum van de zitting tijdens welke de Raad zal overgaan tot het onderzoek van de zaak, een kopie van zijn verslag aan de ondernemingen op wier concentratie het onderzoek betrekking had, alsmede aan de vertegenwoordigers van de meest representatieve organisaties van werknemers van deze ondernemingen of aan degenen die zij aanwijzen; hij brengt hen ter kennis dat zij op het secretariaat inzake kunnen nemen van het dossier en tegen betaling een kopie ervan kunnen krijgen.

Art. *32ter*. De voorzitter van de Raad voor de Mededinging kan, op eigen initiatief of op verzoek van de belanghebbende ondernemingen, de mededeling van de stukken weigeren indien dit het zakelijke geheim zou schenden. In dat geval worden deze stukken uit het dossier verwijderd.

In afwijking van het vorige lid kan de voorzitter van de Raad beslissen het stuk niet uit het dossier te verwijderen indien hij meent dat het noodzakelijk is voor de beslissing en dat de mededeling ervan een kleiner nadeel met zich brengt dan het nadeel dat zou voortvloeien uit een aantasting van de mededinging.

De weigering van de voorzitter van de Raad om stukken uit het dossier te verwijderen maakt het voorwerp uit van een met redenen omklede beslissing, waarin de voorzitter van de Raad uiteenzet waarom hij meent dat de stukken noodzakelijk zijn voor de beslissing, waarom de mededeling ervan een kleiner nadeel met zich brengt dan het nadeel dat zou voortvloeien uit een aantasting van de mededinging en waarom hij meent de vertrouwelijke aard van de stukken niet te moeten erkennen.

Deze met redenen omklede beslissing wordt door de secretaris van de Raad ter kennis gebracht van de belanghebbende ondernemingen.

De voorzitter van de Raad kan, in alle gevallen, aan de partijen of aan de verslaggevers een niet-vertrouwelijke versie vragen van de stukken waarvan de mededeling het zakelijke geheim zou schenden.

De beslissing van de Raad voor de Mededinging over de grond van de zaak kan niet steunen op de stukken die uit het dossier zijn verwijderd.»

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 27. Une section *Vter*, contenant l'article *32quater* et rédigée comme suit, est insérée au chapitre III de la même loi:

«Section *Vter* — Décision en matière de concentration

Art. *32quater*. § 1er. Le Conseil instruit chaque affaire à l'audience. Il entend les entreprises parties à la concentration.

Quand il l'estime nécessaire, le Conseil entend toute personne physique ou morale.

§ 2. Si des personnes physiques ou morales, justifiant d'un intérêt suffisant, demandent à être entendues, il est fait droit à leur demande.

Dans les secteurs économiques placés sous le contrôle ou la surveillance d'un organisme public ou une autre institution publique spécifique, ces organismes ou institutions sont à considérer comme justifiant d'un intérêt suffisant.

Les membres des organes d'administration ou de direction des entreprises participant à la concentration, ainsi que les représentants des organisations les plus représentatives des travailleurs de ces entreprises, ou ceux qu'ils désignent, sont à considérer comme justifiant d'un intérêt suffisant. Dans ce cas, l'accès au dossier leur est ouvert conformément aux dispositions de l'article *32bis*, § 3.

Le ministre peut adresser au Conseil une note dans laquelle il expose les éléments du dossier concerné qui ont trait à la politique générale ainsi que ceux qui sont susceptibles d'influencer la politique générale en matière de concurrence économique. Le dépôt de cette note ne lui confère pas la qualité de partie à la cause.

Le défaut de comparution des parties convoquées ou de leur mandataire n'affecte pas la validité de la procédure.

§ 3. Le Roi fixe les règles de la procédure devant le Conseil ainsi que les conditions d'obtention de copies.»

Art. 27. In hoofdstuk III van dezelfde wet wordt een afdeling *Vter* ingevoegd, bevattende artikel *32quater* en luidend als volgt:

«Afdeling *Vter* — Beslissing inzake concentratie

Art. *32quater*. § 1. De Raad behandelt elke zaak ter zitting. Hij hoort de ondernemingen die aan de concentratie deelnemen.

Indien hij het nodig acht, hoort de Raad elke natuurlijke persoon of rechtspersoon.

§ 2. Indien natuurlijke personen of rechtspersonen, die een voldoende belang rechtvaardigen, vragen om gehoord te worden, wordt aan hun vraag tegemoet gekomen.

Voor de economische sectoren die onder de controle of het toezicht van een geëigende openbare instelling of ander overheidslichaam zijn geplaatst, worden deze instellingen of overheidslichamen geacht een voldoende belang te hebben.

De leden van de bestuursorganen of van de directieorganen van de ondernemingen die deelnemen aan de concentratie, alsook de vertegenwoordigers van de meest representatieve werknemersorganisaties van deze ondernemingen, of de personen die zij aanwijzen worden geacht een voldoende belang te hebben. In dat geval krijgen zij toegang tot het dossier overeenkomstig de bepalingen van artikel *32bis*, § 3.

De minister kan aan de Raad een nota richten waarbij hij in de betrokken zaak de elementen aanduidt die het algemeen beleid aangaan, alsook die welke het algemeen beleid inzake economische mededinging kunnen beïnvloeden. Het indienen van deze nota verleent hem niet de hoedanigheid van partij in de zaak.

Het niet-verschijnen van de opgeroepen partijen of van hun gemachtigde doet geen afbreuk aan de geldigheid van de procedure.

§ 3. De Koning bepaalt de regels van de procedure voor de Raad alsook de voorwaarden voor het verkrijgen van kopieën.»

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 28. § 1er. L'article 33, § 1er, de la même loi est remplacé par la disposition suivante:

«§ 1er. Lorsque l'instruction a eu trait à une concentration, le Conseil de la concurrence peut, par une décision motivée, constater:

1. soit que la concentration tombe dans le champ d'application de la présente loi;

2. soit que la concentration ne tombe pas dans le champ d'application de la présente loi.»

§ 2. L'article 33, § 2, de la même loi est remplacé par ce qui suit :

«§ 2. 1. Si la concentration tombe dans le champ d'application de la présente loi, le Conseil de la concurrence peut, par une décision motivée :

a) soit décider que la concentration soit déclarée admissible. Les parties notifiantes peuvent, jusqu'au moment où le Conseil de la concurrence a pris sa décision, modifier les conditions de la concentration. Dans ce cas, la décision d'admissibilité porte sur la concentration ainsi modifiée. Lorsque les entreprises concernées contrôlent ensemble moins de 25% du marché concerné, la concentration est déclarée admissible;

b) soit constater qu'il y a des doutes sérieux à propos de l'admissibilité de la concentration et décider d'engager la procédure prévue à l'article 34.

2. Les décisions du Conseil visés au point 1 ci-dessus doivent être donnés, en application des dispositions de l'article 32ter, § 1er, dans un délai maximum de quarante-cinq jours.

Le rapporteur dépose son rapport dans un délai maximum d'un mois. Ces délais courent à partir du lendemain du jour de la réception de la notification ou, si les renseignements à fournir lors de la notification sont incomplets, à partir du lendemain du jour de la réception des renseignements complets.

3. La concentration est réputée admissible lorsque le Conseil de la concurrence n'a pas rendu sa décision dans le délai de 45 jours.

§ 3. À l'article 33, § 3, alinéa 1er, de la même loi, les mots «au § 2.2, c)» sont remplacés par les mots «au § 2.1, c)».

§ 4. L'article 33, § 3, alinéa 3, de la même loi est complété par la disposition suivante :

«La décision d'admissibilité visée au présent alinéa peut être assortie de conditions et obligations.»

§ 5. L'article 33, § 5, de la même loi est complété par la disposition suivante :

«Le délai visé au § 3 du présent article ne peut être prorogé qu'à la demande expresse des parties et au maximum pour la durée que celles-ci proposent.»

Art. 28. § 1. Artikel 33, § 1, van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling :

«§ 1. Indien het onderzoek betrekking had op een concentratie, kan de Raad voor de Mededinging, door een gemotiveerde beslissing, vaststellen dat :

1. de concentratie binnen het toepassingsgebied valt van deze wet;

2. de concentratie niet binnen het toepassingsgebied valt van deze wet.»

§ 2. Artikel 33, § 2, van dezelfde wet wordt vervangen als volgt :

«§ 2. 1. Als de concentratie binnen het toepassingsgebied van deze wet valt, kan de Raad voor de Mededinging door een gemotiveerde beslissing :

a) hetzij beslissen dat de concentratie toelaatbaar wordt verklaard. De aanmeldende partijen kunnen, tot op het ogenblik dat de Raad voor de Mededinging een beslissing heeft genomen, de voorwaarden van de concentratie wijzigen. In dat geval slaat de beslissing van toelaatbaarheid op de aldus gewijzigde concentratie. Wanneer de betrokken ondernemingen samen minder dan 25% van de betrokken markt controleren, wordt de concentratie toelaatbaar verklaard;

b) hetzij vaststellen dat er ernstige twijfels bestaan omtrent de toelaatbaarheid van de concentratie en beslissen de procedure bepaald in artikel 34 in te zetten.

2. De beslissingen van de Raad bedoeld in punt 1 hierboven, moeten overeenkomstig de bepalingen van artikel 32ter, § 1, binnen een maximumtermijn van vijfenveertig dagen verstrekt worden.

De verslaggever dient zijn verslag in binnen een termijn van ten hoogste een maand. Deze termijnen lopen vanaf de dag volgend op de dag van de ontvangst van de aanmelding of, wanneer de inlichtingen die bij de aanmelding moeten worden verstrekt onvolledig zijn, vanaf de dag volgend op de dag van de ontvangst van de volledige inlichtingen.

3. De concentratie wordt toelaatbaar geacht wanneer de Raad voor de Mededinging binnen de termijn van 45 dagen geen beslissing heeft genomen.

§ 3. In artikel 33, § 3, eerste lid, van dezelfde wet worden de woorden «§ 2.2, c)» vervangen door de woorden «§ 2.1, c)».

§ 4. Artikel 33, § 3, derde lid, van dezelfde wet wordt aangevuld met de volgende bepaling :

«Aan de beslissing tot toelaatbaarheid bedoeld in dit lid kunnen voorwaarden en verplichtingen worden gekoppeld.»

§ 5. Artikel 33, § 5, van dezelfde wet wordt aangevuld met de volgende bepaling :

«De termijn bedoeld in § 3 van dit artikel kan niet worden verlengd tenzij op uitdrukkelijk verzoek van de partijen en ten hoogste voor de duur die zij voorstellen.»

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 29. L'article 34 de la même loi est remplacé par la disposition suivante :

«Art. 34. § 1er. Si, conformément à l'article 33, § 2.1, b), le Conseil de la concurrence décide d'engager la procédure, le rapporteur dépose un rapport complémentaire au Conseil de la concurrence.

Après réception de ce rapport, le conseil en envoie une copie aux parties, conformément à l'article 27, § 1er.

La décision du Conseil de la concurrence relative à l'admissibilité de la concentration doit être formulée dans les 60 jours au plus de la décision d'engager une procédure. Cette décision peut être assortie de conditions et charges.

La concentration est réputée faire l'objet d'une décision favorable lorsque le Conseil de la concurrence n'a pas rendu sa décision dans le délai de 60 jours.

§ 2. Lorsque le Conseil de la concurrence constate dans sa décision que la concentration n'est pas admissible, il ordonne, en vue de rétablir une concurrence effective, la scission des entreprises ou des actifs groupés, la fin du contrôle en commun ou toute autre mesure appropriée.

§ 3. Le délai visé au § 1er du présent article ne peut être prorogé qu'à la demande expresse des parties et, au maximum, pour la durée qu'elles proposent.»

Art. 29. Artikel 34 van de dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling :

«Art. 34. § 1. Indien, overeenkomstig artikel 33, § 2.1, b), de Raad voor de Mededinging beslist de procedure in te zetten, dient de verslaggever een bijkomend verslag in bij de Raad voor de Mededinging.

Na ontvangst van dit verslag stuurt de Raad een kopie ervan aan de partijen, overeenkomstig artikel 27, § 1.

De beslissing van de Raad voor de Mededinging betreffende de toelaatbaarheid van een concentratie moet genomen worden uiterlijk 60 dagen na de beslissing om een procedure te beginnen. Aan die beslissing kunnen voorwaarden en verplichtingen gekoppeld worden.

De concentratie wordt geacht een gunstig advies te hebben gekregen wanneer de Raad voor de Mededinging geen beslissing heeft genomen binnen de termijn van 60 dagen.

§ 2. Wanneer de Raad voor de Mededinging in zijn beslissing vaststelt dat de concentratie niet toelaatbaar is, beveelt hij met het oog op het herstellen van een daadwerkelijke mededinging, de splitsing van de gegroepeerde ondernemingen of activa, het stopzetten van de gemeenschappelijke controle of elke andere geëigende maatregel.

§ 3. De termijn bedoeld in § 1 van dit artikel kan niet verlengd worden tenzij op uitdrukkelijk verzoek van de partijen en ten hoogste voor de duur die zij voorstellen.»

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 30. Un article 34bis, formulé comme suit, est inséré dans la même loi :

«Art. 34bis. Dans un délai de trente jours à compter de la notification de la décision du Conseil de la concurrence, le Conseil des ministres peut autoriser la réalisation d'une concentration pour des raisons d'intérêt général qui l'emportent sur le risque d'atteinte à la concurrence constaté par le Conseil de la concurrence. Dans ce cas, le Conseil des ministres peut également lever totalement ou partiellement les conditions et charges éventuellement prononcées par le Conseil de la concurrence.

Dans son appréciation et sa motivation, le Conseil des ministres tient compte notamment de l'intérêt général, de la sécurité nationale, de la compétitivité des secteurs concernés au regard de la concurrence internationale, ainsi que de l'intérêt des consommateurs et de l'emploi.

Le Conseil des ministres statue d'office ou à la demande des entreprises notifiantes.

La décision du Conseil des ministres est prise dans les trente jours de la notification de la décision du Conseil de la concurrence. À défaut de décision du Conseil des ministres dans ce délai, le Conseil des ministres est réputé ne pas accorder l'autorisation.»

Art. 30. In dezelfde wet wordt een artikel 34bis ingevoegd, luidende :

«Art. 34bis. Binnen een termijn van dertig dagen te rekenen van de aanmelding van de beslissing van de Raad voor de Mededinging, kan de Ministerraad de verwezenlijking van een concentratie toestaan om redenen van algemeen belang, die het winnen van het risico van aantasting van de mededinging, vastgesteld door de Raad voor de Mededinging. In dat geval kan de Ministerraad eveneens de voorwaarden en verplichtingen die eventueel door de Raad voor de Mededinging zijn uitgesproken, geheel of gedeeltelijk opheffen.

In zijn beoordeling en motivering houdt de Ministerraad rekening met onder meer het algemeen belang, de veiligheid van het land en de mededingingskracht van de betrokken sectoren gelet op de internationale concurrentie, de consumentenbelangen en de werkgelegenheid.

De Ministerraad doet ambtshalve uitspraak of op verzoek van de aanmeldende onderneming.

De beslissing van de Ministerraad wordt genomen binnen dertig dagen na de aanmelding van de beslissing van de Raad voor de Mededinging. Neemt de Ministerraad binnen die termijn geen beslissing, dan wordt de Ministerraad geacht geen machtiging te hebben verleend.»

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 31. § 1er. À l'article 35, § 1er, alinéa 2, de la même loi, les mots «au Service de la concurrence» sont remplacés par les mots «au corps des rapporteurs», les mots «le Service» sont remplacés par les mots «le corps des rapporteurs» et les mots «qui ne peut dépasser quinze jours» sont abrogés.

§ 2. À l'article 35, § 2, de la même loi, supprimer les mots «Dans le délai de quinze jours à partir de la réception du rapport.»

§ 3. L'article 35, § 3, de la même loi est supprimé.

Art. 31. § 1. In artikel 35, § 1, tweede lid, van dezelfde wet worden de woorden «de Dienst voor de Mededinging» vervangen door de woorden «het corps verslaggevers», worden de woorden «de Dienst» vervangen door de woorden «het corps verslaggevers» en worden de woorden «die vijftien dagen niet mag overschrijden» opgeheven.

§ 2. In artikel 35, § 2, van dezelfde wet worden de woorden «Binnen een termijn van vijftien dagen na ontvangst van het verslag, oordeelt de» vervangen door de woorden «De voorzitter van de Raad voor de Mededinging oordeelt».

§ 3. Artikel 35, § 3, van dezelfde wet wordt opgeheven.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 32. § 1er. L'article 36, § 1er, de la même loi est complété par la disposition suivante :

«Ces amendes ne peuvent être infligées en cas d'application de l'article 31, 1» aux pratiques visées à l'article 5, § 1er.»

§ 2. À l'article 36, § 2, de la même loi, les mots «à l'article 33, § 1er,» sont remplacés par les mots «aux articles 33 et 34».

Art. 32. § 1. Artikel 36, § 1, van dezelfde wet wordt aangevuld met de volgende bepaling :

«Die geldboeten kunnen niet opgelegd worden in geval van toepassing van artikel 31, 1, op de praktijken bedoeld in artikel 5, § 1.»

§ 2. In artikel 36, § 2, van dezelfde wet worden de woorden «artikel 33, § 1,» vervangen door de woorden «artikelen 33 en 34».

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 33. Dans le texte français, à l'article 40 de la même loi, les mots «sa décision» sont remplacés par les mots «la décision».

Art. 33. In de Franse tekst van artikel 40 van dezelfde wet worden de woorden «sa décision» vervangen door de woorden «la décision».

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 34. Une section VIIbis, contenant un article 40bis, rédigé comme suit, est insérée au chapitre III de la même loi :

«Section VIIbis — Publication et notification

Art. 40bis Les décisions du Conseil de la concurrence et de son président sont notifiées par lettre recommandée à la poste avec accusé de réception, aux parties, aux plaignants et au ministre.

À peine de nullité, la lettre de notification doit indiquer le délai de recours ainsi que les modalités selon lesquelles celui-ci peut être exercé. La lettre comporte en annexe les noms, qualités et adresses des parties auxquelles la décision a été notifiée.

Le secrétariat du Conseil de la concurrence est chargé de la notification des décisions.»

Art. 34. In hoofdstuk III van dezelfde wet wordt een afdeling VIIbis ingevoegd, bevattende een artikel 40bis en luidend als volgt :

«Afdeling VIIbis — Bekendmaking en kennisgeving

Art. 40bis De beslissingen van de Raad voor de Mededinging en van zijn voorzitter worden bij een ter post aangetekende brief met ontvangstbewijs ter kennis gebracht van de partijen, de eisers en de minister.

Op straffe van nietigheid moet de kennisgevingsbrief de termijn inzake beroep vermelden alsook de wijze waarop dit beroep kan worden ingesteld. De brief omvat als bijlage de namen, hoedanigheden en adressen van de partijen aan wie de beslissing ter kennis is gebracht.

Het secretariaat van de Raad voor de Mededinging is belast met de kennisgeving van de beslissingen.»

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 35. L'article 41 de la même loi est remplacé comme suit :

«Art. 41. § 1er. Le Conseil de la concurrence communique, dès réception, toute notification de concentration au *Moniteur belge* pour publication par extrait. Cette publication comprend les noms des entreprises qui sont parties à la concentration.

§ 2. Les décisions du Conseil de la concurrence ou de son président, en ce compris celles visées aux sections 5 à 7 du présent chapitre, sont publiées au *Moniteur belge* et sont notifiées par le secrétariat du Conseil de la concurrence aux entreprises dont les activités ont fait l'objet de l'instruction ainsi que, le cas échéant, au plaignant.

Les décisions de la cour d'appel de Bruxelles, du Conseil des ministres et du Conseil d'État sont publiées au *Moniteur belge* et sont notifiées aux parties.

Les décisions visées aux articles 33, § 2, et 34, § 4, de la présente loi, y compris les décisions et arrêts visés aux sections 5 et 7 du présent chapitre, ainsi que les avis selon lesquels la concentration est censée, à défaut de décision, être autorisée, sont publiés au *Moniteur belge* et notifiés aux parties qui ont participé à la concentration.

Les décisions visées aux alinéas précédents mentionnent les parties à qui la notification doit être adressée.

Les décisions visées aux alinéas précédents sont communiquées sans délai, sous la forme destinée à la publication au *Moniteur belge*, à la Commission de la concurrence.

Lors de cette publication et de cette communication, il est tenu compte de l'intérêt légitime des entreprises à ce que leurs secrets d'affaires ne soient pas divulgués.

La notification et la publication de la décision du Conseil de la concurrence ou de son président mentionnent que celle-ci est susceptible de recours auprès de la cour d'appel de Bruxelles dans les trente jours à compter de sa publication au *Moniteur belge*.

La notification et la publication de la décision du Conseil des ministres en matière de concentration, mentionnent que celle-ci est susceptible de recours auprès du Conseil d'État, lorsqu'elle est définitive, dans les 30 jours à compter de la publication au *Moniteur belge* de la décision définitive. Ne sont pas considérées comme décisions définitives dans le cadre de cette procédure de recours, les décisions selon lesquelles une concentration relève du champ d'application de la présente loi et celles qui prévoient d'engager la procédure prévue à l'article 34.

Les notifications prévues par la présente loi sont effectuées, selon les cas, par le secrétariat du Conseil ou par le ministre, par lettre recommandée avec accusé de réception.»

Art. 35. Artikel 41 van dezelfde wet wordt vervangen als volgt:

«Art. 41. § 1. Zodra de Raad voor de Mededinging de aanmelding van een concentratie heeft ontvangen, stuurt hij deze naar het *Belgisch Staatsblad* voor bekendmaking bij uittreksel. Deze bekendmaking omvat de namen van de ondernemingen die deel uitmaken van de concentratie.

§ 2. De beslissingen van de Raad voor de Mededinging of van zijn voorzitter, met inbegrip van de beslissingen bedoeld in de afdelingen 5 tot 7 van dit hoofdstuk, worden bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* en door het secretariaat van de Raad voor de Mededinging ter kennis gebracht van de ondernemingen op wier activiteiten het onderzoek betrekking had, alsook, in voorkomend geval, van de indiener van de klacht.

De beslissingen van het hof van beroep te Brussel, van de Ministerraad en van de Raad van State worden bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* en ter kennis gebracht van de partijen.

De beslissingen bedoeld in de artikelen 33, § 2, en 34, § 4, van deze wet, met inbegrip van de beslissingen en arresten bedoeld in de afdelingen 5 et 7 van dit hoofdstuk, alsook de berichten waardoor bij ontstentenis van een beslissing de concentratie toelaatbaar wordt geacht, worden bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* en ter kennis gebracht van de partijen die aan de concentratie hebben deelgenomen.

De beslissingen bedoeld in de vorige leden vermelden de partijen waarnaar de kennisgeving moet worden gestuurd.

De beslissingen bedoeld in de vorige leden worden onmiddellijk, in de vorm bestemd voor de bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad*, aan de Commissie voor de Mededinging meegedeeld.

Bij deze bekendmaking en deze mededeling wordt rekening gehouden met het rechtmatige belang van de ondernemingen dat hun zaken geheimen niet openbaar worden gemaakt.

De kennisgeving en de bekendmaking van de beslissing van de Raad voor de Mededinging of van zijn voorzitter vermelden dat tegen die beslissing beroep kan worden ingesteld bij het hof van beroep te Brussel binnen dertig dagen te rekenen van de bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad*.

De kennisgeving en de bekendmaking van de beslissing van de Ministerraad inzake concentratie, vermelden dat, wanneer die beslissing definitief is, bij de Raad van State daartegen beroep kan worden ingesteld binnen dertig dagen te rekenen van de bekendmaking van de definitieve beslissing in het *Belgisch Staatsblad*. In het kader van deze beroepsprocedure worden niet als definitieve beslissing beschouwd, die waarbij bepaald wordt dat een concentratie binnen het toepassingsgebied van deze wet valt en die waarbij beslist wordt de procedure bepaald in artikel 34 in te stellen.

De kennisgevingen waarin deze wet voorziet, worden uitgevoerd, naar gelang van het geval, door het secretariaat van de Raad of door de minister, bij aangetekende brief met ontvangstbewijs.»

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 36. Un article 42bis, rédigé comme suit, est inséré entre les articles 42 et 43 de la même loi:

«Art. 42bis. § 1er. Lorsque la solution d'un litige dépend du caractère licite d'une pratique de concurrence au sens de la présente loi, la juridiction saisie, à l'exception de la Cour de cassation, doit surseoir à statuer et saisir la cour d'appel de Bruxelles.

§ 2. Toutefois, la juridiction n'y est pas tenue lorsque l'action est irrecevable pour des motifs de procédure tirés de normes ne faisant pas elles-mêmes l'objet de la demande de question préjudicielle.

La juridiction n'y est pas tenue non plus:

1° lorsque la cour a déjà statué sur une question ou un recours ayant le même objet;

2° lorsqu'elle estime que la réponse à la question préjudicielle n'est pas indispensable pour rendre sa décision;

3° lorsque la pratique de concurrence est manifestement licite au sens de la présente loi.

La décision du juge de poser ou de ne pas poser une question préjudicielle n'est susceptible d'aucun recours.

§ 3. Le greffier près la cour d'appel de Bruxelles porte sans délai la question préjudicielle à la connaissance des parties et il les invite à formuler leurs observations écrites dans le mois.

§ 4. Le Conseil de la concurrence, les rapporteurs et le ministre peuvent chacun déposer leurs observations écrites devant la cour d'appel de Bruxelles. Ceux-ci peuvent consulter le dossier sans déplacement.

La cour peut reformuler la question préjudicielle. La cour rend une décision motivée. Cette décision n'est susceptible d'aucun recours. La cour statue comme en référé.

§ 5. La juridiction qui a posé la question préjudicielle, ainsi que toute juridiction appelée à statuer dans la même affaire, à l'exception de la Cour de cassation, sont tenues, pour la solution du litige à l'occasion duquel a été posée la question, de se conformer à l'arrêt rendu par la cour d'appel de Bruxelles.

§ 6. Tout jugement ou arrêt rendu par les cours et tribunaux et relatif à un litige mettant en cause le caractère licite d'une pratique de concurrence au sens de la présente loi, doit être communiqué au Service de la concurrence et au Conseil de la concurrence dans la huitaine et à la diligence du greffier de la juridiction compétente.

En outre, le greffier est tenu d'informer, sans délai, le Service de la concurrence et le Conseil de la concurrence, des recours introduits contre tout jugement ou arrêt visé à l'alinéa précédent.»

Art. 36. Tussen de artikelen 42 en 43 van dezelfde wet wordt een artikel 42*bis* ingevoegd, luidende:

«Art. 42*bis*. § 1. Wanneer de oplossing van een geschil afhangt van het geoorloofde karakter van een mededingingspraktijk als bedoeld in deze wet, moet het gerecht waarbij de zaak aanhangig is gemaakt, met uitzondering van het Hof van Cassatie, de uitspraak uitstellen en het hof van beroep te Brussel raadplegen.

§ 2. Het gerecht is daartoe evenwel niet gehouden wanneer de rechtsvordering niet ontvankelijk is om procedurerechten die ontleend zijn aan normen die zelf niet het onderwerp zijn van het verzoek tot het stellen van de prejudiciële vraag.

Het gerecht is daartoe evenmin gehouden:

1° wanneer het hof reeds uitspraak heeft gedaan over een vraag of een beroep met hetzelfde onderwerp;

2° wanneer het meent dat het antwoord op de prejudiciële vraag niet onontbeerlijk is om uitspraak te doen;

3° wanneer de mededingingspraktijk duidelijk geoorloofd is in de zin van deze wet.

Tegen de beslissing van de rechter om een prejudiciële vraag te stellen of een dergelijke vraag niet te stellen kan geen enkel rechtsmiddel worden aangewend.

§ 3. De griffier van het hof van beroep te Brussel stelt de partijen onverwijld in kennis van de prejudiciële vraag en nodigt hen uit om binnen een maand schriftelijk hun opmerkingen over te zenden.

§ 4. De Raad voor de Mededinging, de verslaggevers en de minister kunnen elk hun schriftelijke opmerkingen indienen bij het hof van beroep te Brussel. Zij kunnen het dossier ter plaatse raadplegen.

Het hof kan de prejudiciële vraag herformuleren. Het hof neemt een met redenen omklede beslissing. Tegen deze beslissing kan geen enkel rechtsmiddel worden aangewend. Het hof doet uitspraak als in kort geding.

§ 5. Het rechtscollege dat de prejudiciële vraag heeft gesteld, evenals elk rechtscollege dat in dezelfde zaak uitspraak doet, met uitzondering van het Hof van Cassatie, moeten zich, voor de oplossing van het geschil naar aanleiding waarvan de vragen zijn gesteld, voegen naar het arrest dat het hof van beroep te Brussel heeft gewezen.

§ 6. Elk door de hoven en rechtbanken gewezen vonnis of arrest waarbij het gaat om het geoorloofde karakter van een mededingingspraktijk als bedoeld in deze wet, moet binnen acht dagen aan de Dienst voor de Mededinging meegedeeld worden door toedoen van de griffier van het bevoegde rechtscollege.

Bovendien is de griffier ertoe gehouden zonder verwijl de Dienst voor de Mededinging en de Raad voor de Mededinging kennis te geven van de beroepen die zijn ingesteld tegen enig in het voorgaande lid bedoeld vonnis of arrest.»

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 37. Un article 43*bis*, rédigé comme suit, est inséré entre les articles 43 et 44 de la même loi:

«Art. 43*bis*. § 1er. Ne peuvent faire l'objet d'un recours distinct les décisions par lesquelles le Conseil de la concurrence renvoie l'affaire au rapporteur et celles par lesquelles le président du Conseil retire des éléments du dossier.

§ 2. Les recours prévus à l'article 43 peuvent être introduits par les parties en cause devant le Conseil, par le plaignant ainsi que par toute personne justifiant d'un intérêt et ayant demandé au Conseil d'être entendue. Le recours peut également être introduit par le ministre sans que celui-ci ne doive justifier d'un intérêt.

Les recours sont formés, à peine d'irrecevabilité prononcée d'office, par requête signée et déposée au greffe de la cour d'appel de Bruxelles dans un délai de trente jours à partir de la notification de la décision et, en ce qui concerne les tiers, à partir de la publication de la décision.

À peine d'irrecevabilité, la requête contient:

1° l'indication des jour, mois et an;

2° si le demandeur est une personne physique, ses nom, prénoms, profession et domicile; si le demandeur est une personne morale, sa dénomination, sa forme, son siège social et l'organe qui la représente; si le recours émane du ministre, la dénomination et l'adresse du service qui le représente;

3° la mention de la décision faisant l'objet du recours;

4° l'exposé des moyens;

5° l'indication des lieu, jour et heure de la comparution fixés par le greffe de la cour d'appel;

6° l'inventaire des pièces et documents justificatifs remis au greffe en même temps que la requête.

Dans les cinq jours qui suivent le dépôt de la requête, le requérant doit, à peine d'irrecevabilité du recours, adresser une copie de la requête par lettre recommandée à la poste avec accusé de réception, aux parties auxquelles la décision attaquée a été notifiée ainsi qu'il ressort de la lettre de notification prévue à l'article 40*bis*, au Conseil de la concurrence ainsi qu'au ministre s'il n'est pas le requérant.

Un recours incident peut être formé. Il n'est recevable que s'il est introduit dans le mois à partir de la réception de la lettre prévue à l'alinéa précédent.

À tout moment, la cour d'appel de Bruxelles peut d'office appeler à la cause les personnes qui étaient parties devant le Conseil de la concurrence lorsque le recours principal ou incident risque d'affecter leurs droits ou leurs charges.

La cour d'appel de Bruxelles fixe le délai dans lequel les parties doivent se communiquer leurs observations écrites et en déposer copie au greffe. Elle fixe également la date des débats.

Le Conseil de la concurrence et le ministre peuvent chacun déposer leurs observations écrites au greffe de la cour d'appel de Bruxelles et consulter le dossier au greffe sans déplacement. La cour d'appel de Bruxelles fixe les délais de production de ces observations. Elles sont portées par le greffe à la connaissance des parties.

§ 3. Le greffe de la cour d'appel de Bruxelles demande au secrétariat du Conseil de la concurrence, dans les cinq jours de l'inscription de la cause au rôle, l'envoi du dossier de la procédure. La transmission est effectuée dans les cinq jours de la réception de la demande. Le ministre règle le mode de transmission du dossier.

§ 4. Le recours ne suspend pas les décisions du Conseil, ni celles du président.

La cour d'appel peut, à la demande de l'intéressé et par décision avant-dire droit, suspendre l'obligation de paiement des amendes et astreintes et ce jusqu'au jour du prononcé de l'arrêt. La cour d'appel peut, s'il échet, ordonner la restitution à l'intéressé du montant versé des amendes et astreintes; elle peut également ne pas se prononcer immédiatement sur la restitution des amendes ou astreintes payées, dans la mesure où cette décision serait liée au fond.»

Art. 37. Tussen de artikelen 43 en 44 van dezelfde wet wordt een artikel 43*bis* ingevoegd, luidende:

«Art. 43*bis*. § 1. Tegen beslissingen waarbij de Raad voor de Mededinging de zaak terugstuurt naar de verslaggever en die waarbij de voorzitter van de Raad elementen uit het dossier verwijderd, kan geen afzonderlijk beroep worden ingesteld.

§ 2. Het beroep waarin artikel 43 voorziet, kan worden ingesteld door de voor de Raad betrokken partijen, door de indiener van de klacht alsook door elke persoon die een belang kan doen gelden en die aan de Raad gevraagd heeft te worden gehoord. Het beroep kan eveneens door de minister worden ingesteld zonder dat deze een belang moet bewijzen.

Het beroep wordt, op straffe van onontvankelijkheid van rechtswege uitgesproken, ingesteld door middel van een ondertekend verzoekschrift dat wordt ingediend bij de griffie van het hof van beroep te Brussel binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving van de beslissing en, wat derden betreft, na de bekendmaking van de beslissing.

Het verzoekschrift bevat op straffe van onontvankelijkheid:

1° de aanduiding van dag, maand en jaar;

2° indien de verzoeker een natuurlijke persoon is, zijn naam, voornaam, beroep en woonplaats; indien de verzoeker een rechtspersoon is, de benaming, de vorm, de maatschappelijke zetel en het orgaan dat hem vertegenwoordigt; indien het beroep uitgaat van de minister, de benaming en het adres van de dienst die hem vertegenwoordigt;

3° de vermelding van de beslissing waartegen beroep wordt ingesteld;

4° de uiteenzetting van de middelen;

5° de plaats, de dag en het uur van de verschijning vastgesteld door de griffie van het hof van beroep;

6° de inventaris van de bewijsstukken en documenten die terzelfder tijd als het verzoekschrift bij de griffie zijn neergelegd.

Op straffe van onontvankelijkheid van het beroep moet de verzoeker, binnen vijf dagen na de indiening van het verzoekschrift, bij een ter post aangetekende brief met ontvangstbewijs, een kopie van het verzoekschrift sturen aan de partijen die in kennis zijn gesteld van de bestreden beslissing zoals blijkt uit de kennisgevingsbrief waarin artikel 40bis voorziet, aan de Raad voor de Mededinging alsook aan de minister indien deze niet de appellant is.

Incidenteel beroep is mogelijk. Het is slechts ontvankelijk indien het is ingesteld binnen een maand na de ontvangst van de brief waarin het vorige lid voorziet.

Het hof van beroep te Brussel kan te allen tijde de personen die partij waren voor de Raad voor de Mededinging van rechtswege in de zaak betrekken, wanneer het hoofdberoep of het incidenteel beroep hun belangen of lasten kan aantasten.

Het hof van beroep te Brussel stelt de termijn vast waarbinnen de partijen hun schriftelijke opmerkingen aan elkaar moeten meedelen en een kopie ervan bij de griffie moeten neerleggen. Het stelt eveneens de datum van de debatten vast.

De Raad voor de Mededinging en de minister kunnen elk hun schriftelijke opmerkingen bij de griffie van het hof van beroep te Brussel indienen en het dossier ter plaatse op de griffie raadplegen. Het hof van beroep te Brussel stelt de termijnen vast om deze opmerkingen voor te leggen. De griffie brengt deze opmerkingen ter kennis van de partijen.

§ 3. Binnen vijf dagen na het plaatsen van de zaak op de rol, vraagt de griffie van het hof van beroep te Brussel het secretariaat van de Raad voor de Mededinging het dossier van de procedure te sturen. De verzending geschiedt binnen vijf dagen na ontvangst van het verzoek. De minister regelt de wijze van verzending van het dossier.

§ 4. Het beroep schorst de beslissing van de Raad voor de Mededinging of die van zijn voorzitter niet.

Het hof van beroep kan, op verzoek van de betrokkene en bij beslissing alvorens recht te doen, de verplichting tot het betalen van geldboeten en dwangsommen schorsen tot op de dag van de uitspraak van het arrest. Het hof van beroep te Brussel kan, in voorkomend geval, bevelen dat het betaalde bedrag van de geldboeten en dwangsommen aan de betrokkene wordt terugbetaald. Het hoeft zich ook niet onmiddellijk uit te spreken over de teruggave van de betaalde geldboeten of dwangsommen, voor zover deze beslissing de grond van de zaak zou raken.»

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 38. À l'article 44, alinéa 2, de la même loi, les mots «à l'article 23, § 3, alinéa 6, et» sont insérés entre les mots «Toute infraction» et les mots «à l'arrêté visé à l'article 51».

Art. 38. In artikel 44, tweede lid, van dezelfde wet worden de woorden «op artikel 23, § 3, zesde lid, en» ingevoegd tussen de woorden «Elke inbreuk» en de woorden «op het besluit bedoeld bij artikel 51».

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 39. À l'article 46, § 1er, alinéa 2, de la même loi, les mots «et à l'étranger» sont abrogés.

Art. 39. In artikel 46, § 1, tweede lid, van dezelfde wet worden de woorden «en in het buitenland» opgeheven.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 40. À l'article 48, § 3, alinéa 1er, de la même loi, les mots «à l'article 34» sont remplacés par les mots «à l'article 41».

Art. 40. In artikel 48, § 3, eerste lid, van dezelfde wet worden de woorden «bij artikel 34» vervangen door de woorden «bij artikel 41».

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 41. § 1er. À l'article 49 de la même loi, les mots «Le Service de la concurrence est chargé d'accomplir» sont remplacés par les mots «Les rapporteurs et le Service de la concurrence sont chargés d'accomplir».

§ 2. À l'article 49, § 2, de la même loi, les mots «Les agents mandatés» sont remplacés par les mots «Les rapporteurs et les agents mandatés».

Art. 41. § 1. In artikel 49 van dezelfde wet worden de woorden «De Dienst voor de Mededinging wordt belast met het vervullen» vervangen door de woorden «De verslaggevers en de Dienst voor de Mededinging worden belast met het vervullen».

§ 2. In artikel 49, § 2, van dezelfde wet worden de woorden «De daartoe gemandateerde personeelsleden» vervangen door de woorden «De verslaggevers en de daartoe gemandateerde personeelsleden».

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 42. L'article 54 de la même loi est complété par la disposition suivante :

«Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, fixer la liste des actes de procédure, en ce compris notamment les mesures d'instruction, dont les frais sont mis à charge des parties notificantes ou des parties ayant commis une infraction à la présente loi.

Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, prévoir le paiement d'une redevance, dont il fixe le montant, pour les actes administratifs suivants :

1° l'enregistrement et le traitement d'une demande d'attestation négative visée à l'article 6;

2° l'enregistrement et le traitement d'une demande d'exemption individuelle sur base de l'article 2, § 3, notifiée en vertu de l'article 7 de la présente loi.

Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, déterminer le montant, les conditions et les modalités de perception des frais et des redevances visés aux alinéas précédents.»

Art. 42. Artikel 54 van dezelfde wet wordt aangevuld met de volgende bepaling :

«De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de lijst vastleggen van de proceshandelingen, met inbegrip van de onderzoeksmaatregelen, waarvan de kosten ten laste worden gelegd van de aanmeldende partijen of van de partijen die een inbreuk hebben gepleegd op deze wet.

De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, de betaling van een vergoeding voorschrijven waarvan hij het bedrag vastlegt, voor de volgende administratieve handelingen :

1° de inschrijving en de behandeling van een verzoek om negatieve verklaring bedoeld in artikel 6;

2° de inschrijving en de behandeling van een verzoek om individuele ontheffing op grond van artikel 2, § 3, aangemeld krachtens artikel 7 van deze wet.

De Koning kan, bij een in Ministerraad overlegd besluit, het bedrag, de voorwaarden en de wijze van inning van de kosten en vergoedingen bedoeld in de voorgaande leden vaststellen.»

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 43. Il est inséré dans la même loi un article 54bis, rédigé comme suit:

«Art. 54bis. La loi du 15 juin 1935 sur l'emploi des langues est applicable aux procédures prévues dans la présente loi.»

Art. 43. In dezelfde wet wordt een artikel 54bis ingevoegd, luidende:

«Art. 54bis. De wet van 15 juni 1935 betreffende het gebruik der talen is van toepassing op de in deze wet bepaalde procedures.»

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 44. Un article 56bis, rédigé comme suit, est inséré entre les articles 56 et 57 de la même loi:

«Art. 56bis. Le Roi peut coordonner les dispositions de la présente loi et les dispositions qui les auraient expressément ou implicitement modifiées au moment où les coordinations seront établies.

À cette fin, Il peut notamment:

1° modifier l'ordre, le numérotage et, en général, la présentation des dispositions à coordonner;

2° modifier les références qui seraient contenues dans les dispositions à coordonner en vue de les mettre en concordance avec la nouvelle numérotation;

3° modifier la rédaction des dispositions à coordonner, en vue d'assurer leur concordance et d'en unifier la terminologie, sans qu'il puisse être porté atteinte aux principes inscrits dans ces dispositions.

Les coordinations porteront l'intitulé déterminé par le Roi.»

Art. 44. Tussen de artikelen 56 en 57 van dezelfde wet wordt een artikel 56bis ingevoegd, luidende:

«Art. 56bis. De Koning kan de bepalingen van deze wet en de bepalingen die deze uitdrukkelijk of impliciet zouden hebben gewijzigd op het ogenblik dat de coördinaties worden opgesteld, coördineren.

Daartoe kan Hij inzonderheid:

1° de ordening, de nummering en, in het algemeen, de voorstelling van de te coördineren bepalingen wijzigen;

2° de referenties wijzigen die vervat zouden zijn in de te coördineren bepalingen om ze in overeenstemming te brengen met de nieuwe nummering;

3° de formulering van de te coördineren bepalingen wijzigen om hun overeenstemming te waarborgen en de terminologie ervan eenvormig te maken zonder dat afbreuk kan worden gedaan aan de principes die vervat zijn in die bepalingen.

De coördinaties zullen het opschrift dragen bepaald door de Koning.»

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 45. L'article 21quinquies, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 9 juillet 1975 relative au contrôle des entreprises d'assurance, introduit par l'arrêté royal du 12 août 1994, est complété comme suit:

«7° aux rapporteurs et aux agents du Service de la concurrence chargés de l'instruction, visés dans la loi du 5 août 1991 sur la protection de la concurrence économique.»

Art. 45. Artikel 21quinquies, § 1, eerste lid, van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekerings-ondernemingen, ingevoegd bij koninklijk besluit van 12 augustus 1994, wordt aangevuld als volgt:

«7° aan de verslaggevers en aan de personeelsleden van de Dienst voor de Mededinging belast met het onderzoek, zoals bedoeld in de wet van 5 augustus 1991 tot bescherming van de economische mededinging.»

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 46. § 1er. L'article 99, § 1er, alinéa 1er, de la loi du 22 mars 1993 relative au statut et au contrôle des établissements de crédit est complété comme suit:

«11° aux rapporteurs et aux agents du Service de la concurrence chargés de l'instruction, visés dans la loi du 5 août 1991 sur la protection de la concurrence économique.»

§ 2. L'article 99, § 3, de la même loi est complété comme suit:

«9° les rapporteurs et les agents du Service de la concurrence chargés de l'instruction, visés dans la loi du 5 août 1991 sur la protection de la concurrence économique.»

Art. 46. § 1. Artikel 99, § 1, eerste lid, van de wet van 22 maart 1993 betreffende het statuut en de controle op de kredietinstellingen wordt aangevuld als volgt:

«11° aan de verslaggevers en aan de personeelsleden van de Dienst voor de Mededinging belast met het onderzoek, zoals bedoeld in de wet van 5 augustus 1991 tot bescherming van de economische mededinging.»

§ 2. Artikel 99, § 3, van dezelfde wet wordt aangevuld als volgt:

«9° de verslaggevers en de personeelsleden van de Dienst voor de Mededinging belast met het onderzoek, zoals bedoeld in de wet van 5 augustus 1991 tot bescherming van de economische mededinging.»

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 47. Le Roi fixe la date de l'entrée en vigueur de chacune des dispositions de la présente loi, étant entendu que cette loi entre en vigueur au plus tard le premier jour du sixième mois qui suit celui au cours duquel elle aura été publiée au *Moniteur belge*.

Les dispositions de la présente loi ne s'appliquent pas aux procédures engagées auprès du Conseil de la concurrence ou de la cour d'appel de Bruxelles au moment de l'entrée en vigueur de la présente loi.

Art. 47. De Koning bepaalt de datum van inwerkingtreding van elk van de bepalingen van deze wet, met dien verstande dat deze wet ten laatste in werking treedt op de eerste dag van de zesde maand na die waarin ze is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*.

Deze wet is niet van toepassing op procedures die hangende zijn bij de Raad voor de Mededinging of bij het hof van beroep te Brussel op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet.

— Adopté.

Aangenomen.

De voorzitter. — De commissie stelt volgend nieuw opschrift voor: Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 5 augustus 1991 tot bescherming van de economische mededinging.

La commission propose un nouvel intitulé ainsi libellé: Proposition de loi modifiant la loi du 5 août 1991 sur la protection de la concurrence économique.

Is de Senaat het eens met die tekst?

Ce texte rencontre-t-il l'accord du Sénat? (*Assentiment.*)

Het nieuw opschrift is goedgekeurd.

Le nouvel intitulé est approuvé.

We stemmen later over het geheel van het wetsvoorstel.

Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble de la proposition de loi.

We vatten nu de artikelsgewijze bespreking aan van het tweede wetsvoorstel.

Nous passons maintenant à l'examen des articles de la deuxième proposition de loi.

L'article premier est ainsi libellé :

Article premier. La présente loi règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution.

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 2. L'article 10 de la loi du 5 août 1991 sur la protection de la concurrence économique est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 10. Les opérations de concentration sont soumises à l'approbation préalable du Conseil de la concurrence qui constate si elles sont ou ne sont pas admissibles. »

Art. 2. Artikel 10 van de wet van 5 augustus 1991 tot bescherming van de economische mededinging wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 10. Voor de concentraties is de voorafgaande goedkeuring nodig van de Raad voor de mededinging, die vaststelt of ze al of niet toelaatbaar zijn. »

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 3. L'article 17 de la même loi est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 17. § 1er. Le Conseil de la concurrence est composé de 20 membres, à savoir :

1. un président et un vice-président qui remplace le président en cas d'absence ou d'empêchement, désignés parmi les magistrats de l'ordre judiciaire;

2. huit membres désignés parmi les magistrats de l'ordre judiciaire, les avocats inscrits depuis plus de dix ans au tableau de l'Ordre des avocats ou les personnes chargées d'enseigner le droit dans une université belge ou sise dans l'Union européenne. Parmi ces huit membres, au moins quatre membres sont désignés parmi les magistrats de l'ordre judiciaire;

3. dix membres désignés en raison de leur compétence en matière de concurrence; parmi ceux-ci, ne peuvent figurer plus de six personnes considérées comme participant à la gestion d'une société commerciale au sens de l'article 205 du Code judiciaire.

§ 2. Le président, le vice-président et les autres membres du Conseil de la concurrence sont nommés par arrêté royal délibéré en Conseil des ministres. Leur mandat est de six ans. Il est renouvelable.

Les membres du Conseil de la concurrence continuent à exercer leur fonction à l'expiration de leur mandat tant qu'il n'a pas été pourvu à leur remplacement.

§ 3. Le président et le vice-président doivent justifier de la connaissance de la langue française et de la langue néerlandaise.

Au moins un membre doit justifier de la connaissance de la langue allemande.

§ 4. Le président, le vice-président et deux membres désignés par le Roi parmi les membres visés au § 1er exercent leur fonction à temps plein.

Les magistrats exerçant une fonction à temps plein au sein du Conseil de la concurrence ne sont pas soumis à l'article 293 du Code judiciaire pour la durée de leur mandat.

Pendant toute la durée de leur mandat, le président, le vice-président et les deux membres désignés à temps plein ne peuvent exercer aucune autre activité professionnelle. Toutefois, le Roi peut, sur proposition du ministre, autoriser l'exercice d'une activité professionnelle complémentaire et accessoire pour autant que cette activité soit compatible avec l'exercice d'un mandat au sein du Conseil de la concurrence.

§ 5. Il est immédiatement pourvu au remplacement en tant que magistrat, par une nomination en surnombre, des membres visés au § 4 désignés parmi les magistrats de l'ordre judiciaire. S'il s'agit d'un chef de corps, il est pourvu à son remplacement par une nomination en surnombre d'un magistrat de rang immédiatement inférieur.

Le président et le vice-président du Conseil de la concurrence jouissent d'un traitement égal à celui d'un président du tribunal de première instance dont le ressort compte une population de 500 000 habitants au moins, ainsi que des augmentations et avantages y afférents. Ce traitement ne peut toutefois être inférieur à celui dont ils bénéficiaient dans l'ordre judiciaire.

Le magistrat qui exerce une fonction à temps plein au sein du Conseil de la concurrence est mis en congé pour la durée de son mandat.

Conformément à l'article 315 du Code judiciaire, le magistrat retrouve sa place sur la liste des rangs dès la cessation de son mandat.

§ 6. Les membres visés au § 4 qui ne sont pas désignés en qualité de président ou de vice-président perçoivent, au début de leur premier mandat, un traitement équivalent au traitement d'un vice-président au tribunal de première instance dont le ressort compte une population de 500 000 habitants au moins.

§ 7. Le Conseil de la concurrence peut être divisé en plusieurs chambres. Les chambres comportent un nombre fixe de membres, égal pour chacune d'elles.

Chaque chambre est présidée par un magistrat de l'ordre judiciaire et comporte trois membres au moins.

Lorsqu'un membre est légitimement empêché, le président du Conseil peut désigner un autre membre pour le remplacer. Si le président de la chambre est empêché, le membre le plus âgé de la chambre assume la présidence de celle-ci.

§ 8. Le Roi détermine les conditions de nomination et le statut du président, du vice-président et des autres membres du Conseil de la concurrence qui exercent leur fonction à temps plein.

Les lois relatives au régime de pension des membres du personnel civil de l'État et de leurs ayants droit sont également applicables aux membres du Conseil de la concurrence qui n'ont pas le statut de magistrat ou d'agent de l'État et qui exercent leur fonction à temps plein.

§ 9. Le Conseil de la concurrence est assisté par un secrétaire et un secrétaire adjoint, désignés à cette fin par le ministre ou son délégué parmi les fonctionnaires du ministère des Affaires économiques.

Le secrétaire et le secrétaire adjoint appartiennent à des rôles linguistiques différents. Le ministre désigne, de la même manière, des secrétaires suppléants.

§ 10. À l'exception des personnes exerçant une fonction à temps plein au sein du Conseil de la concurrence, ont également la qualité de magistrat, au sens des paragraphes précédents, les magistrats honoraires et les magistrats admis à l'éméritat. »

Art. 3. Artikel 17 van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 17. § 1. De Raad voor de Mededinging is samengesteld uit 20 leden, te weten :

1. een voorzitter en een ondervoorzitter die de voorzitter vervangt in geval van afwezigheid of verhindering, aangewezen onder de magistraten van de rechterlijke orde;

2. acht leden aangewezen onder de magistraten van de rechterlijke orde, de advocaten die meer dan tien jaar ingeschreven staan op het tableau van de Orde van advocaten of de personen die belast zijn het recht te onderwijzen aan een Belgische universiteit of een universiteit gelegen in de Europese Unie. Van deze acht leden worden minstens vier leden aangewezen onder de magistraten van de rechterlijke orde;

3. tien leden aangewezen op grond van hun bevoegdheid inzake mededinging; onder hen mogen zich niet meer dan zes personen bevinden die beschouwd worden als deelnemend aan het bestuur van een handelsvennootschap in de zin van artikel 205 van het Gerechtelijk Wetboek.

§ 2. De voorzitter, de ondervoorzitter en de andere leden van de Raad voor de Mededinging worden benoemd bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit. Hun mandaat heeft een duur van zes jaar. Het is hernieuwbaar.

De leden van de Raad voor de Mededinging blijven hun functie uitoefenen bij het aflopen van hun mandaat zolang niet voorzien is in hun vervanging.

§ 3. De voorzitter en de ondervoorzitter moeten hun kennis van de Nederlandse en de Franse taal bewijzen.

Ten minste een lid moet zijn kennis van de Duitse taal bewijzen.

§ 4. De voorzitter, de ondervoorzitter en twee leden door de Koning aangewezen onder de leden bedoeld in § 1, oefenen hun functie voltijds uit.

De magistraten die in de Raad voor de Mededinging een voltijdse functie uitoefenen, zijn niet onderworpen aan artikel 293 van het Gerechtelijk Wetboek voor de duur van hun mandaat.

Tijdens de hele duur van hun mandaat mogen de voorzitter, de ondervoorzitter en de twee leden die aangewezen zijn voor een voltijdse functie, geen enkele andere beroepsactiviteit uitoefenen. De Koning kan echter, op voorstel van de minister, de uitoefening van een aanvullende en bijkomende beroepsactiviteit toestaan, voor zover die activiteit verenigbaar is met de uitoefening van een mandaat in de Raad voor de Mededinging.

§ 5. Er wordt onmiddellijk voorzien in de vervanging als magistraat door een benoeming in bovental, van de leden bedoeld in § 4 die aangewezen zijn onder de magistraten van de rechterlijke orde. Indien het om een korpschef gaat, wordt in zijn vervanging voorzien door een benoeming in bovental van een magistraat die er in rang onmiddellijk op volgt.

De voorzitter en de ondervoorzitter van de Raad voor de Mededinging genieten een wedde die gelijk is aan die van een voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg waarvan het rechtsgebied minstens 500 000 inwoners telt, alsook de verhogingen en de voordelen die eraan verbonden zijn. Deze wedde kan echter niet lager liggen dan die waarop zij in de rechterlijke orde aanspraak maakten.

De magistraat die een voltijdse functie uitoefent in de Raad voor de Mededinging, wordt op verlof gesteld voor de duur van zijn mandaat.

Overeenkomstig artikel 315 van het Gerechtelijk Wetboek vindt de magistraat zijn plaats terug op de ranglijst bij het beëindigen van zijn mandaat.

§ 6. De in § 4 bedoelde leden, die niet als voorzitter of ondervoorzitter aangewezen zijn, ontvangen, bij het begin van hun eerste mandaat, een wedde die overeenkomt met de wedde van een ondervoorzitter van de rechtbank van eerste aanleg waarvan het rechtsgebied minstens 500 000 inwoners telt.

§ 7. De Raad voor de Mededinging kan opgesplitst worden in meerdere kamers. De kamers worden samengesteld uit een gelijk aantal leden.

Elke kamer wordt voorgezeten door een magistraat van de rechterlijke orde en bestaat uit minstens drie leden.

Telkens als een lid gewettigd verhinderd is, kan de voorzitter van de Raad een ander lid aanwijzen om hem te vervangen. Zo de voorzitter van de kamer verhinderd is, neemt het oudste lid van de kamer het voorzitterschap waar.

§ 8. De Koning bepaalt de benoemingsvoorwaarden en het statuut van de voorzitter, de ondervoorzitter en de andere leden van de Raad voor de Mededinging die hun functie voltijds uitoefenen.

De wetten op de pensioenregeling voor de leden van het burgerlijk rijkspersoneel en voor hun rechtverkrijgenden zijn ook van toepassing op de leden van de Raad voor de Mededinging die niet het statuut van magistraat of rijksambtenaar hebben en die hun functie voltijds uitoefenen.

§ 9. De Raad voor de Mededinging wordt bijgestaan door een secretaris en een adjunct-secretaris die daartoe door de minister of zijn gevolmachtigde worden aangewezen onder de ambtenaren van het ministerie van Economische Zaken.

De secretaris en de adjunct-secretaris behoren tot verschillende taalrollen. De minister wijst op dezelfde wijze plaatsvervangende secretarissen aan.

§ 10. Met uitzondering van de personen die in de Raad voor de Mededinging een voltijdse functie uitoefenen, hebben de eremagistraten en de magistraten die toegelaten worden tot het emeritaat, eveneens de hoedanigheid van magistraat in de zin van de vorige paragrafen.»

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 4. 1° L'article 18, § 2, de la même loi est remplacé par le paragraphe suivant :

« § 2. Les membres du Conseil de la concurrence peuvent être recusés pour les causes énoncées à l'article 828 du Code judiciaire. En outre, les membres du Conseil de la concurrence ne peuvent délibérer dans une affaire où ils ont un intérêt ou s'ils représentent ou ont représenté une des parties intéressées.

De plus, ils ne peuvent pas intervenir comme conseil d'une partie dans une affaire introduite en vertu de la présente loi. »

2° L'article 18, § 3, de la même loi est remplacé par la disposition suivante :

« § 3. Si la récusation est contestée, le Conseil de la concurrence statue sur celle-ci en l'absence du membre en cause. »

3° L'article 18, § 5, de la même loi est abrogé.

Art. 4. 1° Artikel 18, § 2, van dezelfde wet wordt vervangen als volgt :

« § 2. De leden van de Raad voor de Mededinging kunnen gewraakt worden om de redenen vermeld in artikel 828 van het Gerechtelijk Wetboek. Daarenboven kunnen de leden van de Raad voor de mededinging niet beraadslagen in een zaak waarin zij een belang hebben of indien zij een van de belanghebbende partijen vertegenwoordigen of vertegenwoordigd hebben.

Bovendien mogen zij niet als raadsman van een partij optreden in een zaak die krachtens deze wet aanhangig is gemaakt. »

2° Artikel 18, § 3, van dezelfde wet wordt vervangen als volgt :

« § 3. Indien de wraking betwist wordt, doet de Raad voor de mededinging daarover uitspraak in afwezigheid van het betrokken lid. »

3° Artikel 18, § 5, van dezelfde wet wordt opgeheven.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 5. Un article 18bis, rédigé comme suit, est inséré dans la même loi :

« Art. 18bis. Les membres du Conseil de la concurrence sont soumis au secret professionnel et ne peuvent divulguer, à quelque personne ou autorité que ce soit, les informations confidentielles dont ils ont eu connaissance en raison de leurs fonctions, hormis le cas où ils sont appelés à rendre témoignage en justice.

Toute infraction au présent article est punie des peines prévues par l'article 458 du Code pénal.

Les dispositions du livre 1er du Code pénal, sans exception du chapitre VII et de l'article 85, sont applicables aux infractions prévues par le présent article. »

Art. 5. In dezelfde wet wordt een artikel 18bis ingevoegd, luidende :

« Art. 18bis. De leden van de Raad voor de mededinging zijn gebonden door het beroepsgeheim en mogen de vertrouwelijke gegevens waarvan zij kennis hebben gekregen op grond van hun functie, aan geen enkele persoon of autoriteit bekendmaken, behalve wanneer zij worden opgeroepen om in rechte te getuigen.

Overtredingen van dit artikel worden bestraft met de straffen bepaald in artikel 458 van het Strafwetboek.

De voorschriften van het eerste boek van het Strafwetboek, hoofdstuk VII en artikel 85 niet uitgezonderd, zijn van toepassing op de overtredingen van dit artikel.»

— Adopté.
Aangenomen.

Art. 6. L'article 42 de la même loi est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 42. La cour d'appel de Bruxelles statue à titre préjudiciel, par voie d'arrêt, sur les questions relatives au caractère licite d'une pratique de concurrence au sens de la présente loi. »

Art. 6. Artikel 42 van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 42. Het hof van beroep te Brussel spreekt zich bij wege van prejudicieel arrest uit over de vragen met betrekking tot het geoorloofde karakter van een mededingingspraktijk als bedoeld in deze wet. »

— Adopté.
Aangenomen.

Art. 7. L'article 43 de la même loi est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 43. Les décisions du Conseil de la concurrence et de son président peuvent faire l'objet d'un recours devant la cour d'appel de Bruxelles. »

Art. 7. Artikel 43 van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 43. Tegen de beslissingen van de Raad voor de Mededinging en van de voorzitter kan beroep worden ingesteld bij het hof van beroep te Brussel. »

— Adopté.
Aangenomen.

Art. 8. Un article 43ter, formulé comme suit, est inséré entre les articles 43 et 44 de la même loi :

« Art. 43ter. § 1er. Les décisions du Conseil des ministres en matière de concentrations peuvent faire l'objet d'un recours en annulation devant le Conseil d'État.

Le recours est déposé au greffe du Conseil d'État par requête dans un délai de trente jours à partir de la notification ou de la publication au *Moniteur belge*, visées à l'article 41, § 2, troisième alinéa.

§ 2. La requête contient sous peine de nullité :

1° l'indication des jour, mois et an;

2° les nom, prénoms, profession et domicile du requérant, s'il s'agit d'une personne physique, ainsi que, le cas échéant, son numéro d'inscription au registre de commerce ou au registre de l'artisanat;

3° la dénomination, la forme, le siège social et l'identité et la qualité de la personne ou de l'organe qui la représente, s'il s'agit d'une personne morale, ainsi que, le cas échéant, son numéro d'inscription au registre de commerce ou au registre de l'artisanat;

4° la mention de la décision contre laquelle le recours est introduit;

5° le cas échéant, les nom, prénoms, domicile ou, à défaut, la résidence ou la dénomination, la forme et le siège social des parties à qui la décision a dû être notifiée;

6° l'énonciation des griefs;

7° la signature du requérant ou de son avocat.

§ 3. Le recours ne suspend pas les décisions qui font l'objet du recours.

Le ministre peut, au nom du Conseil des ministres, déposer ses observations écrites au Conseil d'État. Il peut consulter le dossier au greffe, sans déplacement.

Le Conseil d'État statue en matière de concentrations toutes affaires cessantes.

Dans cette matière, le Conseil d'État contrôle la légalité des décisions qui font l'objet du recours.

En cas d'annulation de la décision attaquée, le Conseil des ministres bénéficie d'un nouveau délai pour statuer. Ce délai est équivalent à celui prévu à l'article 34bis. Il prend cours à partir de la notification de l'arrêt en annulation du Conseil d'État.

Pour le surplus, les règles relatives à la procédure devant la section d'administration du Conseil d'État sont applicables. Le Roi peut déroger à ces règles de procédure, par arrêté délibéré en Conseil des ministres. »

Art. 8. Tussen de artikelen 43 en 44 van dezelfde wet wordt een artikel 43ter ingevoegd, luidende :

« Art. 43ter. § 1. Tegen de beslissingen van de Ministerraad inzake concentraties kan bij de Raad van State een beroep tot vernietiging worden ingesteld.

Het beroep wordt door middel van een verzoekschrift ingediend bij de griffie van de Raad van State binnen een termijn van dertig dagen na de kennisgeving of de bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad* bedoeld in artikel 41, § 2, derde lid.

§ 2. Het verzoekschrift bevat op straffe van nietigheid :

1° de aanduiding van de dag, de maand en het jaar;

2° de naam, de voornaam, het beroep en de woonplaats van de verzoeker, indien het om een natuurlijke persoon gaat, alsook, in voorkomend geval, zijn inschrijvingsnummer in het handelsregister of in het ambachtsregister;

3° de benaming, de vorm, de maatschappelijke zetel en de identiteit en de hoedanigheid van de persoon of, indien het om een rechtspersoon gaat, het orgaan dat hem vertegenwoordigt alsook, in voorkomend geval, zijn inschrijvingsnummer in het handelsregister of in het ambachtsregister;

4° de vermelding van de beslissing waartegen beroep wordt ingesteld;

5° in voorkomend geval, de naam, de voornaam, de woonplaats of, bij gebreke daarvan, de verblijfplaats of de benaming, de vorm en de maatschappelijke zetel van de partijen waaraan de beslissing ter kennis moet worden gebracht;

6° de uiteenzetting van de punten van bezwaar;

7° de handtekening van de verzoeker of van zijn advocaat.

§ 3. Het beroep schorst de beslissingen niet waartegen beroep is ingesteld.

De minister kan, namens de Ministerraad, zijn schriftelijke opmerkingen indienen bij de Raad van State. Hij kan het dossier ter plaatse op de griffie raadplegen.

De Raad van State doet uitspraak inzake concentraties met voorrang boven alle andere zaken.

Inzake deze materie controleert de Raad van State de wettigheid van de beslissingen waartegen hoger beroep is ingesteld.

In geval van vernietiging van de bestreden beslissing beschikt de Ministerraad over een nieuwe termijn om uitspraak te doen. Die termijn is dezelfde als de termijn bepaald in artikel 34bis. Hij vangt aan op het ogenblik waarop het vernietigingsarrest van de Raad van State ter kennis wordt gebracht.

Voor het overige zijn de regels betreffende de procedure voor de afdeling administratie van de Raad van State van toepassing. De Koning kan van deze procedureregels afwijken bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit. »

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 9. La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge*.

Art. 9. Deze wet treedt in werking de dag waarop zij in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

— Adopté.

Aangenomen.

De voorzitter. — De commissie stelt volgend nieuw opschrift voor: Wetsvoorstel tot wijziging van sommige artikelen van de wet van 5 augustus 1991 tot bescherming van de economische mededinging.

La commission propose un nouvel intitulé ainsi libellé: Proposition de loi modifiant certains articles de la loi du 5 août 1991 sur la protection de la concurrence économique.

Is de Senaat het eens met die tekst?

Ce texte rencontre-t-il l'accord du Sénat? (*Assentiment.*)

Het nieuw opschrift is goedgekeurd.

Le nouvel intitulé est approuvé.

We stemmen later over het geheel van het wetsvoorstel.

Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble de la proposition de loi.

PROPOSITION DE LOI MODIFIANT L'ARTICLE 1er DU DÉCRET DU 4 JUILLET 1806 CONCERNANT LE MODE DE RÉDACTION DE L'ACTE PAR LEQUEL L'OFFICIER DE L'ÉTAT CIVIL CONSTATE QU'IL LUI A ÉTÉ PRÉSENTÉ UN ENFANT SANS VIE

PROPOSITION DE LOI MODIFIANT LE DÉCRET DU 4 JUILLET 1806 CONCERNANT LE MODE DE RÉDACTION DE L'ACTE PAR LEQUEL L'OFFICIER DE L'ÉTAT CIVIL CONSTATE QU'IL LUI A ÉTÉ PRÉSENTÉ UN ENFANT SANS VIE

PROPOSITION DE LOI MODIFIANT LE DÉCRET DU 4 JUILLET 1806 CONCERNANT LE MODE DE RÉDACTION DE L'ACTE PAR LEQUEL L'OFFICIER DE L'ÉTAT CIVIL CONSTATE QU'IL LUI A ÉTÉ PRÉSENTÉ UN ENFANT SANS VIE

Discussion générale

Discussion des articles

WETSVOORSTEL TOT WIJZIGING VAN ARTIKEL 1 VAN HET DECREET VAN 4 JULI 1806 AANGAANDE DE MANIER VAN OPSTELLING VAN DE AKTE WAARBIJ DE AMBTENAAR VAN DE BURGERLIJKE STAND CONSTAAT DAT HEM EEN LEVENLOOS KIND WERD VERTOOND

WETSVOORSTEL TOT WIJZIGING VAN HET DECREET VAN 4 JULI 1806 AANGAANDE DE MANIER VAN OPSTELLING VAN DE AKTE WAARBIJ DE AMBTENAAR VAN DE BURGERLIJKE STAND CONSTAAT DAT HEM EEN LEVENLOOS KIND WERD VERTOOND

WETSVOORSTEL TOT WIJZIGING VAN HET DECREET VAN 4 JULI 1806 AANGAANDE DE MANIER VAN OPSTELLING VAN DE AKTE WAARBIJ DE AMBTENAAR VAN DE BURGERLIJKE STAND CONSTAAT DAT HEM EEN LEVENLOOS KIND WERD VERTOOND

Algemene bespreking

Artikelsgewijze bespreking

M. le président. — Je propose au Sénat de joindre la discussion de ces propositions de loi.

Ik stel de Senaat voor deze wetsvoorstellen samen te bespreken. (*Instemming.*)

Conformément à notre Règlement, le texte adopté par la commission servira de base à notre discussion. (*Voir document n° 1-623/5 de la commission de la Justice du Sénat. Session 1998/1999.*)

Volgens het Reglement geldt de door de commissie aangenomen tekst als basis voor de bespreking. (*Zie gedrukt stuk nr. 1-623/5 van de commissie voor de Justitie van de Senaat. Zitting 1998/1999.*)

La discussion générale est ouverte.

De algemene bespreking is geopend.

La parole est à la rapporteuse.

Mme Delcourt-Pêtre (PSC), rapporteuse. — Monsieur le président, la possibilité d'attribuer un prénom à un enfant mort-né ou mort avant que sa naissance ait été constatée par officier de l'état civil ou par le médecin délégué n'était pas prévue jusqu'à présent.

La commission de la Justice a été saisie de trois propositions de loi tendant à combler cette lacune, propositions déposées respectivement par Mme Milquet, MM. Anciaux et consorts et M. Destexhe. La commission a décidé de prendre pour base de discussion la première de ces trois propositions de loi.

La proposition de Mme Milquet, comme celle de M. Anciaux, prévoyait la possibilité pour les parents qui le souhaitent de donner à un enfant mort-né un nom et un prénom par modification du décret du 4 juillet 1806.

Dès le début de la discussion, le gouvernement a déposé un amendement qui modifie l'ensemble du dispositif. L'amendement prévoit l'introduction d'un article 80bis dans le Code civil. Celui-ci stipule que lorsqu'un enfant est décédé au moment de sa présentation à l'officier de l'état civil, celui-ci dresse un acte de déclaration d'enfant sans vie.

L'acte de déclaration d'enfant sans vie énonce le jour, l'heure et le lieu de l'accouchement ainsi que le sexe de l'enfant; les prénoms de l'enfant, si leur mention est demandée; l'année, le jour, le lieu de la naissance, le nom, les prénoms et le domicile de la mère et du père; le nom, les prénoms et le domicile du déclarant.

Cet acte est inscrit à sa date dans le registre des actes de décès, sans qu'il puisse en être déduit que l'enfant a vécu ou non.

La proposition prévoit dès lors l'abrogation du décret du 4 juillet 1806.

Dans la justification de cet amendement, le gouvernement souligne les raisons pour lesquelles il a estimé ne pas devoir retenir l'idée prévue dans la proposition de Mme Milquet de donner la possibilité d'attribuer un nom et un prénom à l'enfant né sans vie.

En droit belge en effet, l'attribution du nom est une conséquence de la filiation et la filiation, s'agissant d'un enfant né sans vie, n'est pas toujours juridiquement établie.

Dans la discussion, le ministre a souligné ce qui lui semblait être la préoccupation principale des parents, à savoir le désir de donner un prénom à un enfant sans vie.

Des commissaires ont estimé important de laisser aux parents le choix de cette attribution d'un prénom.

Un sénateur interroge le ministre sur le maintien dans le texte en discussion de la phrase «sans qu'il puisse en être déduit que l'enfant a vécu ou non».

Le ministre a estimé préférable le maintien de cette phrase, étant donné qu'aujourd'hui la constatation de la naissance peut être établie soit par le médecin ou une accoucheuse agréée au moment de celle-ci soit par le fonctionnaire de l'état civil, celui-ci établissant plus tard soit un acte de naissance soit un acte de présentation d'enfant sans vie.

Plusieurs remarques ont amené à modifier l'ordre des mentions à inscrire au moment de la présentation à l'état civil. La mention du prénom n'étant pas obligatoire, il a été proposé de la placer après les mentions qui le sont.

À la question d'un commissaire préoccupé de la sécurité juridique quant au décès qui, ici, n'est pas toujours constaté par un officier d'état civil, un autre membre souligne qu'il importe de ne pas perdre de vue l'objectif de la proposition, qui vise avant tout à apporter une réponse humaine à une situation pénible. Certains parents souhaitent donner un nom et un prénom à leur enfant né sans vie. Il lui semble que l'intention du législateur était de ne pas confronter la famille à un acte de décès mais à un acte spécifique par lequel l'officier de l'état civil confirme qu'un enfant sans vie

lui a été déclaré. L'enfant ne devient pas en tant que tel un sujet de droit. Il ne lui est accordé aucun droit, que ce soit en droit civil ou dans le domaine des droits successoraux et des droits dérivés, comme la sécurité sociale, le droit fiscal, etc.

De plus, une précision est apportée par le ministre: l'acte de déclaration d'un enfant sans vie ne peut être dressé que si la naissance intervient plus de six mois après la conception.

Un membre demande si l'attribution d'un prénom à l'enfant mort-né suppose que les parents soient d'accord entre eux à ce sujet. Quid si les parents, mariés ou non, ne s'accordent pas ?

Le ministre déclare qu'en ce qui concerne l'acte de naissance, on n'a pas prévu de procédure spécifique en cas de désaccord entre les parents. Donner un prénom à l'enfant est une prérogative de l'autorité parentale. Si l'un des parents n'est pas d'accord avec le prénom donné par l'autre, il peut introduire une action devant le juge. Pour un enfant mort-né, il ne peut être question d'autorité parentale. C'est, en pratique, le déclarant qui opérera le choix.

Le ministre rappelle que la nouvelle disposition proposée par l'amendement n° 1 du gouvernement s'insérerait dans le chapitre IV du titre II du Code civil, relatif aux actes de décès.

Le ministre déclare qu'il n'entend apporter aucun changement de fond au système du décret de 1806 qui n'a pas suscité de problèmes jusqu'à présent, étant entendu qu'aucune conséquence juridique ne s'attache à l'attribution du prénom par le père ou la mère. Cette attribution a une portée symbolique.

Après une discussion sur la possibilité de prévoir, dans le texte, une déclaration expresse de la mère, pour trancher l'éventuel désaccord sur le nom de l'enfant entre membres de couples non mariés, la commission estime préférable de ne pas modifier le texte proposé.

La discussion s'est alors ouverte sur un amendement prévoyant la disposition transitoire suivante: « Dans les six mois de l'entrée en vigueur de la présente loi, les parents dont un enfant est né sans vie, avant ladite entrée en vigueur peuvent demander que la mention dont il est question à l'article 1er bis soit inscrite en marge de l'acte visé à l'article 2. »

Cette disposition permettrait à des parents qui ont perdu un enfant et qui souffrent de n'avoir pu lui donner un nom, de pouvoir le faire encore sur la base de la nouvelle loi.

Les questions suivantes ont été posées à propos de cet amendement et, tout d'abord, ne faut-il pas prévoir un délai pendant lequel les parents qui le souhaitent, pourront faire cette démarche ? Ne faut-il pas prévoir une limite dans le temps à la rétroactivité qui est proposée ? Cette rétroactivité peut-elle être envisagée, alors que « la loi ne dispose que pour l'avenir » en matière d'état des personnes ?

Sur ce dernier aspect, un intervenant plaide pour que les arguments juridiques passent au second plan, au bénéfice de l'aspect humain et le ministre a estimé qu'il était important d'ouvrir à tous les parents qui le souhaitent, pendant une période déterminée, le droit de donner un prénom à leur enfant mort-né. Ce choix peut toutefois provoquer un nouveau choc émotionnel pour certains.

En raison du fait que le nom s'attribue à la naissance et pas après, certains intervenants ne sont pas favorables à la rétroactivité. Ils s'interrogent aussi sur le droit du législateur de raviver des plaies parfois anciennes.

D'autres commissaires estiment juger qu'il n'appartient pas au législateur de se substituer aux parents pour juger de ce qui est le mieux pour eux. Les parents apprécieront, en leur âme et conscience, ce qu'il y a lieu de faire dans leur cas individuel. Il s'agit là d'une question de respect des personnes. Il suffit, pour s'en convaincre, de voir quelle énergie les parents, confrontés à ce problème parfois depuis des années, ont investie dans le combat en vue de modifier la loi. Il serait dommage que ceux-ci qui sont à l'origine de la législation nouvelle ne puissent en bénéficier.

Un sous-amendement a alors été déposé. Il prévoit une période transitoire d'un an, au cours de laquelle les parents dont un enfant est né sans vie pourraient demander à l'officier de l'état civil que les prénoms de l'enfant pourraient être inscrits en marge de l'acte visé à l'article 2 du décret du 4 juillet 1806.

L'amendement du gouvernement, sous-amendé, est adopté à l'unanimité des neuf membres présents.

Le sous-amendement de Mmes de Bethune, Milquet et de M. Anciaux est adopté par sept voix et deux abstentions. (*Applaudissements.*)

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Anciaux.

De heer Anciaux (VU). — Mijnheer de voorzitter, soms is politiek bedrijven niet aangenaam, maar vandaag ben ik een gelukkig man. Ik ben blij dat dit wetsvoorstel ter stemming voorligt. De rapporteur heeft gewezen op de boeiende besprekingen in de commissie. Ik dank haar voor het uitstekende rapport.

De VZW «Met Lege Handen» heeft jarenlang strijd gevoerd om de psychologische problemen op te vangen die ouders onderkennen bij de geboorte van een dood kind of van een kind dat na enkele dagen sterft. Vooral het feit dat aan het kind geen naam kan worden gegeven, weegt zwaar. Op het moment van de aangifte van het kind worden de ouders geconfronteerd met een koele bureaucratie, wat een nieuwe psychologische schok teweegbrengt. Het aantal gevallen is niet gering.

De minister gaf me onlangs de volgende cijfers: in 1994 werden 138 kinderen levenloos aangegeven en 465 doodgeboren, in totaal gaat het om 603 kinderen. In 1995 werden 136 kinderen levenloos aangegeven en 553 doodgeboren, in totaal 689 kinderen. In 1996 zijn de cijfers min of meer gelijk. Jaarlijks worden dus ongeveer 600 kinderen als doodgeboren of levenloos aangegeven.

De VZW «Met Lege Handen» — ik vermoed dat in Wallonië een gelijkaardige organisatie bestaat — heeft dit jaar een driehonderdtal koppels psychologisch bijgestaan bij het verwerken van de dood van hun kind. Ik ben blij dat deze problematiek aandacht krijgt in de Senaat. Ook de administratie en het kabinet van de minister hebben positief gereageerd. Het verheugt mij eveneens dat het subamendement op het regeringsamendement is aangegenomen. Daardoor kunnen ouders gedurende een jaar na de inwerkingtreding van de wet, een naam aan hun eerder levenloos geboren kind geven. Ik ben er eveneens van overtuigd dat het regeringsamendement een goede zaak is. Het vormt de basis van het nieuwe voorstel. De nieuwe bepaling die hiermee in het Burgerlijk Wetboek wordt ingevoerd is veel beter dan een aanpassing van het decreet van 1806. Tot slot, dank ik al degenen die zich voor deze problematiek hebben ingezet. (*Applaus.*)

M. le président. — La parole est à Mme Milquet.

Mme Milquet (PSC). — Monsieur le président, une fois n'est pas coutume, mes propos ne seront pas très différents de ceux qu'a tenus mon collègue M. Anciaux sur la problématique dont nous sommes saisis aujourd'hui.

On a toujours considéré que la politique s'éloignait trop des choses de la vie, qu'elle négligeait trop l'aspect des valeurs et des intérêts privés des personnes. Je pense que ces propositions de loi, dont la mienne et celle de M. Anciaux, permettent de combler ces lacunes en considérant davantage la situation émotionnelle des personnes confrontées à la froideur d'une technocratie ou d'une législation ignorant les sensibilités humaines.

Il est vrai que jusqu'à présent, lorsqu'un enfant était mort-né ou mourait avant sa naissance, ce décès était constaté par l'officier de l'état civil qui ne pouvait pas dresser un acte de décès mais seulement un acte de présentation d'un enfant sans vie. En d'autres termes, une femme qui avait senti bouger en elle l'enfant tant attendu et déjà si présent dans la famille se voyait privée du droit à la reconnaissance de la personnalité de cet enfant, en tant que telle. Si l'on mentionnait dans le registre des décès les noms et prénoms des parents, le sexe de l'enfant, il était par contre impossible d'indiquer si l'enfant avait ou n'avait pas vécu et, surtout, de lui attribuer un prénom. Et l'on sait le caractère symbolique que revêt un prénom; il est la reconnaissance d'une existence, il en perpétue aussi le souvenir.

Ma proposition, comme celle de mes collègues, visait donc à permettre l'octroi d'un nom et d'un prénom à l'enfant mort-né lorsque les parents le souhaitent. J'ai constaté avec beaucoup de satisfaction que nous étions plusieurs à défendre cette idée et que le gouvernement se ralliait à ma proposition, quitte à la présenter sous une autre modalité juridique en insérant un nouvel article dans le Code civil plutôt qu'en modifiant un vieux décret datant de la révolution française.

L'important, à mes yeux, n'était pas l'attribution d'une personnalité juridique en tant que telle, même s'il est vrai que ma proposition initiale prévoyait de donner un nom et un prénom à l'enfant mort-né. On sait que certains se sont opposés à cette idée d'attribution du nom, craignant que cela confère une personnalité juridique à l'enfant. Tel n'était pas le but. Le but était que ces neufs mois d'attente et d'existence d'un enfant soient pris en considération par l'administration de l'état civil, notamment par la reconnaissance de son prénom. Dès lors que le prénom de l'enfant peut être inséré, on peut se permettre, comme d'aucuns le souhaitent, de ne pas faire inscrire le nom officiel de l'enfant.

Un autre élément essentiel à mes yeux est le fait que cette mention ne soit pas obligatoire. Chacun vit son deuil de manière différente et une obligation en la matière aurait pu atteindre certaines familles préférant tourner la page et ne pas inscrire de prénom. Il appartient à chaque personne de réagir comme elle l'entend et il est donc indispensable de rendre cette mention facultative.

De plus, comme l'a dit M. Anciaux, il était important de permettre enfin à toutes les personnes qui ont vécu un deuil voici cinq, six ou sept ans et se battent depuis plusieurs années pour faire reconnaître leur enfant mort-né, de faire inscrire, dans le courant de l'année, le prénom qu'elles auraient voulu donner à leur enfant. On ne peut faire le bonheur de ces personnes malgré elles et il leur appartient de prendre personnellement la décision à cet égard. Quoi qu'il en soit, interdire cette possibilité d'application rétroactive eut été contraire et attentatoire aux intérêts des personnes que l'on essaie de défendre.

Je suis très heureuse que nous puissions adopter cette proposition qui semble mineure dans les textes, mais qui est vraiment majeure pour beaucoup de personnes ayant vécu de tels cas dans le passé et, malheureusement, pour celles qui seront amenées à en vivre dans le futur. (*Applaudissements.*)

M. le président. — La parole est à M. Van Parys, ministre.

M. Van Parys, ministre de la Justice. — Monsieur le président, je me rallie aux paroles de Mme Milquet et M. Anciaux. La commission de la Justice du Sénat a accompli un excellent travail, en concertation avec les auteurs des propositions et le gouvernement, lequel a apporté les éléments nécessaires à la création d'une législation de qualité.

Dit voorstel komt inderdaad tegemoet aan een reële nood van ouders die met het pijnlijke probleem worden geconfronteerd dat hun kind levenloos ter wereld komt waardoor ze het geen identiteit kunnen geven. De kwaliteit van de ingediende voorstellen bestaat erin dat ze het verwerkingsproces, dat bijzonder moeilijk en pijnlijk is, positief kunnen beïnvloeden. Ik deel de mening van mevrouw Milquet die het positief vindt dat we het mogelijk maken dat het kind een naam krijgt, maar dit niet opleggen.

Il est important d'offrir cette possibilité car chacun essaie de rencontrer ce problème comme il le souhaite.

Het initiatief komt dan ook tegemoet aan een reële behoefte. Dankzij een amendement dat werd goedgekeurd krijgen de ouders die hun kind in het verleden geen naam konden geven, gedurende een jaar na de inwerkingtreding van de wet, de tijd om dit voorsnog te doen. Ik zal al het mogelijke doen om dit voorstel nog deze legislatuur definitief te laten goedkeuren. Ik zal meer bepaald mijn volle medewerking verlenen om het zo vlug mogelijk in de Kamer op de agenda te plaatsen. (*Applaus.*)

De voorzitter. — Daar niemand meer het woord vraagt, is de algemene bespreking gesloten en vatten we de artikelsgewijze bespreking aan.

Plus personne ne demandant la parole, la discussion générale est close et nous passons à l'examen des articles.

L'article premier est ainsi libellé :

Article premier. La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 2. Un article 80bis, rédigé comme suit, est inséré dans le Code civil :

« Art. 80bis. Lorsqu'un enfant est décédé au moment de la constatation de sa naissance par l'officier de l'état civil ou par le médecin ou l'accoucheuse diplômée agréés par lui, l'officier de l'état civil dresse un acte de déclaration d'enfant sans vie.

L'acte de déclaration d'enfant sans vie énonce :

1° le jour, l'heure et lieu de l'accouchement ainsi que le sexe de l'enfant;

2° l'année, le jour, le lieu de la naissance, le nom, les prénoms et le domicile de la mère et du père;

3° le nom, les prénoms et le domicile du déclarant.

4° les prénoms de l'enfant, si leur mention est demandée;

Cet acte est inscrit à sa date dans le registre des actes de décès ».

Art. 2. In het Burgerlijk Wetboek wordt een artikel 80bis ingevoegd, luidende :

« Art. 80bis. Wanneer een kind is overleden op het ogenblik van de vaststelling van de geboorte door de ambtenaar van de burgerlijke stand of de door hem toegelaten geneesheer of gediplomeerde vroedvrouw, maakt de ambtenaar van de burgerlijke stand een akte van aangifte van een levenloos kind op.

De akte van aangifte van een levenloos kind vermeldt :

1° de dag, het uur, de plaats van de bevalling, alsmede het geslacht van het kind;

2° het jaar, de dag, de plaats van de geboorte, de naam, de voornamen en de woonplaats van de moeder en de vader;

3° de naam, de voornamen en de woonplaats van de aangever.

4° de voornamen van het kind, indien om de vermelding ervan wordt verzocht;

Deze akte wordt, op haar dagtekening, ingeschreven in het register van de akten van overlijden ».

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 3. Le décret du 4 juillet 1806 concernant le mode de rédaction de l'acte par lequel l'officier de l'état civil constate qu'il lui a été présenté un enfant sans vie est abrogé.

Art. 3. Het decreet van 4 juli 1806 aangaande de manier van opstelling van de akte waarbij de ambtenaar van de burgerlijke stand constateert dat hem een levenloos kind werd vertoond wordt opgeheven.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 4. Dans l'année de l'entrée en vigueur de la présente loi, les parents dont un enfant est né sans vie avant ladite entrée en vigueur peuvent demander à l'officier de l'état civil que les prénoms de l'enfant soient inscrits en marge de l'acte visé à l'article 2 du décret du 4 juillet 1806 concernant le mode de rédaction de l'acte par lequel l'officier de l'état civil constate qu'il lui a été présenté un enfant sans vie.

Art. 4. Binnen één jaar na de inwerkingtreding van deze wet kunnen ouders van wie een kind levenloos geboren werd vóór de inwerkingtreding van deze wet, aan de ambtenaar van de burgerlijke stand vragen dat de voornamen van het kind worden ingeschreven in de kant van de akte bedoeld in artikel 2 van het

decreet van 4 juli 1806 aangaande de manier van opstelling van de akte waarbij de ambtenaar van de burgerlijke stand constateert dat hem een levenloos kind werd vertoond.

— Adopté.

Aangenomen.

De voorzitter. — De commissie stelt volgend nieuw opschrift voor: Wetsvoorstel tot invoeging van een artikel 80bis in het Burgerlijk Wetboek en tot opheffing van het decreet van 4 juli 1806 aangaande de manier van opstelling van de akte waarbij de ambtenaar van de burgerlijke stand constateert dat hem een levenloos kind werd vertoond.

La commission propose un nouvel intitulé ainsi libellé: Proposition de loi introduisant un article 80bis dans le Code civil, et abrogeant le décret du 4 juillet 1806 concernant le mode de rédaction de l'acte par lequel l'officier de l'état civil constate qu'il lui a été présenté un enfant sans vie.

Is de Senaat het eens met die tekst?

Ce texte rencontre-t-il l'accord du Sénat? (*Assentiment.*)

Het nieuw opschrift is goedgekeurd.

Le nouvel intitulé est approuvé.

We stemmen later over het geheel van het wetsvoorstel.

Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble de la proposition de loi.

WETSONTWERP BETREFFENDE DE HERVORMING VAN DE GERECHTELIJKE KANTONS

Algemene bespreking

Artikelsgewijze bespreking

PROJET DE LOI RELATIVE À LA RÉFORME DES CANTONS JUDICIAIRES

Discussion générale

Discussion des articles

De voorzitter. — We vatten de bespreking aan van het wetsontwerp.

Nous abordons l'examen du projet de loi.

Volgens het Reglement geldt de door de commissie aangenomen tekst als basis voor de bespreking. (*Zie gedrukt stuk nr. 1-1139/11 van de commissie voor de Justitie van de Senaat. Zitting 1998/1999.*)

Conformément à notre Règlement, le texte adopté par la commission servira de base à notre discussion. (*Voir document n° 1-1139/11 de la commission de la Justice du Sénat. Session 1998/1999.*)

De algemene bespreking is geopend.

La discussion générale est ouverte.

De heer Bourgeois, rapporteur, verwijst naar het verslag.

Het woord is aan de heer Goris.

De heer Goris (VLD). — Mijnheer de voorzitter, er was grote nood aan de herinrichting van de gerechtelijke kantons. Op vele plaatsen wacht men daar sinds jaren op. In mijn eigen gemeente loopt er bijvoorbeeld nog een scheidingslijn tussen twee kantons die oude Napoleontische voetwegen volgt. Advocaten en magistraten hebben daar veel moeite mee. Het is zeker aangewezen de gerechtelijke kantons te laten samenvallen met de gemeentegrenzen.

Ik hoop dat de minister rekening zal houden met de vraag die ik hier al vaker heb gesteld om de klasse-indeling van de vredegerichten geregeld te herbekijken op grond van de personeelsbezetting van de griffie en het secretariaat. Volgens het Gerechtelijk Wetboek moet dit eenmaal per jaar gebeuren, maar dat is niet altijd het geval.

Kamer en Senaat hebben in de voorbije weken en maanden nog een aantal praktische wijzigingen in het ontwerp aangebracht. Zo werd voor bepaalde dorpen en gemeenten de toewijzing aan een vredegerecht gewijzigd. We stellen het op prijs dat de regering is ingegaan op de voorstellen dienaangaande vanuit het Parlement.

Ten slotte heb ik nog een vraag. In sommige kantons is er één vrede rechter met twee zetels. Wat is het criterium om een zaak bij een bepaalde zetel in te leiden? Volgens de minister is het criterium de gemeentegrens, maar wat gebeurt er als een kanton bestaat uit drie gemeenten, uit een onpaar aantal gemeenten? Ik vraag de minister dat in zo'n geval de vrede rechter of eventueel de griffies worden geraadpleegd.

De VLD-fractie zal dit ontwerp goedkeuren.

De voorzitter. — Het woord is aan minister Van Parys.

De heer Van Parys, minister van Justitie. — Mijnheer de voorzitter, het criterium zal de gemeentegrens zijn. Als dat niet mogelijk is, zullen de gerechtelijke autoriteiten, in eerste instantie de vrede rechters, worden geconsulteerd. Ze zullen een beslissing nemen overeenkomstig de plaatselijke behoeften.

De voorzitter. — Daar niemand meer het woord vraagt, is de algemene bespreking gesloten en vatten we de artikelsgewijze bespreking aan.

Plus personne ne demandant la parole, la discussion générale est close et nous passons à l'examen des articles.

L'article premier est ainsi libellé:

Article premier. La présente loi règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution.

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

— Adopté.

Aangenomen.

Chapitre 1er. — Modification du Code judiciaire

Art. 2. L'article 63, alinéa 1er, du Code judiciaire, remplacé par la loi du 15 juillet 1970, est abrogé.

Hoofdstuk 1. — Wijziging van het Gerechtelijk Wetboek

Art. 2. Artikel 63, eerste lid, van het Gerechtelijk Wetboek, vervangen door de wet van 15 juli 1970, wordt opgeheven.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 3. Dans l'article 186 du même Code, l'alinéa suivant est inséré entre les alinéas 3 et 4:

«Lorsque l'annexe du présent code prévoit plusieurs sièges pour un canton de justice de paix, chaque siège a un greffe. Le Roi détermine le territoire sur lequel chaque siège exerce sa juridiction selon les règles de la compétence territoriale.»

Art. 3. In artikel 186 van hetzelfde Wetboek wordt tussen het derde en het vierde lid het volgende lid ingevoegd:

«Wanneer het bijvoegsel van dit Wetboek in verscheidene zetels voorziet voor een vredegerichtskanton is er in elke zetel een griffie. De Koning bepaalt het gebied binnen welk elke zetel zijn rechtsmacht, naar de regels van de territoriale bevoegdheid, uitoefent.»

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 4. L'article 305, alinéa 1er, du même Code, remplacé par la loi du 23 mai 1975 et modifié par les lois des 11 juillet 1994 et 17 février 1997, est modifié comme suit: «Les juges de paix, les

juges de paix de complément et les greffiers en chef sont tenus de résider dans l'arrondissement dont font partie les cantons qu'ils desservent.»

Art. 4. Artikel 305, eerste lid, van hetzelfde Wetboek, vervangen bij de wet van 23 mei 1975 en gewijzigd bij de wetten van 11 juli 1994 en 17 februari 1997, wordt gewijzigd als volgt: «De vrederechters, de toegevoegde vrederechters en hoofdgriffiers moeten verblijven in het gerechtelijk arrondissement waarvan het kanton dat zij bedienen deel uitmaakt.»

— Adopté.

Aangenomen.

M. le président. — L'article 5 est ainsi rédigé:

Chapitre II. — Modification de l'annexe au Code judiciaire

Art. 5. L'article 1er de l'annexe au Code judiciaire récemment modifié par la loi du 23 septembre 1985 est remplacé par la disposition suivante:

«Article 1er

Section Ire — Province d'Anvers

La partie du territoire de la ville d'Anvers, délimitée par les lignes médianes des Plantin et Moretuslei, Loosplaats, Van Eycklei, Maria-Henriëttalei, Frankrijklei, Italiëlei, Vondelstraat, Sint-Gummarusstraat, Diepestraat, Korte-Zavelstraat, Handelstraat, Onderwijsstraat et Schijnpoortweg, forme le premier canton judiciaire d'Anvers; le siège en est établi à Anvers.

La partie du territoire de la ville d'Anvers délimitée par les lignes médianes des Blauwmozelstraat, Lijnwaadmarkt, Korte Nieuwstraat, Lange Nieuwstraat, Kipdorpbrug, Frankrijklei, Mechelsesteenweg, Aarschotstraat, Teichmannstraat, Isabella Brantstraat, Ballaertstraat, Pyckestraat, Oude-Kerkstraat, Lange Elzenstraat, Kielsevest, Hobokensevest, une ligne prolongeant la ligne médiane du Hobokensevest entre les numéros 9 et 10 des quais de l'Escaut, les quais de l'Escaut, une ligne prolongeant la ligne médiane de la Van der Sweepstraat, entre les numéros 13a et 13b des quais de l'Escaut, la ligne médiane des Van der Sweepstraat, Vlaamse Kaai, Kronenburgstraat, Begijnenstraat, Bredestraat, Kleine-Markt, Kammenstraat, Oude Koornmarkt, Quinten Matsijsdoorgang et une ligne reliant la ligne médiane du Quinten Matsijsdoorgang à la ligne médiane de la Blauwmozelstraat, forme le deuxième canton judiciaire d'Anvers; le siège en est établi à Anvers.

L'ancienne commune de Hoboken de la ville d'Anvers et la partie du territoire de la ville d'Anvers délimitée par une ligne partant des quais de l'Escaut entre les numéros 9 et 10 et prolongeant la ligne médiane du Hobokensevest, la ligne médiane des Hobokensevest, Kielsevest, Desguinlei, Jan Van Rijswijckkiaan et la ligne de séparation des anciennes communes de Wilrijk et Hoboken de la ville d'Anvers jusqu'aux quais de l'Escaut, forment le troisième canton judiciaire d'Anvers; le siège en est établi à Anvers.

La partie du territoire de la ville d'Anvers située sur la rive droite de l'Escaut au nord d'une ligne partant des quais de l'Escaut et prolongeant la ligne médiane du Brouwersvliet, et de la ligne médiane des Brouwersvliet, Oude-Leeuwenrui, Ankerrui, Zwedenstraat, Italiëlei, Vondelstraat, Sint-Gummarusstraat, Diepestraat, Korte-Zavelstraat, Handelstraat, Onderwijsstraat et Schijnpoortweg, forme le quatrième canton judiciaire d'Anvers; le siège en est établi à Anvers.

La commune de Zwijndrecht et la partie du territoire de la ville d'Anvers située sur la rive gauche de l'Escaut et la partie du territoire de la ville d'Anvers (rive droite) délimitée par une ligne partant des quais de l'Escaut et prolongeant la ligne médiane du Brouwersvliet, la ligne médiane des Brouwersvliet, Oude-Leeuwenrui, Ankerrui, Zwedenstraat, Italiëlei, Kipdorpbrug, Lange Nieuwstraat, Korte Nieuwstraat, Lijnwaadmarkt, Blauwmozelstraat, une ligne reliant la ligne médiane de la Blauwmozelstraat à la ligne médiane des Quinten Matsijsdoorgang, la ligne médiane du Quinten Matsijsdoorgang, Oude-Koornmarkt, Kammenstraat, Kleine-Markt, Bredestraat, Begijnenstraat, Kronenburgstraat, Vlaamsekaai, Van der Sweepstraat,

une ligne prolongeant la ligne médiane de la Van der Sweepstraat entre les numéros 13a et 13b des quais de l'Escaut et les numéros 13b à 25 des quais de l'Escaut, forment le cinquième canton judiciaire d'Anvers; le siège en est établi à Anvers.

La partie du territoire de la ville d'Anvers délimitée par la ligne médiane de la Desguinlei sur toute sa longueur et par la ligne médiane des Lange Elzenstraat, Oude Kerkstraat, Pyckestraat, Ballaertstraat, Isabella Brantstraat, Teichmannstraat, Aarschotstraat, Mechelsesteenweg, Frankrijklei, Marie-Henriëttalei, Van Eycklei, Loosplaats et Plantin et Moretuslei, forme le sixième canton judiciaire d'Anvers; le siège en est établi à Anvers.

L'ancienne commune de Wilrijk de la ville d'Anvers et la partie du territoire de la ville d'Anvers délimitée au nord-ouest par la ligne médiane de la Jan Van Rijswijckkiaan et ensuite par la ligne médiane de la Desguinlei comprise entre la Jan Van Rijswijckkiaan et la limite de l'ancienne commune de Berchem de la ville d'Anvers, forment le septième canton judiciaire d'Anvers; le siège en est établi à Anvers.

L'ancienne commune de Berchem de la ville d'Anvers et la commune de Mortsel, forment le huitième canton judiciaire d'Anvers; le siège en est établi à Anvers.

L'ancienne commune de Borgerhout de la ville d'Anvers et la partie du territoire de la ville d'Anvers délimitée par les lignes médianes des Plantin et Moretuslei, Provinciestraat, Kerkstraat, Pothoekstraat et Schijnpoortweg, forment le neuvième canton judiciaire d'Anvers; le siège en est établi à Anvers.

L'ancienne commune de Merksem de la ville d'Anvers et la commune de Schoten, forment le dixième canton judiciaire d'Anvers; le siège en est établi à Anvers.

La commune de Stabroek et les anciennes communes de Berendrecht, Ekeren et Zandvliet de la ville d'Anvers, forment le onzième canton judiciaire d'Anvers; le siège en est établi à Anvers.

L'ancienne commune de Deurne de la ville d'Anvers, forme le douzième canton judiciaire d'Anvers; le siège en est établi à Anvers.

Les communes de:

Aartselaar,

Boom,

Hemiksem,

Niel,

Rumst,

Schelle,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Boom.

Les communes de:

Brasschaat,

Brecht,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Brasschaat.

Les communes de:

Essen,

Kalmthout,

Kapellen,

Wuustwezel,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Kapellen.

Les communes de:

Boechout,

Edegem,

Hove,

Kontich,

Lint,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Kontich.

Les communes de:

Borsbeek,

Schilde,

Wijnegem,
Wommelgem,
forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Schilde.
Les communes de :
Malle,
Ranst,
Zandhoven,
Zoersel,
forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Zandhoven.
Les communes de :
Berlaar,
Heist-op-Berg,
Putte,
forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Heist-op-den-Berg.
La ville de :
Lierre,
et les communes de :
Duffel,
Nijlen,
forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Lierre.
La ville de :
Malines,
et les communes de :
Bonheiden,
Sint-Katelijne-Waver,
forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Malines.
Les communes de :
Bornem,
Puurs,
Sint-Amands,
Willebroek,
forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Willebroek.
Les communes de :
Arendonk,
Baerle-Duc,
Dessel,
Oud-Turnhout,
Ravels,
Retie,
forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Arendonk.
La ville de :
Geel,
et la commune de :
Kasterlee,
forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Geel.
La ville de :
Herentals,
et les communes de :
Grobbendonk,
Herenthout,
Olen,
Vorselaar,
forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Herentals.

La ville de :
Hoogstraten,
et les communes de :
Beerse,
Lille,
Rijkevorsel,
forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Hoogstraten.
Les communes de :
Balen,
Meerhout,
Mol,
forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Mol.
La ville de :
Turnhout,
et les communes de :
Merksplas,
Vosselaar,
forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Turnhout.
Les communes de :
Herselt,
Hulshout,
Laakdal,
Westerlo,
forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Westerlo.
Section 2 — Province du Limbourg
La ville de :
Beringen,
et les communes de :
Ham,
Bourg-Leopold,
Tessenderlo,
forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Beringen.
La commune de Diepenbeek ainsi que la partie de la ville de Hasselt située à l'est de la ligne médiane des Kempische Steenweg, Herckenrodesingel, Hendrik Van Veldekesingel, Boerenkrijgsingel et Sint-Truidersteenweg, forment le premier canton judiciaire de Hasselt; le siège en est établi à Hasselt.
Les villes de Herck-la-Ville, Halen, la commune de Lummen et la partie de la ville de Hasselt située à l'ouest de la ligne médiane des Kempische Steenweg, Herckenrodesingel, Hendrik Van Veldekesingel, Boerenkrijgsingel et Sint-Truidersteenweg, forment le second canton judiciaire de Hasselt; le siège en est établi à Hasselt.
Les communes de Houthalen-Helchteren, Heusden-Zolder et Zonhoven forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Houthalen-Helchteren.
Les villes de :
Hamont-Achel,
Lommel,
Peer,
et les communes de :
Hechtel-Eksel,
Neerpelt,
Overpelt,
forment un canton judiciaire dont les sièges sont établis à Neerpelt et à Lommel.
La ville de :
Saint-Trond,
et les communes de :
Gingelom,

Nieuwerkerken,
forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Saint-Trond.

La ville de :

Bilzen,

et les communes de :

Hoeselt,

Zutendaal,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Bilzen.

La ville de :

Looz,

et les communes de :

Alken,

Heers,

Kortesseem,

Wellen,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Looz.

La ville de :

Bree,

et les communes de :

As,

Bocholt,

Meeuwen-Gruitrode,

Opglabbeek,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Bree.

La commune de :

Genk,

forme un canton judiciaire dont le siège est établi à Genk.

Les villes de :

Dilsen-Stokkem,

Maaseik,

et la commune de :

Kinrooi,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Maaseik.

Les communes de :

Lanaken,

Maasmechelen,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Maasmechelen.

La ville de :

Tongres,

et les communes de :

Herstappe,

Riemst,

Fourons,

forment un canton judiciaire dont les sièges sont établis à Tongres et à Fourons.

Section 3 — Province du Brabant wallon

Les communes de :

Braine-l'Alleud,

Waterloo,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Braine-l'Alleud.

La ville de :

Jodoigne,

et les communes de :

Beauvechain,

Grez-Doiceau,

Hélocine,

Incourt,

Orp-Jauche,

Perwez,

Ramilies,

forment un canton judiciaire dont les sièges sont établis à Jodoigne et à Perwez.

Les villes de :

Genappe,

Nivelles,

et les communes de :

Lasne,

Villers-la-Ville,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Nivelles.

Les communes de :

Ittre,

Braine-le-Château,

Rebecq,

Tubize,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Tubize.

La ville de :

Wavre,

et les communes de :

Rixensart,

La Hulpe,

forment le premier canton judiciaire de Wavre dont le siège est établi à Wavre.

La ville de :

Ottignies-Louvain-la-Neuve,

et les communes de :

Chastre,

Chaumont-Gistoux,

Court-Saint-Étienne,

Mont-Saint-Guibert,

Walhain,

forment le deuxième canton judiciaire de Wavre dont le siège est établi à Wavre.

Section 4 — Bruxelles-Capitale

La partie du territoire de la commune d'Anderlecht située à l'est de la ligne médiane des boulevard Louis Mettwie, boulevard Prince de Liège, rue Cyriel Buysse, rue Edmond Delcourt, square Jef Dillen, rue de Formanoir, rue Veeweyde et chaussée de Mons, forme le premier canton judiciaire d'Anderlecht; le siège en est établi à Anderlecht.

La commune de Berchem-Sainte-Agathe et la partie du territoire de la commune d'Anderlecht située à l'ouest de la ligne médiane des boulevard Louis Mettwie, boulevard Prince de Liège, rue Cyriel Buysse, rue Edmond Delcourt, square Jef Dillen, rue de Formanoir, rue de Veeweyde et chaussée de Mons, forment le second canton judiciaire d'Anderlecht; le siège en est établi à Anderlecht.

Les communes de :

Auderghem,

Watermael-Boitsfort,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Auderghem.

La partie du territoire de la ville de Bruxelles délimitée par les lignes médianes des boulevard Maurice Lemonnier, place Fontainas, boulevard Anspach, rue Marché-aux-Poulets, rue du Marché-aux-Herbes, rue Montagne, boulevard Berlaimont, rue Collégiale, rue du Bois Sauvage, Treurenberg, rue Jonckers, rue des Colonies, rue Marché-au-Bois, Cantersteen, boulevard de l'Empereur, rue Haute et la ligne de séparation entre la ville de Bruxelles et la commune de de Saint-Gilles, forme le premier canton judiciaire de Bruxelles; le siège en est établi à Bruxelles.

La partie du territoire de la ville de Bruxelles délimitée par les lignes médianes des rue Haute, boulevard de l'Empereur, Cantersteen, rue Marché au Bois, rue des Colonies, rue Jonckers, Treurenberg, rue de la Loi, boulevard du Régent, la ligne de séparation entre la ville de Bruxelles et la commune d'Ixelles, l'ensemble du territoire de la ville de Bruxelles situé au sud-est de la place Louise, la ligne de séparation entre la ville de Bruxelles et la commune de Saint-Gilles jusqu'à la ligne médiane de la rue Haute, forme le deuxième canton judiciaire de Bruxelles; le siège en est établi à Bruxelles.

La partie du territoire de la ville de Bruxelles délimitée par les lignes médianes des place Saintelette, square Saintelette, place de l'Yser et la ligne qui sépare le boulevard d'Anvers du boulevard Baudouin jusqu'à la ligne médiane du boulevard Adolphe Max, la ligne médiane des boulevard Adolphe Max, place de Brouckère, boulevard Anspach, boulevard Maurice Lemonnier jusqu'aux limites de la ville de Bruxelles, forme le troisième canton judiciaire de Bruxelles; le siège en est établi à Bruxelles.

La partie du territoire de la ville de Bruxelles délimitée par les lignes médianes des boulevard Anspach, place de Brouckère, boulevard Adolphe Max, la ligne de séparation entre la ville de Bruxelles et la commune de Schaerbeek, la ligne de séparation entre la ville de Bruxelles et la commune d'Etterbeek, la ligne de séparation entre la ville de Bruxelles et la commune d'Ixelles et les lignes médianes du boulevard du Régent, de la rue de la Loi, de la partie de la rue Royale jusqu'au Treurenberg, les Treurenberg, rue du Bois Sauvage, rue Collégiale, avenue Berlainmont, rue Montagne, rue du Marché-aux-Herbes, rue du Marché-aux-Poulets, forme le quatrième canton judiciaire de Bruxelles; le siège en est établi à Bruxelles.

La partie du territoire de la ville de Bruxelles délimitée à l'est par la ligne médiane de la place Saintelette, du canal de Willebroek, du pont van Praet, de l'avenue Jules van Praet et de l'avenue de Meysse, forme le cinquième canton judiciaire de Bruxelles; le siège en est établi à Bruxelles.

La partie du territoire de la ville de Bruxelles délimitée à l'ouest par la ligne médiane de la place Saintelette, du canal de Willebroek, du pont van Praet, de l'avenue Jules van Praet et de l'avenue de Meysse, au sud par la ligne médiane de la place Saintelette, du square Saintelette, de la place de l'Yser et par la ligne de séparation entre le boulevard d'Anvers et le boulevard Baudouin, forme le sixième canton judiciaire de Bruxelles; le siège en est établi à Bruxelles.

La commune d' :

Etterbeek,

forme un canton judiciaire dont le siège est établi à Etterbeek.

La commune de :

Forest,

forme un canton judiciaire dont le siège est établi à Forest.

La commune d' :

Ixelles,

forme un canton judiciaire dont le siège est établi à Ixelles.

Les communes de :

Ganshoren,

Jette,

Koekelberg,

forme un canton judiciaire dont le siège est établi à Jette.

La commune de :

Molenbeek-Saint-Jean,

forme un canton judiciaire dont le siège est établi à Molenbeek-Saint-Jean.

La commune de :

Saint-Gilles,

forme un canton judiciaire dont le siège est établi à Saint-Gilles.

Les communes de :

Evere,

Saint-Josse-ten-Noode,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Saint-Josse-ten-Noode.

La partie du territoire de la commune de Schaerbeek situé à gauche des lignes médianes des rue du Pavillon, rue des Ailes, rue de Jérusalem, avenue Louis Bertrand, avenue Voltaire, avenue des Azalées, avenue Ernest Cambier, chaussée de Louvain, de la place Général Meiser jusqu'à la frontière avec la commune de Saint-Josse-ten-Noode, forme le premier canton judiciaire de Schaerbeek; le siège en est établi à Schaerbeek.

La partie du territoire de la commune de Schaerbeek située à droite des lignes médianes des rue du Pavillon, rue des Ailes, rue de Jérusalem, avenue Louis Bertrand, avenue Voltaire, avenue des Azalées, avenue Ernest Cambier, chaussée de Louvain, de la place Général Meiser jusqu'à la frontière avec la commune de Saint-Josse-ten-Noode, forme le deuxième canton judiciaire de Schaerbeek; le siège en est établi à Schaerbeek.

La commune d' :

Uccle,

forme un canton judiciaire dont le siège est établi à Uccle.

Les communes de :

Woluwe-Saint-Lambert,

Woluwe-Saint-Pierre,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Woluwe-Saint-Pierre.

Section 5 — Province du Brabant flamand

Les communes de :

Affligem,

Asse,

Opwijk,

Ternat,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Asse.

Les communes de :

Grimbergen,

Kapelle-op-den-Bos,

Zemst,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Grimbergen.

La ville de :

Hal,

et la commune de :

Beersel,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Hal.

Les communes de :

Biévène,

Gammerages,

Gooik,

Herne,

Pepingen,

Sint-Pieters-Leeuw,

forment un canton judiciaire dont les sièges sont établis à Herne et à Sint-Pieters-Leeuw.

Les communes de :

Drogenbos,

Kraainem,

Linkebeek,

Rhode-Saint-Genèse,

Wezembeek-Oppeem,

forment un canton judiciaire dont les sièges sont établis à Kraainem et à Rhode-Saint-Genèse.

Les communes de :

Dilbeek,

Lennik,
Liedekerke,
Roosdaal,
forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Lennik.

Les communes de :

Londerzeel,

Merchtem,

Meise,

Wemmel,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Meise.

Les communes de :

Hoeilaart,

Overijse,

Steenokkerzeel,

Zaventem,

forment un canton judiciaire dont les sièges sont établis à Overijse et à Zaventem.

La ville de :

Vilvorde,

et les communes de :

Kampenhout,

Machelen,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Vilvorde.

La ville de :

Aarschot,

et les communes de :

Begijnendijk,

Holsbeek,

Tielt-Winge;

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Aarschot.

Les villes de :

Diest,

Montaigu-Zichem,

et la commune de :

Bekkevoort,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Diest.

Les communes de :

Boortmeerbeek,

Haacht,

Keerbergen,

Rotselaar,

Tremelo,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Haacht.

Les villes de :

Landen,

Léau,

et les communes de :

Geetbets,

Kortenaken,

Lintier,

forment un canton judiciaire dont les sièges sont établis à Landen et à Léau.

Les communes de Herent, Kortenberg et la partie du territoire de la ville de Louvain située au nord de la ligne qui constitue le prolongement de la médiane de la Diestsestraat et de la Diestsesteenweg, jusqu'à la limite de la ville de Louvain; de la médiane de la Diestsestraat et de la Diestsesteenweg, une ligne qui forme la jonction entre la médiane de la Diestsestraat et de la Diestsesteenweg, jusqu'à la médiane du Grote Markt, les médianes du Grote

Markt, de la Brusselsestraat et de la Brusselsesteenweg jusqu'à la limite de la ville de Louvain, forment le premier canton judiciaire de Louvain; le siège en est établi à Louvain.

Les communes de Bierbeek, Lubbeek, Oud-Heverlee, et la partie du territoire de la ville de Louvain située au sud des lignes médianes de la Diestsestraat et de la Diestsesteenweg, jusqu'à la limite de la ville de Louvain; de la médiane de la Diestsestraat et de la Diestsesteenweg, une ligne qui forme la jonction entre la médiane de la Diestsestraat et de la Diestsesteenweg, jusqu'à la médiane du Grote Markt et de la Naamsestraat à l'est du Grote Markt, et de la Naamsesteenweg, jusqu'à la limite de ville de Louvain, forment le deuxième canton judiciaire de Louvain; le siège en est établi à Louvain.

Les communes de Bertem, Huldenberg, Tervuren, et la partie du territoire de la ville de Louvain située au sud de la ligne qui forme la jonction de la ligne qui constitue le prolongement de la médiane de la Brusselsestraat et de la Brusselsesteenweg jusqu'à la limite de la ville de Louvain et à l'ouest des médianes de la Naamsestraat et de la Naamsesteenweg et des médianes du Grote Markt jusqu'à la limite de la ville de Louvain, forment le troisième canton judiciaire de Louvain le siège en est établi à Louvain.

La ville de :

Tirlemont :

et les communes de :

Boutersem,

Glabbeek,

Hoegaarden,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Tirlemont.

Section 6 — Province de la Flandre orientale

Les communes d'Erpe-Mere et de Lede, la partie de la ville d'Alost située à l'est de la Dendre et la commune de Nieuwerkerken de la ville d'Alost, forment le premier canton judiciaire d'Alost; le siège en est établi à Alost.

La commune de Haaltert et les anciennes communes de Baarddegem, Erembodegem, Gijzegem, Herdersem, Hofstade, Meldert et Moorsel de la ville d'Alost et la partie de la ville d'Alost située à l'ouest de la Dendre, forment le second canton judiciaire d'Alost; le siège en est établi à Alost.

Les communes de :

Beveren,

Kruikebe,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Beveren.

La ville de :

Termonde,

et les communes de :

Buggenhout,

Hamme,

Lebbeke,

Waasmunster,

forment un canton judiciaire dont les sièges sont établis à Termonde et Hamme.

La ville de :

Lokeren,

et les communes de :

Berlare,

Laarne,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Lokeren.

La ville de :

Ninove,

et la commune de :

Denderleeuw,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi Ninove.

La commune de Tamise et la partie de la ville de Saint-Nicolas délimitée au nord par la ligne de chemin de fer Gand-Anvers à partir de la Westerplein jusqu'à la ligne de chemin de fer Tamise-Malines, à l'est par la ligne de chemin de fer Tamise-Malines jusqu'à la Prins Boudewijnlaan incluse, au sud par la N 70 à partir de la Prins Boudewijnlaan et de la Koningin Astridlaan jusqu'à la Prinses Josefine Charlottelaan incluse et à l'ouest, par la Driegaaiestraat, la Hazewindstraat et la Dalstraat jusqu'au croisement entre la Aerschotstraat et la Kroonmolenstraat jusqu'à la Westerplein incluse, forment le premier canton judiciaire de Saint-Nicolas; le siège en est établi à Saint-Nicolas.

Les communes de Sint-Gillis-Waas et de Stekene et la partie de la ville de Saint-Nicolas qui ne figure pas dans la description précitée, forment le second canton judiciaire de Saint-Nicolas; le siège en est établi à Saint-Nicolas.

Les communes de :

Wetteren,
Wichelen,
Zele,

forment un canton judiciaire dont les sièges sont établis Wetteren et à Zele.

La ville de :

Deinze,

et les communes de :

De Pinte,
Nazareth,
Zulte,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi Deinze.

La ville d' :

Eeklo,

et les communes de :

Kaprijke,
Maldegem,
Sint-Laureins,
Waarschoot,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi Eeklo.

La partie de la ville de Gand débutant sous les tours du Rabot, de Lieve langs Bachtenwalle et le Sint-Antonijskaai et le Lievekaai jusqu'au Lievebrug, la Lievestraat, la Lange Steenstraat, la Grauwpoort jusqu'au Sluizeken, la Lys le long de l'Achterleie, le Huidevetterskaai, le Baudelokaai, le Voorhoutkaai, à partir de Slachbrug, le Koepoortkaai jusqu'à la Sint-Annaplein, la Zuidstationstraat, la Woodrow Wilsonplein et la Frankrijkplein, l'Escaut en direction du sud le long du Muinkkaai, Ter Platen, Toemaatragel, Warmoezeniersweg jusqu'au canal, du canal en direction du nord-ouest jusqu'à la Lys à hauteur du Afsneese dijkweg, la Lys en direction du nord le long du Snepkaai, Aan de Bocht, le Belvédèreweg, le Constant Dosscheweg, l'Overzet, la Nieuwe Wandeling, la Contributiestraat et la Begijnhoflaan jusqu'aux tours du Rabot, forme le premier canton judiciaire de Gand; le siège en est établi à Gand.

La commune de Sint-Martens-Latem et la partie de la ville de Gand débutant à la limite de la commune de Lovendegem au canal de Gand-Ostende, ce canal jusqu'au Contributiebrug, la Nieuwe Wandeling, l'Overzet, le Constant Dosscheweg, le Belvédèreweg, Aan de Bocht, la Lys en direction du sud le long du Snepkaai jusqu'au canal à hauteur du Afsneesedijkweg, le canal en direction du sud-est jusqu'à la limite de la commune de Merelbeke, forment le deuxième canton judiciaire de Gand; le siège en est établi à Gand.

La commune d'Evergem et la partie de la ville de Gand débutant au canal de Gand-Ostende à hauteur de la limite de la commune d'Evergem, ce canal jusqu'au De Smetbrug, puis le Nieuwe Vaart jusqu'au Gasmeterbrug, ensuite le Gaardeniersweg et la ligne de chemin de fer qui longe le Buitensingel en direction

du nord et le Buitensingel, et puis cette ligne de chemin de fer en direction du nord jusqu'à la limite de la commune d'Evergem à la hauteur de Kluizensesteenweg, forment le troisième canton judiciaire de Gand dont le siège est établi à Gand.

La partie de la ville de Gand débutant à la limite des communes de Zelzate et d'Evergem, à l'ouest du canal de Gand-Terneuzen, le long de la ligne de chemin de fer jusqu'au Buitensingel puis le Gaardeniersweg jusqu'au Gasmeterbrug, le Nieuwe Vaart jusqu'à De Smetbrug, le canal Gand-Ostende le long des Elyzeese Velden et le Bargiekaai et le Waldamkaai jusqu'à Contributiebrug, la Begijnhoflaan jusqu'aux tours du Rabot, le Lieve langs Bachtenwalle et le Sint-Antonijskaai et le Lievekaai jusqu'au Lievebrug, puis la Lievestraat, la Lange Steenstraat, la Grauwpoort jusqu'au Sluizeken, la Lys le long de l'Achterleie, le Huidevetterskaai, le Baudelokaai, le Voorhoutkaai, le Lousberskaai jusqu'au Lousbersbrug, ensuite, la Kasteellaan jusqu'au Dampoortbrug, à travers l'Antwerpenplein, et la Dendermondsesteenweg jusqu'à la limite de la commune de Destelbergen et au-delà de la limite des communes de Lochristi, de Wachtebeke et de Zelzate, forme le quatrième canton judiciaire de Gand; le siège en est établi à Gand.

La commune de Destelbergen et la partie de la ville de Gand débutant à la limite de la commune de Destelbergen, la Dendermondsesteenweg jusqu'à l'Antwerpenplein, le Dampoortbrug, la Kasteellaan jusqu'au Lousbersbrug, le Lousberskaai en direction du nord jusqu'au Slachthuisbrug, le Koepoortkaai et la Filip van Arteveldestraat jusqu'à la Sint-Annaplein, la Zuidstationstraat, la Woodrow Wilsonplein et la Frankrijkplein, l'Escaut en direction du sud le long du Muinkkaai, Ter Platen, Toemaatragel, Warmoezeniersweg jusqu'à la limite de la commune de Merelbeke et au-delà de la limite de la commune de Melle, forme le cinquième canton judiciaire de Gand; le siège en est établi à Gand.

Les communes de :

Gavere,
Melle,
Merelbeke,
Oosterzele,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Merelbeke.

Les communes de :

Assenede,
Lochristi,
Moerbeke,
Wachtebeke,
Zelzate,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Zelzate.

Les communes de :

Aalter,
Knesselare,
Lovendegem,
Nevele,
Zomergem,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Zomergem.

La ville de :

Grammont,
et les communes de :
Brakel,
Lierde,

forment un canton judiciaire dont les sièges sont établis à Grammont et à Brakel.

La ville de :

Audenarde,
et les communes de :
Kruishoutem,

Wortegem-Petegem,

Zingem,

Zwalm,

forment un canton judiciaire dont les sièges sont établis à Audenarde et à Kruishoutem.

La ville de :

Renaix,

et les communes de :

Kluisbergen,

Maarkedal,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Renaix.

La ville de :

Zottegem,

et les communes de :

Herzele,

Sint-Lievens-Houtem,

forment un canton judiciaire dont les sièges sont établis à Zottegem et à Herzele.

Section 7 — Province de la Flandre occidentale

Les communes de Beernem, d'Oostkamp et la partie du territoire de la ville de Bruges délimitée par la ligne médiane du canal Gand-Bruges-Ostende et la ligne médiane du canal Bruges-Damme, forment le premier canton judiciaire de Bruges; le siège en est établi à Bruges.

La ville de Blankenberge, les communes de De Haan, de Jabbeke et de Zuienkerke et une partie du territoire de la ville de Bruges délimitée par la ligne médiane du canal Baudouin et la ligne médiane du canal Gand-Bruges-Ostende, forment le deuxième canton judiciaire de Bruges; le siège en est établi à Bruges.

La ville de Damme, la commune de Knokke-Heist et la partie du territoire de la ville de Bruges délimitée par la ligne médiane du canal de Bruges-Damme, la ligne médiane du canal de Gand-Bruges-Ostende et la ligne médiane du canal Baudouin, forment le troisième canton judiciaire de Bruges; le siège en est établi à Bruges.

La partie de la ville de Bruges délimitée au nord et à l'est par la ligne du canal Gand-Bruges-Ostende, forme le quatrième canton judiciaire de Bruges; le siège en est établi à Bruges.

La commune de Bredene et la partie de la ville d'Ostende située à l'est de la ligne médiane de la Koninginnelaan de la digue jusqu'au Torhoutsesteenweg et au sud de la ligne médiane de la Torhoutsesteenweg depuis le Koninginnenlaan jusqu'à la limite de la ville, forment le premier canton judiciaire d'Ostende; le siège en est établi à Ostende.

Les villes de Oudenburg, de Gistel, la commune de Middelerkerke et une partie de la ville d'Ostende située à l'ouest de la ligne médiane de la Koninginnelaan, de la digue jusqu'à la Torhoutsesteenweg, et au nord de la ligne médiane de la Torhoutsesteenweg à partir de la Koninginnelaan jusqu'à la limite de la ville, forment le second canton judiciaire d'Ostende; le siège en est établi à Ostende.

La ville de :

Tielt,

et les communes de :

Ardoie,

Pittem,

Ruiselede,

Wingene,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Tielt.

La ville de :

Torhout,

et les communes de :

Ichtegem,

Lichtervelde,

Zedelgem,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Torhout.

Les communes de Langemark-Poelkapelle et de Staden et une partie du territoire de la ville d'Ypres située à l'est de la ligne de chemin de fer et les anciennes communes de Boezinge et de Zillebeke de la commune d'Ypres, forment le premier canton judiciaire d'Ypres; le siège en est établi à Ypres.

Les villes de Poperinge, de Messines, les communes de Vleteren, de Heuvelland, et la partie du territoire de la ville d'Ypres située à l'ouest de la ligne de chemin de fer et les anciennes communes de Dikkebus, d'Elverdinge et de Vlamertinge de la commune d'Ypres, forment le second canton judiciaire d'Ypres; les sièges en sont établis à Ypres et à Poperinge.

La ville de :

Wervik,

et les communes de :

Moorslede,

Zonnebeke,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Wervik.

La ville de :

Harelbeke,

et les communes de :

Deerlijk,

Kuurne,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Harelbeke.

La ville d' :

Izegem,

et les communes de :

Ingelmunster,

Ledegem,

Lendelede,

Meulebeke,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Izegem.

La partie de la ville de Courtrai située au-delà de la E17, forme le premier canton judiciaire de Courtrai; le siège en est établi à Courtrai.

Les communes d'Anzegem, d'Avelgem, d'Espierres-Helchin, de Zwevegem et la partie de la ville de Courtrai en-deçà de la E17, forment le second canton judiciaire de Courtrai; le siège en est établi à Courtrai.

La ville de :

Menin,

et la commune de de :

Wevelgem,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Menin.

La ville de :

Roulers,

et la commune de de :

Hooglede,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Roulers.

Les communes de :

Dentergem,

Oostrozebeke,

Waregem,

Wielsbeke,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Waregem.

Les villes de :

Dixmude,

Lo-Reninge,

et les communes de :

Houthulst,

Koekelare,
Kortemark,
forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Dixmude.
Les villes de :
Nieuport,
Furnes,
et les communes de :
Alveringem,
La Panne,
Coxyde,
forment un canton judiciaire dont les sièges sont établis à Furnes et à Nieuport.
Section 8 — Province de Liège
La ville d' :
Eupen,
et les communes de :
La Calamine,
Lontzen,
Raeren,
forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Eupen.
La ville de :
Saint-Vith,
et les communes de :
Amblève,
Bullange,
Burg-Reuland,
Butgenbach,
forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Saint-Vith.
Les communes de :
Anthisnes,
Clavier,
Comblain-au-Pont,
Ferrières,
Hamoir,
Modave,
Nandrin,
Ouffet,
Tinlot,
forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Hamoir.
La ville de :
Hannut,
et les communes de :
Braives,
Burdinne,
Héron,
Lincet,
Saint-Georges-sur-Meuse,
Villers-le-Bouillet,
Verlaine,
Wasseiges,
forment un canton judiciaire dont les sièges sont établis à Hannut et à Huy.
La ville de :
Huy,
et les communes de :
Amay,
Engis,

Marchin,
Wanze,
forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Huy.
Les communes de :
Beyne-Heusay,
Chaufontaine,
Fléron,
Soumagne,
forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Fléron.
Les communes de :
Awans,
Flémalle,
Grâce-Hollogne,
forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Grâce-Hollogne.
Les communes de :
Herstal,
Oupeye,
forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Herstal.
La partie du territoire de la ville de Liège située à l'est de la ligne médiane de la Meuse (rive droite) et au nord des lignes médianes du pont Kennedy, de la rue Grétry, de la dérivation de la Meuse jusqu'au pont d'Amersœur, des rue d'Amersœur, rue de Robermont et rue de Herve, forme le premier canton judiciaire de Liège; le siège en est établi à Liège.
La partie du territoire de la ville de Liège délimitée par les lignes médianes des rue Saint-Gilles, rue Saint-Laurent, rue Mont Saint-Martin, rue Saint-Hubert, rue Sainte-Croix, une ligne reliant la ligne médiane de la rue Sainte-Croix à la ligne médiane de la rue du Palais, rue des Mineurs, rue du Pont, une ligne reliant la ligne médiane de la rue du Pont à la ligne médiane de la Meuse (rive gauche) jusqu'à la limite sud de la ville de Liège ainsi que la partie du territoire de la ville de Liège délimitée par les lignes médianes des rue de la Tonne, rue des XIV Verges, rue Visé Voie jusqu'à la limite nord de la ville de Liège, forment le second canton judiciaire de Liège; le siège en est établi à Liège.
La partie du territoire de la ville de Liège délimitée au nord par les lignes médianes des rues de la Tonne, rue des XIV Verges, rue Visé Voie et la commune de Herstal, à l'est par la ligne médiane de la Meuse, au sud par les lignes médianes des rue Saint-Gilles, rue Saint-Laurent, rue Mont Saint-Martin, rue Saint-Hubert, rue Sainte-Croix, une ligne reliant la ligne médiane de la rue Sainte-Croix à la ligne médiane de la rue du Palais, rue des Mineurs, rue du Pont, une ligne reliant la ligne médiane de la rue du Pont à la ligne médiane de la Meuse (rive gauche), forme le troisième canton judiciaire de Liège; le siège en est établi à Liège.
La partie du territoire de la ville de Liège située à l'est de la ligne médiane de la Meuse (rive droite) et au sud de la ligne médiane du pont Kennedy, de la rue Grétry, de la dérivation de la Meuse jusqu'au pont d'Amersœur, des rues de Robermont et de Herve, forme le quatrième canton judiciaire de Liège dont le siège est établi à Liège.
Les communes de :
Ans,
Saint-Nicolas,
forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Saint-Nicolas.
La commune de :
Seraing,
forme un canton judiciaire dont le siège est établi à Seraing.
Les communes de :
Aywaille,
Esneux,
Neupré,
Sprimont,

Trooz,
forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Sprimont.

La ville de :

Visé,

et les communes de :

Bassenge,

Blégny,

Dalhem,

Juprelle,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Visé.

La ville de :

Waremme,

et les communes de :

Berloz,

Crisnée,

Donceel,

Faimes,

Fexhe-le-Haut-Clocher,

Geer,

Oreye,

Remicourt,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Waremme.

La ville de :

Limbourg,

et les communes de :

Aubel,

Baelen,

Plombières,

Thimister-Clermont,

Welkenraedt,

forment un canton judiciaire dont les sièges sont établis à Limbourg et à Aubel.

Les villes de :

Malmédy,

Stavelot,

et les communes de :

Lierneux,

Spa,

Stoumont,

Trois-Ponts,

Waimes,

forment un canton judiciaire dont les sièges sont établis à Malmédy, à Spa et à Stavelot.

La ville de Herve, les communes de Dison, Olne, Pepinster et la partie de la ville de Verviers située au nord de la Vesdre, forment le premier canton judiciaire de Verviers dont les sièges sont établis à Verviers et à Herve.

Les communes de Jalhay et Theux et la partie de la ville de Verviers située au sud de la Vesdre forment le second canton judiciaire de Verviers; le siège en est établi à Verviers.

Section 9 — Province de Luxembourg

La ville d' :

Arlon,

et les communes de :

Attert,

Aubange,

Martelange,

Messancy,

forment un canton judiciaire dont les sièges sont établis à Arlon et à Messancy.

Les villes de :

Chiny,

Florenville,

Virton

et les communes de :

Etalle,

Habay,

Meix-devant-Virton,

Musson,

Rouvroy,

Saint-Léger,

Tintigny,

forment un canton judiciaire dont les sièges sont établis à Virton, Florenville et Etalle.

Les villes de :

Durbuy,

Marche-en-Famenne,

et les communes de :

Erezée,

Hotton,

Nassogne,

forment un canton judiciaire dont les sièges sont établis à Marche-en-Famenne et à Durbuy.

Les villes de :

Houffalize,

La Roche-en-Ardenne,

et les communes de :

Gouvy,

Manhay,

Rendeux,

Tenneville,

Vielsalm,

forment un canton judiciaire dont les sièges sont établis à Vielsalm, La Roche-en-Ardenne et Houffalize.

Les villes de :

Bastogne,

Neufchâteau,

et les communes de :

Bertogne,

Fauvillers,

Léglise,

Libramont-Chevigny,

Sainte-Ode,

Vaux-sur-Sûre,

forment un canton judiciaire dont les sièges sont établis à Bastogne et à Neufchâteau.

Les villes de :

Bouillon,

Saint-Hubert,

et les communes de :

Bertrix,

Daverdisse,

Herbeumont,

Libin,

Paliseul,

Tellin,

Wellin,

forment un canton judiciaire dont les sièges sont établis à Saint-Hubert, Bouillon et Paliseul.

Section 10 — Province de Namur

Les villes de :

Beauraing,

Dinant,

et les communes de :

Anhée,

Bièvre,

Gedinne,

Houyet,

Vresse-sur-Semois,

Yvoir,

forment un canton judiciaire dont les sièges sont établis à Beauraing, à Dinant et à Gedinne.

Les villes de :

Ciney,

Rochefort,

et les communes de :

Hamois,

Havelange,

Somme-Leuze,

forment un canton judiciaire dont les sièges sont établis à Ciney et à Rochefort.

Les villes de :

Couvin,

Philippeville,

et les communes de :

Cerfontaine,

Doische,

Viroinval,

forment un canton judiciaire dont les sièges sont établis à Couvin et à Philippeville.

La ville de :

Walcourt,

et les communes de :

Florennes,

Hastière,

Onhay,

forment un canton judiciaire dont les sièges sont établis à Florennes et à Walcourt.

La ville d' :

Andenne,

et les communes de :

Assesse,

Fernelmont,

Gesves,

Ohey,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Andenne.

La ville de :

Fosses-la-Ville,

et les communes de :

Floreffe,

Mettet,

Sambreville,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Fosses-la-Ville.

La ville de :

Gembloux,

et les communes de :

Eghezée,

Jemeppe-sur-Sambre,

La Bruyère,

Sombreffe,

forment un canton judiciaire dont les sièges sont établis à Gembloux et à Eghezée.

Les anciennes communes de Beez, Belgrade, Boninne, Bouge, Champion, Cognelée, Daussoulx, Flawinne, Gelbressée, Marches-Dames, Saint-Marc, Saint-Servais, Suarlée, Temploux et Vedrin de la ville de Namur et la partie du territoire de la ville de Namur située au nord de la ligne médiane de la Sambre et de la Meuse (rives gauches), forment le premier canton judiciaire de Namur; le siège en est établi à Namur.

La commune de Profondeville, les anciennes communes de Dave, Erpent, Jambes, Lives-sur-Meuse, Loyers, Malonne, Naninne, Wépion et Wierde de la ville de Namur et la partie du territoire de la ville de Namur située au sud de la ligne médiane de la Sambre (rive droite), forment le second canton judiciaire de Namur; le siège en est établi à Namur.

Section 11 — Province de Hainaut

Les villes de :

Beaumont,

Chimay,

et les communes de :

Erquelinnes,

Froidchapelle,

Merbes-le-Château,

Momignies,

Sivry-Rance,

forment un canton judiciaire dont les sièges sont établis à Beaumont, à Chimay et à Merbes-le-Château.

La ville de :

Binche,

et les communes de :

Estinnes,

Morlanwelz,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Binche.

Les anciennes communes de Dampremy et Gilly de la ville de Charleroi et le territoire de l'ancienne ville de Charleroi, forment le premier canton judiciaire de Charleroi; le siège en est établi à Charleroi.

La commune de Gerpinnes et les anciennes communes de Marcinelle et Montignies-sur-Sambre et la ville de Charleroi, forment le second canton judiciaire de Charleroi; le siège en est établi à Charleroi.

La ville de Fleurus, la commune de Les Bons Villers et les anciennes communes de Gosselies et Ransart de la ville de Charleroi, forment le troisième canton judiciaire de Charleroi; le siège en est établi à Charleroi.

Les anciennes communes de Jumet, Lodelinsart et Roux de la ville de Charleroi, forment le quatrième canton judiciaire de Charleroi; le siège en est établi à Charleroi.

Les anciennes communes de Couillet, Goutroux, Marchienne-au-Pont, Monceau-sur-Sambre, Mont-sur-Marchienne de la ville de Charleroi, forment le cinquième canton judiciaire de Charleroi; le siège en est établi à Charleroi.

La ville de :

Châtelet,

et les communes de :

Aiseau-Presles,

Farciennes,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Châtelet.

La ville de :

Fontaine-l'Evêque,

et les communes de :

Anderlues,

Courcelles,
forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Fontaine-
l'Évêque.

Les communes de :

Chapelle-lez-Herlaimont,
Manage,
Pont-à-Celles,
Seneffe,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Seneffe.

La ville de :

Thuin,

et les communes de :

Ham-sur-Heure-Nalinnes,
Lobbès,
Montigny-le-Tilleul,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Thuin.

Les communes de :

Boussu,
Hensies,
Honnelles,
Quaregnon,
Quiévrain,

forment un canton judiciaire dont le siège est établi à Boussu.

Les communes de :

Colfontaine,
Dour,
Frameries,
Quévy,

forment un canton judiciaire dont les sièges sont établis à Dour
et à Colfontaine.

Les villes de :

Chièvres,
Enghien,
Saint-Ghislain,

et les communes de :

Brugelette,
Jurbise,
Lens,
Silly,

forment un canton judiciaire dont les sièges sont établis à
Enghien et à Lens.

La ville de :

La Louvière,

forme un canton judiciaire dont le siège est établi à La Louvière.

La partie du territoire de la ville de Mons située au nord de la limite de l'ancienne commune d'Havré de la ville de Mons jusqu'au lieu dit «La Clé du Bois» et ensuite au nord de la ligne médiane de la chaussée du Rœulx jusqu'à sa jonction avec l'avenue Reine Astrid au lieu dit «Carrefour Saint-Fiacre» puis au nord de la ligne médiane de l'avenue Reine Astrid, de la place des Flandres, de la rue Baudouin de Constantinople, de la rue d'Havré, de la rue du Hautbois, de la rue de Houdain et la rue des Fripiers et ensuite l'ouest de la ligne médiane de la Grand'Rue, de la rue de Bertaimont et de l'avenue Jean d'Avesnes puis au nord de la ligne médiane de la place des Chasseurs, du boulevard Sainctelette, de la place des Alliés et de la route Nationale 22 jusqu'à sa jonction avec la bretelle de l'autoroute E10-E41, à l'est de la ligne médiane de cette bretelle jusqu'à sa jonction avec l'autoroute, puis au nord de l'ancienne limite des anciennes communes de Ghlin et de Jemappes de la ville de Mons, forme le premier canton judiciaire de Mons; le siège en est établi à Mons.

La partie du territoire de la ville de Mons située au sud de la ligne médiane de la limite de l'ancienne commune d'Havré de la ville de Mons jusqu'au lieu dit «La Clé du Bois» et ensuite au sud de la ligne médiane de la chaussée du Rœulx jusqu'à sa jonction avec l'avenue Reine Astrid au lieu dit «Carrefour Saint-Fiacre» puis au sud de la ligne médiane de l'avenue Reine Astrid, de la place des Flandres, de la rue Baudouin de Constantinople, de la rue d'Havré, de la rue du Hautbois, de la rue de Houdain et la rue des Fripiers et ensuite à l'est de la ligne médiane de la Grand'Rue, de la rue de Bertaimont et de l'avenue Jean d'Avesnes puis au sud de la ligne médiane de la place des Chasseurs, du boulevard Sainctelette, de la place des Alliés et de la route Nationale 22 jusqu'à sa jonction avec la bretelle de l'autoroute E10-E41, à l'ouest de la ligne médiane de cette bretelle jusqu'à sa jonction avec l'autoroute, puis au sud de l'ancienne limite des anciennes communes de Ghlin et de Jemappes de la ville de Mons, forme le premier canton judiciaire de Mons; le siège en est établi à Mons.

Les villes de :

Le Rœulx,
Braine-le-Comte,
Soignies,

et la commune de :

Ecaussinnes,

forment un canton judiciaire dont les sièges sont établis à
Soignies et à Le Rœulx.

Les villes de :

Ath,

Lessines,

et les communes de :

Ellezelles,
Frasnes-lez-Anvaing,
Flobecq,

forment un canton judiciaire dont les sièges sont établis à Ath et
à Lessines.

Les villes de :

Comines-Warneton,
Mouscron,

forment un canton judiciaire dont les sièges sont établis à
Mouscron et à Comines-Warneton.

Les villes de :

Leuze-en-Hainaut,
Péruwelz,

et les communes de :

Belœil,
Bernissart,

forment un canton judiciaire dont les sièges sont établis à Péru-
welz et à Leuze-en-Hainaut.

La ville d'Antoing, les communes de Celles, de Mont-de-
l'Enclus et la partie du territoire de la ville de Tournai située sur la rive droite de l'Escaut, forment le premier canton judiciaire de Tournai; le siège en est établi à Tournai.

Les communes de Brunehaut, Estaimpuis, Pecq, Rumes et la partie du territoire de la ville de Tournai située sur la rive gauche de l'Escaut, forment le second canton judiciaire de Tournai; le siège en est établi à Tournai.»

Hoofdstuk II. — Wijziging van het bijvoegsel bij het Gerechtelijk Wetboek

Art. 5. Artikel 1 van het bijvoegsel bij het Gerechtelijk Wetboek laatst gewijzigd door de wet van 23 september 1985 wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Artikel 1

Afdeling 1 — Provincie Antwerpen

Het gedeelte van het grondgebied van de stad Antwerpen begrensd door de middellijn van de Plantijn en Moretuslei, de Loosplaats, de Van Eycklei, de Maria-Henriëtalei, de Frankrijk-

lei, de Italiëlei, de Vondelstraat, de Sint-Gummarusstraat, de Diepestraat, de Korte-Zavelstraat, de Handelstraat, de Onderwijsstraat en de Schijnpoortweg, vormt het eerste gerechtelijk kanton Antwerpen; de zetel van het gerecht is gevestigd te Antwerpen.

Het gedeelte van het grondgebied van de stad Antwerpen begrensd door de middellijn van de Blauwmoezelstraat, de Lijnwaadmarkt, de Korte Nieuwstraat, de Lange Nieuwstraat, Kipdorpbrug, de Frankrijklei, de Mechelsesteenweg, de Aarschotstraat, de Teichmannstraat, de Isabella Brantstraat, de Ballaertstraat, de Pyckestraat, de Oude-Kerkstraat, de Lange Elzenstraat, de Kielsevest, de Hobokensevest, een lijn die het verlengde vormt van de middellijn van de Hobokensevest tussen nrs. 9 en 10 van de Scheldekaaien, de Scheldekaaien, een lijn die het verlengde vormt van de middellijn van de Van der Sweepstraat tussen nrs. 13a en 13b van de Scheldekaaien, de middellijn van de Van der Sweepstraat, de Vlaamse Kaai, de Kronenburgstraat, de Begijnenstraat, de Bredestraat, de Kleine-Markt, de Kammenstraat, de Oude Koormarkt, de Quinten Matsijsdoorgang en de lijn die de verbinding vormt van de middellijn van de Quinten Matsijsdoorgang tot de middellijn van de Blauwmoezelstraat, vormt het tweede gerechtelijk kanton Antwerpen; de zetel van het gerecht is gevestigd te Antwerpen.

De voormalige gemeente Hoboken van de stad Antwerpen en het gedeelte van het grondgebied van de stad Antwerpen begrensd door een lijn die loopt vanaf de Scheldekaaien tussen nrs. 9 en 10 en het verlengde vormt van de middellijn van de Hobokensevest, en door de middellijn van de Hobokensevest, de Kielsevest, de Desguinlei, de Jan Van Rijswijcklaan, en de scheidingslijn van de voormalige gemeenten Wilrijk en Hoboken van de stad Antwerpen tot de Scheldekaaien, vormen het derde gerechtelijk kanton Antwerpen; de zetel van het gerecht is gevestigd te Antwerpen.

Het gedeelte van het grondgebied van de stad Antwerpen gelegen op de rechteroever van de Schelde ten noorden van een lijn die loopt vanaf de Scheldekaaien en het verlengde vormt van de middellijn van Brouwersvliet, en van de middellijn van Brouwersvliet, de Oude-Leeuwenrui, de Ankerrui, de Zwedenstraat, de Italiëlei, de Vondelstraat, de Sint-Gummarusstraat, de Diepestraat, de Korte-Zavelstraat, de Handelstraat, de Onderwijsstraat en de Schijnpoortweg, vormt het vierde gerechtelijk kanton Antwerpen; de zetel van het gerecht is gevestigd te Antwerpen.

De gemeente Zwijndrecht en het gedeelte van het grondgebied van de stad Antwerpen gelegen op de linkeroever van de Schelde en het deel van het grondgebied van de stad Antwerpen (rechteroever) begrensd door een lijn die loopt vanaf de Scheldekaaien en die het verlengde vormt van de middellijn van de Brouwersvliet, de middellijn van de Brouwersvliet, de Oude-Leeuwenrui, de Ankerrui, de Zwedenstraat, de Italiëlei, Kipdorpbrug, de Lange Nieuwstraat, de Korte Nieuwstraat, de Lijnwaadmarkt, de Blauwmoezelstraat, een lijn die de verbinding vormt van de middellijn van de Blauwmoezelstraat tot de middellijn van de Quinten Matsijsdoorgang, de middellijn van de Quinten Matsijsdoorgang, de Oude-Koormarkt, de Kammenstraat, de Kleine-Markt, de Bredestraat, de Begijnenstraat, de Kronenburgstraat, de Vlaamsekaai, de Van der Sweepstraat, een lijn die het verlengde vormt van de Van der Sweepstraat tussen nrs. 13a en 13b van de Scheldekaaien en de nrs. 13b tot 25 van de Scheldekaaien, vormen het vijfde gerechtelijk kanton Antwerpen; de zetel van het gerecht is gevestigd te Antwerpen.

Het gedeelte van het grondgebied van de stad Antwerpen begrensd door de middellijn van de Desguinlei op haar volle lengte en door de middellijn van de Lange Elzenstraat, de Oude Kerkstraat, de Pyckestraat, de Ballaertstraat, de Isabella Brantstraat, de Teichmannstraat, de Aarschotstraat, de Mechelsesteenweg, de Frankrijklei, de Marie-Henriëttalei, de Van Eycklei, de Loosplaats en de Plantijn en Moretuslei, vormt het zesde gerechtelijk kanton Antwerpen; de zetel van het gerecht is gevestigd te Antwerpen.

De voormalige gemeente Wilrijk van de stad Antwerpen en het gedeelte van het grondgebied van de stad Antwerpen begrensd in het noordwesten door de middellijn van de Jan Van Rijswijcklaan en verder door de middellijn van de Desguinlei tussen de Jan Van

Rijswijcklaan en de grens van de voormalige gemeente Berchem van de stad Antwerpen, vormen het zevende gerechtelijk kanton Antwerpen; de zetel van het gerecht is gevestigd te Antwerpen.

De voormalige gemeente Berchem van de stad Antwerpen en de gemeente Mortsel, vormen het achtste gerechtelijk kanton Antwerpen; de zetel van het gerecht is gevestigd te Antwerpen.

De voormalige gemeente Borgerhout van de stad Antwerpen, en het gedeelte van het grondgebied van de stad Antwerpen begrensd door de middellijn van de Plantijn en Moretuslei, de Provinciestraat, de Kerkstraat, de Pothoekstraat en de Schijnpoortweg, vormen het negende gerechtelijk kanton Antwerpen; de zetel van het gerecht is gevestigd te Antwerpen.

De voormalige gemeente Merksem van de stad Antwerpen en de gemeente Schoten vormen het tiende gerechtelijk kanton Antwerpen; de zetel van het gerecht is gevestigd te Antwerpen.

De gemeente Stabroek en de voormalige gemeenten Berendrecht, Ekeren en Zandvliet van de stad Antwerpen, vormen het elfde gerechtelijk kanton Antwerpen; de zetel van het gerecht is gevestigd te Antwerpen.

De voormalige gemeente Deurne van de stad Antwerpen, vormt het twaalfde gerechtelijk kanton Antwerpen; de zetel van het gerecht is gevestigd te Antwerpen.

De gemeenten:

Aartselaar,
Boom,
Hemiksem,
Niel,
Rumst,
Schelle,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Boom.

De gemeenten:

Brasschaat,
Brecht,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Brasschaat.

De gemeenten:

Essen,
Kalmthout,
Kapellen,
Wuustwezel,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Kapellen.

De gemeenten:

Boechout,
Edegem,
Hove,
Kontich,
Lint,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Kontich.

De gemeenten:

Borsbeek,
Schilde,
Wijnegem,
Wommelgem,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Schilde.

De gemeenten:

Malle,
Ranst,
Zandhoven,
Zoersel,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Zandhoven.

De gemeenten :

Berlaar,
Heist-op-den-Berg,
Putte,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Heist-op-den-Berg.

De stad :

Lier,

en de gemeenten :

Duffel,
Nijlen,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Lier.

De stad :

Mechelen,

en de gemeenten :

Bonheiden,
Sint-Katelijne-Waver,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Mechelen.

De gemeenten :

Bornem,
Puurs,
Sint-Amands,
Willebroek,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Willebroek.

De gemeenten :

Arendonk,
Baarle-Hertog,
Dessel,
Oud-Turnhout,
Ravels,
Retie,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Arendonk.

De stad :

Geel,

en de gemeente :

Kasterlee,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Geel.

De stad :

Herentals,

en de gemeenten :

Grobbendonk,
Herenthout,
Olen,
Vorselaar,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Herentals.

De stad :

Hoogstraten,

en de gemeenten :

Beerse,
Lille,
Rijkevorsel,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Hoogstraten.

De gemeenten :

Balen,
Meerhout,
Mol,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Mol.

De stad :

Turnhout

en de gemeenten :

Merksplas,
Vosselaar,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Turnhout.

De gemeenten :

Herselt,
Hulshout,
Laakdal,
Westerlo,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Westerlo.

Afdeling 2 — Provincie Limburg

De stad :

Beringen,

en de gemeenten :

Ham,
Leopoldsburch,
Tessenderlo,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Beringen.

De gemeente Diepenbeek en het gedeelte van de stad Hasselt dat gelegen is ten oosten van de middellijn van de Kempische Steenweg, Herckenrodesingel, Hendrik Van Veldekesingel, Boerenkrijgsingel en de Sint-Truidersteenweg vormen het eerste gerechtelijk kanton Hasselt; een zetel van het gerecht is gevestigd te Hasselt.

De steden Herk-de-Stad, Halen, de gemeente Lummen en het gedeelte van de stad Hasselt dat ligt ten westen van de middellijn van de Kempische Steenweg, de Herckenrodesingel, Hendrik Van Veldekesingel, Boerenkrijgsingel en de Sint-Truidersteenweg, vormen het tweede gerechtelijk kanton Hasselt; de zetel van het gerecht is gevestigd te Hasselt.

De gemeenten Houthalen-Helchteren, Heusden-Zolder en Zonhoven vormen een gerechtelijk kanton, de zetel van het gerecht is gevestigd te Houthalen-Helchteren.

De steden :

Hamont-Achel,
Lommel,
Peer,

en de gemeenten :

Hechtel-Eksel,
Neerpelt,
Overpelt,

vormen een gerechtelijk kanton met zetel te Neerpelt en te Lommel.

De stad :

Sint-Truiden,

en de gemeenten :

Gingelom,
Nieuwerkerken,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Sint-Truiden.

De stad :
Bilzen,
en de gemeenten :
Hoeselt,
Zutendaal,
vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Bilzen.

De stad :
Borgloon,
en de gemeenten :
Alken,
Heers,
Kortesseem,
Wellen,
vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Borgloon.

De stad :
Bree,
en de gemeenten :
As,
Bocholt,
Meeuwen-Gruitrode,
Opglabbeek,
vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Bree.

De gemeente :
Genk,
vormt een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Genk.

De steden :
Dilsen-Stokkem,
Maaseik
en de gemeente :
Kinrooi,
vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Maaseik.

De gemeenten :
Lanaken,
Maasmechelen,
vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Maasmechelen.

De stad :
Tongeren,
en de gemeenten :
Herstappe,
Riemst,
Voeren,
vormen een gerechtelijk kanton met zetel te Tongeren en te Voeren.

Afdeling 3 — Provincie Waals-Brabant

De gemeenten :
Eigenbrakel,
Waterloo,
vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Eigenbrakel.

De stad :
Geldenaken,
en de gemeenten :
Bevekom,

Ann. parl. Sénat de Belgique - Session ordinaire 1998-1999
Parlem. Hand. Belgische Senaat - Gewone zitting 1998-1999

Graven,
Hélecine,
Incourt,
Orp-Jauche,
Perwijs,
Ramillies,
vormen een gerechtelijk kanton met zetel te Geldenaken en te Perwijs.

De steden :
Genepiën,
Nijvel,
en de gemeenten :
Lasne,
Villers-la-Ville,
vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Nijvel.

De gemeenten :
Itter,
Kasteelbrakel,
Roosbeek,
Tubeke,
vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Tubeke.

De stad :
Waver,
en de gemeenten :
Rixensart,
Terhulpen,
vormen het eerste gerechtelijk kanton Waver; de zetel van het gerecht is gevestigd te Waver.

De stad :
Ottignies-Louvain-la-Neuve,
en de gemeenten :
Chastre,
Chaumont-Gistoux,
Court-Saint-Étienne,
Mont-Saint-Guibert,
Walhain,
vormen het tweede kanton Waver; de zetel van het gerecht is gevestigd te Waver.

Afdeling 4 — Brussel-Hoofdstad

Het gedeelte van het grondgebied van de gemeente Anderlecht gelegen ten oosten van de middellijn van de Louis Mettwielaan, de Prins van Luiklaan, de Cyriel Buyssestraat, de Edmond Delcourtstraat, de Jef Dillensquare, de Formatiestraat, de Veeweidestraat en de Bergensesteenweg, vormt het eerste gerechtelijk kanton Anderlecht; de zetel van het gerecht is gevestigd te Anderlecht.

De gemeente Sint-Agatha-Berchem en het gedeelte van het grondgebied van de gemeente Anderlecht gelegen ten westen van de middellijn van de Louis Mettwielaan, de Prins van Luiklaan, de Cyriel Buyssestraat, de Edmond Delcourtstraat, de Jef Dillensquare, de Formatiestraat, de Veeweidestraat en de Bergensesteenweg vormen het tweede gerechtelijk kanton Anderlecht; de zetel van het gerecht is gevestigd te Anderlecht.

De gemeenten :
Oudergem,
Watermaal-Bosvoorde,
vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Oudergem.

Het gedeelte van het grondgebied van de stad Brussel begrensd door de middellijnen van de Maurice Lemonnierlaan, het Fontainasplein, de Anspachlaan, de Kiekenmarkt, de Grasmarkt, de Bergstraat, de Berlaumontlaan, de Collegialestraat, de Wilde Woudstraat, Treurenberg, Jonkerstraat, Koloniënstraat, de Houtmarkt, Kantersteen, Keizerslaan, Hoogstraat en de scheidingslijn tussen de stad Brussel en de gemeente Sint-Gillis, vormt het eerste gerechtelijk kanton Brussel; de zetel van het gerecht is gevestigd te Brussel.

Het gedeelte van het grondgebied van de stad Brussel begrensd door de middellijnen van de Hoogstraat, de Keizerslaan, Kantersteen, de Houtmarkt, de Koloniënstraat, de Jonkerstraat, Treurenberg, de Wetstraat, de Regentlaan, de scheidingslijn tussen de stad Brussel en de gemeente Elsene, het gehele grondgebied van de stad Brussel gelegen ten zuid-oosten van het Louizaplein, de scheidingslijn tussen de stad Brussel en de gemeente Sint-Gillis tot de middellijn van de Hoogstraat, vormt het tweede gerechtelijk kanton Brussel; de zetel van het gerecht is gevestigd te Brussel.

Het gedeelte van het grondgebied van de stad Brussel begrensd door de middellijnen van het Saincteletteplein, Sainctelettesquare, het IJzerplein, en de lijn die de Antwerpse laan van de Boudewijnlaan scheidt tot de middellijn van de Adolphe Maxlaan, de middellijn van Adolphe Maxlaan, het De Brouckèreplein, de Anspachlaan, de Maurice Lemonnierlaan tot de grens van de stad Brussel, vormt het derde gerechtelijk kanton Brussel; de zetel van het gerecht is gevestigd te Brussel.

Het gedeelte van het grondgebied van de stad Brussel begrensd door de middellijnen van de Anspachlaan, het De Brouckèreplein, de Adolphe Maxlaan, de scheidingslijn tussen de stad Brussel en de gemeente Sint-Joost-ten-Node, de scheidingslijn tussen de stad Brussel en de gemeente Etterbeek, de scheidingslijn tussen de stad Brussel en de gemeente Elsene, en de middellijnen van de Regentlaan, de Wetstraat, van het gedeelte van de Koningstraat tot aan Treurenberg, Treurenberg, de Wilde Woudstraat, de Collegialestraat, de Berlaumontlaan, de Bergstraat, de Grasmarkt, de Kiekenmarkt, vormt het vierde gerechtelijk kanton Brussel; de zetel van het gerecht is gevestigd te Brussel.

Het gedeelte van het grondgebied van de stad Brussel begrensd ten oosten door de middellijn van het Saincteletteplein, de Willebroekse vaart, de van Praetbrug, de Jules van Praetlaan en de Meiselaan, vormt het vijfde gerechtelijk kanton Brussel; de zetel van het gerecht is gevestigd te Brussel.

Het gedeelte van het grondgebied van de stad Brussel begrensd ten westen door de middellijn van het Saincteletteplein, de Willebroekse vaart, de van Praetbrug, de Jules van Praetlaan en de Meiselaan, ten zuiden door de middellijn van het Saincteletteplein, Sainctelettesquare, IJzerplein en door de lijn die de scheidingslijn vormt tussen de Antwerpse laan en de Boudewijnlaan, vormt het zesde gerechtelijk kanton Brussel; de zetel van het gerecht is gevestigd te Brussel.

De gemeente:

Etterbeek,

vormt een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Etterbeek.

De gemeente:

Vorst,

vormt een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Vorst.

De gemeente:

Elsene,

vormt een gerechtelijk kanton; de zetel van het kanton is gevestigd te Elsene.

De gemeenten:

Ganshoren,

Jette,

Koekelberg,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Jette.

De gemeente:

Sint-Jans-Molenbeek,

vormt een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Sint-Jans-Molenbeek.

De gemeente:

Sint-Gillis,

vormt een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Sint-Gillis.

De gemeenten:

Evere,

Sint-Joost-ten-Node,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Sint-Joost-ten-Node.

Het gedeelte van het grondgebied van de gemeente Schaarbeek gelegen links van de middellijn van de Paviljoenstraat, de Vleugelsstraat, de Jeruzalemstraat, de Louis Bertrandlaan, de Voltairrelaan, de Azalealaan, de Ernest Cambierlaan, de Leuvense Steenweg, van het Generaal Meiserplein tot aan de grens met de gemeente Sint-Joost-ten-Node, vormt het eerste gerechtelijk kanton Schaarbeek; de zetel van het gerecht is gevestigd te Schaarbeek.

Het gedeelte van het grondgebied van de gemeente Schaarbeek gelegen rechts van de middellijn van de Paviljoenstraat, de Vleugelsstraat, de Jeruzalemstraat, de Louis Bertrandlaan, de Voltairrelaan, de Azalealaan, de Ernest Cambierlaan, de Leuvense Steenweg, van het Generaal Meiserplein tot aan de grens met de gemeente Sint-Joost-ten-Node, vormt het tweede gerechtelijk kanton Schaarbeek; de zetel van het gerecht is gevestigd te Schaarbeek.

De gemeente:

Ukkel,

vormt een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Ukkel.

De gemeenten:

Sint-Lambrechts-Woluwe,

Sint-Pieters-Woluwe,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Sint-Pieters-Woluwe.

Afdeling 5 — Provincie Vlaams-Brabant

De gemeenten:

Affligem,

Asse,

Opwijk,

Ternat,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Asse.

De gemeenten:

Grimbergen,

Kapelle-op-den-Bos,

Zemst,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Grimbergen.

De stad:

Halle,

en de gemeente:

Beersel,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Halle.

De gemeenten:

Bever,

Galmaarden,

Gooik,

Herne,

Pepingen,
Sint-Pieters-Leeuw,
vormen het gerechtelijk kanton met zetel te Herne en te Sint-Pieters-Leeuw.
De gemeenten:
Drogenbos,
Kraainem,
Linkebeek,
Sint-Genesius-Rode,
Wezembeek-Oppem,
vormen een gerechtelijk kanton met zetel te Kraainem en te Sint-Genesius-Rode.
De gemeenten:
Dilbeek,
Lennik,
Liedekerke,
Roosdaal,
vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Lennik.
De gemeenten:
Londerzeel,
Merchtem,
Meise,
Wemmel,
vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Meise.
De gemeenten:
Hoeilaart,
Overijse,
Steenokkerzeel,
Zaventem,
vormen een gerechtelijk kanton met zetel te Overijse en te Zaventem.
De stad:
Vilvoorde,
en de gemeenten:
Kampenhout,
Machelen,
vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Vilvoorde.
De stad:
Aarschot,
en de gemeenten:
Begijnendijk,
Holsbeek,
Tielt-Winge,
vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Aarschot.
De steden:
Diest,
Scherpenheuvel-Zichem,
en de gemeente:
Bekkevoort,
vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Diest.
De gemeenten:
Boortmeerbeek,
Haacht,
Keerbergen,
Rotselaar,

Tremelo,
vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Haacht.
De steden:
Landen,
Zoutleeuw,
en de gemeenten:
Geetbets,
Kortenaken,
Linter,
vormen een gerechtelijk kanton met zetel te Landen en te Zoutleeuw.
De gemeenten Herent, Kortenberg, en het gedeelte van het grondgebied van de stad Leuven gelegen ten noorden van de lijn die het verlengde vormt van de middellijn van de Diestsestraat, Diestsesteenweg tot de grens van de stad Leuven; van de middellijn van de Diestsestraat, Diestsesteenweg een lijn die de verbinding vormt tussen de middellijn van de Diestsestraat, Diestsesteenweg tot de middellijn van de Grote Markt, de middellijnen van de Grote markt, Brusselsestraat, Brusselsesteenweg tot de grens van de stad Leuven vormen het eerste kanton Leuven; de zetel van het gerecht is gevestigd te Leuven.
De gemeenten Bierbeek, Lubbeek, Oud-Heverlee, en het gedeelte van het grondgebied van de stad Leuven gelegen ten zuiden van de lijn die het verlengde vormt van de middellijnen van de Diestsestraat, Diestsesteenweg tot de grens van de stad Leuven; van de middellijn van de Diestsestraat, Diestsesteenweg een lijn die de verbinding vormt tussen de middellijn van de Diestsestraat, Diestsesteenweg tot de middellijn van de Grote Markt, Naamsestraat ten oosten van de Grote Markt, Naamsesteenweg tot de grens van de stad Leuven vormen het tweede kanton Leuven; de zetel van het gerecht is gevestigd te Leuven.
De gemeenten Bertem, Huldenberg, Tervuren, en het gedeelte van het grondgebied van de stad Leuven gelegen ten zuiden van de lijn die de verbinding vormt van de lijn die het verlengde vormt van de middellijn van de Brusselsestraat, Brusselsesteenweg tot de grens van de stad Leuven ten westen van de middellijnen van de Naamsestraat, Naamsesteenweg en de middellijnen van de Grote Markt tot aan de grens van de stad Leuven vormen het derde kanton Leuven. De zetel van het gerecht is gevestigd te Leuven.
De stad:
Tienen:
en de gemeenten:
Boutersem,
Glabbeek,
Hoegaarden,
vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Tienen.
Afdeling 6 — Provincie Oost-Vlaanderen
De gemeenten Erpe-Mere en Lede, het gedeelte van de stad Aalst ten oosten van de Dender en de voormalige gemeente Nieuwerkerken van de stad Aalst, vormen het eerste gerechtelijk kanton Aalst; de zetel van het gerecht is gevestigd te Aalst.
De gemeente Haaltert en de voormalige gemeenten Baarddegem, Erembodegem, Gijzegem, Herderssem, Hofstade, Meldert en Moorsel van de stad Aalst en het gedeelte van de stad Aalst ten westen van de Dender vormen het tweede gerechtelijk kanton Aalst; de zetel van het gerecht is gevestigd te Aalst.
De gemeenten:
Beveren,
Kruibeke,
vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Beveren.
De stad:
Dendermonde,
en de gemeenten:
Buggenhout,

Hamme,
Lebbeke,
Waasmunster,
vormen een gerechtelijk kanton met zetel te Dendermonde en te Hamme.

De stad:

Lokeren,

en de gemeenten:

Berlare,

Laarne,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Lokeren.

De stad:

Ninove,

en de gemeente:

Denderleeuw,

vormen een gerechtelijk kanton, de zetel van het gerecht is gevestigd te Ninove.

De gemeente Temse en het gedeelte van de stad Sint-Niklaas begrensd door ten noorden de spoorlijn Gent-Antwerpen vanaf het Westerplein tot aan de spoorlijn Temse-Mechelen, ten oosten de spoorlijn Temse-Mechelen tot en met de Prins Boudewijnlaan, ten zuiden de N 70 vanaf de Prins Boudewijnlaan en de Koningin Astridlaan tot en met de Prinses Josefine Charlottelaan en ten westen de Driegaaienstraat, de Hazewindstraat en de Dalstraat tot aan de kruising van de Aerschotstraat met de Kroonmolenstraat tot en met het Westerplein, vormen het eerste gerechtelijk kanton Sint-Niklaas; de zetel van het gerecht is gevestigd te Sint-Niklaas.

De gemeenten Sint-Gillis-Waas en Stekene en het gedeelte van de stad Sint-Niklaas dat niet valt onder de hierboven vermelde omschrijving, vormen het tweede gerechtelijk kanton Sint-Niklaas; de zetel van het gerecht is gevestigd te Sint-Niklaas.

De gemeenten:

Wetteren,

Wichelen,

Zelee,

vormen een gerechtelijk kanton met zetel te Wetteren en te Zelee.

De stad:

Deinze,

en de gemeenten:

De Pinte,

Nazareth,

Zulte,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Deinze.

De stad:

Eeklo,

en de gemeenten:

Kaprijke,

Maldegem,

Sint-Laureins,

Waarschoot,

vormen een gerechtelijk kanton, de zetel van het gerecht is gevestigd te Eeklo.

Het gedeelte van de stad Gent beginnend onder de torens van het Rabot, de Lieve langs Bachtenwalle en de Sint-Antoniusskaai en Lievekaai tot aan de Lievebrug, de Lievestraat, de Lange Steenstraat, de Grauwpoort tot aan het Sluizeken, de Leie langs de Achterleie, de Huidevetterskaai, de Baudelokaai, de Voorhoutkaai, vanaf de Slachbrug, de Koepoortkaai tot aan het Sint-Annaplein, de Zuidstationstraat, het Woodrow Wilsonplein en Frankrijkplein, de Schelde in zuidelijke richting langs de Muikkaai, Ter Platen, Toemaatragel, Warmoezeniersweg tot

aan de Ringvaart, dan van de Ringvaart in noordwestelijke richting tot aan de Leie ter hoogte van de Afsneese dijkweg, de Leie in noordelijke richting, langs de Snepkaai, Aan de Bocht, de Belvédèreweg, de Constant Dosscheweg, de Overzet, de Nieuwe Wandeling, de Contributiestraat, en de Begijnhoflaan tot aan de torens aan het Rabot, vormt het eerste gerechtelijk kanton Gent; de zetel van het gerecht is gevestigd te Gent.

De gemeente Sint-Martens-Latem en het gedeelte van de stad Gent beginnend aan de grens met de gemeente Lovendegem aan het kanaal Gent-Oostende, dit kanaal tot aan de Contributiebrug, de Nieuwe Wandeling, Overzet, de Constant Dosscheweg, de Belvédèreweg, Aan de Bocht, de Leie in zuidelijke richting langs de Snepkaai tot aan de Ringvaart ter hoogte van de Afsneesedijkweg, de Ringvaart in zuidoostelijke richting, tot aan de grens met de gemeente Merelbeke, vormen het tweede gerechtelijk kanton Gent; de zetel van het gerecht is gevestigd te Gent.

De gemeente Evergem en het gedeelte van de stad Gent beginnend aan het kanaal Gent-Oostende ter hoogte van de grens met de gemeente Evergem, dit kanaal tot aan de De Smetbrug, dan de Nieuwe Vaart tot aan de Gasmeterbrug, dan de Gaardeniersweg en de spoorweg langsheen de Buitensingel in noordelijke richting en de Buitensingel, en verder deze spoorweg in noordelijke richting tot aan de grens met de gemeente Evergem ter hoogte van de Kluzensesesteenweg, vormt het derde gerechtelijk kanton Gent; de zetel van het gerecht is gevestigd te Gent.

Het gedeelte van de stad Gent beginnend aan de grens met de gemeenten Zelzate en Evergem, ten westen van het kanaal Gent-Terneuzen, langs de spoorweg tot aan de Buitensingel dan de Gardeniersweg tot aan de Gasmeterbrug, de Nieuwe Vaart tot aan de De Smetbrug, het kanaal Gent-Oostende langs de Elyzeese Velden en de Bargiekaai en de Waldamkaai tot aan de Contributiebrug, de Begijnhoflaan tot aan de torens van het Rabot, de Lieve langs Bachtenwalle en de Sint-Antoniusskaai en Lievekaai tot aan de Lievebrug, dan de Lievestraat, de Lange Steenstraat, de Grauwpoort tot aan het Sluizeken, dan de Leie langs de Achterleie, de Huidevetterskaai, de Baudelokaai, Voorhoutkaai, de Lousberskaai tot aan de Lousbersbrug, dan de Kasteellaan tot aan de Dampoortbrug, dwars door het Antwerpenplein, en de Dendermondsesteenweg tot aan de grens met de gemeente Destelbergen en verder de grens met de gemeenten Lochristi, Wachtebeke en Zelzate, vormt het vierde gerechtelijk kanton Gent; de zetel van het gerecht is gevestigd te Gent.

De gemeente Destelbergen en het gedeelte van de stad Gent beginnend aan de grens met de gemeente Destelbergen, de Dendermondsesteenweg tot aan het Antwerpenplein, de Dampoortbrug, de Kasteellaan tot aan de Lousbersbrug, de Lousberskaai in noordelijke richting tot aan de Slachthuisbrug, de Koepoortkaai en de Filip van Arteveldestraat tot aan het Sint-Annaplein, de Zuidstationstraat, het Woodrow Wilsonplein en het Frankrijkplein, dan de Schelde in zuidelijke richting langs de Muikkaai, Ter Platen, Toemaatragel, Warmoezeniersweg tot aan de grens met de gemeente Merelbeke en verder de grens met de gemeente Melle, vormt het vijfde gerechtelijk kanton Gent; de zetel van het gerecht is gevestigd te Gent.

De gemeenten:

Gavere,

Melle,

Merelbeke,

Oosterzele,

vormen een gerechtelijk kanton, de zetel van het gerecht is gevestigd te Merelbeke.

De gemeenten:

Assenede,

Lochristi,

Moerbeke,

Wachtebeke,

Zelzate,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Zelzate.

De gemeenten :

Aalter,
Knesselare,
Lovendegem,
Nevele,
Zomergem,

vormen een gerechtelijk kanton, de zetel van het gerecht is gevestigd te Zomergem.

De stad :

Geraardsbergen,
en de gemeenten :

Brakel,
Lierde,

vormen een gerechtelijk kanton met zetel te Geraardsbergen en te Brakel.

De stad :

Oudenaarde,
en de gemeenten :
Kruishoutem,
Wortegem-Petegem,

Zingem,
Zwalm,

vormen een gerechtelijk kanton met zetel te Oudenaarde en te Kruishoutem.

De stad :

Ronse,
en de gemeenten :

Horebeke,
Kluisbergen,
Maarkedal,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Ronse.

De stad :

Zottegem,
en de gemeenten :

Herzele,
Sint-Lievens-Houtem,

vormen een gerechtelijk kanton met zetel te Zottegem en te Herzele.

Afdeling 7 — Provincie West-Vlaanderen

De gemeenten Beernem, Oostkamp en het gedeelte van de stad Brugge begrensd door de middellijn van het kanaal Gent-Brugge-Oostende en de middellijn van het kanaal Brugge-Damme vormen het eerste gerechtelijk kanton Brugge; de zetel van het gerecht is gevestigd te Brugge.

De stad Blankenberge, de gemeenten De Haan, Jabbeke en Zuienkerke en het gedeelte van de stad Brugge begrensd door de middellijn van het Boudewijnkanaal en de middellijn van het kanaal Gent-Brugge-Oostende, vormen het tweede gerechtelijk kanton Brugge; de zetel van het gerecht is gevestigd te Brugge.

De stad Damme, de gemeente Knokke-Heist en het gedeelte van de stad Brugge begrensd door de middellijn van het kanaal Brugge-Damme, de middellijn van het kanaal Gent-Brugge-Oostende en de middellijn van het Boudewijnkanaal, vormen het derde gerechtelijk kanton Brugge. De zetel van het gerecht is gevestigd te Brugge.

Het deel van de stad Brugge ten noorden en ten oosten begrensd door de middellijn van het kanaal Gent-Brugge-Oostende, vormt het vierde gerechtelijk kanton Brugge; de zetel van het gerecht is gevestigd te Brugge.

De gemeente Bredene en het gedeelte van de stad Oostende gelegen ten oosten van de middellijn van de Koninginnelaan van de dijk tot aan de Torhoutsesteenweg en ten zuiden van de middellijn

van de Torhoutsesteenweg vanaf de Koninginnelaan tot aan de grens van de stad vormen het eerste gerechtelijk kanton van Oostende; de zetel van het gerecht is gevestigd te Oostende.

De steden Oudenburg, Gistel, de gemeente Middelkerke en het gedeelte van de stad Oostende gelegen ten westen van de middellijn van de Koninginnelaan, van de dijk tot aan de Torhoutsesteenweg, en ten noorden van de middellijn van de Torhoutsesteenweg vanaf de Koninginnelaan tot aan de grens van de stad, vormen het tweede gerechtelijk kanton Oostende; de zetel van het gerecht is gevestigd te Oostende.

De stad :

Tielt,
en de gemeenten :

Ardooe,
Pittem,
Ruiselede,
Wingene,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Tielt.

De stad :

Torhout,
en de gemeenten :

Ichtegem,
Lichtervelde,
Zedelgem,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Torhout.

De gemeenten Langemark-Poelkapelle en Staden en het gedeelte van het grondgebied van de stad Ieper gelegen ten oosten van de spoorweg en de voormalige gemeenten Boezinge en Zillebeke van de gemeente Ieper, vormen het eerste gerechtelijk kanton Ieper; de zetel van het gerecht is gevestigd te Ieper.

De steden Poperinge, Mesen, de gemeenten Vleteren, Heuveland en het gedeelte van het grondgebied van de stad Ieper, gelegen ten westen van de spoorweg en de voormalige gemeenten Dikkebus, Elverdinge en Vlamertinge van de gemeente Ieper, vormen het tweede gerechtelijk kanton Ieper met zetel te Ieper en te Poperinge.

De stad :

Wervik,
en de gemeenten :

Moorslede,
Zonnebeke,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Wervik.

De stad :

Harelbeke,
en de gemeenten :

Deerlijk,
Kuurne,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Harelbeke.

De stad :

Izegem,
en de gemeenten :

Ingelmunster,
Ledegem,
Lendelede,
Meulebeke,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Izegem.

Het gedeelte van de stad Kortrijk boven de E17, vormt het eerste gerechtelijk kanton Kortrijk; de zetel van het gerecht is gevestigd te Kortrijk.

De gemeenten Anzegem, Avelgem, Spiere-Helkijn, Zwevegem en het gedeelte van de stad Kortrijk onder de E17, vormen het tweede gerechtelijk kanton Kortrijk; de zetel van het gerecht is gevestigd te Kortrijk.

De stad:

Menen,

en de gemeente:

Wevelgem,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Menen.

De stad:

Roeselare,

en de gemeente:

Hooglede,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Roeselare.

De gemeenten:

Dentergem,

Oostrozebeke,

Waregem,

Wielsbeke,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Waregem.

De steden:

Diksmuide,

Lo-Reninge,

en de gemeenten:

Houthulst,

Koekelare,

Kortemark,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Diksmuide.

De steden:

Nieuwpoort,

Veurne,

en de gemeenten:

Alveringem,

De Panne,

Koksijde,

vormen een gerechtelijk kanton met zetel te Veurne en te Nieuwpoort.

Afdeling 8 — Provincie Luik

De stad:

Eupen,

en de gemeenten:

Kelmis,

Lontzen,

Raeren,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Eupen.

De stad:

Sankt-Vith,

en de gemeenten:

Amel,

Büllingen,

Burg-Reuland,

Bütgenbach,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Sankt-Vith.

De gemeenten:

Anthignes,

Clavier,

Comblain-au-Pont,

Ferrières,

Hamoir,

Modave,

Nandrin,

Ouffet,

Tinlot,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Hamoir.

De stad:

Hannuit,

en de gemeenten:

Braives,

Burdinne,

Héron,

Lijsem,

Saint-Georges-sur-Meuse,

Villers-le-Bouillet,

Verlaine,

Wasseiges,

vormen een gerechtelijk kanton met zetels te Hannuit en te Hoi.

De stad:

Hoi,

en de gemeenten:

Amay,

Engis,

Marchin,

Wanze,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Hoi.

De gemeenten:

Beyne-Heusay,

Chaufontaine,

Fléron,

Soumagne,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Fléron.

De gemeenten:

Awans,

Flémalle,

Grâce-Hollogne,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Grâce-Hollogne.

De gemeenten:

Herstal,

Oupeye,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Herstal.

Het gedeelte van het grondgebied van de stad Luik gelegen ten oosten van de middellijn van de Maas (rechteroever) en ten noorden van de middellijnen van de pont Kennedy, de rue Grétry, de afleiding van de Maas tot de pont d'Amercœur, de rue d'Amercœur, de rue de Robermont en de rue de Herve, vormt het eerste gerechtelijk kanton Luik; de zetel van het gerecht is gevestigd te Luik.

Het gedeelte van het grondgebied van de stad Luik begrensd door de middellijnen van de rue Saint-Gilles, de rue Saint-Laurent, de rue Mont Saint-Martin, de rue Saint-Hubert, de rue Sainte-Croix, een lijn die de verbinding vormt tussen de middel-

lijn van de rue Sainte-Croix en de middellijn van de rue du Palais, de rue des Mineurs, de rue du Pont, een lijn die de verbinding vormt tussen de middellijn van de rue du Pont en de middellijn van de Maas (linkeroever) tot de zuidgrens van de stad Luik, evenals het gedeelte van het grondgebied van de stad Luik begrensd door de middellijn van de rue de la Tonne, de rue des XIV Verges, de rue de Visé Voie tot de noordgrens van de stad Luik, vormen het tweede gerechtelijk kanton Luik; de zetel van het gerecht is gevestigd te Luik.

Het gedeelte van het grondgebied van de stad Luik begrensd ten noorden door de middellijnen van de rue de la Tonne, de rue des XIV Verges, de rue Visé Voie en de gemeente Herstal, ten oosten door de middellijn van de Maas, ten zuiden door de middellijnen van de rue Saint-Gilles, de rue Saint-Laurent, de rue Mont Saint-Martin, de rue Saint-Hubert, de rue Sainte-Croix, een lijn die de verbinding vormt tussen de middellijn van de rue Sainte-Croix en de middellijn van de rue du Palais, de rue des Mineurs, de rue du Pont, een middellijn die de verbinding vormt tussen de middellijn van de rue du Pont en de middellijn van de Maas (linkeroever), vormt het derde gerechtelijk kanton Luik; de zetel van het gerecht is gevestigd te Luik.

Het gedeelte van het grondgebied van de stad Luik gelegen ten oosten van de middellijn van de Maas (rechteroever) en ten zuiden van de middellijn van de pont Kennedy, de rue Grétry, de afleiding van de Maas tot de pont d'Americœur, de rue de Robermont en de rue de Herve, vormt het vierde gerechtelijk kanton Luik; de zetel van het gerecht is gevestigd te Luik.

De gemeenten :

Ans,
Saint-Nicolas,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Saint-Nicolas.

De gemeente :

Seraing,

vormt een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Seraing.

De gemeenten :

Aywaille,
Esneux,
Neupré,
Sprimont,
Trooz,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Sprimont.

De stad :

Wezet,

en de gemeenten :

Bitsingen,
Blégny,
Dalhem,
Juprelle,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Wezet.

De stad :

Borgworm,

en de gemeenten :

Berloz,
Crisnée,
Donceel,
Faimes,
Fexhe-le-Haut-Clocher,
Geer,
Oerle,
Remicourt,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Borgworm.

De stad :

Limburg,
en de gemeenten :

Aubel,
Baelen,
Plombières,
Thimister-Clermont,
Welkenraedt,

vormen een gerechtelijk kanton met zetel te Limburg en te Aubel.

De steden :

Malmedy,
Stavelot,
en de gemeenten :

Lierneux,
Spa,
Stoumont,
Trois-Ponts,
Weismes,

vormen een gerechtelijk kanton met zetel te Malmedy, te Spa en te Stavelot.

De stad Herve, de gemeenten Dison, Olne, Pepinster en het gedeelte van de stad Verviers gelegen ten noorden van de Vesder, vormen het eerste gerechtelijk kanton Verviers met zetel te Verviers en te Herve.

De gemeenten Jalhay en Theux en het gedeelte van de stad Verviers gelegen ten zuiden van de Vesder vormen het tweede gerechtelijk kanton Verviers; de zetel van het gerecht is gevestigd te Verviers.

Afdeling 9 — Provincie Luxemburg

De stad :

Aarlen,
en de gemeenten :

Attert,
Aubange,
Martelange,
Messancy,

vormen een gerechtelijk kanton met zetel te Aarlen en te Messancy.

De steden :

Chiny,
Florenville,
Virton
en de gemeenten :

Etalle,
Habay,
Meix-devant-Virton,
Musson,
Rouvroy,
Saint-Léger,
Tintigny,

vormen een gerechtelijk kanton met zetel te Virton, Florenville en Etalle.

De steden :

Durbuy,
Marche-en-Famenne,
en de gemeenten :

Erezée,

Hotton,
Nassogne,
vormen een gerechtelijk kanton met zetel te Marche-en-Famenne en te Durbuy.

De steden:
Houffalize,
La Roche-en-Ardenne,
en de gemeenten:
Gouvy,
Manhay,
Rendeux,
Tenneville,
Vielsalm,

vormen een gerechtelijk kanton met zetel te Vielsalm, La Roche-en-Ardenne en Houffalize.

De steden:
Bastenaken,
Neufchâteau,
en de gemeenten:
Bertogne,
Fauvillers,
Léglise,
Libramont-Chevigny,
Sainte-Ode,
Vaux-sur-Sûre,

vormen een gerechtelijk kanton met zetel te Bastenaken en Neufchâteau.

De steden:
Bouillon,
Saint-Hubert,
en de gemeenten:
Bertrix,
Daverdisse,
Herbeumont,
Libin,
Paliseul,
Tellin,
Wellin,

vormen een gerechtelijk kanton met zetel te Saint-Hubert, Bouillon en Paliseul.

Afdeling 10 — Provincie Namen

De steden:
Beauraing,
Dinant,
en de gemeenten:
Anhée,
Bièvre,
Gedinne,
Houyet,
Vresse-sur-Semois,
Yvoir,

vormen een gerechtelijk kanton met zetel te Beauraing, te Dinant en te Gedinne.

De steden:
Ciney,
Rochefort,
en de gemeenten:
Hamois,
Havelange,

Somme-Leuze,
vormen een gerechtelijk kanton met zetel te Ciney en te Rochefort.

De steden:
Couvin,
Philippeville,
en de gemeenten:
Cerfontaine,
Doische,
Viroinval,

vormen een gerechtelijk kanton met zetel te Couvin en te Philippeville.

De stad:
Walcourt,
en de gemeenten:
Florennes,
Hastière,
Onhayé,

vormen een gerechtelijk kanton met zetel te Florennes en te Walcourt.

De stad:
Andenne,
en de gemeenten:
Assesse,
Fernelmont,
Gesves,
Ohey,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Andenne.

De stad:
Fosses-la-Ville,
en de gemeenten:
Florefte,
Mettet,
Sambreville,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Fosses-la-Ville.

De stad:
Gembloux,
en de gemeenten:
Eghezée,
Jemeppe-sur-Sambre,
La Bruyère,
Sombreffe,

vormen een gerechtelijk kanton met zetel te Gembloux en te Eghezée.

De voormalige gemeenten Beez, Belgrade, Boninne, Bouge, Champion, Cognelée, Daussoix, Flawinne, Gelbressée, Marches-Dames, Saint-Marc, Saint-Servais, Suarlée, Temploux en Vedrin van de stad Namen en het gedeelte van het grondgebied van de stad Namen gelegen ten noorden van de middellijn van de Samber en de Maas (linkeroevers), vormen het eerste gerechtelijk kanton Namen; de zetel van het gerecht is gevestigd te Namen.

De gemeente Profondeville, de voormalige gemeenten Dave, Erpent, Jambes, Lives-sur-Meuse, Loyers, Malonne, Naninne, Wépion en Wierde van de stad Namen en het gedeelte van het grondgebied van de stad Namen gelegen ten zuiden van de middellijn van de Samber (rechteroever), vormen het tweede gerechtelijk kanton Namen; de zetel van het gerecht is gevestigd te Namen.

Section 11 — Provincie Henegouwen

De steden:
Beaumont,

Chimay,
en de gemeenten :
Erquelinnes,
Froidchapelle,
Merbes-le-Château,
Momignies,
Sivry-Rance,
vormen een gerechtelijk kanton met zetel te Beaumont, te Chimay en te Merbes-le-Château.

De stad :

Binche,

en de gemeenten :

Estinnes,

Morlanwelz,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Binche.

De voormalige gemeenten Dampremy en Gilly van de stad Charleroi alsook het grondgebied van de vroegere stad Charleroi, vormen het eerste gerechtelijk kanton Charleroi; de zetel van het gerecht is gevestigd te Charleroi.

De gemeente Gerpennes en de voormalige gemeenten Marcinelle en Montignies-sur-Sambre van de stad Charleroi, vormen het tweede gerechtelijk kanton Charleroi; de zetel van het gerecht is gevestigd te Charleroi.

De stad Fleurus, de gemeente Les Bons Villers en de voormalige gemeenten Gosselies en Ransart van de stad Charleroi, vormen het derde gerechtelijk kanton Charleroi; de zetel van het gerecht is gevestigd te Charleroi.

De voormalige gemeenten Jumet, Lodelinsart en Roux van de stad Charleroi, vormen het vierde gerechtelijk kanton Charleroi; de zetel van het gerecht is gevestigd te Charleroi.

De voormalige gemeente Couillet, Goutroux, Marchienne-au-Pont, Monceau-sur-Sambre, Mont-sur-Marchienne van de stad Charleroi, vormen het vijfde gerechtelijk kanton Charleroi; de zetel van het gerecht is gevestigd te Charleroi.

De stad :

Châtelet,

en de gemeenten :

Aiseau-Presles,

Farciennes,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Châtelet.

De stad :

Fontaine-l'Évêque,

en de gemeenten :

Anderlues,

Courcelles,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Fontaine-l'Évêque.

De gemeenten :

Chapelle-lez-Herlaimont,

Manage,

Pont-à-Celles,

Seneffe,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Seneffe.

De stad :

Thuin,

en de gemeenten :

Gerpennes,

Ann. parl. Sénat de Belgique - Session ordinaire 1998-1999
Parlem. Hand. Belgische Senaat - Gewone zitting 1998-1999

Ham-sur-Heure-Nalinnes,

Lobbès,

Montigny-le-Tilleul,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Thuin.

De gemeenten :

Boussu,

Hensies,

Honnelles,

Quaregnon,

Quiévrain,

vormen een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te Boussu.

De gemeenten :

Colfontaine,

Dour,

Frameries,

Quévy,

vormen een gerechtelijk kanton met zetel te Dour en te Colfontaine.

De steden :

Chièvres,

Edingen,

Saint-Ghislain,

en de gemeenten :

Brugelette,

Jurbeke,

Lens,

Opzullik,

vormen een gerechtelijk kanton met zetel te Edingen en te Lens.

De stad :

La Louvière,

vormt een gerechtelijk kanton; de zetel van het gerecht is gevestigd te La Louvière.

Het gedeelte van het grondgebied van de stad Bergen ten noorden van de grens van de voormalige gemeente Havré van de stad Bergen tot aan de plaats met de naam «La Clé du Bois», ten noorden van de middellijn van de chaussée du Rœulx tot aan het kruispunt met de avenue Reine Astrid op de plaats met de naam «Carrefour Saint-Fiacre», ten noorden van de middellijn van de avenue Reine Astrid, de place des Flandres, de rue Baudouin de Constantinople, de rue d'Havré, de rue du Hautbois, de rue de Houdain en de rue des Fripiers en ten westen van de middellijn van de Grand'Rue, de rue de Bertaimont en de avenue Jean d'Avesnes, verder ten noorden van de middellijn van de place des Chasseurs, de boulevard Saintelette, de place des Alliés en van de N 22 tot aan het kruispunt met de oprit van de autosnelweg E10-E41, ten oosten van de middellijn van die oprit tot aan het kruispunt ervan met de autosnelweg, ten noorden van de vroegere grens van de voormalige gemeenten Ghlin en Jemappes van de stad Bergen, vormt het eerste gerechtelijk kanton Bergen; de zetel van het gerecht is gevestigd te Bergen.

Het gedeelte van het grondgebied van de stad Bergen ten zuiden van de middellijn van de grens van de voormalige gemeente Havré van de stad Bergen tot aan de plaats met de naam «La Clé du Bois», ten zuiden van de middellijn van de chaussée du Rœulx tot aan het kruispunt met de avenue Reine Astrid op de plaats met de naam «Carrefour Saint-Fiacre», ten zuiden van de middellijn van de avenue Reine Astrid, de place des Flandres, de rue Baudouin de Constantinople, de rue d'Havré, de rue du Hautbois, de rue de Houdain en de rue des Fripiers en ten oosten van de middellijn van de Grand'Rue, de rue de Bertaimont en de avenue Jean d'Avesnes, verder ten zuiden van de middellijn van de place des Chasseurs, de

boulevard Saintelette, de place des Alliés en van de N 22 tot aan het kruispunt met de oprit van de autosnelweg E10-E41, ten westen van de middellijn van die oprit tot aan het kruispunt ervan met de autosnelweg, ten zuiden van de vroegere grens van de voormalige gemeenten Ghlin en Jemappes van de stad Bergen, vormt het eerste gerechtelijk kanton Bergen; de zetel van het gerecht is gevestigd te Bergen.

De steden :

Le Rœulx,

's Gravenbrakel,

Zinnik,

en de gemeente :

Ecaussinnes,

vormen een gerechtelijk kanton met zetel te Zinnik en te Le Rœulx.

De steden :

Aat,

Lessen,

en de gemeenten :

Elzele,

Frasnes-lez-Anvaing,

Vloesberg,

vormen een gerechtelijk kanton met zetel te Aat en te Lessen.

De steden :

Komen-Waasten,

Moeskroen,

vormen een gerechtelijk kanton met zetel te Moeskroen en te Komen-Waasten.

De steden :

Leuze-en-Hainaut,

Péruwelz,

en de gemeenten :

Belœil,

Bernissart,

vormen een gerechtelijk kanton met zetel te Péruwelz en te Leuze-en-Hainaut.

De stad Antoing, de gemeenten Celles, Mont-de-l'Enclus en het gedeelte van het grondgebied van de stad Doornik gelegen op de rechteroever van de Schelde, vormen het eerste gerechtelijk kanton Doornik; de zetel van het gerecht is gevestigd te Doornik.

De gemeenten Brunehaut, Estaimpuis, Pecq, Rumes en het gedeelte van het grondgebied van de stad Doornik gelegen op de linkeroever van de Schelde, vormen het tweede gerechtelijk kanton Doornik; de zetel van het gerecht is gevestigd te Doornik. »

MM. Desmedt et Foret proposent l'amendement que voici :

« À l'article 1er proposé, dans la section 4, remplacer l'alinéa 12 par ce qui suit :

« La partie du territoire de la commune d'Ixelles située au nord de la ligne médiane des rue du Sceptre, place Raymond Blyckaerts, rue Malibran, place Eugène Flagey et rue Lesbroussart forme le premier canton d'Ixelles : le siège en est établi à Ixelles.

La partie du territoire de la commune d'Ixelles située au sud de la ligne médiane de la rue Malibran, place Eugène Flagey et rue Lesbroussart ainsi que la partie du territoire de la commune d'Ixelles située à l'ouest du territoire de la ville de Bruxelles englobant l'avenue Louise forment le deuxième canton d'Ixelles; le siège en est établi à Ixelles. »

« In het voorgestelde artikel 1, afdeling 4, het twaalfde lid vervangen door de volgende bepaling :

« Het gedeelte van het grondgebied van de gemeente Elsene gelegen ten noorden van de middellijn van de Scepterstraat, het Raymond Blyckaertsplein, de Malibranstraat, het Eugène Flageyplein en de Lesbroussartstraat vormt het eerste gerechtelijk kanton Elsene; de zetel van het gerecht is gevestigd te Elsene.

Het gedeelte van het grondgebied van de gemeente Elsene gelegen ten zuiden van de middellijn van de Malibranstraat, het Eugène Flageyplein en de Lesbroussartstraat en het gedeelte van het grondgebied van de gemeente Elsene gelegen ten westen van het grondgebied van de stad Brussel waarvan de Louizalaan deel uitmaakt, vormen het tweede gerechtelijk kanton Elsene; de zetel van het gerecht is gevestigd te Elsene. »

MM. Desmedt et Foret proposent également l'amendement que voici :

« À l'article 1er proposé, dans la section 4, remplacer l'alinéa 17 par ce qui suit :

« La partie du territoire de la commune de Schaerbeek délimitée par les lignes médianes des rue du Pavillon, rue des Ailes, rue de Jérusalem, avenue Louis Bertrand, avenue Voltaire et avenue Paul Deschanel forme le premier canton de Schaerbeek; le siège en est établi à Schaerbeek.

La partie du territoire de la commune de Schaerbeek délimitée par les lignes médianes de l'avenue Charles Gilisquet, avenue Chazal, square Prévost Delaunay, avenue Général Eisenhower, avenue des Azalées, avenue Voltaire, avenue Louis Bertrand, rue de Jérusalem, rue des Ailes et rue du Pavillon forme le second canton de Schaerbeek; le siège en est établi à Schaerbeek.

La partie du territoire de la commune de Schaerbeek située à l'est de la ligne médiane de l'avenue Charles Gilisquet et de l'avenue Chazal, au sud de la ligne médiane des square Prévost Delaunay, avenue Général Eisenhower et avenue des Azalées, à l'est de la ligne médiane de l'avenue Paul Deschanel forme le troisième canton de Schaerbeek; le siège en est établi à Schaerbeek. »

« In het voorgestelde artikel 1, afdeling 4, het zeventiende lid vervangen als volgt :

« Het gedeelte van het grondgebied van de gemeente Schaerbeek afgebakend door de middellijnen van de Paviljoenstraat, de Vleugelsstraat, de Jeruzalemstraat, de Louis Bertrandlaan, de Voltairelaan en de Paul Deschanellaan vormt het eerste gerechtelijk kanton Schaerbeek; de zetel van het gerecht is gevestigd te Schaerbeek.

Het gedeelte van het grondgebied van de gemeente Schaerbeek afgebakend door de middellijnen van de Charles Gilisquetlaan, de Chazallaan, de Prévost-Delaunaysquare, de Generaal Eisenhowerlaan, de Azalealaan, de Voltairelaan, de Louis Bertrandlaan, de Jeruzalemstraat, de Vleugelsstraat en de Paviljoenstraat vormt het tweede gerechtelijk kanton Schaerbeek; de zetel van het gerecht is gevestigd te Schaerbeek.

Het gedeelte van het grondgebied van de gemeente Schaerbeek gelegen ten oosten van de middellijn van de Charles Gilisquetlaan en de Chazallaan, ten zuiden van de middellijnen van de Prévost-Delaunaysquare, de Generaal Eisenhowerlaan en de Azalealaan, ten oosten van de middellijn van de Paul Deschanellaan vormt het derde gerechtelijk kanton Schaerbeek; de zetel van het gerecht is gevestigd te Schaerbeek. »

Le vote sur les amendements et sur l'article 5 est réservé.

De stemming over de amendementen en over artikel 5 wordt aangehouden.

Art. 6. L'article 2 de la même annexe est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 2. Un seul juge de paix et un seul greffier en chef sont nommés pour les cantons désignés ci-avant. »

Art. 6. Artikel 2 van hetzelfde bijvoegsel wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 2. Een enkele vrederechter en een enkele hoofdgriffier worden benoemd voor de hierboven vermelde kantons. »

— Adopté.

Aangenomen.

M. le président. — L'article 7 est ainsi rédigé :

Art. 7. À l'article 3 de la même annexe, sont apportées les modifications suivantes :

1° Le point 2 est remplacé par la disposition suivante :

« 2. à Malines.

Ce tribunal exerce sa juridiction sur le territoire de l'arrondissement judiciaire de Malines. »

2° Le point 3 est supprimé.

3° Au point 7, les mots «neuf cantons de Bruxelles» sont remplacés par les mots «six cantons de Bruxelles», les mots «deux cantons d'Ixelles» sont remplacés par les mots «le canton d'Ixelles» et les mots «trois cantons de Schaerbeek» sont remplacés par les mots «deux cantons de Schaerbeek».

4° Le point 8 est remplacé par la disposition suivante :

« 8. à Vilvorde.

Ce tribunal exerce sa juridiction sur le territoire des cantons d'Asse, Grimbergen, Meise, Overijse-Zaventem et Vilvorde. »

5° Le point 9 est remplacé par la disposition suivante :

« 9. à Hal.

Ce tribunal exerce sa juridiction sur le territoire des cantons de Hal, Herne-Sint-Pieters-Leeuw, Kraainem-Rhode-Saint-Genèse et Lennik. »

6° Le point 19 est remplacé par la disposition suivante :

« 19. à Termonde.

Ce tribunal exerce sa juridiction sur le territoire des cantons de Termonde-Hamme et de Wetteren-Zele. »

Art. 7. In artikel 3 van hetzelfde bijvoegsel worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° Het punt 2 wordt vervangen door de volgende bepaling :

« 2. Te Mechelen.

Deze rechtbank heeft rechtsmacht over het grondgebied van het gerechtelijk arrondissement Mechelen. »

2° Het punt 3 wordt opgeheven.

3° In punt 7 worden de woorden «negen kantons Brussel» vervangen door de woorden «zes kantons Brussel», de woorden «twee kantons Elsene» vervangen door de woorden «het kanton Elsene» en de woorden «drie kantons Schaarbeek» door de woorden «twee kantons Schaarbeek».

4° Het punt 8 wordt vervangen door de volgende bepaling :

« 8. Te Vilvoorde.

Deze rechtbank heeft rechtsmacht over het grondgebied van de kantons Asse, Grimbergen, Meise, Overijse-Zaventem en Vilvoorde. »

5° Het punt 9 wordt vervangen door de volgende bepaling :

« 9. Te Halle.

Deze rechtbank heeft rechtsmacht over het grondgebied van de kantons Halle, Herne-Sint-Pieters-Leeuw, Kraainem-Sint-Genesius-Rode en Lennik. »

6° Het punt 19 wordt vervangen door de volgende bepaling :

« 19. Te Dendermonde.

Deze rechtbank heeft rechtsmacht over het grondgebied van de kantons Dendermonde-Hamme en Wetteren-Zele. »

De heer Loones stelt volgend amendement voor :

« Tussen het 5° en het 6°, dat het 8° wordt, een 6° en een 7° invoegen, luidende :

« 6° In punt 17, worden de woorden «het gerechtelijk arrondissement Kortrijk» vervangen door de woorden «de twee kantons Kortrijk en de kantons Harelbeke en Menen».

7° Een punt 17bis wordt ingevoegd, luidende :

« 17bis. Te Roeselare.

Deze rechtbank heeft rechtsmacht over het grondgebied van de kantons Roeselare, Waregem en Izegem. »

« Entre le 5° et le 6°, qui devient le 8°, insérer un 6° et un 7° libellés comme suit :

« 6° Dans le point 17, les mots «l'arrondissement judiciaire de Courtrai», sont remplacés par les mots «les deux cantons de Courtrai et les cantons de Harelbeke et de Menin. »

7° Il est inséré un point 17bis, libellé comme suit :

« 17bis. À Roulers.

Ce tribunal exerce sa juridiction sur le territoire des cantons de Roulers, Waregem et Izegem. »

De stemming over het amendement en over artikel 7 wordt aangehouden.

Le vote sur l'amendement et sur l'article 7 est réservé.

L'article 8 est ainsi rédigé :

Art. 8. L'article 4 de la même annexe est remplacé par la disposition suivante :

« Art. 4. 1. Les douze cantons d'Anvers et les cantons de Boom, de Brasschaat, de Kapellen, de Kontich, de Schilde et de Zandhoven forment un arrondissement judiciaire.

Le siège du tribunal de première instance, du tribunal du travail et du tribunal de commerce est établi à Anvers.

2. Les cantons de Heist-op-den-Berg, de Lierre, de Malines et de Willebroek forment un arrondissement judiciaire.

Le siège du tribunal de première instance, du tribunal du travail et du tribunal de commerce est établi à Malines.

3. Les cantons d'Arendonk, de Geel, d'Herentals, d'Hoogstraten, de Mol, de Turnhout et de Westerlo forment un arrondissement judiciaire.

Le siège du tribunal de première instance, du tribunal du travail et du tribunal de commerce est établi à Turnhout.

4. Le canton de Beringen, les deux cantons d'Hasselt, les cantons de Houthalen-Helchteren, de Neerpelt-Lommel et de Saint-Trond forment un arrondissement judiciaire.

Le siège du tribunal de première instance, du tribunal du travail et du tribunal de commerce est établi à Hasselt.

5. Les cantons de Bilzen, de Looz, de Bree, de Genk, de Maaseik, de Maasmechelen et de Tongres-Fourons forment un arrondissement judiciaire.

Le siège du tribunal de première instance, du tribunal du travail et du tribunal de commerce est établi à Tongres.

6. Les cantons de Braine-l'Alleud, de Jodoigne-Perwez, de Nivelles, de Tubize et les deux cantons de Wavre forment un arrondissement judiciaire.

Le siège du tribunal de première instance, du tribunal du travail et du tribunal de commerce est établi à Nivelles.

7. Les deux cantons d'Anderlecht, les cantons d'Asse et d'Auderghem, les six cantons de Bruxelles, les cantons d'Etterbeek, de Forest, de Grimbergen, de Hal, de Herne-Sint-Pieters-Leeuw, le canton d'Ixelles, les cantons de Jette, de Kraainem-Rhode-Saint-Genèse, de Lennik, de Meise, de Molenbeek-Saint-Jean, d'Overijse-Zaventem, de Saint-Gilles, de Saint-Josse-ten-Noode, les deux cantons de Schaerbeek, les cantons d'Uccle, de Vilvorde et de Woluwé-Saint-Pierre forment un arrondissement judiciaire.

Le siège du tribunal de première instance, du tribunal du travail et du tribunal de commerce est établi à Bruxelles.

8. Les cantons d'Aarschot, de Diest, d'Haacht, de Landen-Léau, les trois cantons de Louvain et le canton de Tirlemont forment un arrondissement judiciaire.

Le siège du tribunal de première instance, du tribunal du travail et du tribunal de commerce est établi à Louvain.

9. Les deux cantons d'Alost, les cantons de Beveren, de Lokeren, de Ninove, les deux cantons de Saint-Nicolas et les cantons de Termonde-Hamme et de Wetteren-Zele forment un arrondissement judiciaire.

Le siège du tribunal de première instance, du tribunal du travail et du tribunal de commerce est établi à Termonde.

10. Les cantons de Deinze et d'Eeklo, les cinq cantons de Gand et les cantons de Merelbeke, de Zelzate et de Zomergem forment un arrondissement judiciaire.

Le siège du tribunal de première instance, du tribunal du travail et du tribunal de commerce est établi à Gand.

11. Les cantons d'Audenarde-Kruishoutem, de Grammont-Brakel, de Renaix et de Zottegem-Herzele forment un arrondissement judiciaire.

Le siège du tribunal de première instance, du tribunal du travail et du tribunal de commerce est établi à Audenarde.

12. Les quatre cantons de Bruges, les deux cantons d'Ostende, les cantons de Tielt et de Torhout forment un arrondissement judiciaire.

Le siège du tribunal de première instance, du tribunal du travail et du tribunal de commerce est établi à Bruges.

13. Le premier canton d'Ypres, le second canton d'Ypres-Poperinge et le canton de Wervik forment un arrondissement judiciaire.

Le siège du tribunal de première instance, du tribunal du travail et du tribunal de commerce est établi à Ypres.

14. Les deux cantons de Courtrai, les cantons d'Harelbeke, d'Izegem, de Menin, de Roulers et de Waregem forment un arrondissement judiciaire.

Le siège du tribunal de première instance, du tribunal du travail et du tribunal de commerce est établi à Courtrai.

15. Les cantons de Dixmude et de Furnes-Nieuport forment un arrondissement judiciaire.

Le siège du tribunal de première instance, du tribunal du travail et du tribunal de commerce est établi à Furnes.

16. Les cantons d'Eupen et de Saint-Vith forment un arrondissement judiciaire.

Le siège du tribunal de première instance, du tribunal du travail et du tribunal de commerce est établi à Eupen.

17. Les cantons de Hamoir, de Huy-Hannut et de Huy forment un arrondissement judiciaire.

Le siège du tribunal de première instance, du tribunal du travail et du tribunal de commerce est établi à Huy.

18. Les cantons de Fléron, de Grâce-Hollogne, de Herstal, les quatre cantons de Liège, les cantons de Saint-Nicolas, de Seraing, de Sprimont, de Visé et de Waremme forment un arrondissement judiciaire.

Le siège du tribunal de première instance, du tribunal du travail et du tribunal de commerce est établi à Liège.

19. Les cantons de Limbourg-Aubel, de Malmedy-Spa-Stavelot, le premier canton de Verviers-Herve et le second canton de Verviers forment un arrondissement judiciaire.

Le siège du tribunal de première instance, du tribunal du travail et du tribunal de commerce est établi à Verviers.

20. Les cantons d'Arlon-Messancy et de Virton-Florenville-Étalle forment un arrondissement judiciaire.

Le siège du tribunal de première instance, du tribunal du travail et du tribunal de commerce est établi à Arlon.

21. Les cantons de Marche-en-Famenne-Durbuy et de Vielsalm-La-Roche-en-Ardenne-Houffalize forment un arrondissement judiciaire.

Le siège du tribunal de première instance, du tribunal du travail et du tribunal de commerce est établi à Marche-en-Famenne.

22. Les cantons de Bastogne-Neufchâteau et de Saint-Hubert-Bouillon-Paliseul forment un arrondissement judiciaire.

Le siège du tribunal de première instance, du tribunal du travail et du tribunal de commerce est établi à Neufchâteau.

23. Les cantons de Beauraing-Dinant-Gedinne, Ciney-Rochefort, de Couvin-Philippeville et Florennes-Walcourt forment un arrondissement judiciaire.

Le siège du tribunal de première instance, du tribunal du travail et du tribunal de commerce est établi à Dinant.

24. Les cantons d'Andenne, de Fosses-la-Ville, de Gembloux-Éghezée et les deux cantons de Namur forment un arrondissement judiciaire.

Le siège du tribunal de première instance, du tribunal du travail et du tribunal de commerce est établi à Namur.

25. Les cantons de Beaumont-Chimay-Merbes-le-Château, de Binche, les cinq cantons de Charleroi, les cantons de Châtelet, de Fontaine-l'Évêque, de Seneffe et de Thuin forment un arrondissement judiciaire.

Le siège du tribunal de première instance, du tribunal du travail et du tribunal de commerce est établi à Charleroi.

26. Les cantons de Boussu, de Dour-Colfontaine, d'Enghien-Lens, de La Louvière, les deux cantons de Mons et le canton de Soignies-Le Rœulx forment un arrondissement judiciaire.

Le siège du tribunal de première instance, du tribunal du travail et du tribunal de commerce est établi à Mons.

27. Les cantons d'Ath-Lessines, Mouscron-Comines-Warneton, de Péruwelz-Leuze-en-Hainaut et les deux cantons de Tournai forment un arrondissement judiciaire.

Le siège du tribunal de première instance, du tribunal du travail et du tribunal de commerce est établi à Tournai. »

Art. 8. Artikel 4 van hetzelfde bijvoegsel wordt vervangen door de volgende bepaling :

« Art. 4. 1. De twaalf kantons van Antwerpen en de kantons Boom, Brasschaat, Kapellen, Kontich, Schilde en Zandhoven vormen een gerechtelijk arrondissement.

De zetel van de rechtbank van eerste aanleg, van de arbeidsrechtbank en van de rechtbank van koophandel is gevestigd te Antwerpen.

2. De kantons Heist-op-den-Berg, Lier, Mechelen en Willebroek vormen een gerechtelijk arrondissement.

De zetel van de rechtbank van eerste aanleg, van de arbeidsrechtbank en van de rechtbank van koophandel is gevestigd te Mechelen.

3. De kantons Arendonk, Geel, Herentals, Hoogstraten, Mol, Turnhout en Westerlo vormen een gerechtelijk arrondissement.

De zetel van de rechtbank van eerste aanleg, van de arbeidsrechtbank en van de rechtbank van koophandel is gevestigd te Turnhout.

4. Het kanton Beringen, de twee kantons Hasselt, de kantons Houthalen-Helchteren, Neerpelt-Lommel en Sint-Truiden vormen een gerechtelijk arrondissement.

De zetel van de rechtbank van eerste aanleg, van de arbeidsrechtbank en van de rechtbank van koophandel is gevestigd te Hasselt.

5. De kantons Bilzen, Borgloon, Bree, Genk, Maaseik, Maasmechelen en Tongeren-Voeren vormen een gerechtelijk arrondissement.

De zetel van de rechtbank van eerste aanleg, van de arbeidsrechtbank en van de rechtbank van koophandel is gevestigd te Tongeren.

6. De kantons Eigenbrakel, Geldenaken-Perwijs, Nijvel, Tubeke en de twee kantons van Waver vormen een gerechtelijk arrondissement.

De zetel van de rechtbank van eerste aanleg, van de arbeidsrechtbank en van de rechtbank van koophandel is gevestigd te Nijvel.

7. De twee kantons van Anderlecht, het kanton Asse, de zes kantons van Brussel, het kanton Elsene, de kantons Etterbeek, Grimbergen, Halle, Herne-Sint-Pieters-Leeuw, Jette, Kraainem-Sint-Genesius-Rode, Lennik, Meise, Oudergem en Overijse-Zaventem, de twee kantons Schaarbeek, de kantons Sint-Gillis, Sint-Jans-Molenbeek, Sint-Joost-ten-Node, Sint-Pieters-Woluwe, Ukkel, Vilvoorde, Vorst vormen een gerechtelijk arrondissement.

De zetel van de rechtbank van eerste aanleg, van de arbeidsrechtbank en van de rechtbank van koophandel is gevestigd te Brussel.

8. De kantons Aarschot, Diest, Haacht, Landen-Zoutleeuw, de drie kantons van Leuven en het kanton Tienen vormen een gerechtelijk arrondissement.

De zetel van de rechtbank van eerste aanleg, van de arbeidsrechtbank en van de rechtbank van koophandel is gevestigd te Leuven.

9. De twee kantons Aalst, de kantons Beveren, Dendermonde-Hamme, Lokeren, Ninove, de twee kantons Sint-Niklaas en het kanton Wetteren-Zele vormen een gerechtelijk arrondissement.

De zetel van de rechtbank van eerste aanleg, van de arbeidsrechtbank en van de rechtbank van koophandel is gevestigd te Dendermonde.

10. De kantons Deinze, Eeklo, de vijf kantons Gent, de kantons Merelbeke, Zelzate en Zomergem vormen een gerechtelijk arrondissement.

De zetel van de rechtbank van eerste aanleg, van de arbeidsrechtbank en van de rechtbank van koophandel is gevestigd te Gent.

11. De kantons Geraardsbergen-Brakel, Oudenaarde-Kruishoutem, Ronse en Zottegem-Herzele vormen een gerechtelijk arrondissement.

De zetel van de rechtbank van eerste aanleg, van de arbeidsrechtbank en van de rechtbank van koophandel is gevestigd te Oudenaarde.

12. De vier kantons van Brugge, de twee kantons van Oostende, de kantons Tielt en Torhout vormen een gerechtelijk arrondissement.

De zetel van de rechtbank van eerste aanleg, van de arbeidsrechtbank en van de rechtbank van koophandel is gevestigd te Brugge.

13. Het eerste kanton Ieper, het tweede kanton Ieper-Poperinge en het kanton Wervik vormen een gerechtelijk arrondissement.

De zetel van de rechtbank van eerste aanleg, van de arbeidsrechtbank en van de rechtbank van koophandel is gevestigd te Ieper.

14. De kantons Harelbeke, Izegem, de twee kantons van Kortrijk, de kantons Menen, Roeselare en Waregem vormen een gerechtelijk arrondissement.

De zetel van de rechtbank van eerste aanleg, van de arbeidsrechtbank en van de rechtbank van koophandel is gevestigd te Kortrijk.

15. De kantons Diksmuide en Veurne-Nieuwpoort vormen een gerechtelijk arrondissement.

De zetel van de rechtbank van eerste aanleg, van de arbeidsrechtbank en van de rechtbank van koophandel is gevestigd te Veurne.

16. De kantons Eupen en Sankt-Vith vormen een gerechtelijk arrondissement.

De zetel van de rechtbank van eerste aanleg, van de arbeidsrechtbank en van de rechtbank van koophandel is gevestigd te Eupen.

17. De kantons Hamoir, Hoi-Hannuit en Hoi vormen een gerechtelijk arrondissement.

De zetel van de rechtbank van eerste aanleg, van de arbeidsrechtbank en van de rechtbank van koophandel is gevestigd te Hoi.

18. De kantons Borgworm, Fléron, Grâce-Hollogne, Herstal, de vier kantons van Luik, de kantons Saint-Nicolas, Seraing, Sprimont en Wezet vormen een gerechtelijk arrondissement.

De zetel van de rechtbank van eerste aanleg, van de arbeidsrechtbank en van de rechtbank van koophandel is gevestigd te Luik.

19. De kantons Limburg-Aubel, Malmedy-Spa-Stavelot, het eerste kanton Verviers-Herve en het tweede kanton Verviers vormen een gerechtelijk arrondissement.

De zetel van de rechtbank van eerste aanleg, van de arbeidsrechtbank en van de rechtbank van koophandel is gevestigd te Verviers.

20. De kantons Aarlen-Messancy en Virton-Florenville-Étalle vormen een gerechtelijk arrondissement.

De zetel van de rechtbank van eerste aanleg, van de arbeidsrechtbank en van de rechtbank van koophandel is gevestigd te Aarlen.

21. De kantons Marche-en-Famenne-Durbuy en Vielsalm-La-Roche-en-Ardenne-Houffalize vormen een gerechtelijk arrondissement.

De zetel van de rechtbank van eerste aanleg, van de arbeidsrechtbank en van de rechtbank van koophandel is gevestigd te Marche-en-Famenne.

22. De kantons Bastenaken-Neufchâteau en Saint-Hubert-Bouillon-Paliseul vormen een gerechtelijk arrondissement.

De zetel van de rechtbank van eerste aanleg, van de arbeidsrechtbank en van de rechtbank van koophandel is gevestigd te Neufchâteau.

23. De kantons Beauraing-Dinant-Gedinne, Ciney-Rochefort, Couvin-Philippeville en Florennes-Walcourt vormen een gerechtelijk arrondissement.

De zetel van de rechtbank van eerste aanleg, van de arbeidsrechtbank en van de rechtbank van koophandel is gevestigd te Dinant.

24. De kantons Andenne, Fosses-la-Ville, Gembloux-Éghezée en de twee kantons van Namen vormen een gerechtelijk arrondissement.

De zetel van de rechtbank van eerste aanleg, van de arbeidsrechtbank en van de rechtbank van koophandel is gevestigd te Namen.

25. De kantons Beaumont-Chimay-Merbes-le-Château, Binche, de vijf kantons van Charleroi, de kantons Châtelet, Fontaine-l'Évêque, Seneffe en Thuin vormen een gerechtelijk arrondissement.

De zetel van de rechtbank van eerste aanleg, van de arbeidsrechtbank en van de rechtbank van koophandel is gevestigd te Charleroi.

26. De twee kantons van Bergen, de kantons Boussu, Dour-Colfontaine, Edingen-Lens, La Louvière en Zinnik-Le Rœulx, vormen een gerechtelijk arrondissement.

De zetel van de rechtbank van eerste aanleg, van de arbeidsrechtbank en van de rechtbank van koophandel is gevestigd te Bergen.

27. De kantons Aat-Lessen, Moeskroen-Komen-Waasten, Péruwelz-Leuze-en-Hainaut en de twee kantons Doornik vormen een gerechtelijk arrondissement.

De zetel van de rechtbank van eerste aanleg, van de arbeidsrechtbank en van de rechtbank van koophandel is gevestigd te Doornik.»

MM. Desmedt et Foret proposent l'amendement que voici :

« Dans l'article 4 proposé, au point 7, remplacer les mots « le canton d'Ixelles » par les mots « les deux cantons d'Ixelles. »

« In het voorgestelde artikel 4, punt 7, de woorden « het kanton Elsene » vervangen door de woorden « de twee kantons Elsene. »

MM. Desmedt et Foret proposent également l'amendement que voici :

« Dans l'article 4 proposé, au point 7, remplacer les mots « les deux cantons de Schaerbeek » par les mots « les trois cantons de Schaerbeek. »

« In het voorgestelde artikel 4, punt 7, de woorden « de twee kantons Schaerbeek » vervangen door de woorden « de drie kantons Schaerbeek. »

Le vote sur les amendements et sur l'article 8 est réservé.

De stemming over de amendementen en over artikel 8 wordt aangehouden.

Chapitre III. — Modification de la loi du 15 juin 1935 concernant l'emploi des langues en matière judiciaire

Art. 9. Dans l'article 7bis, § 1er, de la loi du 15 juin 1935, insérée par la loi du 9 août 1963 et modifiée par la loi du 11 juin 1994, les mots « à Kraainem, Rhode-Saint-Genèse et Wolvertem » sont remplacés par les mots « à Kraainem, Rhode-Saint-Genèse et Meise ».

Hoofdstuk III. — Wijziging van de wet van 15 juni 1935 houdende het gebruik der talen in gerechtszaken

Art. 9. In artikel 7bis, § 1, van de wet van 15 juni 1935, ingevoegd bij de wet van 9 augustus 1963 en gewijzigd bij de wet van 11 juli 1994, worden de woorden «te Kraainem, Sint-Genesius-Rode en Wolvertem» vervangen door de woorden «van Kraainem-Sint-Genesius-Rode en Meise».

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 10. L'article 46 de la loi précitée, modifiée par les lois du 9 août 1963 et 23 septembre 1985, est remplacé par la disposition suivante :

«Art. 46. Dans les cantons d'Ath-Lessines et d'Enghien-Lens, un juge de paix ou un juge de paix suppléant et, dans le canton de Mouscron-Comines-Warneton, le juge de paix et un juge de paix suppléant doivent justifier de la connaissance de la langue néerlandaise; dans le deuxième canton de Courtrai, le deuxième canton d'Ypres-Poperinge et dans le canton de Renaix ainsi que dans les cantons de Herne-Leeuw-Saint-Pierre et de Tongres-Fourons, un juge de paix ou un juge de paix suppléant et, dans les cantons de Kraainem-Rhode-Saint-Genèse et de Meise, le juge de paix et un juge de paix suppléant doivent justifier de la connaissance de la langue française.»

Art. 10. Artikel 46 van voormelde wet, gewijzigd bij de wetten van 9 augustus 1963 en 23 september 1985, wordt vervangen door volgende bepaling :

«Art. 46. In de kantons Aat-Lessen en Edingen-Lens moet een vrederechter of een plaatsvervangend vrederechter en in het kanton Moeskroen-Komen-Waasten moet de vrederechter en een plaatsvervangend vrederechter bewijzen de Nederlandse taal te kennen; in het tweede kanton Kortrijk, het tweede kanton Ieper-Poperinge en in het kanton Ronse, in de kantons Herne-Sint-Pieters-Leeuw en Tongeren-Voeren, moet een vrederechter of een plaatsvervangend vrederechter en in de kantons Kraainem-Sint-Genesius-Rode en Meise moeten de vrederechter en een plaatsvervangend vrederechter bewijzen de Franse taal te kennen.»

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 11. L'article 53, § 5, de la loi précitée, modifié par la loi du 9 août 1963, est remplacé par la disposition suivante :

«§ 5. Les greffiers en chef des justices de paix de Mouscron-Comines-Warneton, d'Ath-Lessines et d'Enghien-Lens doivent justifier de la connaissance de la langue néerlandaise; les greffiers en chef des justices de paix du deuxième canton de Courtrai, du deuxième canton d'Ypres-Poperinge, des cantons de Renaix, de Herne-Leeuw-Saint-Pierre, de Tongres-Fourons, de Kraainem-Rhode-Saint-Genèse et de Meise doivent justifier de la connaissance de la langue française.»

Art. 11. Artikel 53, § 5, van voormelde wet, vervangen bij de wet van 9 augustus 1963, wordt vervangen door volgende bepaling :

«§ 5. De hoofdgriffiers van de vrederechten van de kantons Moeskroen-Komen-Waasten, Aat-Lessen en Edingen-Lens moeten bewijzen de Nederlandse taal te kennen; de hoofdgriffiers van de vrederechten van het tweede kanton Kortrijk, het tweede kanton Ieper-Poperinge, de kantons Ronse, Herne-Sint-Pieters-Leeuw, Tongeren-Voeren, Kraainem-Sint-Genesius-Rode en Meise moeten bewijzen de Franse taal te kennen.»

— Adopté.

Aangenomen.

Chapitre IV. — Modification de la loi du 16 juillet 1970 déterminant le cadre du personnel des tribunaux de police

Art. 12. Dans le tableau figurant à l'article unique de la loi du 16 juillet 1970 déterminant le cadre du personnel des tribunaux de police, remplacé par la loi du 11 juillet 1994 et modifié par la loi du 17 février 1997, sont apportées les modifications suivantes :

1° l'intitulé de la colonne « commis-greffiers » est remplacé par l'intitulé « greffiers-adjoints »;

2° dans la colonne « juges » le chiffre « 2 » en regard du siège de Malines est remplacé par le chiffre « 3 »;

3° dans la colonne « greffiers-adjoints » le chiffre « 1 » en regard du siège de Malines est remplacé par le chiffre « 2 »;

4° la rubrique Lierre est supprimée.

Hoofdstuk IV. — Wijziging van de wet van 16 juli 1970 tot vaststelling van de personeelsformatie van de politierechtbanken

Art. 12. In de tabel die voorkomt in het enig artikel van de wet van 16 juli 1970 tot vaststelling van de personeelsformatie van de politierechtbanken, vervangen bij de wet van 11 juli 1994 en gewijzigd bij de wet van 17 februari 1997, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° het opschrift van de kolom « klerk-griffiers » wordt vervangen door het opschrift « adjunct-griffiers »;

2° in de kolom « rechters » wordt het cijfer « 2 » dat voorkomt tegenover de zetel Mechelen vervangen door het cijfer « 3 »;

3° in de kolom « adjunct-griffiers » wordt het cijfer « 1 » dat voorkomt tegenover de zetel Mechelen vervangen door het cijfer « 2 »;

4° de rubriek Lier wordt geschrapt.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 13. Dans le tableau figurant à l'article 1er de l'arrêté royal du 6 décembre 1972 déterminant le cadre du personnel des greffes des tribunaux de police, remplacé par l'arrêté royal du 15 juillet 1994, sont, sans préjudice des compétences du Roi, apportées les modifications suivantes :

1° dans la colonne « employés » le chiffre « 2 » en regard du siège de Malines est remplacé par le chiffre « 3 »;

2° la rubrique Lierre est supprimée.

Art. 13. In de tabel die voorkomt in artikel 1 van het koninklijk besluit van 6 december 1972 houdende vaststelling van de personeelsformatie van de griffies van de politierechtbanken, vervangen bij het koninklijk besluit van 15 juli 1994, worden, onverminderd de bevoegdheid van de Koning terzake, de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in de kolom « beamtten » wordt het cijfer « 2 » dat voorkomt tegenover de zetel Mechelen vervangen door het cijfer « 3 »;

2° de rubriek Lier wordt geschrapt.

— Adopté.

Aangenomen.

Chapitre V. — Modification de la loi du 20 juillet 1971 déterminant le cadre du personnel des justices de paix

Art. 14. Le tableau qui figure à l'article unique de la loi du 20 juillet 1971, déterminant le cadre du personnel des justices de paix, modifié par les lois des 20 février 1980 et 17 février 1997, est remplacé par le tableau suivant :

Canton	Greffier	Greffier adjoint
Anvers I	1	1
Anvers II	1	1
Anvers III	1	1
Anvers IV	1	1
Anvers V	1	1
Anvers VI	1	1
Anvers VII	1	2

Canton	Greffier	Greffier adjoint	Canton	Greffier	Greffier adjoint
Anvers VIII	1	1	Lennik	1	1
Anvers IX	1	1	Meise	1	1
Anvers X	1	1	Overijse-Zaventem	1	1
Anvers XI	0	2	Vilvorde	1	1
Anvers XII	1	1	Aarschot	1	1
Boom	1	1	Diest	1	1
Brasschaat	1	1	Haacht	1	1
Kapellen	1	1	Landen-Léau	0	1
Kontich	1	1	Louvain I	1	1
Schilde	0	2	Louvain II	1	1
Zandhoven	1	1	Louvain III	1	1
Heist-op-den-Berg	1	1	Tirlemont	1	1
Lierre	1	2	Alost I	1	1
Malines	1	2	Alost II	1	1
Willebroek	1	1	Beveren	1	1
Arendonk	1	1	Termonde-Hamme	1	2
Geel	1	1	Lokeren	1	1
Herentals	1	1	Ninove	1	1
Hoogstraten	1	1	Saint-Nicolas I	1	1
Mol	1	1	Saint-Nicolas II	1	1
Turnhout	1	1	Wetteren-Zele	1	1
Westerlo	1	1	Deinze	1	1
Beringen	1	2	Eeklo	1	1
Hasselt I	1	2	Gand I	1	1
Hasselt II	1	1	Gand II	1	1
Houthalen-Helchteren	1	1	Gand III	1	1
Neerpelt-Lommel	1	2	Gand IV	1	1
Saint-Trond	1	1	Gand V	1	1
Bilzen	0	2	Merelbeke	1	1
Looz	0	0	Zelzate	1	1
Bree	0	1	Zomergem	1	1
Genk	1	1	Grammont-Brakel	1	1
Maaseik	0	1	Audenarde-Kruishoutem	0	2
Maasmechelen	1	1	Renaix	0	1
Tongres-Fourons	0	2	Zottegem-Herzele	0	2
Braine-l'Alleud	1	1	Bruges I	1	1
Jodoigne-Perwez	1	1	Bruges II	1	1
Nivelles	1	1	Bruges III	1	1
Tubize	0	1	Bruges IV	1	1
Wavre I	1	1	Ostende I	1	1
Wavre II	1	1	Ostende II	1	1
Anderlecht I	1	1	Tielt	1	1
Anderlecht II	1	1	Torhout	1	1
Auderghem	1	1	Ypres I	0	1
Bruxelles I	1	2	Ypres II-Poperinge	0	2
Bruxelles II	1	2	Wervik	0	0
Bruxelles III	1	1	Harelbeke	1	1
Bruxelles IV	1	1	Izegem	1	1
Bruxelles V	1	1	Courtrai I	1	1
Bruxelles VI	1	1	Courtrai II	1	1
Etterbeek	1	1	Menin	1	1
Forest	1	1	Roulers	1	1
Ixelles	1	2	Waregem	1	1
Jette	1	1	Dixmude	0	1
Molenbeek-Saint-Jean	1	1	Furnes-Nieuport	1	1
Saint-Gilles	1	1	Eupen	0	1
Saint-Josse-ten-Noode	1	1	Saint-Vith	0	0
Schaerbeek I	1	1	Hamoir	0	1
Schaerbeek II	1	1	Huy-Hannut	0	1
Uccle	1	1	Huy	1	1
Woluwé-Saint-Pierre	1	1	Fléron	1	1
Asse	1	1	Grâce-Hollogne	1	1
Grimbergen	1	1	Herstal	1	1
Hal	1	1	Liège I	1	2
Herne-Sint-Pieters-Leeuw	1	1	Liège II	1	2
Kraainem-Rhode-Saint-Genèse	1	1	Liège III	1	2

Canton	Greffier	Greffier adjoint
Liège IV	1	2
Saint-Nicolas	1	1
Seraing	1	1
Sprimont	1	1
Visé	1	1
Waremme	0	1
Limbourg-Aubel	0	1
Malmedy-Spa-Stavelot	0	2
Verviers I-Herve	1	1
Verviers II	1	1
Arlon-Messancy	1	1
Virton-Florenville-Étalle	0	1
Marche-en-Famenne-Durbuy	0	2
Vielsalm-La Roche-en-Ardenne-Houffalize	0	1
Bastogne-Neufchâteau	0	1
Saint-Hubert-Bouillon-Paliseul	0	1
Beauraing-Dinant-Gedinne	0	2
Ciney-Rochefort	0	2
Couvin-Philippeville	0	1
Florennes-Walcourt	0	1
Andenne	0	1
Fosses-la-Ville	1	1
Gembloux-Eghezée	1	1
Namur I	1	1
Namur II	1	1
Beaumont-Chimay-Merbes-le-Château	0	2
Binche	1	1
Charleroi I	1	1
Charleroi II	1	1
Charleroi III	1	1
Charleroi IV	0	2
Charleroi V	1	1
Châtelet	1	1
Fontaine-l'Évêque	1	1
Seneffe	1	1
Thuin	0	2
Boussu	1	1
Dour-Colfontaine	1	1
Enghien-Lens	1	1
La Louvière	1	1
Mons I	1	1
Mons II	1	1
Soignies-Le Roeulx	1	1
Ath-Lessines	1	1
Mouscron-Comines-Warneton	1	1
Péruwelz-Leuze-en-Hainaut	1	1
Tournai I	1	1
Tournai II	1	1

Hoofdstuk V. — Wijziging van de wet van 20 juli 1971 tot vaststelling van de personeelsformatie van de vrederechten

Art. 14. De tabel die voorkomt in het enige artikel van de wet van 20 juli 1971, tot vaststelling van de personeelsformatie van de vrederechten, gewijzigd bij de wetten van 20 februari 1980 en 17 februari 1997, wordt door de volgende tabel vervangen:

Kanton	Greffier	Adjunct-greffier
Antwerpen I	1	1
Antwerpen II	1	1
Antwerpen III	1	1
Antwerpen IV	1	1

Kanton	Greffier	Adjunct-greffier
Antwerpen V	1	1
Antwerpen VI	1	1
Antwerpen VII	1	2
Antwerpen VIII	1	1
Antwerpen IX	1	1
Antwerpen X	1	1
Antwerpen XI	0	2
Antwerpen XII	1	1
Boom	1	1
Brasschaat	1	1
Kapellen	1	1
Kontich	1	1
Schilde	0	2
Zandhoven	1	1
Heist-op-den-Berg	1	1
Lier	1	2
Mechelen	1	2
Willebroek	1	1
Arendonk	1	1
Geel	1	1
Herentals	1	1
Hoogstraten	1	1
Mol	1	1
Turnhout	1	1
Westerlo	1	1
Beringen	1	2
Hasselt I	1	2
Hasselt II	1	1
Houthalen-Helchteren	1	1
Neerpelt-Lommel	1	2
Sint-Truiden	1	1
Bilzen	0	2
Borgloon	0	0
Bree	0	1
Genk	1	1
Maaseik	0	1
Maasmechelen	1	1
Tongeren-Voeren	0	2
Eigenbrakel	1	1
Geldenaken-Perwijs	1	1
Nijvel	1	1
Tubeke	0	1
Waver I	1	1
Waver II	1	1
Anderlecht I	1	1
Anderlecht II	1	1
Oudergem	1	1
Brussel I	1	2
Brussel II	1	2
Brussel III	1	1
Brussel IV	1	1
Brussel V	1	1
Brussel VI	1	1
Etterbeek	1	1
Vorst	1	1
Elsene	1	2
Jette	1	1
Sint-Jans-Molenbeek	1	1
Sint-Gillis	1	1
Sint-Joost-ten-Node	1	1
Schaarbeek I	1	1
Schaarbeek II	1	1
Ukkel	1	1
Sint-Pieters-Woluwe	1	1
Asse	1	1
Grimbergen	1	1

Kanton	Griffier	Adjunct-griffier
Halle	1	1
Herne-Sint-Pieters-Leeuw	1	1
Kraainem-Sint-Genesius-Rode	1	1
Lennik	1	1
Meise	1	1
Overijse-Zaventem	1	1
Vilvoorde	1	1
Aarschot	1	1
Diest	1	1
Haacht	1	1
Landen-Zoutleeuw	0	1
Leuven I	1	1
Leuven II	1	1
Leuven III	1	1
Tienen	1	1
Aalst I	1	1
Aalst II	1	1
Beveren	1	1
Dendermonde-Hamme	1	2
Lokeren	1	1
Ninove	1	1
Sint-Niklaas I	1	1
Sint-Niklaas II	1	1
Wetteren-Zele	1	1
Deinze	1	1
Eeklo	1	1
Gent I	1	1
Gent II	1	1
Gent III	1	1
Gent IV	1	1
Gent V	1	1
Merelbeke	1	1
Zelzate	1	1
Zomergem	1	1
Geraardsbergen-Brakel	1	1
Oudenaarde-Kruishoutem	0	2
Ronse	0	0
Zottegem-Herzele	0	2
Brugge I	1	1
Brugge II	1	1
Brugge III	1	1
Brugge IV	1	1
Oostende I	1	1
Oostende II	1	1
Tielt	1	1
Torhout	1	1
Ieper I	0	1
Ieper II-Poperinge	0	2
Wervik	0	0
Harelbeke	1	1
Izegem	1	1
Kortrijk I	1	1
Kortrijk II	1	1
Menen	1	1
Roeselare	1	1
Waregem	1	1
Diksmuide	0	1
Veurne-Nieuwpoort	1	1
Eupen	0	1
Sankt-Vith	0	0
Hamoir	0	1
Hoei-Hannuit	0	1
Hoei	1	1

Kanton	Griffier	Adjunct-griffier
Fléron	1	1
Grâce-Hollogne	1	1
Herstal	1	1
Luik I	1	2
Luik II	1	2
Luik III	1	2
Luik IV	1	2
Saint-Nicolas	1	1
Seraing	1	1
Sprimont	1	1
Wezet	1	1
Borgworm	0	1
Limburg-Aubel	0	1
Malmedy-Spa-Stavelot	0	2
Verviers I-Herve	1	1
Verviers II	1	1
Aarlen-Messancy	1	1
Virton-Florenville-Étalle	0	1
Marche-en-Famenne-Durbuy	0	2
Vielsalm-La Roche-en-Ardenne-Houffalize	0	1
Bastenaken-Neufchâteau	0	1
Saint-Hubert-Bouillon-Paliseul	0	1
Beauraing-Dinant-Gedinne	0	2
Ciney-Rochefort	0	2
Couvin-Philippeville	0	1
Florennes-Walcourt	0	1
Andenne	0	1
Fosses-la-Ville	1	1
Gembloux-Eghezée	1	1
Namen I	1	1
Namen II	1	1
Beaumont-Chimay-Merbes-le-Château	0	2
Binche	1	1
Charleroi I	1	1
Charleroi II	1	1
Charleroi III	1	1
Charleroi IV	0	2
Charleroi V	1	1
Châtelet	1	1
Fontaine-l'Évêque	1	1
Seneffe	1	1
Thuin	0	2
Boussu	1	1
Dour-Colfontaine	1	1
Edingen-Lens	1	1
La Louvière	1	1
Bergen I	1	1
Bergen II	1	1
Zinnik-Le Roeulx	1	1
Aat-Lessen	1	1
Moeskroen-Komen-Waasten	1	1
Péruwelz-Leuze-en-Hainaut	1	1
Doornik I	1	1
Doornik II	1	1

— Adopté.
 Aangenomen.

Chapitre VI. — Disposition abrogatoire

Art. 15. La loi du 6 juillet 1976 relative à l'annexe au Code judiciaire est abrogée.

Hoofdstuk VI. — Opheffingsbepaling

Art. 15. De wet van 6 juli 1976 betreffende het bijvoegsel bij het Gerechtelijk Wetboek wordt opgeheven.

— Adopté.

Aangenomen.

*Chapitre VII. — Dispositions transitoires*Section 1re. — Dispositions générales

Art. 16. Par dérogation à l'article 305 du Code judiciaire, les juges de paix et les greffiers en chef peuvent continuer à résider à titre personnel dans la résidence qu'ils occupaient effectivement au moment de l'entrée en vigueur de la présente loi.

Hoofdstuk VII. — Overgangsbepalingen

Afdeling 1. — Algemene bepalingen

Art. 16. Bij afwijking van artikel 305 van het Gerechtelijk Wetboek kunnen de vrederechters en de hoofdgriffiers ten persoonlijke titel verder verblijven in de werkelijke verblijfplaats die zij hadden op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 17. L'application de la présente loi ne peut porter atteinte aux traitements, augmentations de traitement, suppléments de traitement autres que celui visé à l'article 369, 5°, du Code judiciaire et pensions des juges de paix, des greffiers en chef, des greffiers, des greffiers adjoints et des membres du personnel des greffes en fonction au moment de son entrée en vigueur.

Art. 17. De toepassing van deze wet mag geen afbreuk doen aan de wedden, de weddeverhogingen, de weddebijslagen met uitzondering van artikel 369, 5°, Gerechtelijk Wetboek en pensioenen van de vrederechters, de hoofdgriffiers, de griffiers, de adjunctgriffiers en de personeelsleden van de griffies, die op het ogenblik van haar inwerkingtreding in functie zijn.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 18. § 1er. Le Roi détermine les conditions auxquelles les archives des juridictions supprimées sont confiées aux juridictions qu'il détermine et par lesquelles il peut en être délivré des expéditions, copies et extraits.

§ 2. Les archives du tribunal de police de Lierre sont confiées au greffier en chef du tribunal de police de Malines.

Art. 18. § 1. De Koning bepaalt de voorwaarden waaronder de archieven van de opgeheven gerechten worden toevertrouwd aan de gerechten die Hij aanwijst, en die daarvan uitgiften, afschriften en uittreksels kunnen afleveren.

§ 2. Het archief van de politierechtbank te Lier wordt toevertrouwd aan de hoofdgriffier van de politierechtbank te Mechelen.

— Adopté.

Aangenomen.

Section 2. — Compétence

Art. 19. Les juridictions dont cette loi modifie le ressort territorial restent saisies de toutes les affaires portées devant elles, même si le lieu qui a déterminé leur compétence territoriale appartient désormais au ressort d'une autre juridiction.

Afdeling 2. — Bevoegdheid

Art. 19. Voor de gerechten waarvan het rechtsgebied wordt gewijzigd door deze wet, blijven alle zaken aanhangig die er aangebracht zijn, zelfs indien de plaats waardoor hun territoriale bevoegdheid was bepaald voortaan tot het rechtsgebied van een ander gerecht behoort.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 20. § 1er. Les causes dont est saisie la justice de paix dont le siège est supprimé en vertu de l'article 5 de la présente loi sont mises d'office et sans frais au rôle général ou au registre des nouvelles justices de paix, conformément aux modalités fixées par le Roi. Les dossiers sont transmis aux greffes des nouvelles justices de paix compétentes par le greffier de la justice de paix supprimée. Les justices de paix supprimées restent en fonction pour les causes en délibéré.

L'appel des décisions rendues par une justice de paix supprimée est porté devant la juridiction qui connaît de l'appel des décisions de la nouvelle justice de paix.

L'opposition contre les décisions rendues par la justice de paix supprimée est portée devant la nouvelle justice de paix compétente.

§ 2. Les causes dont est saisi le tribunal de police de Lierre, sont d'office et sans frais mises au rôle général du tribunal de police de Malines.

Les causes dont les débats sont en cours devant le tribunal de police de Lierre au moment de sa suppression, sont traitées par le tribunal de police de Malines. Pour les causes en délibéré, le tribunal de police de Lierre reste compétent.

La déclaration d'appeler des décisions rendues par le tribunal de police de Lierre en matière pénale a lieu, après la suppression de celui-ci, au greffe du tribunal de police de Malines. L'opposition contre les décisions rendues par le tribunal de police de Lierre sera, après la suppression de celui-ci, portée devant le tribunal de police de Malines.

Art. 20. § 1. Zaken die aanhangig zijn bij een vredegerecht dat krachtens artikel 5 van deze wet is opgeheven, worden ambtshalve en zonder kosten ingeschreven, op de algemene rol of het register van het nieuwe vredegerecht. Dit gebeurt overeenkomstig de regels bepaald door de Koning. De dossiers worden aan de griffies van het nieuwe vredegerecht toegezonden door de griffier van het opgeheven vredegerecht. Opgeheven vredegerechten blijven in werking voor zaken die in beraad genomen zijn.

Hoger beroep tegen beslissingen van een opgeheven vredegerecht wordt ingediend voor het gerecht dat in hoger beroep kennis neemt van de beslissingen van het nieuwe vredegerecht.

Verzet tegen de beslissingen van het opgeheven vredegerecht wordt ingediend bij het nieuwe bevoegde vredegerecht.

§ 2. Zaken die aanhangig zijn bij de politierechtbank van Lier, worden ambtshalve en zonder kosten ingeschreven op de algemene rol van de politierechtbank te Mechelen.

Zaken waarvoor de debatten aan de gang zijn voor de politierechtbank te Lier op het ogenblik van haar opheffing, worden behandeld door de politierechtbank te Mechelen. Voor de zaken die in beraad zijn, blijft de politierechtbank te Lier in werking.

De verklaring van hoger beroep tegen beslissingen van de politierechtbank te Lier in strafzaken geschiedt na haar opheffing op de griffie van de politierechtbank te Mechelen. Verzet tegen beslissingen van de politierechtbank te Lier wordt na haar opheffing ingediend voor de politierechtbank te Mechelen.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 21. Le Roi détermine la date à laquelle le siège du canton de Waregem sera transféré effectivement à la commune de Waregem. Jusqu'à ce moment, le siège du canton judiciaire se situe effectivement à Oostrozebeke.

Art. 21. De Koning bepaalt de datum waarop de zetel van het kanton Waregem effectief wordt gevestigd in de gemeente Waregem. Tot dat ogenblik blijft de zetel van het gerechtelijk kanton gevestigd te Oostrozebeke.

— Adopté.

Aangenomen.

M. le président. — L'article 22 est ainsi rédigé :

Section 3. — Magistrats

Art. 22. § 1er. Le juge de paix qui, au moment de l'entrée en vigueur de la présente loi, est titulaire d'un canton judiciaire maintenu, devient juge de ce canton, même si le ressort de celui-ci est modifié, si son siège est déplacé ou si sa dénomination est changée.

L'alinéa précédent est également applicable aux juges de paix qui desservent plusieurs cantons réunis en un seul canton aux termes de la présente loi.

§ 2. Lorsque conformément aux dispositions de la présente loi, plusieurs juges de paix deviennent titulaires d'un même canton en raison de la fusion des cantons et indépendamment d'éventuels changements de ressort, ces juges de paix sont compétents pour la totalité du territoire du canton. La répartition du service et la direction incombent à celui qui possède la plus grande ancienneté de nomination. Lorsque suite à des cessations de fonction, un seul juge de paix reste, il devient, sans que l'article 287 du Code judiciaire soit d'application, titulaire pour l'ensemble du canton sans devoir prêter serment à nouveau.

§ 3. Lorsque deux cantons ou plus desservis par un seul titulaire jusqu'au moment de l'entrée en vigueur de la présente loi, deviennent ou restent des cantons autonomes conformément aux dispositions de la présente loi et indépendamment d'éventuels changements de ressort, ce juge de paix communique dans les six mois de l'entrée en vigueur de la présente loi via le ministre de la Justice au Roi quel canton il préfère. Il est nommé, sans que l'article 287 du Code judiciaire soit d'application, dans le canton de son choix sans devoir prêter serment à nouveau.

Lorsque deux cantons ou plus desservis par un seul titulaire jusqu'au moment de l'entrée en vigueur de la présente loi, sont scindés conformément aux dispositions de la présente loi, de sorte qu'un canton devient autonome et le ou les autres sont rattachés à des cantons existants, indépendamment d'éventuels changements de ressort, ce juge de paix devient, sans que l'article 287 du Code judiciaire soit d'application, titulaire du canton autonome, et ce sans devoir prêter serment à nouveau.

Lorsque deux cantons ou plus desservis par un seul titulaire au moment de l'entrée en vigueur de la présente loi sont scindés conformément à ses dispositions, de sorte que ces cantons ou des parties de ces cantons sont fusionnés avec d'autres cantons ou parties de cantons, indépendamment d'éventuels changements de ressort, ce juge de paix devient, sans que l'article 287 du Code judiciaire soit d'application, titulaire du nouveau canton si aucun titulaire n'est disponible à cette fin, et ce sans devoir prêter serment à nouveau.

S'il y a un titulaire, le juge de paix visé à l'alinéa précédent devient à titre personnel juge de complément des cantons concernés. En cas de cessation de fonctions d'un titulaire visé à l'alinéa précédent, le juge de complément devient, sans application de l'article 287 du Code judiciaire, titulaire du canton sans devoir à nouveau prêter serment.

Lorsqu'un canton est scindé conformément aux dispositions de la présente loi, de sorte que des parties de ce canton sont fusionnées avec d'autres cantons ou parties de canton, indépendamment d'éventuels changements de ressort, le juge de paix de ce canton devient, sans application de l'article 287 du Code judiciaire, titulaire du canton pour lequel aucun titulaire n'est disponible, et ce sans devoir à nouveau prêter serment.

S'il y a un titulaire disponible, le juge de paix visé à l'alinéa précédent devient à titre personnel juge de paix de complément des cantons concernés. En cas de cessation de fonctions d'un titu-

laire visé à l'alinéa précédent, le juge de complément devient, sans application de l'article 287 du Code judiciaire, titulaire du canton sans devoir à nouveau prêter serment.

§ 4. En ce qui concerne l'application de la présente loi, les cantons de Bruxelles sont renumérotés comme suit :

1° Bruxelles 1 comprend l'ancien canton de Bruxelles 1 et une partie de l'ancien canton de Bruxelles 3;

2° Bruxelles 2 comprend l'ancien canton de Bruxelles 2 et une partie de l'ancien canton de Bruxelles 3;

3° Bruxelles 3 comprend les anciens cantons de Bruxelles 5 et Bruxelles 6;

4° Bruxelles 4 comprend les anciens cantons de Bruxelles 4 et Bruxelles 7 et une partie de l'ancien canton de Bruxelles 3;

5° Bruxelles 5 comprend l'ancien canton de Bruxelles 8;

6° Bruxelles 6 comprend l'ancien canton de Bruxelles 9.

En ce qui concerne l'application de la présente loi, les cantons de Schaerbeek sont renumérotés comme suit :

1° Schaerbeek 1 comprend l'ancien canton de Schaerbeek 1 et une partie de l'ancien canton de Schaerbeek 3;

2° Schaerbeek 2 comprend l'ancien canton de Schaerbeek 2 et une partie de l'ancien canton de Schaerbeek 3.

§ 5. Les dispositions des §§ 1er et 3 sont d'application pour les juges de paix suppléants, à l'exception des prescriptions relatives à la répartition du service.

Les juges de paix suppléants attachés aux cantons visés au § 2 deviennent suppléants de tous les juges de paix du nouveau canton.

Afdeling 3. — Magistraten

Art. 22. § 1. De vrederechter die, op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet, titularis is van een gerechtelijk kanton dat wordt gehandhaafd, wordt rechter van dit kanton, zelfs indien het rechtsgebied ervan is gewijzigd, de zetel ervan wordt verplaatst of de benaming ervan wordt gewijzigd.

Het vorige lid is ook van toepassing op de vrederechters die meerdere kantons bedienen die ingevolge deze wet worden samengevoegd tot een kanton.

§ 2. Wanneer ingevolge de bepalingen van deze wet, door de samenvoeging van de kantons, en ongeacht eventuele wijzigingen van hun rechtsgebied, meerdere vrederechters titularis worden van éénzelfde kanton, dan zijn deze vrederechters bevoegd voor het volledige rechtsgebied van dit kanton. De verdeling van de dienst en de leiding berust bij de oudstbenoemde. Wanneer ingevolge ambtsbeëindigingen één vrederechter overblijft wordt deze, zonder dat artikel 287 van het Gerechtelijk Wetboek van toepassing is, titularis van dit kanton zonder nieuwe eedaflegging.

§ 3. Wanneer twee of meerdere kantons die op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet, worden bediend door éénzelfde titularis, ingevolge de bepalingen ervan, autonome kantons worden of blijven, ongeacht eventuele wijzigingen van hun rechtsgebied, laat deze vrederechter binnen zes maand na de inwerkingtreding van deze wet via de minister van Justitie aan de Koning weten welk kanton hij verkiest. Hij wordt, zonder dat artikel 287 van het Gerechtelijk Wetboek van toepassing is, in het kanton van zijn keuze benoemd zonder nieuwe eedaflegging.

Wanneer twee of meerdere kantons die op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet, worden bediend door éénzelfde titularis, ingevolge de bepalingen ervan, worden gesplitst waarbij één kanton autonoom wordt en de andere eventueel worden toegevoegd aan bestaande kantons, ongeacht eventuele wijzigingen van hun rechtsgebied, wordt deze vrederechter zonder dat artikel 287 van het Gerechtelijk Wetboek van toepassing is, titularis van het kanton dat autonoom wordt en dit zonder nieuwe eedaflegging.

Wanneer twee of meerdere kantons die op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet, worden bediend door éénzelfde titularis, ingevolge de bepalingen ervan, worden gesplitst waarbij deze kantons of gedeelten ervan met andere kantons of gedeelten

ervan worden samengesmolten, ongeacht eventuele wijzigingen van hun rechtsgebied, wordt deze vrederechter zonder dat artikel 287 van het Gerechtelijk Wetboek van toepassing is, titularis van het kanton waarvoor geen titularis beschikbaar is en dit zonder nieuwe eedaflegging.

Indien er een titularis is, wordt de in het vorig lid bedoelde vrederechter ten persoonlijke titel toegevoegd vrederechter bij de betrokken kantons. Bij ambtsbeëindiging van een in het vorige lid bedoelde titularis, wordt de toegevoegde rechter, zonder toepassing van artikel 287 van het Gerechtelijk Wetboek, titularis van het kanton zonder nieuwe eedaflegging.

Wanneer een kanton, ingevolge de bepalingen van deze wet, wordt gesplitst waarbij gedeelten van dit kanton worden samengesmolten met andere kantons of gedeelten ervan, ongeacht eventuele wijzigingen van hun rechtsgebied, wordt de vrederechter van dit kanton zonder dat artikel 287 van het Gerechtelijk Wetboek van toepassing is, titularis van het kanton waarvoor geen titularis beschikbaar is en dit zonder nieuwe eedaflegging.

Indien er een titularis beschikbaar is, wordt de in het vorig lid bedoelde vrederechter ten persoonlijke titel toegevoegd vrederechter bij de betrokken kantons. Bij ambtsbeëindiging van een in het vorig lid bedoelde titularis, wordt de toegevoegde rechter, zonder toepassing van artikel 287 van het Gerechtelijk Wetboek, titularis van het kanton zonder nieuwe eedaflegging.

§ 4. Voor wat betreft de toepassing van deze wet worden de kantons in Brussel als volgt hernummerd:

1° Brussel 1 omvat het voormalige kanton Brussel 1 en een deel van het voormalige kanton Brussel 3;

2° Brussel 2 omvat het voormalige kanton Brussel 2 en een deel van het voormalige kanton Brussel 3;

3° Brussel 3 omvat de voormalige kantons Brussel 5 en Brussel 6;

4° Brussel 4 omvat de voormalige kantons Brussel 4 en Brussel 7 en een deel van het voormalige kanton Brussel 3;

5° Brussel 5 omvat het voormalige kanton Brussel 8;

6° Brussel 6 omvat het voormalige kanton Brussel 9.

Voor wat betreft de toepassing van deze wet worden de kantons in Schaarbeek als volgt hernummerd:

1° Schaarbeek 1 omvat het voormalige kanton Schaarbeek 1 en een deel van het voormalige kanton Schaarbeek 3;

2° Schaarbeek 2 omvat het voormalige kanton Schaarbeek 2 en een deel van het voormalige kanton Schaarbeek 3.

§ 5. De bepalingen van §§ 1 en 3 zijn van toepassing op de plaatsvervangende vrederechters, uitgezonderd het bepaalde inzake de verdeling van de dienst.

De plaatsvervangende vrederechters verbonden aan de kantons bedoeld in § 2 worden plaatsvervaarders voor alle vrederechters van het nieuwe kanton.

MM. Desmedt et Foret proposent l'amendement que voici :

« Au § 4, supprimer le deuxième alinéa. »

« In § 4, het tweede doen vervallen. »

Le vote sur l'amendement et sur l'article 22 est réservé.

De stemming over het amendement en over artikel 22 wordt aangehouden.

Section 4. — Greffiers et personnel du greffe

Art. 23. § 1er. Le greffier en chef qui, au moment de l'entrée en vigueur de la présente loi, est titulaire du greffe d'un canton judiciaire maintenu, devient greffier en chef de ce canton, même si le ressort de celui-ci est modifié, si son siège est déplacé ou si sa dénomination est changée.

L'alinéa précédent est également applicable au greffier en chef qui dessert plusieurs cantons réunis en un seul canton aux termes de la présente loi.

§ 2. Lorsque conformément aux dispositions de la présente loi, plusieurs greffiers en chef deviennent titulaires d'un même canton en raison de la fusion des cantons et indépendamment d'éventuels changements de ressort, ces greffiers en chef sont compétents pour la totalité du territoire du canton. La répartition du service et la direction incombent à celui qui possède la plus grande ancienneté de nomination. Lorsque suite à des cessations de fonction, un seul greffier en chef reste, il devient, sans que l'article 287 du Code judiciaire soit d'application, titulaire pour l'ensemble du canton sans devoir prêter serment à nouveau.

§ 3. Lorsque deux cantons ou plus desservis par un seul titulaire jusqu'au moment de l'entrée en vigueur de la présente loi, deviennent ou restent des cantons autonomes conformément aux dispositions de la présente loi et indépendamment d'éventuels changements de ressort, ce greffier en chef communique dans les six mois de l'entrée en vigueur de la présente loi via le ministre de la Justice au Roi quel canton il préfère. Il est nommé, sans que l'article 287 du Code judiciaire soit d'application, dans le canton de son choix sans devoir prêter serment à nouveau. À défaut d'un choix, il devient titulaire du canton que lui attribue le Roi.

Lorsque deux cantons ou plus desservis par un seul titulaire jusqu'au moment de l'entrée en vigueur de la présente loi, sont scindés conformément aux dispositions de la présente loi, de sorte qu'un canton devient autonome et le ou les autres sont rattachés à des cantons existants, indépendamment d'éventuels changements de ressort, ce greffier en chef devient, sans que l'article 287 du Code judiciaire soit d'application, titulaire du canton autonome, et ce sans devoir prêter serment à nouveau.

Lorsque deux cantons ou plus desservis par un seul titulaire au moment de l'entrée en vigueur de la présente loi sont scindés, conformément à ses dispositions, de sorte que ces cantons ou des parties de ces cantons sont fusionnés avec d'autres cantons ou parties de cantons, indépendamment d'éventuels changements de ressort, ce greffier en chef devient, sans que l'article 287 du Code judiciaire soit d'application, titulaire du nouveau canton si aucun titulaire n'est disponible à cette fin et ce sans devoir prêter serment à nouveau.

S'il y a un titulaire, le greffier en chef communique au Roi par l'intermédiaire du ministre de la Justice, dans un délai de six mois à dater de la publication de la présente loi, quel canton il préfère. Il est nommé en surnombre dans le canton de son choix, sans application de l'article 287 du Code judiciaire, et sans devoir à nouveau prêter serment. À défaut, il est nommé dans le canton que lui attribue le Roi. Le titulaire qui possède la plus grande ancienneté de nomination organise le service. Lorsque suite à des cessations de fonction un seul greffier en chef reste, il devient titulaire pour l'ensemble du canton, sans application de l'article 287 du Code judiciaire et sans devoir à nouveau prêter serment.

Afdeling 4. — Griffiers en griffiepersoneel

Art. 23. § 1. De hoofdgriffier die, op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet, titularis is van de griffie van een gerechtelijk kanton dat wordt gehandhaafd, wordt hoofdgriffier van dit kanton, zelfs indien het rechtsgebied ervan is gewijzigd, de zetel ervan wordt verplaatst of de benaming ervan wordt gewijzigd.

Het vorige lid is ook van toepassing op de hoofdgriffier die meerdere kantons bedient die ingevolge deze wet worden samengevoegd tot een kanton.

§ 2. Wanneer ingevolge de bepalingen van deze wet, door de samenvoeging van de kantons, en ongeacht eventuele wijzigingen van hun rechtsgebied, meerdere hoofdgriffiers titularis worden van éénzelfde kanton, dan zijn deze hoofdgriffiers bevoegd voor het volledige rechtsgebied van dit kanton. De verdeling van de dienst en de leiding berust bij de oudstbenoemde. Wanneer ingevolge ambtsbeëindigingen één hoofdgriffier overblijft wordt deze, zonder dat artikel 287 van het Gerechtelijk Wetboek van toepassing is, titularis van dit kanton zonder nieuwe eedaflegging.

§ 3. Wanneer twee of meerdere kantons die op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet, worden bediend door éénzelfde titularis, ingevolge de bepalingen ervan, autonome kantons

worden of blijven, ongeacht eventuele wijzigingen van hun rechtsgebied, laat deze hoofdgriffier binnen zes maand na de inwerkingtreding van deze wet via de minister van Justitie aan de Koning weten welk kanton hij verkiest. Hij wordt, zonder dat artikel 287 van het Gerechtelijk Wetboek van toepassing is, in het kanton van zijn keuze benoemd zonder nieuwe eedaflegging. Bij gebreke aan een keuze wordt hij titularis van het kanton dat de Koning hem toewijst.

Wanneer twee of meerdere kantons die op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet, worden bediend door éénzelfde titularis, ingevolge de bepalingen ervan, worden gesplitst waarbij één kanton autonoom wordt en de andere eventueel worden toegevoegd aan bestaande kantons, ongeacht eventuele wijzigingen van hun rechtsgebied, wordt deze hoofdgriffier zonder dat artikel 287 van het Gerechtelijk Wetboek van toepassing is, titularis van het kanton dat autonoom wordt en dit zonder nieuwe eedaflegging.

Wanneer twee of meerdere kantons die op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet, worden bediend door éénzelfde titularis, ingevolge de bepalingen ervan, worden gesplitst waarbij deze kantons of gedeelten ervan met andere kantons of gedeelten ervan worden samengesmolten, ongeacht eventuele wijzigingen van hun rechtsgebied, wordt deze hoofdgriffier, zonder dat artikel 287 van het Gerechtelijk Wetboek van toepassing is, titularis van het kanton waarvoor geen titularis beschikbaar is en dit zonder nieuwe eedaflegging.

Indien er wel een titularis is, laat de hoofdgriffier, binnen de zes maanden na de bekendmaking van deze wet via de minister van Justitie aan de Koning weten welk kanton hij verkiest. Hij wordt, zonder dat artikel 287 van het Gerechtelijk Wetboek van toepassing is, in bovental benoemd in het kanton van zijn keuze zonder nieuwe eedaflegging. Bij gebrek aan keuze wordt hij benoemd in het kanton dat de Koning hem toewijst. De verdeling van de dienst en de leiding berust bij de oudstbenoemde. Wanneer ingevolge ambtsbeëindigingen één hoofdgriffier overblijft wordt deze, zonder dat artikel 287 van het Gerechtelijke Wetboek van toepassing is, titularis van dit kanton zonder nieuwe eedaflegging.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 24. Les greffiers et les greffiers adjoints des cantons où interviennent des changements à la suite de l'entrée en vigueur de la présente loi sont, même en surnombre, rattachés au greffe du canton déterminé par le ministre de la Justice. Dans les six mois à dater de la publication de la présente loi, ils communiquent via le ministre de la Justice au Roi quel canton ils préfèrent. Les arrêtés de nomination seront adaptés conformément à leur choix. À défaut ou si les nécessités du service l'exigent, ils deviennent titulaires du canton que leur attribue le Roi.

Le personnel des greffes des cantons où interviennent des changements à la suite de l'entrée en vigueur de la présente loi est, même en surnombre, rattaché au greffe du canton déterminé par le Roi.

Art. 24. De griffiers en de adjunct-griffiers van de kantons waaraan ten gevolge van de inwerkingtreding van deze wet wijzigingen worden aangebracht, worden, zelfs in bovental, verbonden aan de griffie van het kanton dat de minister van Justitie bepaalt. Binnen zes maand na de bekendmaking van deze wet laten zij via de minister van Justitie aan de Koning weten welk kanton zij verkiezen. De benoemingsbesluiten zullen overeenkomstig hun keuze worden aangepast. Bij gebreke hieraan of indien de noodwendigheden van de dienst het vereisen, worden zij titularis van het kanton dat de Koning hen toewijst.

Het griffiepersoneel van de kantons waaraan ten gevolge van de inwerkingtreding van deze wet wijzigingen worden aangebracht, wordt, zelfs in bovental, verbonden aan de griffie van het kanton dat de Koning bepaalt.

— Adopté.

Aangenomen.

Section 5. — Notaires — Huissiers de justice

Art. 25. Nonobstant les changements apportés par la présente loi aux limites des cantons judiciaires, les notaires et les huissiers de justice en fonction, au moment de l'entrée en vigueur de la présente loi, peuvent continuer à exercer dans leur ancien ressort.

Afdeling 5. — Notarissen — Gerechtsdeurwaarders

Art. 25. Niettegenstaande de wijzigingen die aan de grenzen van de gerechtelijke kantons door deze wet worden aangebracht, mogen de notarissen en gerechtsdeurwaarders die, op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet, in functie zijn in hun vroeger ambtsgebied blijven instrumenteren.

— Adopté.

Aangenomen.

Chapitre VIII. — Entrée en vigueur

Art. 26. Les articles 7, 1° et 2°, 12, 13 et 20, § 2, entrent en vigueur le jour de la publication de la présente loi au *Moniteur belge*. Les autres dispositions entrent en vigueur à la date fixée par le Roi et au plus tard dix-huit mois après la publication de la présente loi au *Moniteur belge*.

Hoofdstuk VIII. — Inwerkingtreding

Art. 26. De artikelen 7, 1° en 2°, 12, 13 en 20, § 2, treden in werking de dag waarop deze wet in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt. De overige bepalingen treden in werking op een door de Koning te bepalen datum en uiterlijk achttien maanden na de bekendmaking van deze wet in het *Belgisch Staatsblad*.

— Adopté.

Aangenomen.

De voorzitter. — De aangehouden stemmingen en de stemming over het geheel van het wetsontwerp hebben later plaats.

Il sera procédé ultérieurement aux votes réservés ainsi qu'au vote sur l'ensemble du projet de loi.

PROJET DE LOI ABROGEANT L'ARTICLE 1056, 1°, DEUXIÈME ALINÉA, DU CODE JUDICIAIRE

Discussion générale

(Article 61 du Règlement)

WETSONTWERP TOT OPHEFFING VAN ARTIKEL 1056, 1°, TWEDE LID, VAN HET GERECHTELIJK WETBOEK

Algemene bespreking

(Artikel 61 van het Reglement)

M. le président. — Nous abordons l'examen du projet de loi.

We vatten de bespreking aan van het wetsontwerp.

Conformément à notre Règlement, le texte adopté par la commission servira de base à notre discussion. (Voir document n° 1-1063/8 de la commission de la Justice du Sénat. Session 1998/1999.)

Volgens het Reglement geldt de door de commissie aangenomen tekst als basis voor de bespreking. (Zie gedrukt stuk nr. 1-1063/8 van de commissie voor de Justitie van de Senaat. Zitting 1998/1999.)

La discussion générale est ouverte.

De algemene bespreking is geopend.

M. Desmedt, rapporteur, se réfère à son rapport.

Personne ne demandant la parole, la discussion générale est close.

Daar niemand het woord vraagt is de algemene bespreking gesloten.

Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

De stemming over het geheel van het wetsontwerp heeft later plaats.

WETSONTWERP HOUDENDE WIJZIGING VAN ARTIKEL 70, § 1, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973

Algemene bespreking

Artikelsgewijze bespreking

PROJET DE LOI MODIFIANT L'ARTICLE 70, § 1er, DES LOIS SUR LE CONSEIL D'ÉTAT, COORDONNÉES LE 12 JANVIER 1973

Discussion générale

Discussion des articles

De voorzitter. — We vatten de bespreking aan van het wetsontwerp.

Nous abordons l'examen du projet de loi.

Volgens het Reglement geldt de door de commissie aangenomen tekst als basis voor de bespreking. (*Zie gedrukt stuk nr. 1-879/3 van de commissie voor de Binnenlandse en Administratieve Aangelegenheden van de Senaat. Zitting 1989/1999.*)

Conformément à notre Règlement, le texte adopté par la commission servira de base à notre discussion. (*Voir document n° 1-879/3 de la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives du Sénat. Session 1998/1999.*)

De algemene bespreking is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Mevrouw Thijs, rapporteur, verwijst naar het verslag.

Daar niemand het woord vraagt is de algemene bespreking gesloten.

We gaan nu over tot de bespreking van de artikelen.

Personne ne demandant la parole, la discussion générale est close et nous passons à l'examen des articles.

L'article premier est ainsi libellé :

Article premier. La présente loi règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution.

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 2. Dans l'article 70, § 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, modifié par les lois du 17 octobre 1990 et 8 septembre 1997, les alinéas suivants sont insérés entre les alinéas 9 et 10 :

«Les délais prévus aux alinéas 5 et 7 sont interrompus :

— lorsque les chambres législatives fédérales sont dissoutes conformément à l'article 46 de la Constitution;

— lorsque la session parlementaire est ajournée conformément à l'article 45 de la Constitution;

— lorsque la session parlementaire est clôturée conformément à l'article 44, alinéa 3, de la Constitution;

— pendant les vacances parlementaires fixées par la Chambre et le Sénat.

Les nouveaux délais commencent à courir au lendemain du jour de l'installation des bureaux définitifs des chambres législatives fédérales.»

Art. 2. In artikel 70, § 1, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, gewijzigd bij de wetten van 17 oktober 1990 en 8 september 1997, worden tussen het negende en het tiende lid de volgende leden ingevoegd :

«De termijnen bepaald in het vijfde en het zevende lid, worden gestuit :

— wanneer de federale wetgevende kamers zijn ontbonden conform artikel 46 van de Grondwet;

— wanneer de parlementaire zitting is verdaagd conform artikel 45 van de Grondwet;

— wanneer de parlementaire zitting is gesloten conform artikel 44, derde lid, van de Grondwet;

— tijdens het parlementair reces zoals bepaald door Kamer en Senaat.

De nieuwe termijnen gaan in op de dag na de benoeming van de vaste bureaus van de federale wetgevende kamers.»

— Adopté.

Aangenomen.

De voorzitter. — De stemming over het geheel van het wetsontwerp heeft later plaats.

Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

WETSONTWERP TOT WIJZIGING VAN DE ARTIKELLEN 318 TOT 323 VAN DE NIEUWE GEMEENTEWET BETREFFENDE DE GEMEENTELIJKE VOLKSRAADPLEGING (EVOCATIE)

WETSONTWERP TOT WIJZIGING VAN DE ARTIKELLEN 140-1 TOT 140-6 VAN DE PROVINCIEWET BETREFFENDE DE PROVINCIALE VOLKSRAADPLEGING (EVOCATIE)

Algemene bespreking

(Artikel 60 van het Reglement)

PROJET DE LOI MODIFIANT LES ARTICLES 318 À 323 DE LA LOI COMMUNALE, RELATIFS À LA CONSULTATION POPULAIRE COMMUNALE (ÉVOCATION)

PROJET DE LOI MODIFIANT LES ARTICLES 140-1 À 140-6 DE LA LOI PROVINCIALE, RELATIFS À LA CONSULTATION POPULAIRE PROVINCIALE (ÉVOCATION)

Discussion générale

(Article 60 du Règlement)

De voorzitter. — Ik stel de Senaat voor deze wetsontwerpen samen te bespreken.

Je propose au Sénat de joindre la discussion de ces projets de loi. (*Assentiment.*)

Volgens het Reglement gelden de door de commissie aangenomen teksten als basis voor de bespreking. (*Zie gedrukte stukken nrs. 1-1133/6 en 1134/5 van de commissie voor de Binnenlandse en Administratieve Aangelegenheden van de Senaat. Zitting 1998/1999.*)

Conformément à notre Règlement, les textes adoptés par la commission serviront de base à notre discussion. (*Voir documents nos 1-1133/6 et 1134/5 de la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives du Sénat. Session 1998/1999.*)

De algemene bespreking is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Het woord is aan de rapporteur.

De heer Caluwé (CVP), rapporteur. — Mijnheer de voorzitter, de wetsontwerpen over de gemeentelijke en provinciale volksraadpleging werden door de Kamer goedgekeurd op 29 oktober 1998 en door de Senaat geëvoceerd op 20 november 1998. Daar beide ontwerpen over hetzelfde onderwerp handelen, heeft de commissie beslist ze samen te behandelen.

Een eerste discussiepunt in de commissie betrof de grondwettigheid van beide ontwerpen. De voorgestelde tekst was immers in strijd met de artikelen 41 en 162 van de Grondwet. Hij kent initiatiefrecht toe aan inwoners van gemeenten en provincies om een volksraadpleging te laten organiseren, zonder dat de daarvoor grondwettelijk bevoegde organen, de gemeenten- en provincieraden, dit kunnen weigeren. Daarom moest eerst de herziening van artikel 41 van de Grondwet door Kamer en Senaat worden aangenomen en moest de afkondiging en de publicatie daarvan in het *Belgisch Staatsblad* gebeurd zijn. De commissie besliste om de bespreking van deze wetsontwerpen toch aan te vatten, maar met de eindstemming in de plenaire vergadering te wachten tot ook de Senaat de herziening van artikel 41 van de Grondwet zou hebben goedgekeurd. Dat is vorige week gebeurd. Voor een van de twee ontwerpen was het probleem in feite al opgelost. Tijdens de behandeling hebben we immers het ontwerp inzake de gemeentelijke volksraadpleging geamendeerd, zodat het hoe dan ook naar de Kamer moet worden teruggezonden voor definitieve goedkeuring.

Beide ontwerpen volgen uit de besprekingen rond de nieuwe politieke cultuur in de overleggroep-Langendries, die onder meer geleid hebben tot een consensus tekst over de volksraadpleging. De wijziging van de bestaande wetgeving heeft tot doel de directe democratie te bevorderen door de voorwaarden waaronder de gemeentelijke en provinciale volksraadpleging kan plaatshebben, te verruimen.

Bijna alle commissieleden vonden de volgende wijzigingen een stap vooruit ten opzichte van de bestaande wetgeving. Het recht van de bevolking om een volksraadpleging te laten organiseren indien het quotum voor de aanvraag wordt bereikt, wordt in de wet vastgelegd. Vroeger was dit facultatief en hadden de gemeente- en de provincieraad het laatste woord. Ten tweede worden de drempels, die vroeger op 40 % lagen, verlaagd, zowel voor het organiseren van een volksraadpleging als voor de telling van de stemmen achteraf. De quota worden hierbij niet berekend op het aantal kiesgerechtigden, maar op het inwonersaantal. Een grote nieuwigheid is de verlaging van de leeftijd van 18 naar 16 jaar, zowel voor de aanvraag als aan het referendum zelf. De nationaliteitsvereiste wordt afgeschaft. Vreemdelingen mogen zowel aan de aanvraag als aan de stemming zelf deelnemen.

Over een aantal andere punten werd in de commissie uitgebreid gediscussieerd. Een eerste discussiepunt betrof de vraag of de resultaten van een volksraadpleging een bindend karakter of een louter adviserend karakter moeten hebben. De tegenstanders van een bindend referendum vinden dat de uiteindelijke beslissing door het bevoegde beleidsniveau moet worden genomen, namelijk de provincie- of de gemeenteraad, waar ruimte is voor discussie, met de nodige nuancering, omdat volgens hen een referendum de meerderheid polariseert tegenover de minderheid. De volksraadpleging is in de huidige stand van zaken een nuttig instrument om de mening van de bevolking te kennen, dat nog kan worden verbeterd op basis van de opgedane ervaring. De voorstanders van een bindend referendum vinden dat, als men met de bevolking in debat gaat en haar mening vraagt, men achteraf met de uitslag van het referendum rekening moet houden. Zo niet wordt een dure en omslachtige procedure ingezet voor een uitslag die het bestuur naast zich legt. Dat doet de frustratie van de bevolking toenemen. Een niet-bindend referendum vinden ze een gemiste kans.

De amendementen om de volksraadpleging een bindend karakter te geven en het amendement tot afschaffing van de teldrempel, werden in de commissie verworpen. De bevolking heeft het recht de uitslag van de stemming te kennen, ongeacht de

opkomst. De voorgestelde deelnamedrempel die volgens het ontwerp varieert met het aantal inwoners van de gemeente — minstens 10 % van de inwoners en 20 % indien de gemeente minder dan 25 000 inwoners telt —, kan tot vertekeningen aanleiding geven, zo meende de voltallige commissie. Daarom heeft ze die bepalingen geamendeerd. In een grote gemeente als Mortsel met 26 000 inwoners, dat weldra een stad wordt, zouden 2 600 handtekeningen nodig zijn, terwijl in de buurgemeente Edegem met 23 000 inwoners maar 4 600 handtekeningen moeten worden ingezameld. Dat geeft als bizar resultaat dat in een gemeente met 3 000 inwoners minder, 2 000 handtekeningen meer moeten worden bijeengebracht. Bijna iedereen vond daarvoor een aanpassing bij amendement nodig. De drempels voor het organiseren en het tellen van de stemmen zien er nu als volgt uit: ten minste 20 % van de stemmen in gemeenten met minder dan 15 000 inwoners, 3 000 inwoners in gemeenten met meer dan 15 000 en minder dan 30 000 inwoners, 10 % van de inwoners in gemeenten met meer dan 30 000 inwoners. De verschillen in drempels blijven behouden, daar het houden van een referendum in kleinere gemeenten minder verantwoord is, aangezien de gemeenteraad daar dichter bij de bevolking staat.

Het geamendeerde ontwerp in verband met de gemeentelijke volksraadpleging werd door de commissie aangenomen met 7 stemmen tegen 1. Het ontwerp over de provinciale volksraadplegingen werd niet geamendeerd aangenomen.

Na dit verslag zou ik nog enkele woorden willen zeggen namens de CVP-fractie. De CVP-fractie staat achter deze ontwerpen. We zijn voorstander van lokale volksraadplegingen. Beide ontwerpen zijn daartoe een middel. We denken dat de lokale volksraadpleging een nuttig instrument is om de bevolking meer bij het beleid te betrekken. Maar het is niet het enige. Het werken met adviesraden, hoorzittingen en ombudsmannen is zeker even nuttig als het organiseren van een volksraadpleging. Voor de CVP-fractie is de volksraadpleging een stap vooruit, maar we zullen dit instrument in de komende jaren moeten evalueren en verfijnen.

De volksraadpleging is een nuttig instrument onder bepaalde voorwaarden. Men mag er niet te lichtvaardig mee omgaan. Daarom is het nuttig dat de drempels relatief hoog blijven zodat een gemeente of provincie niet om de zoveel maanden voor futiele aangelegenheden met een volksraadpleging wordt geconfronteerd. Ze kan gehouden worden over een fundamenteel probleem dat door een groot deel van de bevolking als dusdanig wordt ervaren. Een volksraadpleging mag geen bindend karakter hebben. De uiteindelijke verantwoordelijkheid blijft bij de verkozenen. Zij moeten voor de beslissingen verantwoording afleggen en bij een eventuele vergissing of bij onvoldoende verantwoording kunnen ze om de zes jaar worden weggestuurd.

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Vergote.

De heer Vergote (VLD). — Mijnheer de voorzitter, de VLD heeft steeds veel waarde gehecht aan de betrokkenheid van de burger bij de politieke besluitvorming. Op het congres van de VLD «Fundamenten voor de verandering» van april 1998 werd de volgende resolutie goedgekeurd. Ik citeer: «De VLD wil dat de burgers een beslissend referendum kunnen organiseren op het niveau van het district, de gemeente, de provincie, de deelstaat en de federatie. De organisatie van het referendum valt onder de verantwoordelijkheid van de uitvoerende macht. De controle op de ontvankelijkheid, de formulering van de vraagstelling en de organisatie wordt overgedragen aan een grondwettelijk hof waartoe het Arbitragehof dient te worden uitgebouwd. Een referendum wordt georganiseerd op vraag van ten minste 10 % van de burgers die in het bevolkingsregister zijn ingeschreven en de leeftijd van zestien jaar hebben bereikt. De uitslag van het referendum is bindend indien ten minste een kwart van de bevolking eraan deelneemt, behalve als het referendum betrekking heeft op in de Grondwet gewaarborgde rechten en plichten waaraan ten minste de helft van de kiesgerechtigden moeten deelnemen. Om kiesgerechtigd te zijn moet men in het bevolkingsregister zijn ingeschreven, de Belgische nationaliteit hebben en de leeftijd van zestien jaar hebben bereikt.»

Wanneer we de wetsontwerpen met de tekst van de resolutie vergelijken is de balans niet zeer positief.

Ten eerste bepalen de wetsontwerpen dat de uitslag van de volksraadpleging niet bindend is. Hierdoor hebben de representatief verkozen politici uiteindelijk het laatste woord over een door de bevolking gemaakte keuze. Zo wordt de basis gelegd voor een conflict tussen de representatieve en de rechtstreekse democratie en tussen de politiek en de burger.

Ten tweede stelt de VLD voor om de opkomstdrempel voor de stemopneming af te schaffen zodat de stemmen worden geteld zonder rekening te houden met het opkomstpercentage. Dan heeft de burger, die een inspanning levert, de waarborg dat zijn stem wordt gehoord.

Over de verlaging van de leeftijdsgrens van 18 naar 16 jaar zijn we tevreden. Omdat de wetsontwerpen een stap zijn in de richting van een bindend referendum zal de VLD zich bij de stemming onthouden.

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Anciaux.

De heer Anciaux (VU). — Mijnheer de voorzitter, de voorliggende wetsontwerpen zijn het resultaat van besprekingen in de zogenaamde overleggroep-Langendries. Ik zie er de bedoeling niet van in. Ze betekenen een stap achteruit. Ze houden weliswaar een aantal positieve wijzigingen in, maar op andere punten wordt de klok heel wat achteruit gezet. Positief zijn de afschaffing van de nationaliteitsvereiste, de verlaging van de leeftijdsgrens van 18 naar 16 jaar en de verlaging van het quorum. De opkomstdrempel van 40 % vooraleer tot het tellen van de stemmen wordt overgegaan, blijft gewoon bestaan.

Er zijn echter ook negatieve punten. De regering is zeer subtiel tewerk gegaan. Ze heeft het over een aanvraagdrempel van 20 % van de inwoners en niet meer, zoals vroeger, van de kiesgerechtigden. Dit betekent dat er veel meer handtekeningen nodig zijn. Niet alle inwoners zijn kiesgerechtigd. Ik neem aan dat de leden van de meerderheid, die op één na allen afwezig zijn, kunnen tellen. 20 % van alle inwoners is een veel hogere drempel dan 20 % van alle kiesgerechtigden.

Men wil wel iets doen, maar men durft niet. Als er voldoende handtekeningen zijn om een volksraadpleging te organiseren, dan mogen een gemeente- of provincieraad niet langer zelf bepalen of deze raadpleging al of niet plaatsvindt. Dit is duidelijk een positieve stap.

Achteraf moet er echter ook rekening worden gehouden met de uitslag. Als een gemeentelijk verkozen politicus wordt geconfronteerd met een advies van de bevolking dat ingaat tegen het partijprogramma kan hij in tweestrijd geraken. Als hij het negeert, is hij ondemocratisch. Als hij het volgt, komt hij in conflict met zijn partij. Een bindend referendum neemt een zware last van de schouders van de verkozenen.

Het ergste is dat de bevolking niet ernstig wordt genomen en daardoor haar geloof in de politiek verliest. Ze krijgt het gevoel niet mee te tellen. Al dertig jaar wordt getracht langs het onderwijs de burger politiek bewust te maken. Dat is een verdienste van de generatie van 1968. Op een moment dat de burger kritischer is dan ooit, treedt de overheid het meest betuttelend op. De mening van de bevolking wordt niet gevraagd. Het is niet verwonderlijk dat ze «foert» zegt tegen de politiek.

Als een advies of een mening worden gevraagd, moeten die ook ernstig worden genomen. Een gemeente- of provincieraad mogen niet de mogelijkheid hebben dit advies of die mening te negeren. Zo kan nooit verantwoordelijkheidszin worden aangekweekt. Integendeel, zo worden conflicten gestimuleerd. Het is een slechte zaak geen rekening te houden met degenen die in iets geloven, die ervoor de boer op gaan en het debat voeren.

Een aanvraagdrempel van 10 % van de kiesgerechtigden, of van 5 % als de volksraadpleging de provincies overstijgt, lijkt mij gewenst. Het initiatief moet worden overgelaten aan de bevolking. Het moet minder een aangelegenheid worden van een gemeente- of provincieraad. Wanneer het opgelegde aanvraagpercentage wordt gehaald, mag een volksraadpleging niet worden geweigerd.

Er moet ook rekening worden gehouden met het resultaat. Ook hier kan eventueel een drempel worden ingevoerd en bijvoorbeeld worden opgelegd dat 20 % van de deelnemers zich in één of andere richting moet hebben uitgesproken.

Guy Verhofstadt heeft enkele jaren geleden het referendum «heruitgevonden». Ik stond er toen zeer sceptisch tegenover. Zijn definitie luidde: «Een referendum is de meest individuele uiting van de meest individuele overtuiging.» Ik ben absoluut geen liberaal. Ik krijg koude rillingen van deze uitspraak. Een samenleving is er niet mee gebaat dat ieder individu een eigen wereldje opbouwt zonder verantwoordelijkheid op te nemen voor de samenleving.

Volgens mij moet een referendum als volgt worden omschreven: «Het tot stand brengen van een maatschappelijk debat, het samen oordelen, na een minimale periode van drie maanden, waarin men goed geïnformeerd wordt over het voor en tegen.» Zo een maatschappelijk debat is een schitterende manier om de directe democratie tot stand te brengen naast de vertegenwoordigingsdemocratie. Zo kan de hele bevolking worden betrokken bij de opbouw van de samenleving. In die zin kan een referendum worden beschouwd als een uitdaging voor de toekomst.

Indien de politieke wereld er niet in slaagt respect op te brengen voor de bevolking, dan is het niet meer dan normaal dat de bevolking geen respect meer heeft voor de politiek. Ik ondervind dagelijks dat liefde van twee kanten moet komen, anders kwijnt ze weg. De liefde van de bevolking voor de politiek is verdwenen omdat de politiek geen blijf geeft van liefde voor de bevolking. We moeten trachten deze toestand opnieuw recht te trekken. Dit is echter onmogelijk op basis van de voorstellen van de werkgroep-Langendries. Ze getuigen van een mentaliteit van «we willen wel, maar kunnen niet».

De voorzitter. — Daar niemand meer het woord vraagt, is de algemene bespreking gesloten.

Plus personne ne demandant la parole, la discussion générale est close.

Mesdames, messieurs, je vous propose d'apporter une modification technique au texte français de l'article 6, paragraphe 6 du projet de loi modifiant les articles 318 à 323 de la loi communale, relatifs à la consultation populaire communale. Cette modification technique consiste en fait à déplacer les mots «ont participé à la consultation» afin qu'ils figurent au même endroit que dans le texte néerlandais.

Le paragraphe 6 serait donc désormais ainsi libellé: «Il n'est procédé au dépouillement que si ont participé à la consultation:

— 20 % au moins des habitants dans les communes de moins de 15 000 habitants;

— 3 000 habitants dans les communes d'au moins 15 000 habitants et de moins de 30 000 habitants;

— 10 % des habitants dans les communes d'au moins 30 000 habitants. (*Assentiment.*)

Il en sera donc ainsi.

Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble des projets de loi.

We stemmen later over het geheel van de wetsontwerpen.

WETSONTWERP TOT WIJZIGING VAN DE GEMEENTEKIESWET, GEOÛRDINEERD OP 4 AUGUSTUS 1932 EN VAN DE ORGANIEKE WET VAN 8 JULI 1976 BETREFFENDE DE OPENBARE CENTRA VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN

Algemene bespreking

Artikelswijze bespreking

PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI ÉLECTORALE COMMUNALE, COORDONNÉE LE 4 AOÛT 1932 ET LA LOI DU 8 JUILLET 1976 ORGANIQUE DES CENTRES PUBLICS D'AIDE SOCIALE

Discussion générale

Discussion des articles

De voorzitter. — We vatten de bespreking aan van het wetsontwerp.

Nous abordons l'examen du projet de loi.

Volgens het Reglement geldt de door de commissie aangenomen tekst als basis voor de bespreking. (*Zie gedrukt stuk nr. 1-1275/3 van de commissie voor de Binnenlandse en Administratieve Aangelegenheden van de Senaat. Zitting 1998/1999.*)

Conformément à notre Règlement, le texte adopté par la commission servira de base à notre discussion. (*Voir document n° 1-1275/3 de la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives du Sénat. Session 1998/1999.*)

De algemene bespreking is geopend.

La discussion générale est ouverte.

Mevrouw Thijs, rapporteur, verwijst naar het verslag.

Daar niemand het woord vraagt, is de algemene bespreking gesloten en vatten we de artikelsgewijze bespreking aan.

Personne ne demandant la parole, la discussion générale est close et nous passons à l'examen des articles.

L'article premier est ainsi rédigé :

Article premier. La présente loi règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution.

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 2. L'article 75 de la loi électorale communale, modifié par les lois des 5 juillet 1976 et 7 juillet 1994, est complété par un § 3, libellé comme suit :

« § 3. Lorsqu'elle prend une décision en application des paragraphes 1er et 2, la députation permanente statue en tant que juridiction administrative, qu'elle ait été ou non saisie d'une réclamation. »

Art. 2. Artikel 75 van de gemeentekieswet, gewijzigd bij de wetten van 5 juli 1976 en 7 juli 1994, wordt aangevuld met een § 3, luidend als volgt :

« § 3. Wanneer zij een beslissing neemt met toepassing van de paragrafen 1 en 2, doet de bestendige deputatie uitspraak als administratief rechtscollege, ongeacht of bij haar bezwaar is ingediend of niet. »

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 3. À l'article 18, alinéa 3, de la loi du 8 juillet 1976 organique des centres publics d'aide sociale, la première phrase est remplacée par le texte suivant :

« Qu'elle ait été ou non saisie d'une réclamation, la députation permanente statue, en tant que juridiction administrative, sur la validité de l'élection dans les trente jours de la réception du dossier et, le cas échéant, elle redresse les erreurs qui ont été commises dans l'établissement du résultat de l'élection. »

Art. 3. In artikel 18, derde lid, van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, wordt de eerste zin vervangen door de volgende bepaling :

Ann. parl. Sénat de Belgique - Session ordinaire 1998-1999
Parlem. Hand. Belgische Senaat - Gewone zitting 1998-1999

« Ongeacht of bij haar bezwaar is ingediend of niet, doet de bestendige deputatie als administratief rechtscollege uitspraak over de geldigheid van de verkiezing binnen dertig dagen na ontvangst van het dossier en herstelt, in voorkomend geval, de bij het vaststellen van de verkiezingsuitslag begane vergissingen. »

— Adopté.

Aangenomen.

De voorzitter. — We stemmen later over het geheel van het wetsontwerp.

Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

VOORSTEL VAN BIJZONDERE WET TOT WIJZIGING VAN DE BIJZONDERE WET VAN 8 AUGUSTUS 1980 TOT HERVORMING DER INSTELLINGEN

Algemene bespreking

Artikelsgewijze bespreking

PROPOSITION DE LOI SPÉCIALE MODIFIANT LA LOI SPÉCIALE DU 8 AOÛT 1980 DE RÉFORMES INSTITUTIONNELLES

Discussion générale

Discussion des articles

De voorzitter. — We vatten de bespreking aan van het wetsontwerp.

Nous abordons l'examen du projet de loi.

Volgens het Reglement geldt de door de commissie aangenomen tekst als basis voor de bespreking. (*Zie gedrukt stuk nr. 1-1262/4 van de commissie voor de Binnenlandse en Administratieve Aangelegenheden van de Senaat. Zitting 1998/1999.*)

Conformément à notre Règlement, le texte adopté par la commission servira de base à notre discussion. (*Voir document n° 1-1262/4 de la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives du Sénat. Session 1998/1999.*)

De algemene bespreking is geopend.

La discussion générale est ouverte.

De heer Caluwé, rapporteur, verwijst naar het verslag.

Daar niemand het woord vraagt, is de algemene bespreking gesloten en vatten we de artikelsgewijze bespreking aan.

Personne ne demandant la parole, la discussion générale est close et nous passons à l'examen des articles.

L'article premier est ainsi libellé :

Article premier. La présente loi spéciale règle une matière prévue à l'article 77 de la Constitution.

Artikel 1. Deze bijzondere wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 2. L'article 7 de la loi du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, modifié par les lois spéciales des 8 août 1988 et 16 juillet 1993, est complété par l'alinéa suivant :

« Par dérogation aux alinéas 1er et 2, aucune tutelle administrative n'est organisée ni exercée par l'autorité fédérale ou par les régions sur les décisions prises en matière disciplinaire à l'égard de la police locale. »

Art. 2. Artikel 7 van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij de bijzondere wetten van 8 augustus 1988 en 16 juli 1993, wordt aangevuld met het volgende lid:

«In afwijking van het eerste en het tweede lid wordt door de federale overheid noch door de gewesten enig administratief toezicht georganiseerd noch uitgeoefend op de beslissingen inzake tuchtaangelegenheden met betrekking tot de lokale politie.»

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 3. La présente loi spéciale entre en vigueur à la date fixée par le Roi et au plus tard le 1er janvier 2001.

Art. 3. Deze bijzondere wet treedt in werking op een door de Koning te bepalen datum en uiterlijk op 1 januari 2001.

— Adopté.

Aangenomen.

De voorzitter. — We stemmen later over het geheel van het voorstel van bijzondere wet.

Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble de la proposition de loi spéciale.

PROJET DE LOI RELATIVE À L'ÉTABLISSEMENT DE LA LISTE DES ÉLECTEURS BELGES ÉTABLIS À L'ÉTRANGER POUR L'ÉLECTION DES CHAMBRES LÉGISLATIVES FÉDÉRALES

Discussion générale

Discussion des articles

WETSONTWERP BETREFFENDE DE OPSTELLING VAN DE LIJST VAN DE IN HET BUITENLAND GEVESTIGDE BELGISCHE KIEZERS VOOR DE VERKIEZING VAN DE FEDERALE WETGEVENDE KAMERS

Algemene bespreking

Artikelsgewijze bespreking

M. le président. — Nous abordons l'examen du projet de loi.

We vatten de bespreking aan van het wetsontwerp.

Conformément à notre Règlement, le texte adopté par la commission servira de base à notre discussion. (*Voir document n° 1-1305/3 de la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives du Sénat. Session 1998/1999.*)

Volgens het Reglement geldt de door de commissie aangenomen tekst als basis voor de bespreking. (*Zie gedrukt stuk nr. 1-1305/3 van de commissie voor de Binnenlandse en Administratieve Aangelegenheden van de Senaat. Zitting 1998/1999.*)

La discussion générale est ouverte.

De algemene bespreking is geopend.

La parole est à Mme Lizin pour un rapport oral.

Mme Lizin (PS), rapporteur. — Monsieur le président, il s'agit ici d'une disposition très simple visant à modifier une date. Cependant, celle-ci est urgente et nécessaire afin que la modification de la loi sur le fond ait un sens.

La loi du 18 décembre 1998 modifiant le Code électoral en vue d'octroyer le droit de vote aux Belges établis à l'étranger pour l'élection des Chambres législatives fédérales a été publiée au *Moniteur belge* le 31 décembre 1998. Cette loi est dès lors entrée en vigueur le 10 janvier 1999. Un des objectifs de l'accord de gouvernement a ainsi été réalisé.

S'il veut pouvoir exprimer son vote en Belgique lors des élections législatives, le ressortissant belge établi à l'étranger doit être inscrit en tant qu'électeur, ce qui suppose qu'il remplisse différentes formalités, très lourdes. Le Belge établi à l'étranger doit intro-

duire une demande d'agrément comme électeur auprès du poste diplomatique dont il relève. Il doit joindre à sa demande une procuration par laquelle il désigne en qualité de mandataire un électeur résidant en Belgique; cette procuration est établie sur un formulaire qui doit être signé par le mandant et le mandataire et qui confirme le lien de parenté unissant ces deux personnes.

Les demandes sont transmises par les postes diplomatiques et consulaires au ministère de l'Intérieur, qui en contrôle la régularité. Le ministère de l'Intérieur les communique ensuite au ministère de la Justice, qui y joint, le cas échéant, un extrait du casier judiciaire de l'intéressé. Le ministère de la Justice transmet les demandes aux communes qui vérifient si le mandant et le mandataire satisfont aux conditions de l'électorat et qui dressent un registre spécial des électeurs belges établis à l'étranger.

Étant donné que plusieurs élections seront organisées simultanément le 13 juin 1999, les listes des électeurs, y compris la liste des électeurs belges établis à l'étranger, seront arrêtées le 1er avril 1999. Nos compatriotes établis à l'étranger auront dès lors trop peu de temps pour accomplir les formalités requises s'ils souhaitent participer aux prochaines élections. C'est pourquoi le projet de loi débattu d'urgence, aujourd'hui, vise à instaurer un régime transitoire en vertu duquel la liste des électeurs belges établis à l'étranger sera exceptionnellement dressée, pour les prochaines élections législatives, le quarantième jour précédant celui des élections. Ce délai n'a d'ailleurs pas été retenu au hasard puisqu'il correspond au moment où les listes des électeurs doivent normalement être arrêtées en cas d'élections anticipées. On permet ainsi à nos ressortissants établis à l'étranger de satisfaire en temps utile aux conditions prévues et de participer enfin aux élections législatives du 13 juin 1999, après la course-poursuite qui aura eu lieu dans les différents ministères, auprès des fonctionnaires compétents.

Ce projet est essentiellement technique, mais il était nécessaire pour permettre au nouveau système d'entrer en application dans de bonnes conditions.

Le texte qui, en résumé, vise à changer la date du 1er avril par celle du 10 mai, a été adopté à l'unanimité des membres de la commission.

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Anciaux.

De heer Anciaux (VU). — Mijnheer de voorzitter, de goedkeuring van het ontwerp vind ik op zich een goede zaak, maar wijzigingen die vlak vóór de verkiezingen aan de kieswetgeving worden aangebracht, geven aanleiding tot misbruik door politieke partijen. Dergelijk misbruik dient kost wat kost te worden voorkomen.

Aan de afwezige minister had ik graag gevraagd hoe de Belgen in het buitenland op de hoogte zullen worden gebracht van deze wetswijziging. Als de informatie niet tot bij de Belgen in het buitenland geraakt, dreigt dit een exclusieve aangelegenheid van de politieke partijen te worden. Elke partij zal van haar kant zoveel mogelijk mensen trachten te overtuigen om de administratieve rompslomp te doorlopen.

Aangezien het tenslotte om een ontwerp gaat, betreur ik dat de minister niet kan worden ondervraagd over de objectieve informatiecampagne die hij over deze wetswijziging denkt te organiseren.

Mijnheer de voorzitter, zou de rapporteur ons daarover kunnen inlichten?

De voorzitter. — Het woord is aan de rapporteur.

Mevrouw Lizin (PS), rapporteur. — Mijnheer Anciaux, zou u uw vraag even willen herhalen.

De heer Anciaux (VU). — Mevrouw de rapporteur, zal er een objectieve informatiecampagne voor de Belgische kiezers in het buitenland worden georganiseerd? Kwam dat ter sprake in de commissie? Zo niet, dreigt het dan geen spel van de politieke partijen te worden?

Mevrouw Lizin (PS), rapporteur. — Mijnheer Anciaux, de minister heeft op deze vraag in de commissie geantwoord dat alle ambtenaren in het buitenland van deze wetswijziging op de hoogte worden gebracht, maar dat er geen bijzondere informatie-campagne zal worden gevoerd.

De heer Anciaux (VU). — Mijnheer de voorzitter, aangezien deze wetswijziging snel, snel, in de praktijk zal worden gebracht, vrees ik voor misbruiken. Ik heb geen bezwaren tegen de inhoud van de wet, maar wel tegen de overhaaste toepassing ervan.

Mevrouw Lizin (PS), rapporteur. — Mijnheer de voorzitter, ik weet wel dat de «Union des Belges à l'étranger» een informatie-campagne heeft opgezet. Van overheidswege zal er geen ander initiatief worden genomen.

De voorzitter. — Daar niemand het woord vraagt, is de algemene bespreking gesloten en vatten we de artikelsgewijze bespreking aan.

Personne ne demandant la parole, la discussion générale est close et nous passons à l'examen des articles.

L'article premier est ainsi libellé:

Article premier. La présente loi règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution.

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 2. Par dérogation à l'article 11, § 2, alinéa 1er, du Code électoral, la liste des électeurs belges établis à l'étranger et inscrits dans le registre des électeurs visé au § 1er, alinéa 1er, du même arti-

cle est dressée, pour la première élection des Chambres législatives fédérales qui suit l'entrée en vigueur de la présente loi, le quarantième jour qui précède celui de l'élection.

Art. 2. In afwijking van artikel 11, § 2, eerste lid, van het Kieswetboek, wordt, voor de eerste verkiezing voor de federale Kamers die volgt op de inwerkingtreding van deze wet, de lijst van de Belgische kiezers die in het buitenland gevestigd zijn en ingeschreven zijn in het register van de kiezers bedoeld in § 1, eerste lid, van hetzelfde artikel, opgesteld op de veertigste dag die voorafgaat aan de dag van de verkiezing.

— Adopté.

Aangenomen.

Art. 3. La présente loi entre en vigueur le 31 mars 1999.

Art. 3. Deze wet treedt in werking op 31 maart 1999.

— Adopté.

Aangenomen.

De voorzitter. — We stemmen later over het geheel van het wetsontwerp.

Il sera procédé ultérieurement au vote sur l'ensemble du projet de loi.

We zetten onze werkzaamheden voort vanmiddag om 15 uur.

Nous poursuivrons nos travaux cet après-midi à 15 heures.

De vergadering is gesloten.

La séance est levée.

(De vergadering wordt gesloten om 11.25 uur.)

(La séance est levée à 11 h 25.)

SÉANCE DE L'APRÈS-MIDI — NAMIDDAGVERGADERING

PRÉSIDENTE DE M. SWAELEN, PRÉSIDENT VOORZITTERSCHAP VAN DE HEER SWAELEN, VOORZITTER

Le procès-verbal de la dernière séance est déposé sur le bureau.
De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.

La séance est ouverte à 15 h 05.
De vergadering wordt geopend om 15.05 uur.

EXCUSÉS — VERONTSCHULDIGD

Mme Dua, pour devoirs professionnels; MM. Bock, pour raisons personnelles; Coveliers, pour raison de santé; Destexhe, Nothomb, en mission à l'étranger; Hatry, Urbain, pour d'autres devoirs, et Santkin, pour raisons familiales, demandent d'excuser leur absence à la réunion de ce jour.

Afwezig met bericht van verhindering: mevrouw Dua, wegens ambtsplichten; de heren Bock, om persoonlijke redenen; Coveliers, om gezondheidsredenen; Destexhe, Nothomb, met opdracht in het buitenland; Hatry, Urbain, wegens andere plichten, en Santkin, om familiale redenen.

— Pris pour information.

Voor kennisgeving aangenomen.

MESSAGES

Chambre des représentants

BOODSCHAPPEN

Kamer van volksvertegenwoordigers

M. le président. — Par messages des 4 et 9 mars 1999, la Chambre des représentants a transmis au Sénat, tels qu'ils ont été adoptés en sa séance des 4 et 9 mars 1999:

Article 77

1° Projet de loi modifiant la loi du 31 décembre 1983 de réformes institutionnelles pour la Communauté germanophone.

— Le projet de loi a été envoyé à la commission des Finances et des Affaires économiques.

2° Projet de loi relative à la discipline professionnelle des experts-comptables et des conseils fiscaux.

— Le projet de loi a été envoyé à la commission des Finances et des Affaires économiques.

3° Projet de loi relative à l'établissement de la liste des électeurs belges établis à l'étranger pour l'élection des Chambres législatives fédérales.

— Le projet de loi a été envoyé à la commission de l'Intérieur et des Affaires administratives.

Article 78

1° Projet de loi complétant, en ce qui concerne la lutte contre la fraude fiscale, l'arrêté royal n° 185 du 9 juillet 1935 sur le contrôle des banques et le régime des émissions de titres et valeurs et la loi du 9 juillet 1975 relative au contrôle des entreprises d'assurances.

— Le projet de loi a été reçu le 5 mars 1999; la date limite pour l'évocation est le lundi 22 mars 1999.

2° Projet de loi modifiant la loi du 8 août 1983 organisant un Registre national des personnes physiques.

— Le projet de loi a été reçu le 5 mars 1999; la date limite pour l'évocation est le lundi 22 mars 1999.

3° Projet de loi modifiant le Code d'instruction criminelle, le Code rural, la loi provinciale, la nouvelle loi communale, la loi sur la fonction de police, la loi du 10 avril 1990 sur les entreprises de gardiennage, sur les entreprises de sécurité et sur les services internes de gardiennage, la loi sur la pêche fluviale, la loi sur la chasse et la loi du 7 décembre 1998 organisant un service de police intégré, structuré à deux niveaux.

— Le projet de loi a été reçu le 5 mars 1999; la date limite pour l'évocation est le lundi 22 mars 1999.

Notification

Projet de loi complétant l'article 2 de la loi du 14 juillet 1998 portant obligation d'information quant aux taux d'intérêts débiteurs dus sur les comptes ouverts auprès des établissements de crédit ou d'autres personnes morales.

— La Chambre a adopté le projet le 4 mars 1999 tel qu'il lui a été transmis par le Sénat.

Bij boodschappen van 4 en 9 maart 1999 heeft de Kamer van volksvertegenwoordigers aan de Senaat overgezonden, zoals ze ter vergadering van 4 en 9 maart 1999 werden aangenomen:

Artikel 77

1° Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 31 december 1983 tot hervorming van de instellingen voor de Duitstalige Gemeenschap.

— Het wetsontwerp werd verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Economische Aangelegenheden.

2° Wetsontwerp betreffende de beroepstucht voor accountants en belastingconsulenten.

— Het wetsontwerp werd verzonden naar de commissie voor de Financiën en de Economische Aangelegenheden.

3° Wetsontwerp betreffende de opstelling van de lijst van de in het buitenland gevestigde Belgische kiezers voor de verkiezing van de federale Wetgevende Kamers.

— Het wetsontwerp werd verzonden naar de commissie voor de Binnenlandse en de Administratieve Aangelegenheden.

Artikel 78

1° Wetsontwerp tot aanvulling, wat de bestrijding van de fiscale fraude betreft, van het koninklijk besluit nr. 185 van 9 juli 1935 op de bankcontrole en het uitgifteregime voor titels en effecten en van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen.

— Het wetsontwerp werd ontvangen op 5 maart 1999; de uiterste datum voor evocatie is maandag 22 maart 1999.

2° Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen.

— Het wetsontwerp werd ontvangen op 5 maart 1999; de uiterste datum voor evocatie is maandag 22 maart 1999.

3° Wetsontwerp tot wijziging van het Wetboek van strafvordering, het Veldwetboek, de provinciewet, de nieuwe gemeentewet, de wet op het politieambt, de wet van 10 april 1990 op de bewakingsondernemingen, de beveiligingsondernemingen en de interne bewakingsdiensten, de wet op de riviervisserij, de jachtwet en de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus.

— Het wetsontwerp werd ontvangen op 5 maart 1999; de uiterste datum voor evocatie is maandag 22 maart 1999.

Kennisgeving

Wetsontwerp tot aanvulling van artikel 2 van de wet van 14 juli 1998 houdende verplichting om informatie te verstrekken over de debetrente op de bij kredietinstellingen of andere rechtspersonen geopenbare rekeningen.

— De Kamer heeft het ontwerp aangenomen op 4 maart 1999 zoals het haar door de Senaat werd overgezonden.

COMMUNICATIONS — MEDEDELINGEN

Cour d'arbitrage — Arbitragehof

M. le président. — En application de l'article 76 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie au président du Sénat la demande de suspension et le recours en annulation des articles 3 et 7, 1° et 2°, de la loi du 18 décembre 1998 réglant les élections simultanées ou rapprochées pour les Chambres législatives fédérales, le Parlement européen et les Conseils de région et de communauté, introduit par H. Wailliez (numéro du rôle 1632).

Met toepassing van artikel 76 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Arbitragehof aan de voorzitter van de Senaat kennis van de vordering tot schorsing en het beroep tot vernietiging van de artikelen 3 en 7, 1° en 2°, van de wet van 18 december 1998 tot regeling van de gelijktijdige of kort opeenvolgende verkiezingen voor de federale Wetgevende Kamers, het Europees Parlement en de Gewest- en Gemeenschapsraden, ingesteld door H. Wailliez (rolnummer 1632).

— Pris pour notification.

Voor kennisgeving aangenomen.

En application de l'article 77 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie au président du Sénat la question préjudicielle relative aux articles 23, § 1er, 3°, 28, 49 et 53, 1°, du Code des impôts sur les revenus 1992, posée par la cour d'appel de Liège (numéro du rôle 1618).

Met toepassing van artikel 77 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Arbitragehof aan de voorzitter van de Senaat kennis van de prejudiciële vraag betreffende de artikelen 23, § 1, 3°, 28, 49 en 53, 1°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, gesteld door het Hof van beroep te Luik (rolnummer 1618).

— Pris pour notification.

Voor kennisgeving aangenomen.

En application de l'article 113 de la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour d'arbitrage, le greffier de la Cour d'arbitrage notifie au président du Sénat :

1. l'arrêt n° 26/99, rendu le 3 mars 1999, en cause le recours en annulation de l'article 5, § 2, 2°, du décret de la Région wallonne du 5 juin 1997 relatif aux maisons de repos, résidences-services et aux centres d'accueil de jour pour personnes âgées et portant création du Conseil wallon du troisième âge, introduit par le Conseil des ministres (numéro de rôle 1266);

2. l'arrêt n° 27/99, rendu le 3 mars 1999, en cause la question préjudicielle concernant les articles 70, 71 et 72bis du Code civil, posée par le tribunal de première instance de Gand (numéro de rôle 1278);

3. l'arrêt n° 28/99, rendu le 3 mars 1999, en cause le recours en annulation de l'article 10, 2°, de la loi du 12 décembre 1997 «portant confirmation des arrêtés royaux pris en application de la loi du 26 juillet 1996 visant à réaliser les conditions budgétaires de la participation de la Belgique à l'Union économique et monétaire européenne, et de la loi du 26 juillet 1996 portant modernisation de la sécurité sociale et assurant la viabilité des régimes légaux des pensions» et de l'article 11 de l'arrêté royal du 24 juillet 1997, confirmé par cette disposition, «relatif à la mise en disponibilité de certains militaires du cadre actif des Forces armées, en application de l'article 3, § 1er, 1°, de la loi du 26 juillet 1996 visant à réaliser les conditions budgétaires de la participation de la Belgique à l'Union économique et monétaire européenne», introduit par R. Van Hoof et l'ASBL Association des officiers du service actif (numéro de rôle 1290);

4. l'arrêt n° 29/99, rendu le 3 mars 1999, en cause les recours en annulation des articles 4, 7, 10 et 23 de la loi du 9 juillet 1997 contenant des mesures en vue de résorber l'arriéré judiciaire dans les cours d'appel, introduits par A. Van Den Borre et par M. Van Bever (numéros de rôle 1291, 1292 et 1293);

5. l'arrêt n° 30/99, rendu le 3 mars 1999, en cause le recours en annulation partielle des articles 3, alinéa 2, et 5, de la loi du 14 juillet 1997 modifiant le livre III de la loi ordinaire du 16 juillet 1993 visant à achever la structure fédérale de l'État, introduit par la SA Ets Pollet (numéro de rôle 1338).

Met toepassing van artikel 113 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, geeft de griffier van het Arbitragehof kennis aan de voorzitter van de Senaat van :

1. het arrest nr. 26/99, uitgesproken op 3 maart 1999, in zake het beroep tot vernietiging van artikel 5, § 2, 2°, van het decreet van het Waalse Gewest van 5 juni 1997 betreffende de rustoorden, de serviceflats en de dagcentra voor bejaarden en houdende oprichting van de «Conseil wallon du troisième âge» (Waalse Raad voor de derde leeftijd), ingesteld door de Ministerraad (rolnummer 1266);

2. het arrest nr. 27/99, uitgesproken op 3 maart 1999, in zake de prejudiciële vraag betreffende de artikelen 70, 71 en 72bis van het Burgerlijk Wetboek, gesteld door de rechtbank van eerste aanleg te Gent (rolnummer 1278);

3. het arrest nr. 28/99, uitgesproken op 3 maart 1999, in zake het beroep tot vernietiging van artikel 10, 2°, van de wet van 12 december 1997 «tot bekrachtiging van de koninklijke beslui-

ten genomen met toepassing van de wet van 26 juli 1996 strekkende tot realisatie van de budgettaire voorwaarden tot deelname van België aan de Europese Economische en Monetaire Unie, en van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels», en van artikel 11 van het door de voormelde bepaling bekrachtigde koninklijk besluit van 24 juli 1997 «betreffende het in disponibiteit stellen van bepaalde militairen van het actief kader van de krijgsmacht, met toepassing van artikel 3, § 1, 1°, van de wet van 26 juli 1996 strekkende tot realisatie van de budgettaire voorwaarden tot deelname van België aan de Europese Economische en Monetaire Unie», ingesteld door R. Van Hoof en de VZW Vereniging van de officieren uit de actieve dienst (rolnummer 1290);

4. het arrest nr. 29/99, uitgesproken op 3 maart 1999, in zake de beroepen tot vernietiging van de artikelen 4, 7, 10 en 23 van de wet van 9 juli 1997 houdende maatregelen teneinde de gerechtelijke achterstand weg te werken bij de hoven van beroep, ingesteld door A. Van Den Borre en door M. Van Bever (rolnummers 1291, 1292 en 1293);

5. het arrest nr. 30/99, uitgesproken op 3 maart 1999, inzake het beroep tot gedeeltelijke vernietiging van de artikelen 3, tweede lid, en 5, van de wet van 14 juli 1997 tot wijziging van boek III van de gewone wet van 16 juli 1993 tot vervollediging van de federale Staatsstructuur, ingesteld door de NV Ets Pollet (rolnummer 1338).

— Pris pour notification.

Voor kennisgeving aangenomen.

Parlement européen — Europees Parlement

M. le président. — Par lettre du 2 mars 1999, le président du Parlement européen a transmis au Sénat :

a) une résolution législative portant avis du Parlement européen sur la proposition de décision du Conseil et de la Commission concernant la conclusion de l'accord entre les Communautés européennes et le gouvernement du Canada concernant l'application de leur droit de la concurrence;

b) une résolution sur la communication de la Commission au Conseil, au Parlement européen, au Comité économique et social et au Comité des régions intitulée: «Intermodalité et transport intermodal de marchandises dans l'Union européenne — Une logique de systèmes pour le transport de marchandises — Stratégies et actions visant à promouvoir l'efficacité, les services et le développement durable»;

c) une résolution sur la communication de la Commission aux États membres sur la politique régionale et la politique de concurrence;

d) une résolution sur les résultats de la quatrième conférence des parties à la Convention-cadre des Nations unies sur le changement climatique (UNFCCC) organisée à Buenos Aires du 2 au 13 novembre 1998;

e) une résolution sur la communication de la Commission «Les marchés publics dans l'Union européenne»;

f) une résolution sur les emplois de l'avenir en Europe;

g) une résolution législative portant avis du Parlement européen sur la proposition de décision du Conseil relative à la conclusion d'un accord sous forme d'échange de lettres entre la Communauté européenne et la République de Slovénie concernant le système d'écopoints applicable au trafic slovène de transit à travers l'Autriche à partir du 1er janvier 1997;

h) une résolution sur l'harmonisation des formes de protection complémentaire au statut de réfugié dans l'Union européenne;

i) une résolution sur les conséquences constitutionnelles de l'UEM dans le contexte de l'élargissement;

j) une résolution sur le processus décisionnel au sein du Conseil dans une Europe élargie;

k) une résolution législative portant avis du Parlement européen sur la proposition de décision du Conseil concernant la conclusion de l'Accord de coopération scientifique et technique entre la Communauté européenne et l'État d'Israël;

l) une décision sur le projet de décision du Conseil relatif à la procédure de mise en œuvre de l'article 366bis de la quatrième Convention de Lomé;

m) une résolution sur la communication de la Commission au Conseil et au Parlement européen concernant le partenariat euro-méditerranéen dans le secteur des transports;

adoptées au cours de la période de session du 8 au 12 février 1999.

Bij brief van 2 maart 1999 heeft de voorzitter van het Europees Parlement aan de Senaat overgezonden :

a) een wetgevingsresolutie houdende advies van het Europees Parlement inzake het voorstel voor een besluit van de Raad en de Commissie houdende sluiting van de overeenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en de regering van Canada betreffende de toepassing van hun mededingingsrecht;

b) een resolutie over de mededeling van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement, het Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de regio's over intermodaliteit en intermodaal vrachtvervoer in de Europese Unie — een systeembenadering van het vrachtvervoer, strategieën en acties voor het verhogen van efficiëntie, dienstverlening en duurzaamheid;

c) een resolutie over de mededeling van de Commissie aan de lidstaten over het regionale beleid en het mededingingsbeleid;

d) een resolutie over de resultaten van de vierde Conferentie van de partijen van het Kaderverdrag inzake klimaatverandering (UNFCCC), die van 2 tot 13 november 1998 is gehouden in Buenos Aires;

e) een resolutie over de mededeling van de Commissie over de overheidsopdrachten in de Europese Unie;

f) een resolutie over banen met toekomstperspectief in Europa;

g) een wetgevingsresolutie houdende advies van het Europees Parlement inzake het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende het sluiten van een overeenkomst in de vorm van een briefwisseling tussen de Europese Gemeenschap en de Republiek Slovenië inzake de toepassing van het ecopuntensysteem op het Sloveens transitoverkeer door Oostenrijk vanaf 1 januari 1997;

h) een resolutie over de harmonisatie van de vormen van aanvullende bescherming bij het statuut van vluchteling in de Europese Unie;

i) een resolutie over de constitutionele gevolgen van de EMU in het kader van de uitbreiding;

j) een resolutie over het besluitvormingsproces in de Raad in een uitgebreide Unie;

k) een wetgevingsresolutie houdende advies van het Europees Parlement inzake het voorstel voor een beschikking van de Raad tot sluiting van de Overeenkomst inzake wetenschappelijke en technische samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en de Staat Israël;

l) een besluit betreffende het ontwerpbesluit van de Raad betreffende de procedure voor de tenuitvoerlegging van artikel 366bis van de vierde ACS-EG-Overeenkomst;

m) een resolutie over de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement betreffende het Europees-mediterrane partnerschap in de vervoerssector;

aangenomen tijdens de vergaderperiode van 8 tot en met 12 februari 1999.

— Envoi à la commission des Affaires étrangères.

Verzending naar de commissie voor de Buitenlandse Aangelegenheden.

Répression de la traite des êtres humains

Bestrijding van de mensenhandel

M. le président. — Par lettre du 4 mars 1999, le ministre de la Justice a transmis au président du Sénat, en application de l'article 12 de la loi du 13 avril 1995 contenant des dispositions en vue

de la répression de la traite des êtres humains et de la pornographie infantine, le rapport du gouvernement relatif à la lutte contre la traite des êtres humains et la pornographie infantine. Le rapport a été approuvé le 5 février 1999 par le Conseil des ministres.

Bij brief van 4 maart 1999 heeft de minister van Justitie aan de voorzitter van de Senaat overgezonden, met toepassing van artikel 12 van de wet van 13 april 1995 houdende bepalingen tot bestrijding van de mensenhandel en van kinderpornografie, het verslag van de regering over de bestrijding van de mensenhandel en de kinderpornografie. Het verslag is goedgekeurd op de Ministerraad van 5 februari 1999.

— Envoi à la commission de la Justice.

Verzending naar de commissie voor de Justitie.

Institut des comptes nationaux

Instituut voor de nationale rekeningen

M. le président. — Par lettre du 2 mars 1999, le président de l'Institut des comptes nationaux transmet au président du Sénat, conformément à l'article 120 de la loi du 21 décembre 1994 portant des dispositions sociales et diverses, le rapport d'activités 1997.

Bij brief van 2 maart 1999, zendt de voorzitter van het Instituut voor de nationale rekeningen aan de voorzitter van de Senaat, overeenkomstig artikel 120 van de wet van 21 december 1994 houdende sociale en diverse bepalingen, het activiteitenverslag voor 1997.

— Envoi à la commission des Finances et des Affaires économiques.

Verzending naar de commissie voor de Financiën en de Economische Aangelegenheden.

COMPOSITION DE COMMISSIONS

SAMENSTELLING VAN COMMISSIES

M. le président. — Le Sénat est saisi d'une demande tendant à remplacer M. Guy Charlier par Mme Lizin comme membre suppléant au sein de la commission des Finances et des Affaires économiques.

Bij de Senaat is een voorstel ingediend om in de commissie voor de Financiën en de Economische Aangelegenheden de heer Guy Charlier als plaatsvervangend lid te vervangen door mevrouw Lizin.

Pas d'opposition ?

Geen bezwaar ?

Il en sera donc ainsi.

Dan is aldus besloten.

NON-ÉVOCATION — NON-EVOCATIE

M. le président. — Par message du 9 mars 1999, le Sénat a retourné à la Chambre des représentants, en vue de la sanction royale, le projet de loi non évoqué qui suit :

Projet de loi organisant les relations entre les autorités publiques et les organisations syndicales du personnel des services de police.

Bij boodschap van 9 maart 1999 heeft de Senaat aan de Kamer van volksvertegenwoordigers terugbezorgd, met het oog op de koninklijke bekrachtiging, het volgende niet-geëvoeerde wetsontwerp :

Wetsontwerp tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakverenigingen van het personeel van de politiediensten.

— Pris pour notification.

Voor kennisgeving aangenomen.

PROJET DE LOI — WETSONTWERP

Dépôt — Indiening

M. le président. — Le gouvernement a déposé le projet de loi ci-après :

Projet de loi portant assentiment à la Convention entre le Royaume de Belgique et la République socialiste du Viêt Nam tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, et au Protocole, signés à Hanoï le 28 février 1996.

— Le projet de loi a été envoyé à la commission des Affaires étrangères.

Ce projet de loi sera imprimé et distribué.

De regering heeft volgend wetsontwerp ingediend :

Wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Socialistische Republiek van Vietnam tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, en met het Protocol, ondertekend te Hanoï op 28 februari 1996.

— Het wetsontwerp werd verzonden naar de commissie voor de Buitenlandse Aangelegenheden.

Dit wetsontwerp zal worden gedrukt en rondgedeeld.

PROPOSITIONS — VOORSTELLEN

Dépôt — Indiening

M. le président. — Les propositions ci-après ont été déposées :

A. Propositions de loi

Article 81

1° Proposition de loi relative aux conditions de détention des spécimens d'oiseaux de faune européenne nés et élevés en captivité (de M. Happart).

2° Proposition de loi modifiant la loi du 21 juin 1985 concernant l'enseignement et la loi du 4 août 1986 réglant la mise à la retraite des membres du personnel enseignant et de l'enseignement universitaire et modifiant d'autres dispositions de la législation de l'enseignement (de M. Nothomb et consorts).

3° Proposition de loi modifiant l'article 70 du Code civil (de Mme de Bethune).

B. Proposition de déclaration de la Constitution

Proposition de déclaration de révision de la Constitution (de MM. Boutmans et Jonckheer).

De volgende voorstellen werden ingediend :

A. Wetsvoorstellen

Artikel 81

1° Wetsvoorstel betreffende de voorwaarden voor het houden van in gevangenschap geboren en opgekweekte Europese vogels (van de heer Happart).

2° Wetsvoorstel tot wijziging van de wet van 21 juni 1985 betreffende het onderwijs en de wet van 4 augustus 1986 tot regeling van de oppensioenstelling van de leden van het onderwijzend

personeel van het universitair onderwijs en tot wijziging van andere bepalingen van de onderwijswetgeving (van de heer Nothomb c.s.).

3° Wetsvoorstel tot wijziging van artikel 70 van het Burgerlijk Wetboek (van mevrouw de Bethune).

B. Voorstel van verklaring tot herziening van de Grondwet

Voorstel van verklaring tot herziening van de Grondwet (van de heren Boutmans en Jonckheer).

Ces propositions seront traduites, imprimées et distribuées.

Deze voorstellen zullen worden vertaald, gedrukt en rondgedeeld.

Il sera statué ultérieurement sur la prise en considération.

Er zal later over de inoverwegingneming worden beslist.

DEMANDES D'EXPLICATIONS — VRAGEN OM UITLEG

Dépôt — Indiening

M. le président. — Le Bureau a été saisi de la demande d'explications de M. Hatry au ministre de l'Agriculture et des Petites et Moyennes Entreprises sur «les conséquences du changement d'attitude du gouvernement à l'égard du règlement européen relatif aux importations de bananes».

Cette demande est envoyée à la séance plénière.

Het Bureau heeft de vraag om uitleg ontvangen van de heer Hatry aan de minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen over «de gevolgen van de gewijzigde houding van de regering ten aanzien van de Europese verordening betreffende de invoer van bananen».

Deze vraag wordt naar de plenaire vergadering verzonden.

WETSVOORSTELLEN — PROPOSITIONS DE LOI

Inoverwegingneming — Prise en considération

De voorzitter. — Aan de orde is de inoverwegingneming van wetsvoorstellen.

L'ordre du jour appelle la prise en considération de propositions de loi.

De lijst van de in overweging te nemen wetsvoorstellen is rondgedeeld, met opgave van de commissies waarnaar het Bureau van plan is ze te verzenden.

Leden die opmerkingen mochten hebben, gelieven die vóór het einde van de vergadering te doen kennen.

Tenzij er afwijkende suggesties zijn, neem ik aan dat die wetsvoorstellen in overweging zijn genomen en verzonden naar de commissies die door het Bureau zijn aangeduid.

La liste des propositions de loi à prendre en considération a été distribuée avec indication des commissions auxquelles le Bureau envisage de les envoyer.

Je prie les membres qui auraient des observations à formuler de me les faire connaître avant la fin de la séance.

Sauf suggestions divergentes, je considérerai les propositions de loi comme prises en considération et envoyées aux commissions indiquées par le Bureau.

Ann. parl. Sénat de Belgique - Session ordinaire 1998-1999
Parlem. Hand. Belgische Senaat - Gewone zitting 1998-1999

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER BOUTMANS AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN OVER «DE VERWIJDERING VAN UITGEWEZEN VREEMDELINGEN VIA PRIVÉ-VLIEGTUIGEN»

QUESTION ORALE DE M. BOUTMANS AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE L'INTÉRIEUR SUR «L'ÉLOIGNEMENT PAR AVIONS PRIVÉS D'ÉTRANGERS EXPULSÉS»

De voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Boutmans.

Het woord is aan de heer Boutmans.

De heer Boutmans (Agalev). — Mijnheer de voorzitter, uit verklaringen van de vice-eerste minister aan de media, blijkt dat er op korte termijn gestart wordt met de verwijdering van uitgewezen vreemdelingen met privé-vliegtuigen.

Kan de vice-eerste minister daar nadere bijzonderheden over geven?

Om welke vreemdelingen gaat het? Naar welke landen of luchthavens worden ze gestuurd? Door welke maatschappijen, onder wiens bewaking en met welke begeleiding? Gaat het om een groepstransport of om individuele transporten? Wordt er ingegaan op de suggestie van professor Vermeersch, voorzitter van de adviescommissie, om ook in externe begeleiding te voorzien? Of blijft de vice-eerste minister bij zijn standpunt dat dit een ziekelijke vorm van wantrouwen zou zijn?

De voorzitter. — Het woord is aan de vice-eerste minister Van den Bossche.

De heer Van den Bossche, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken. — Mijnheer de voorzitter, wat de grond van de vraag betreft, kan ik antwoorden dat alle voorbereidingen die nodig zijn om uitwijzingen met zakenvliegtuigen te laten plaatshebben, genomen zijn. Alles is in gereedheid gebracht om ze te gebruiken en we hebben beslist ze effectief te gebruiken. Ik zal niet antwoorden op de vraag om welke personen het gaat en evenmin op de vraag vanuit welke luchthavens het transport gebeurt of welke maatschappijen hiervoor worden aangetrokken. Het is niet aan mij om hierover voortijdig informatie te verstrekken. Dit zou er enkel toe kunnen leiden dat deskundig manifestaties op touw worden gezet. Ik hoef hieraan mijn medewerking niet te verlenen.

Het gaat niet om een groepstransport. Het gaat telkens om een zeer beperkt aantal uitgewezenen, die worden begeleid door een escorte rijkswachters. Er zal ook een geneesheer, die geen rijkswachter is, meevliegen. In de huidige vorm wordt geen beroep gedaan op allerlei niet-gouvernementele organisaties.

De eerste zakenvluchten zullen vliegen naar de luchthavens van het land waarvan de uitgewezenen de nationaliteit bezitten. Dit is de wijze waarop het in het begin zal verlopen.

Hiermee heb ik, voor zover dat mogelijk is, op de vragen van de heer Boutmans geantwoord.

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Boutmans voor een repliek.

De heer Boutmans (Agalev). — Mijnheer de voorzitter, zoals de traditie wil, zou ik de vice-eerste minister natuurlijk kunnen danken voor zijn antwoord, maar eerlijk gezegd vind ik dat hij de relevantie van mijn vraag nogal sterk relativeert. Het gaat hier toch om de uitvoering van het regeringsbeleid in een sector waarover de jongste tijd veel te doen is en waarvoor niet weinig publieke belangstelling bestaat. Op de meeste van mijn vragen werd niet geantwoord en de reden die de vice-eerste minister daarvoor aangeeft, namelijk dat iemand de bedoeling kan hebben demonstraties te organiseren, vind ik een veronderstelling waartoe ik geen aanleiding heb gegeven. Bovendien leven we in een land waar er vrijheid van demonstratie is.

De vragen die ik heb gesteld zijn ook van publiek nut. Wanneer ik vraag welke maatschappijen voor het transport instaan, dan heeft dit te maken met de wet op de overheidsopdrachten, aangezien de overheid, zo neem ik aan, hiervoor toch contracten sluit. Op mijn vraag of wordt ingegaan op de suggestie van professor Vermeersch, krijg ik het antwoord dat een arts zal worden meegestuurd. Dit is toch een zekere tegemoetkoming. Ik mag dan ook concluderen dat mijn vraag niet was ingegeven door een ziekelijke, maar door een gezonde vorm van wantrouwen. Verder betreur ik dat de vice-eerste minister deze aangelegenheid beschouwt als een soort van staatsgeheim.

De voorzitter. — Het woord is aan vice-eerste minister Van den Bossche.

De heer Van den Bossche, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken. — Mijnheer de voorzitter, ik wil graag nog één zaak toevoegen die ik daarstraks vergeten ben. De heer Boutmans vroeg om welke vreemdelingen het gaat. Het gaat over vreemdelingen die het advies van het Comité tegen de uitwijzingen hebben gevolgd en zoveel heibel hebben gemaakt dat ze onmogelijk met een lijnvlucht kunnen worden gerepatriëerd. Waarom ik niet antwoord op de vraag naar welke landen of luchthavens ze worden gestuurd, heb ik uitgelegd.

Welke maatschappijen worden ingezet? Tot nu toe is er geen algemene aanbesteding gedaan. De vluchten worden elk afzonderlijk aanbesteed, omdat we nog in de eerste fase zitten en moeten kijken hoe een en ander verloopt.

Op de vraag naar de bewaking en de begeleiding heb ik geantwoord.

Gaat het om een groepstransport of een individueel transport? Ik heb heel duidelijk gezegd dat het om een beperkt aantal vreemdelingen gaat, dus niet een individueel transport. De arts stuur ik bewust mee omwille van de medische aspecten van de zaak. Dat is helemaal iets anders dan een of andere niet-gouvernementele organisatie meesturen.

De voorzitter. — Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

QUESTION ORALE DE MME MILQUET AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE L'INTÉRIEUR SUR «LE DÉROULEMENT DES ÉLECTIONS DU 13 JUIN PROCHAIN À BRUXELLES»

MONDELINGE VRAAG VAN MEVROUW MILQUET AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN BINNENLANDSE ZAKEN OVER «HET VERLOOP VAN DE VERKIEZINGEN VAN 13 JUNI TE BRUSSEL»

M. le président. — L'ordre du jour appelle la question orale de Mme Milquet.

La parole est à Mme Milquet.

Mme Milquet (PSC). — Monsieur le président, j'ai transmis au vice-premier ministre une série de préoccupations relatives au déroulement des prochaines élections dans l'arrondissement de Bruxelles-Hal-Vilvorde, notamment pour le Conseil régional bruxellois. Je sais que le vice-premier ministre sera très attentif à nos inquiétudes les plus majeures.

Je voudrais cependant attirer son attention sur un point technique. Nous avons mené quelques expériences dans certains bureaux de vote et il s'avère qu'à Bruxelles, la liste des 75 candidats pour le Conseil régional bruxellois est présentée sous la forme de colonnes très rapprochées, de telle sorte que, lorsque l'on noircit une case à l'aide du crayon électronique, il est impossible de voir clairement si l'on vote pour le nom inscrit à droite ou celui situé à gauche. Ce problème est urgent à résoudre car en l'absence de séparation plus visible entre les différentes colonnes, le risque d'erreur est réel.

M. le président. — La parole est à M. Van den Bossche, vice-premier ministre.

M. Van den Bossche, vice-premier ministre et ministre de l'Intérieur. — Monsieur le président, lors des travaux préparatoires aux élections, la remarque faite par Mme Milquet a également été émise par l'administration. Il s'agit d'un problème technique important, même si le vote doit être confirmé en fin d'opération avant de passer à la liste suivante. Le risque d'erreur reste possible.

J'ai donc demandé à l'administration de me soumettre une proposition afin de remédier à ce manque de visibilité. On pourrait peut-être s'inscrire dans la ligne adoptée pour le Sénat et l'Europe. Après avoir déterminé la langue de travail, l'électeur aura le choix entre les deux collèges électoraux, en l'occurrence, pour Bruxelles, il pourra choisir entre les deux blocs linguistiques. La décision interviendra dans une semaine.

M. le président. — L'incident est clos.
Het incident is gesloten.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER HOSTEKINT AAN DE VICE-EERSTE MINISTER EN MINISTER VAN LANDSVERDEDIGING OVER «HET AANBRENGEN VAN EEN GEDENKPLAAT IN KIGALI TER GELEGENHEID VAN DE VIJFDE VERJAARDAG VAN DE MOORD OP TIEN BELGISCHE PARA'S»

QUESTION ORALE DE M. HOSTEKINT AU VICE-PREMIER MINISTRE ET MINISTRE DE LA DÉFENSE NATIONALE SUR «LA POSE D'UNE PLAQUE COMMÉMORATIVE À KIGALI À L'OCCASION DU CINQUIÈME ANNIVERSAIRE DU MASSACRE DES DIX PARAS BELGES»

De voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Hostekint.

Het woord is aan de heer Hostekint.

De heer Hostekint (SP). — Mijnheer de voorzitter, op 7 april aanstaande zal het precies vijf jaar geleden zijn dat tien Belgische para's in het kader van de vredesmissie UNAMIR in dramatische omstandigheden in Rwanda zijn vermoord. Deze laffe moorden, volgens het Rwanda-rapport gepland, waren de start van de genocide die aan honderdduizenden Rwandezes, Tutsi's en gematigde Hutu's, het leven heeft gekost.

In augustus vorig jaar bracht ik een privé-bezoek aan Rwanda. Ik bezocht uiteraard ook het militaire kamp Kigali, waar de tien Belgische para's op een gruwelijke manier om het leven werden gebracht. Het lokaal waar de para's werden vermoord, is door de Rwandese autoriteiten, uit respect voor de Belgische soldaten, intact gehouden zoals het zich bevond op 7 april 1994 na de dramatische gebeurtenissen. Het is duidelijk dat dit om militaire redenen niet ten eeuwigen dage zo kan blijven, want het kamp is dringend aan herstellingen toe. Bijgevolg zou het passend zijn, en dat is ook de wens van de families, dat er in de directe omgeving van het kamp Kigali een gedenkplaat of -steen wordt aangebracht ter nagedachtenis aan de vermoorde Blauwhelmen.

Reeds vorig jaar, op 15 oktober, stelde ik hierover een vraag aan de eerste minister die, bij monde van minister Colla, antwoordde dat de regering de mogelijkheid onderzocht tot het oprichten van een gedenkplaat, maar dat daarvoor de geldende procedures moesten worden gevolgd. Dit is inmiddels zes maanden geleden.

Vandaar mijn vraag. Overweegt de regering om op 7 april, de dag die reeds is uitgeroepen tot een dag van officieel eerbetoon aan alle militairen die tijdens een humanitaire operatie omkwamen, ter gelegenheid van de vijfde verjaardag van de moord op de tien Belgische para's een gedenkplaat aan te brengen in Kigali?

Tevens wil ik erop aandringen dat door de Belgische autoriteiten in Kigali ook hulde wordt gebracht aan de honderdduizenden slachtoffers van de genocide.

De voorzitter. — Het woord is aan vice-eerste minister Poncelet.

De heer Poncelet, vice-eerste minister en minister van Landsverdediging, belast met Energie. — Mijnheer de voorzitter, de regering heeft de intentie een gedenkplaat aan te brengen op de plaats waar de dramatische gebeurtenissen van 7 april 1994 hebben plaatsgehad.

Vooraleer we een gedenkplaat kunnen onthullen, moeten we, uit respect voor de tien Belgische para's en hun families, er zeker van zijn dat een aantal politieke en materiële voorwaarden vervuld zijn zodat het gedenkteken op een blijvende, respectvolle en ongeschonden wijze de nagedachtenis in stand kan houden. In afwachting daarvan zullen op het jaarlijks plechtig eerbetoon op 7 april bij de gedenkplaat aan de Congresszuil ook de tien Belgische para's worden herdacht.

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Hostekint voor een repliek.

De heer Hostekint (SP). — Mijnheer de voorzitter, ik dank de vice-eerste minister voor het positieve antwoord, waarin hij bevestigt dat de regering in Kigali een gedenksteen wil onthullen indien aan een aantal materiële en politieke voorwaarden wordt voldaan.

Uit recente contacten met de Rwandese autoriteiten heb ik vernomen dat ze geen bezwaar maken tegen een dergelijke gedenksteen. Om militaire redenen kan die uiteraard niet geplaatst worden in kamp Kigali zelf, maar dit is wel mogelijk in de nabije omgeving van het kamp.

Ik ben er zeker van dat het initiatief van de regering ook de families van de vermoorde para's zal verheugen.

De voorzitter. — Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER VERGOTE AAN DE MINISTER VAN FINANCIËN OVER «DE KRABAUTOMATEN DIE DE NATIONALE LOTERIJ AAN HET PLAATSEN IS»

QUESTION ORALE DE M. VERGOTE AU MINISTRE DES FINANCES SUR «LES DISTRIBUTEURS AUTOMATIQUES DE JEUX À GRATTER QUI SONT EN COURS D'INSTALLATION PAR LA LOTERIE NATIONALE»

De voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Vergote.

Vice-eerste minister Poncelet antwoordt namens zijn collega.
Het woord is aan de heer Vergote.

De heer Vergote (VLD). — Mijnheer de voorzitter, begin februari van dit jaar maakte de Nationale Loterij op een persconferentie bekend dat ze automaten zal installeren en er ook aan denkt spelen per telefoon te organiseren. Tegelijkertijd deelde woordvoerder Paul De Belder het volgende mee: «Ons maatschappelijk doel is de goklust binnen de perken te houden en de opbrengsten te kanaliseren naar de gemeenschap.»

Na de charme-operatie waarin de Nationale Loterij aankondigde de verkoop van haar producten aan minderjarigen zelf te verbieden, worden nu alle registers opengetrokken om de Belg tot meer gokken te verleiden. De verslavingsfactor van de nieuwe producten, in het bijzonder van de zeven soorten krasbiljetten, is bijzonder groot. Het gaat immers om *short-odd* speltypes, waarbij men kort na de inzet het resultaat kent, en om kansspelen zonder noemenswaardige drempel. Door het installeren van automaten bij de krantenboer, in cafés, ziekenhuizen, sporthalls, warenhuizen, shoppingcentra of zelfs postkantoren valt vrijwel elke controle weg. Minderjarigen, die volgens studies extra vatbaar zijn voor gokverslaving, kunnen bijgevolg zomaar hun gang gaan.

Daarom wil ik van de minister graag antwoord op volgende vragen.

Kiest de overheid opnieuw voor de directe opbrengsten, zonder zich om de maatschappelijke kost van de gokverslaving te bekommeren? Is het koninklijk besluit van 13 januari 1999 niet in tegenspraak met de in de Senaat unaniem goedgekeurde resolutie van 18 maart 1998? Heeft de minister bij de opmaak van dit koninklijk besluit contact opgenomen met zijn collega's -minister van de gemeenschappen die bevoegd zijn voor het preventiebeleid?

De voorzitter. — Het woord is aan vice-eerste minister Poncelet.

De heer Poncelet, vice-eerste minister en minister van Landsverdediging, belast met Energie. — Bij wijze van proef en voor een periode van ongeveer zes maanden heeft de Nationale Loterij in de maand februari twintig automaten met loterijbiljetten geplaatst op diverse commerciële lokaties, zoals dagbladhandels, sporthalls, warenhuizen, ziekenhuizen, en cafés, cafetaria's en tavernes.

Ik vestig er de aandacht op dat deze toestellen helemaal geen elektronische gokautomaten zijn. Het zijn gewone automaten zoals er al zoveel op de markt bestaan, bijvoorbeeld drankautomaten en snoepautomaten. De automaten zijn geplaatst wegens commerciële redenen. Ik vermeld er twee.

Ten eerste, de daling van het aantal verkooppunten van de Nationale Loterij compenseren die ontstond door de terugtrekking van de financiële instellingen en van bepaalde openbare diensten uit haar distributienet.

Ten tweede, inspelen op een moderne consumptiewijze. Terloops gezegd, ook de Franse Nationale Loterij speelt daarop in.

Ik wijs er ook op dat de loterijbiljetten die met deze toestellen aan de man worden gebracht, ook al verkocht worden in het traditionele distributienet. De Nationale Loterij heeft dus geen nieuwe loterijvormen uitgebracht om jonge consumenten aan te trekken of om bestaande klanten ertoe aan te zetten meer te spelen. De Nationale Loterij heeft mij trouwens gemeld dat ze geen kennis heeft van ondoordachte aankopen van biljetten waardoor spelers schade zouden hebben aangebracht aan hun professioneel, sociaal of familiaal leven.

De heer Vergote kan erop rekenen dat de door hem aangehaalde problematiek de bijzondere aandacht van de minister geniet, die zeker niet zal nalaten de vereiste maatregelen te treffen, mocht blijken dat de genoemde toestellen leiden tot voor de gebruikers nadelige verslavingsverschijnselen.

Het koninklijk besluit van 13 januari 1999, waarnaar de heer Vergote verwijst, scheidt enkel het reglementaire kader dat nodig is voor de toekomstige uitbating door de Nationale Loterij van elektronische loterij-automaten. Dit project bevindt zich evenwel nog in een studiefase en er is dus nog niets concreets beslist. De minister verwijst eveneens naar het antwoord van zijn voorganger op vraag nummer 629 van 21 november 1997 van de heer Vergote. De derde vraag is bijgevolg niet terzake.

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Vergote voor een repliek.

De heer Vergote (VLD). — Mijnheer de voorzitter, het zou oneerlijk zijn een repliek te geven op het antwoord dat de vice-eerste minister namens zijn collega gegeven heeft. Rekening houdend met het onderwerp en het antwoord dat erop is gevolgd, zal ik mij hoogstwaarschijnlijk tot de minister van Financiën wenden met een vraag om uitleg.

De voorzitter. — Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER LOONES AAN DE STAATSSECRETARIS VOOR VEILIGHEID EN STAATSSECRETARIS VOOR MAATSCHAPPELIJKE INTEGRATIE EN LEEFMILIEU OVER «DE UITVOERINGSBESLUITEN VAN DE WET OP DE BESCHERMING VAN HET MARIENE MILIEU»

QUESTION ORALE DE M. LOONES AU SECRÉTAIRE D'ÉTAT À LA SÉCURITÉ ET SECRÉTAIRE D'ÉTAT À L'INTÉGRATION SOCIALE ET À L'ENVIRONNEMENT SUR «LES ARRÊTÉS D'EXÉCUTION DE LA LOI SUR LA PROTECTION DU MILIEU MARIN»

De voorzitter. — Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Loones.

Vice-eerste minister Van den Bossche antwoordt namens zijn collega.

Het woord is aan de heer Loones.

De heer Loones (VU). — Mijnheer de voorzitter, natuurminnend Vlaanderen verheugt zich over de wet op de bescherming van het mariene milieu, die onlangs werd goedgekeurd door Kamer en Senaat. Grote onrust is evenwel ook gerezen bij datzelfde natuurminnend Vlaanderen, omtrent sommige op til zijnde uitvoeringsbesluiten bij deze wet.

Aan de Vlaamse kust zijn drie mariene reservaten afgebakend. Het eerste ligt aan de Westkust rond de prachtige Trapegeer en de Broersbank. Een tweede ligt ten oosten van Nieuwpoort-Bad, net grenzend aan de oostelijke pier van wat straks de grootste jachthaven van Europa zal zijn. Een derde ligt tussen Zeebrugge en Heist. Er circuleren diverse ontwerpen van koninklijk besluit met zeer strenge verbodsbepalingen. We hebben er zeven geteld.

De staatssecretaris verklaarde daaromtrent te zullen onderhandelen met de kustgemeenten en met het ministerie van Verkeer.

Zeer luid protest — en terecht — komt er vanuit de sector van de pleziervaart. Het zeezeilen zou in de betreffende zones totaal verboden worden in de periode van 1 oktober tot 30 april, ook tijdens de vakantieperiodes. In het bijzonder de toekomst van de jachthaven van Nieuwpoort komt daarmee in het gedrang.

Ik heb dan ook de volgende vragen.

Ten eerste, welke maatregelen plant de regering voor de al dan niet gemotoriseerde pleziervaart in de afgebakende mariene reservaten aan de Vlaamse Kust?

Ten tweede, welke hinder kan het niet-gemotoriseerd zeilen veroorzaken? Zijn er daarover wetenschappelijke gegevens beschikbaar? Heeft men de weerslag van het gewone windzeilen op het mariene milieu bestudeerd?

Ten derde, is de regering zich ervan bewust dat de economische impact van de pleziervaart minstens even groot is als deze van de — terecht, wel toegelaten — beroepsvisserij?

Ten vierde, zal de regering ook onderhandelen met de sector van de pleziervaart en in het bijzonder met de drie watersportverenigingen van Nieuwpoort?

De voorzitter. — Het woord is aan vice-eerste minister Van den Bossche.

De heer Van den Bossche, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken. — Mijnheer de voorzitter, als postbode van de staatssecretaris kan ik de heer Loones volgend antwoord verstrekken.

Staatssecretaris Peeters verwijst naar de wet van 20 januari 1999 ter bescherming van het mariene milieu in de zeegebieden onder de rechtsbevoegdheid van België, die in Kamer en Senaat unaniem werd goedgekeurd. Alle parlementsleden gingen akkoord met het principe dat er in de zeegebieden onder de rechtsbevoegdheid van België, natuurreservaten zouden worden ingesteld.

De keuze van de ligging van de reservaten is enerzijds gebaseerd op de natuurlijke rijkdommen van deze gebieden en anderzijds op de bedoeling om een ecologisch continuüm te verzekeren met de natuurreservaten die door het Vlaams Gewest op het vasteland werden ingesteld.

De wet van 20 januari 1999 zal eerstdaags in het *Belgisch Staatsblad* verschijnen, alsook het koninklijk besluit dat de beschermde gebieden instelt en afbakt. Door de inwerkingtreding van dit koninklijk besluit zullen alle activiteiten in deze reservaten automatisch worden verboden. Zoals de heer Loones terecht opmerkt, zullen in deze beschermde gebieden nog enkel de beroepsvisserij en de scheepvaart worden toegelaten.

Voor de beroepsvisserij pleegt de staatssecretaris overleg met de minister die de Landbouw onder zijn bevoegdheid heeft en voor de scheepvaart is er overleg met de minister die bevoegd is voor verkeer.

De staatssecretaris is het met de heer Loones volkomen eens dat er geen overhaaste beslissingen mogen worden genomen, zowel voor de visserij als voor de scheepvaart. Daarom was het zo belangrijk de kustgemeenten onmiddellijk te betrekken bij de initiatieven die door het kabinet werden genomen ter uitvoering van de wet van 20 januari 1999.

De staatssecretaris heeft er akte van genomen dat de kustgemeenten, en in het bijzonder Nieuwpoort, bezorgd zijn over de verdere toelating van de niet-gemotoriseerde pleziervaartuigen in de reservaten.

Hij zal deze problematiek met bijzondere zorg behandelen zodat zowel de ecologische als de economische belangen op objectieve wijze kunnen worden afgewogen, in nauw overleg met de betrokken sector.

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Loones voor een repliek.

De heer Loones (VU). — Mijnheer de voorzitter, ik bespeur enige gêne bij de vice-premier die, als postbode van de staatssecretaris, een dergelijk nietszeggend antwoord moet afleveren. Het bevat geen enkel nieuw element.

Zijn er studies die aantonen dat het zeilen het mariene milieu ernstig beschadigt, terwijl er toch ook wordt gevist en de scheepvaart er toegang heeft?

Het lijkt mij nogal evident dat de staatssecretaris deze problematiek met bijzondere zorg wenst te behandelen. Dat wordt ook verwacht van een goed beheerder van staatszaken.

Ik vraag dus nog steeds dat er overleg komt met de drie watersportverenigingen. Deze verenigingen jagen thans de goeemeente op stang door vrij extreme standpunten in te nemen, maar daaraan kan men zich verwachten als iedereen in het ongewisse wordt gelaten.

De logica van het huidige verbod is mij niet duidelijk.

De heer Van den Bossche, vice-eerste minister en minister van Binnenlandse Zaken. — Mijnheer de voorzitter, ik ga mijn rol als boodschapper even te buiten. Ik zal er bij de staatssecretaris op aandringen om de drie verenigingen te ontvangen en bij de discussie ten gronde te betrekken.

De voorzitter. — Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

QUESTION ORALE DE M. ISTASSE AU MINISTRE DE LA JUSTICE SUR «LES HONORAIRES DES EXPERTS JUDICIAIRES EN MATIÈRE PÉNALE»

MONDELINGE VRAAG VAN DE HEER ISTASSE AAN DE MINISTER VAN JUSTITIE OVER «DE HONORARIA VAN DE GERECHTELIJKE DESKUNDIGEN IN STRAFZAKEN»

M. le président. — L'ordre du jour appelle la question orale de M. Istasse.

La parole est à M. Istasse.

M. Istasse (PS). — Monsieur le président, les experts judiciaires en matière pénale sont de plus en plus confrontés à de graves problèmes quant aux paiements de leurs prestations. Cet état de

fait entraîne une démotivation croissante au sein de la profession. En effet, les délais de paiement, souvent trop longs et trop irréguliers, entraînent une situation précaire pour l'expert qui est tenu d'avancer les sommes engagées par son expertise — lesquelles peuvent atteindre plusieurs millions — de continuer à payer sa TVA et son ONSS. D'autres problèmes fonctionnels demandent des explications. Ainsi, le sentiment d'arbitraire quant au rôle joué par la Commission des frais de justice renforce l'idée que la représentation des experts, notamment en automobiles, au sein de cette commission devrait être renforcée.

De plus, diverses asymétries quant aux traitements des honoraires apparaissent. Ainsi, les honoraires des experts devant la juridiction civile ne sont que rarement contestés alors qu'il s'agit des mêmes experts. Lorsque les honoraires sont réduits, la partie succombante n'est pas avertie mais elle doit néanmoins payer l'intégralité du montant des honoraires initiaux. C'est donc l'État qui empêche la différence, si vous me permettez l'expression.

Enfin, on constate une disparité grandissante entre les contenus des rapports d'expertise entre le nord et le sud du pays sans que cet état de fait ne se justifie. C'est pourquoi je désirerais également connaître l'état d'avancement des réformes éventuelles de cette commission et principalement du projet de forfaitisation des honoraires.

Je n'ignore pas que plusieurs recours ont été introduits devant le Conseil d'État contre les décisions de cette commission.

Je rappelle que l'arrêté royal d'application en la matière remonte au 28 décembre 1950. Il est donc ancien et nécessite une révision.

M. le président. — La parole est à M. Van Parys, ministre.

M. Van Parys, ministre de la Justice. — Monsieur le président, je voudrais d'abord contester l'affirmation de l'honorable membre selon laquelle les experts judiciaires seraient confrontés à des problèmes de paiement de plus en plus importants. Je dois nuancer cette affirmation. Au cours de cette législature, nous avons toujours réussi, grâce à un feuilleton d'ajustements, à dégager un budget suffisant pour les frais de justice. Nous avons donc résolu certains problèmes par le biais d'augmentations des frais de justice qui nous ont permis de payer certains frais d'experts.

Je tiens à souligner, par ailleurs, que le montant prévu au budget pour les frais de justice en matière pénale n'a cessé d'augmenter au fil de la législature. De moins de un milliard de francs, nous sommes passés à 1,7 milliard en 1998. Cette augmentation a trait au paiement des experts.

Il faut évidemment savoir qu'en raison de la procédure de contrôle à laquelle les pouvoirs publics doivent se conformer, en ce compris celui de la Cour des comptes, un délai de paiement de trois à quatre mois doit être considéré comme le minimum. Je le regrette tout autant que vous.

De mon côté, je veille à ce que les différents maillons de la chaîne traitent rapidement les factures.

Je dois également attirer l'attention de l'honorable membre sur le fait que la comparaison avec les expertises civiles ne tient pas debout dans la mesure où les tarifs n'y sont pas réglementés et donc entièrement libres. La Commission des frais de justice s'est dès lors déclarée incompétente en la matière.

Lorsqu'un état d'honoraires est porté devant la Commission des frais de justice, cela entraîne effectivement un sérieux retard au niveau de la liquidation. À l'heure actuelle, une série de litiges de principe sont pendants, litiges pour lesquels un recours a été introduit au Conseil d'État. Je tiens cependant à préciser que le fonctionnement de la commission prévoit, d'une part, la rédaction systématique d'un rapport sur l'affaire qui lui est soumise, et ce par un de ses membres qui est également expert dans la même matière, et, d'autre part, une prise de décision uniquement sur la base de ce rapport.

En outre, il faut savoir que depuis cette législature, une avance est systématiquement payée immédiatement à concurrence de la partie non contestée.

Lorsqu'un état d'honoraires fait l'objet d'une réduction, celle-ci est communiquée au greffe concerné, lequel doit en principe également en informer le receveur des droits d'enregistrement chargé du recouvrement des frais de justice auprès des condamnés.

Enfin, je puis informer l'honorable membre que le projet de réforme du règlement général des frais de justice est en voie de finalisation. Une réunion y a encore été consacrée la semaine dernière avec les représentants du Collège des procureurs généraux. L'arrêté ministériel prévoyant la forfaitisation d'un certain nombre de barèmes est également en voie de finalisation.

M. le président. — La parole est à M. Istasse pour une réplique.

M. Istasse (PS). — Monsieur le président, je remercie le ministre pour sa réponse.

Je n'ignore pas les efforts budgétaires qui ont été accomplis par le gouvernement. Le problème est bien celui des délais de paiement. M. le ministre a tout à fait raison d'insister sur ce point.

Je reviendrai sur un aspect que je trouve particulièrement étonnant. Il s'agit du remboursement du «trop payé» par la partie succombante. Le ministre m'a indiqué que le greffe était informé de la réduction des honoraires. Il conviendrait peut-être de réfléchir à une formule qui permettrait d'avertir la partie succombante afin d'éviter cette anomalie.

Enfin, je me réjouis d'apprendre que le projet de réforme est en voie de finalisation et qu'un arrêté ministériel de «forfaitisation» serait également en préparation.

M. le président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

QUESTION ORALE DE MME MAYENCE-GOOSSENS AU MINISTRE DE LA JUSTICE SUR «LES MESURES PRÉVENTIVES DU SUICIDE DANS LES PRISONS»

MONDELINGE VRAAG VAN MEVROUW MAYENCE-GOOSSENS AAN DE MINISTER VAN JUSTITIE OVER «DE MAATREGELEN TER VOORKOMING VAN ZELFMOORD IN GEVANGENISSEN»

M. le président. — L'ordre du jour appelle la question orale de Mme Mayence.

La parole est à Mme Mayence.

Mme Mayence-Goossens (PRL-FDF). — Monsieur le président, de tragiques événements viennent de se produire à la prison de Mons. Ils ont entraîné le décès d'une jeune détenue.

Semblable situation n'est pas un cas nouveau ou isolé. D'autres décès, survenus dans des conditions semblables, se sont produits dans d'autres prisons. Même isolé, le suicide d'un détenu est difficilement acceptable; il l'est encore moins si le phénomène tend à se multiplier.

Je souhaiterais dès lors savoir quelle est la situation dans nos prisons au cours des cinq dernières années. Quels ont été les nombres des suicides ou tentatives de suicides, tant chez les détenus hommes que femmes, tant chez les détenus en préventive que chez les condamnés? Quelle proportion cela représente-t-il par rapport à l'ensemble de la population carcérale?

Tous les détenus ne sont évidemment pas des criminels endurcis. Certains peuvent dès lors être davantage fragilisés psychologiquement par leur séjour en prison. Je souhaiterais que le ministre me précise les types de soutiens psychologiques qui peuvent être apportés à ces détenus particulièrement fragilisés et plus exposés aux tentatives de suicides, et je ne pense pas ici à certains médicaments, voire drogues, souvent administrés avec beaucoup de facilité. Compte tenu de l'éventuelle augmentation de ces suicides, le ministre envisage-t-il de prendre des mesures complémentaires pour lutter contre ce phénomène et, dans l'affirmative, lesquelles?

M. le président. — La parole est à M. Van Parys, ministre.

M. Van Parys, ministre de la Justice. — Monsieur le président, en réponse à la question de Mme Mayence, je voudrais fournir quelques données chiffrées. En 1994, on a relevé treize suicides en prison. Il s'agissait de deux internés, de deux prévenus et de neuf condamnés. En 1995, on a dénombré quinze suicides: deux internés, cinq prévenus et huit condamnés. En 1996, dix-huit suicides: sept prévenus et onze condamnés. En 1997, vingt-quatre suicides: deux internés, huit prévenus et quatorze condamnés. Enfin, en 1998, vingt-huit suicides: sept internés, sept prévenus et quatorze condamnés.

L'encadrement psychosocial a été considérablement renforcé au cours des dernières années et le sera plus particulièrement en 1999, où le service se verra octroyer 71 personnes supplémentaires, dont 56 psychologues et 15 assistants sociaux, ce qui porte en définitive l'effectif à 126 psychologues et 117 assistants sociaux. Un effort considérable a donc été fait en matière d'encadrement.

Chacun des établissements est désormais doté d'une équipe psychosociale pluridisciplinaire comptant un directeur, un psychiatre et, en fonction de la taille de l'établissement, un ou plusieurs psychologues et un ou plusieurs assistants sociaux.

Chaque nouveau détenu, venant de l'état de liberté, est systématiquement vu par le médecin généraliste attaché à l'établissement. Il est également reçu par le service social. En outre, le psychiatre ou le psychologue peut également intervenir en cas de nécessité. La prise en charge des personnes fragilisées par la détention est un des volets de l'activité spécifique de ces équipes psychosociales.

Des mesures concrètes sont également prises sur le terrain afin de rompre l'isolement que pourraient connaître ces détenus fragilisés. Il s'agit, par exemple, du placement en observation à l'annexe psychiatrique pour les cas les plus préoccupants. Dans d'autres situations, on recourt également au placement en duo ou en trio. Dans chaque cas, une surveillance spéciale est ordonnée.

En dépit des moyens mis en place, force est de constater que dans la plupart des cas, le suicide est totalement imprévisible et donc imparable.

Enfin, et je crois que c'est un élément important, je tiens à vous signaler que si le nombre de suicides par année augmente en effet légèrement, il faut tenir compte qu'au cours de la même période, la population globale incarcérée a également augmenté: en 1995: 7 376 détenus, en 1996: 7 431 détenus, en 1997: 8 297 détenus et en 1998: 8 137 détenus.

En terme de proportion, la Belgique compte 19,6 suicides pour 100 000 détenus (1995). Je vous ferai parvenir les chiffres.

M. le président. — La parole est à Mme Mayence pour une réplique.

Mme Mayence-Goossens (PRL-FDF). — Monsieur le président, je remercie le ministre pour sa réponse et j'aimerais qu'il me communique le texte de celle-ci.

M. le président. — L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

AANWIJZING VAN DESKUNDIGEN DOOR DE SENAAT BIJ DE AANSTAANDE VERKIEZINGEN

DÉSIGNATION D'EXPERTS PAR LE SÉNAT LORS DES PROCHAINES ÉLECTIONS

De voorzitter. — Krachtens het nieuw artikel 5bis van de wet van 11 april 1994 houdende organisatie van de geautomatiseerde stemming kan de Senaat twee deskundigen aanwijzen belast met de controle op het gebruik en de goede werking van de geautomatiseerde stemmings- en stemopnemingsystemen bij de parle-

mentsverkiezingen, de verkiezingen voor het Europees Parlement, alsook bij de verkiezingen voor de provincie-, gemeente- en OCMW-raden.

Het Bureau heeft in zijn vergadering van donderdag 11 maart 1999 voorgesteld twee ambtenaren van de informaticadienst van de Senaat aan te wijzen.

De volgende ambtenaren worden voorgedragen:

— De heer Willems, systeemingenieur-adjunct-adviseur;

— De heer Van Damme, ingenieur-informaticus-adjunct-adviseur.

Vraagt iemand het woord?

Geen bezwaar?

Aangezien het aantal kandidaten overeenstemt met het aantal te begeven plaatsen verklaar ik, overeenkomstig artikel 74, vijfde lid, van het Reglement van de Senaat, de kandidaten voor verkozen.

En vertu de l'article 5bis nouveau de la loi du 11 avril 1994 organisant le vote automatisé, le Sénat peut désigner deux experts chargés de contrôler l'utilisation et le bon fonctionnement des systèmes de vote et de dépouillement automatisés lors des élections législatives, du Parlement européen, ainsi que des conseils provinciaux, communaux et de l'aide sociale.

Le Bureau a proposé, lors de sa réunion de ce jeudi 11 mars 1999, de désigner deux fonctionnaires du service informatique du Sénat.

Les fonctionnaires suivants sont présentés:

— M. Willems, ingénieur-système-conseiller adjoint;

— M. Van Damme, ingénieur-informaticien-conseiller adjoint.

Quelqu'un demande-t-il la parole?

Pas d'objections?

Conformément à l'article 74, alinéa 5, du Règlement du Sénat, le nombre des candidats correspondant au nombre de places à pourvoir, je proclame élus les candidats présentés.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

ORDRE DES TRAVAUX

De voorzitter. — Dames en heren, het Bureau stelt voor volgende week deze agenda voor.

Dinsdag 16 maart 1999 om 14 uur.

1. Wetsontwerp betreffende de verzoeken tot uitlegging van de wetten door het Hof van Cassatie in het kader van een verzoek tot prejudicieel advies.

2. Wetsvoorstel tot invoering van de strafrechtelijke aansprakelijkheid van rechtspersonen.

Donderdag 18 maart 1999, 's ochtends om 10 uur.

1. Wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst inzake economisch partnerschap, politieke coördinatie en samenwerking tussen de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, enerzijds, en de Verenigde Mexicaanse Staten, anderzijds, de Bijlage en de Slotakte, gedaan te Brussel op 8 december 1997.

2. Wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst tussen de lidstaten van de Europese Gemeenschappen inzake de toepassing van het beginsel «ne bis in idem», gedaan te Brussel op 25 mei 1987.

3. Wetsontwerp houdende instemming met het Verdrag inzake een alomvattend verbod op kernproeven, de Bijlagen 1 en 2, en het Protocol, gedaan te New York op 24 september 1996.

4. Wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Regering van de Republiek India inzake de bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te New Delhi op 31 oktober 1997.

5. Wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de Regering van de Republiek Kazachstan, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Almaty op 16 april 1998.

6. Wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Regering van Hong Kong inzake de bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Brussel op 7 oktober 1996.

7. Wetsontwerp houdende instemming met het intergouvernementeel akkoord over een gemeenschappelijke interpretatie van de protocollen met betrekking tot de monetaire associatie tussen België en Luxemburg vanaf de overgang naar de derde fase van de Economische en Monetaire Unie, en houdende instemming met het erbij gevoegde uitvoeringsprotocol opgemaakt te Brussel op 23 november 1998.

8. Wetsontwerp houdende instemming met het Protocol houdende wijziging van de Eenvormige Beneluxwet inzake tekeningen of modellen, gedaan te Brussel op 7 augustus 1996.

9. Wetsontwerp houdende instemming met de Overeenkomst tot herziening van de Overeenkomst houdende oprichting van een Europees Universitair Instituut, en met de Slotakte, gedaan te Florence op 18 juni 1992 en 17 september 1992.

10. Wetsontwerp houdende instemming met het Protocol houdende wijziging van de eenvormige Beneluxwet op de merken, gedaan te Brussel op 7 augustus 1996.

11. Voorstel van resolutie betreffende de gevolgen gegeven aan het verslag van de parlementaire commissie van onderzoek betreffende de gebeurtenissen in Rwanda.

12. Voorstel van resolutie betreffende de gevolgen gegeven aan het verslag van de parlementaire commissie van onderzoek betreffende de gebeurtenissen in Rwanda.

13. Voorstel van resolutie betreffende de gevolgen gegeven aan het verslag van de parlementaire commissie van onderzoek betreffende de gebeurtenissen in Rwanda.

14. Voorstel van resolutie betreffende de gevolgen gegeven aan het verslag van de parlementaire commissie van onderzoek betreffende de gebeurtenissen in Rwanda.

15. Wetsontwerp betreffende de rechterlijke inrichting in fiscale zaken.

16. Wetsvoorstel houdende wijziging van de wet van 18 juli 1991 tot regeling van het toezicht op politie- en inlichtingendiensten.

17. Wetsvoorstel houdende wijziging van de wet van 18 juli 1991 tot regeling van het toezicht op politie- en inlichtingendiensten.

18. Wetsontwerp tot wijziging van artikel 3 van de wet van 13 april 1995 betreffende de handelsagentuurovereenkomst (Evocatie).

's Namiddags om 15 uur.

1. Inoverwegingneming van voorstellen.
2. Mondelinge vragen.
3. In memoriam de heer Califice, minister van Staat.

Vanaf 16.30 uur: naamstemmingen over het geheel van de afgehandelde agendapunten.

4. Vraag om uitleg van de heer Hatry aan de minister van Landbouw en de Kleine en Middelgrote Ondernemingen over «de gevolgen van de gewijzigde houding van de regering ten aanzien van de Europese verordening betreffende de invoer van bananen».

Mesdames, messieurs, le Bureau propose, pour la semaine prochaine, l'ordre du jour ci-après.

Mardi 16 mars 1999 à 14 heures.

1. Projet de loi relative aux demandes d'interprétation des lois par la Cour de cassation dans le cadre d'une demande d'avis préjudiciel.

2. Proposition de loi instaurant la responsabilité pénale des personnes morales.

Jeudi 18 mars 1999, le matin à 10 heures.

1. Projet de loi portant assentiment à l'Accord de partenariat économique, de coordination politique et de coopération entre la Communauté européenne et ses États membres, d'une part, et les États-Unis mexicains, d'autre part, l'Annexe et l'Acte final, faits à Bruxelles le 8 décembre 1997.

2. Projet de loi portant assentiment à la Convention entre les États membres des Communautés européennes relative à l'application du principe «ne bis in idem», faite à Bruxelles le 25 mai 1987.

3. Projet de loi portant assentiment au Traité d'interdiction complète des essais nucléaires, les Annexes 1 et 2, et le Protocole, faits à New York le 24 septembre 1996.

4. Projet de loi portant assentiment à l'Accord entre l'Union économique belgo-luxembourgeoise et le Gouvernement de la République de l'Inde concernant l'encouragement et la protection des investissements, signé à New Delhi le 31 octobre 1997.

5. Projet de loi portant assentiment à l'Accord entre l'Union économique belgo-luxembourgeoise, d'une part, et le Gouvernement de la République du Kazakhstan, d'autre part, concernant l'encouragement et la protection réciproques des investissements, signé à Almaty le 16 avril 1998.

6. Projet de loi portant assentiment à l'Accord entre l'Union économique belgo-luxembourgeoise et le Gouvernement de Hong Kong concernant l'encouragement et la protection des investissements, signé à Bruxelles le 7 octobre 1996.

7. Projet de loi portant assentiment à l'accord intergouvernemental sur une interprétation commune des protocoles régissant l'association monétaire entre la Belgique et le Luxembourg à partir du passage à la troisième phase de l'Union économique et monétaire, et au Protocole d'exécution y annexé, faits à Bruxelles le 23 novembre 1998.

8. Projet de loi portant assentiment au Protocole portant modification de la loi uniforme Benelux en matière de dessins ou modèles, fait à Bruxelles le 7 août 1996.

9. Projet de loi portant assentiment à la Convention portant révision de la Convention portant création d'un Institut universitaire européen, et l'Acte final, faits à Florence le 18 juin 1992 et le 17 septembre 1992.

10. Projet de loi portant assentiment au Protocole portant modification de la loi uniforme Benelux sur les marques, fait à Bruxelles le 7 août 1996.

11. Proposition de résolution relative aux suites données au rapport de la commission d'enquête parlementaire concernant les événements du Rwanda.

12. Proposition de résolution relative aux suites données au rapport de la commission d'enquête parlementaire concernant les événements du Rwanda.

13. Proposition de résolution relative aux suites données au rapport de la commission d'enquête parlementaire concernant les événements du Rwanda.

14. Proposition de résolution relative aux suites données au rapport de la commission d'enquête parlementaire concernant les événements du Rwanda.

15. Projet de loi relative à l'organisation judiciaire en matière fiscale.

16. Proposition de loi modifiant la loi du 18 juillet 1991 organique du contrôle des services de police et de renseignements.

17. Proposition de loi modifiant la loi du 18 juillet 1991 organique du contrôle des services de police et de renseignements.

18. Projet de loi modifiant l'article 3 de la loi du 13 avril 1995 relative au contrat d'agence commerciale (Évocation).

L'après-midi à 15 heures.

1. Prise en considération de propositions.
2. Questions orales.

3. Éloge funèbre de M. Califice, ministre d'État.

À partir de 16 h 30 : votes nominatifs sur l'ensemble des points à l'ordre du jour dont la discussion est terminée.

4. Demande d'explications de M. Hatry au ministre de l'Agriculture et des Petites et Moyennes Entreprises sur «les conséquences du changement d'attitude du gouvernement à l'égard du règlement européen relatif aux importations de bananes».

Le Sénat est-il d'accord sur cet ordre des travaux ?

Is de Senaat het eens met deze regeling van de werkzaamheden ?
(*Instemming.*)

Il en est donc ainsi décidé.

Dan is hiertoe besloten.

OVERLIJDEN VAN EEN OUD-SENATOR

DÉCÈS D'UN ANCIEN SÉNATEUR

De voorzitter. — De Senaat heeft met groot leedwezen kennis gekregen van het overlijden van de heer Gijs, eresenator, gewezen provinciaal senator voor Antwerpen, gewezen senator voor het arrondissement Antwerpen en gewezen gecoöpteerd senator.

Uw voorzitter betuigt het rouwbeklag van de vergadering aan de familie van ons betreurd gewezen medelid.

Le Sénat a appris avec un vif regret le décès de M. Gijs, sénateur honoraire, ancien sénateur provincial d'Anvers, ancien sénateur de l'arrondissement d'Anvers et ancien sénateur coopté.

Votre président adresse les condoléances de l'assemblée à la famille de notre regretté ancien collègue.

PROJET DE LOI RELATIVE À LA RÉFORME DES CANTONS JUDICIAIRES

Votes réservés

WETSONTWERP BETREFFENDE DE HERVORMING VAN DE GERECHTELIJKE KANTONS

Aangehouden stemmingen

M. le président. — Nous devons procéder maintenant aux votes réservés.

We gaan nu over tot de aangehouden stemmingen.

Nous avons à nous prononcer, en premier lieu, sur les amendements déposés par MM. Desmedt et Foret à l'article 5.

We moeten ons eerst uitspreken over de amendementen van de heren Desmedt en Foret op artikel 5.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

49 membres sont présents.

49 leden zijn aanwezig.

37 votent non.

37 stemmen neen.

8 votent oui.

8 stemmen ja.

4 s'abstiennent.

4 onthouden zich.

En conséquence, les amendements ne sont pas adoptés.

Derhalve zijn de amendementen niet aangenomen.

Ont voté non :

Neen hebben gestemd :

MM. Anciaux, Bourgeois, Buelens, Caluwé, Mme Cantillon, MM. Ceder, Chantraine, G. Charlier, Ph. Charlier, Mmes de Bethune, Delcourt-Pêtre, MM. D'Hooghe, Happart, Hostekint, Hotyat, Istasse, Mme Jeanmoye, MM. Lallemand, Loones, Mahoux, Mme Merchiers, MM. Moens, Pinoie, Poty, Raes, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Mme Thijs, MM. Vandenberghe, Vandembroeke, Mme Van der Wildt, MM. Van Hauthem, Van Wallendael, Verreycken, Weyts et Mme Willame-Boonen.

Ont voté oui :

Ja hebben gestemd :

Mme Cornet d'Elzius, M. Daras, Mme Dardenne, MM. De Decker, Desmedt, Foret, Jonckheer et Mme Mayence-Goossens.

Se sont abstenus :

Onthouden hebben zich :

M. Goris, Mmes Leduc, Nelis-Van Liedekerke et M. Vergote.

M. le président. — Je mets aux voix l'article 5.

Ik breng artikel 5 in stemming.

— Adopté.

Aangenomen.

M. le président. — La parole est à M. Desmedt.

M. Desmedt (PRL-FDF). — Monsieur le président, les deux premiers amendements ayant été rejetés, les trois suivants deviennent sans objet car ils étaient la conséquence technique des précédents.

M. le président. — Nous prenons acte, monsieur Desmedt, que vos amendements n°s 17 et 18 à l'article 8 et votre amendement n° 19 à l'article 22 deviennent sans objet.

We stemmen over het amendement nr. 20 van de heer Loones op artikel 7.

Nous passons au vote sur l'amendement n° 20 de M. Loones à l'article 7.

Het woord is aan de heer Loones voor een stemverklaring.

De heer Loones (VU). — Mijnheer de voorzitter, ik wil speciaal uw aandacht vragen voor de bijvoeging bij artikel 17bis van de rechtbank met rechtsmacht over het grondgebied van de kantons Roeselare, Waregem en Izegem. De minister heeft hierover in de Kamer van volksvertegenwoordigers mondeling een regerings-initiatief aangekondigd. Collega Bourgeois heeft in de Senaat hieromtrent reeds een wetsvoorstel ingediend. Ik begrip dus niet waarom deze territoriale wijziging nu niet in de tekst wordt opgenomen zodat ze samen met de andere wijzigingen kan worden goedgekeurd. Daarom vraag ik steun voor mijn amendement.

De voorzitter. — De stemming begint.

Le vote commence.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

50 leden zijn aanwezig.

50 membres sont présents.

29 stemmen neen.

29 votent non.

4 stemmen ja.

4 votent oui.

17 onthouden zich.

17 s'abstiennent.

Derhalve is het amendement niet aangenomen.
En conséquence, l'amendement n'est pas adopté.

Neen hebben gestemd :

Ont voté non :

MM. Bourgeois, Caluwé, Mme Cantillon, MM. Chantraine, G. Charlier, Ph. Charlier, Mmes de Bethune, Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, D'Hooghe, Erdman, Happart, Hostekint, Hotyat, Istasse, Mme Jeanmoye, M. Mahoux, Mme Merchiers, MM. Moens, Pinoie, Poty, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Vandenberghe, Mme Van der Wildt, MM. Van Wallendael, Weyts et Mme Willame-Boonen.

Ja hebben gestemd :

Ont voté oui :

MM. Anciaux, Buelens, Loones et Vandembroeke.

Onthouden hebben zich :

Se sont abstenus :

MM. Boutmans, Ceder, Mme Cornet d'Elzuis, M. Daras, Mme Dardenne, MM. De Decker, Desmedt, Foret, Goris, Jonckheer, Mmes Leduc, Mayence-Goossens, Nelis-Van Liedekerke, MM. Raes, Van Hauthem, Vergote et Verreycken.

M. le président. — Les autres articles du projet de loi ayant déjà été adoptés, le vote sur l'ensemble interviendra ultérieurement.

De andere artikelen van het wetsontwerp werden reeds vroeger aangenomen. We stemmen later over het geheel van het wetsontwerp.

WETSVOORSTEL TOT WIJZIGING VAN WET VAN 5 AUGUSTUS 1991 TOT BESCHERMING VAN DE ECONOMISCHE MEDEDINGING

WETSVOORSTEL TOT WIJZIGING VAN SOMMIGE ARTIKELN VAN DE WET VAN 5 AUGUSTUS 1991 TOT BESCHERMING VAN DE ECONOMISCHE MEDEDINGING

Stemming

PROPOSITION DE LOI MODIFIANT LA LOI DU 5 AOÛT 1991 SUR LA PROTECTION DE LA CONCURRENCE ÉCONOMIQUE

PROPOSITION DE LOI MODIFIANT CERTAINS ARTICLES DE LA LOI DU 5 AOÛT 1991 SUR LA PROTECTION DE LA CONCURRENCE ÉCONOMIQUE

Vote

De voorzitter. — Ik stel de Senaat voor één enkele stemming te houden over het geheel van deze wetsvoorstellen.

Je propose au Sénat de se prononcer par un seul vote sur l'ensemble de ces propositions de loi. (*Assentiment.*)

Het woord is aan de heer Loones voor een stemverklaring.

De heer Loones (VU). — Mijnheer de voorzitter, we mogen amper onszelf feliciteren met de snelle behandeling van deze voorstellen. Op 4 maart titelde de *Financieel Economische Tijd* nog: « Werking Raad voor de Mededinging dreigt eind april stil te vallen. » We zijn dus verheugd dat vandaag kan worden gestemd over deze wetswijzigingen.

Onze fractie zal zich niettemin onthouden omdat ze van mening is dat in het nieuwe instituut het gevaar voor politieke inmenging groot blijft en omdat ze vreest dat we in de toekomst met dezelfde problemen zullen worden geconfronteerd.

Ann. parl. Sénat de Belgique - Session ordinaire 1998-1999
Parlem. Hand. Belgische Senaat - Gewone zitting 1998-1999

De voorzitter. — De stemming begint.

Le vote commence.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

53 leden zijn aanwezig.

53 membres sont présents.

40 stemmen ja.

40 votent oui.

8 stemmen neen.

8 votent non.

5 onthouden zich.

5 s'abstiennent.

Derhalve zijn beide wetsontwerpen aangenomen.

En conséquence, les deux projets de loi sont adoptés.

Ze zullen aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Ils seront transmis à la Chambre des représentants.

Ja hebben gestemd :

Ont voté oui :

MM. Bourgeois, Bourgeois, Buelens, Caluwé, Ceder, Chantraine, G. Charlier, Ph. Charlier, Daras, Mmes Dardenne, de Bethune, Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, D'Hooghe, Erdman, Happart, Hostekint, Hotyat, Istasse, Mme Jeanmoye, MM. Jonckheer, Lallemand, Mahoux, Mmes Merchiers, Milquet, MM. Moens, Pinoie, Poty, Raes, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Mme Thijs, M. Vandenberghe, Mme Van der Wildt, MM. Van Hauthem, Van Wallendael, Verreycken, Weyts et Mme Willame-Boonen.

Neen hebben gestemd :

Ont voté non :

M. Coene, Mme Cornet d'Elzuis, MM. De Decker, Foret, Mmes Leduc, Mayence-Goossens, Nelis-Van Liedekerke et M. Vergote.

Onthouden hebben zich :

Se sont abstenus :

MM. Anciaux, Desmedt, Goris, Loones et M. Vandembroeke.

De voorzitter. — Ik verzoek de leden die zich hebben onthouden, de reden van hun onthouding mede te delen.

Les membres qui se sont abstenus sont priés de faire connaître les motifs de leur abstention.

De heer Goris (VLD). — Mijnheer de voorzitter, ik ben afgesproken met de heer Santkin.

WETSVOORSTEL TOT INVOGING VAN EEN ARTIKEL 80BIS IN HET BURGERLIJK WETBOEK EN TOT OPHEFFING VAN HET DECREET VAN 4 JULI 1806 AANGAANDE DE MANIER VAN OPSTELLING VAN DE AKTE WAARBIJ DE AMBTENAAR VAN DE BURGERLIJKE STAND CONSTAAT DAT HEM EEN LEVENLOOS KIND WERD VERTOOND

Stemming

PROPOSITION DE LOI INTRODUISANT UN ARTICLE 80BIS DANS LE CODE CIVIL, ET ABROGEANT LE DÉCRET DU 4 JUILLET 1806 CONCERNANT LE MODE DE RÉDACTION DE L'ACTE PAR LEQUEL L'OFFICIER DE L'ÉTAT CIVIL CONSTATE QU'IL LUI A ÉTÉ PRÉSENTÉ UN ENFANT SANS VIE

Vote

De voorzitter. — We moeten ons nu uitspreken over het geheel van het wetsvoorstel.

Nous devons nous prononcer maintenant sur l'ensemble de la proposition de loi.

Het woord is aan de heer Anciaux voor een stemverklaring.

De heer Anciaux (VU). — Mijnheer de voorzitter, zoals ik deze voormiddag reeds zegde, zijn we ten zeerste verheugd met dit voorstel. Het kwam tot stand met een volledige consensus. Het toont aan dat sommige problemen die zogenaamd niet belangrijk lijken, zeer diep kunnen ingrijpen in het leven van sommige mensen. Ik ben zeer verheugd dat de Senaat dit mee mogelijk maakte.

De voorzitter. — De stemming begint.

Le vote commence.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

53 leden zijn aanwezig.

53 membres sont présents.

Allen stemmen ja.

Tous votent oui.

Derhalve is het wetsontwerp aangenomen.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

Il sera transmis à la Chambre des représentants.

Aan de stemming hebben deelgenomen :

Ont pris part au vote :

MM. Anciaux, Bourgeois, Boutmans, Buelens, Caluwé, Ceder, Chantraine, G. Charlier, Ph. Charlier, Coene, Mme Cornet d'Elzjus, M. Daras, Mmes Dardenne, de Bethune, M. De Decker, Mme Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, Desmedt, D'Hooghe, Erdman, Foret, Goris, Happart, Hostekint, Hotyat, Istasse, Mme Jeanmoye, MM. Jonckheer, Lallemand, Mme Leduc, MM. Loones, Mahoux, Mmes Merchiers, Milquet, M. Moens, Mme Nelis-Van Liedekerke, MM. Olivier, Pinoie, Poty, Raes, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Mme Thijs, MM. Vandenberghe, Vandenbroeke, Mme Van der Wildt, MM. Van Hauthem, Van Wallendael, Vergote, Verreycken, Weyts et Mme Willame-Boonen.

De voorzitter. — De goedkeuring van het wetsontwerp impliceert dat het wetsvoorstel van de heer Anciaux c.s. en het wetsvoorstel van de heer Destexhe vervallen.

L'adoption de ce projet de loi implique que la proposition de loi de M. Anciaux et consorts et la proposition de loi de M. Destexhe viennent à tomber.

PROJET DE LOI RELATIVE À LA RÉFORME
DES CANTONS JUDICIAIRES

Vote

WETSONTWERP BETREFFENDE DE HERVORMING
VAN DE GERECHTELIJKE KANTONS

Stemming

M. le président. — Nous devons nous prononcer maintenant sur l'ensemble du projet de loi.

We moeten ons nu uitspreken over het geheel van het wetsontwerp.

La parole est à M. De Decker pour une explication de vote.

M. De Decker (PRL-FDF). — Monsieur le président, le groupe PRL-FDF votera contre ce projet de loi. À un moment où la justice devrait se rapprocher du justiciable, il est particulièrement regrettable de supprimer un certain nombre de cantons judiciaires et de justices de paix dans certains arrondissements judiciaires.

C'est le cas, par exemple, dans la région de Dinant et, de manière criante, dans l'arrondissement de Bruxelles-Capitale dont cinq cantons de justice de paix seront supprimés sans qu'il soit tenu compte ni de la sociologie concernant certaines communes comme Schaerbeek ou Ixelles, ni de la présence d'institutions psychiatriques qui causent un surcroît de travail.

Nous avons déjà examiné nos réactions lors de la première lecture de ce texte. Nous n'avons pas été suivis et les amendements que nous avons introduits n'ont pas été adoptés. Nous voterons donc contre ce texte.

M. le président. — Le vote commence.

De stemming begint.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

55 membres sont présents.

55 leden zijn aanwezig.

43 votent oui.

43 stemmen ja.

5 votent non.

5 stemmen neen.

7 s'abstiennent.

7 onthouden zich.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Derhalve is het wetsontwerp aangenomen.

Il sera soumis à la sanction royale.

Het zal aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Ont voté oui :

Ja hebben gestemd :

MM. Bourgeois, Buelens, Caluwé, Ceder, Chantraine, G. Charlier, Ph. Charlier, Coene, Mmes de Bethune, Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, D'Hooghe, Erdman, Goris, Happart, Hostekint, Hotyat, Istasse, Mme Jeanmoye, M. Lallemand, Mme Leduc, M. Mahoux, Mmes Merchiers, Milquet, M. Moens, Mme Nelis-Van Liedekerke, MM. Olivier, Pinoie, Poty, Raes, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Mme Thijs, MM. Urbain, Vandenberghe, Mme Van der Wildt, MM. Van Hauthem, Van Wallendael, Vergote, Verreycken, Weyts et Mme Willame-Boonen.

Ont voté non :

Neen hebben gestemd :

Mme Cornet d'Elzjus, MM. De Decker, Desmedt, Foret et Mme Mayence-Goossens.

Se sont abstenus :

Onthouden hebben zich :

MM. Anciaux, Boutmans, Daras, Mme Dardenne, MM. Jonckheer, Loones et Vandenbroeke.

PROJET DE LOI ABROGEANT L'ARTICLE 1056, 1°,
DEUXIÈME ALINÉA, DU CODE JUDICIAIRE

Vote

WETSONTWERP TOT OPHEFFING VAN ARTIKEL 1056,
1°, TWEDE LID, VAN HET GERECHTELIJK WETBOEK

Stemming

M. le président. — Nous devons nous prononcer maintenant sur l'ensemble du projet de loi.

We moeten ons nu uitspreken over het geheel van het wetsontwerp.

Le vote commence.

De stemming begint.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

55 membres sont présents.

55 leden zijn aanwezig.

51 votent oui.

51 stemmen ja.

4 votent non.

4 stemmen neen.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Derhalve is het wetsontwerp aangenomen.

Le Sénat s'étant rallié au projet, celui-ci sera transmis à la Chambre des représentants en vue de la sanction royale.

Aangezien de Senaat beslist heeft in te stemmen met het ontwerp zal het aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden met het oog op de koninklijke bekrachtiging.

Ont voté oui :

Ja hebben gestemd :

MM. Anciaux, Bourgeois, Buelens, Caluwé, Ceder, Chantraine, G. Charlier, Ph. Charlier, Coene, Mmes Cornet d'Elzius, de Bethune, M. De Decker, Mme Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, Desmedt, D'Hooghe, Erdman, Foret, Goris, Happart, Hostekint, Hotyat, Istasse, Mme Jeanmoye, M. Lallemand, Mme Leduc, MM. Loones, Mahoux, Mmes Mayence-Goossens, Merchiers, Milquet, Nelis-Van Liedekerke, MM. Olivier, Pinoie, Poty, Raes, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Mme Thijs, MM. Tobback, Urbain, Vandenberghe, Vandembroeke, Mme Van der Wildt, MM. Van Hauthem, Van Wallendael, Vergote, Verreycken, Weyts et Mme Willame-Boonen.

Ont voté non :

Neen hebben gestemd :

MM. Boutmans, Daras, Mme Dardenne et M. Jonckheer.

PROJET DE LOI MODIFIANT L'ARTICLE 70, § 1er, DES LOIS SUR LE CONSEIL D'ÉTAT, COORDONNÉES LE 12 JANVIER 1973

Vote

WETSONTWERP HOUDENDE WIJZIGING VAN ARTIKEL 70, § 1, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973

Stemming

M. le président. — Nous devons nous prononcer maintenant sur l'ensemble du projet.

We moeten ons nu uitspreken over het geheel van het wetsontwerp.

Le vote commence.

De stemming begint.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

56 membres sont présents.

56 leden zijn aanwezig.

Tous votent oui.

Allen stemmen ja.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Derhalve is het wetsontwerp aangenomen.

Il sera soumis à la sanction royale.

Het zal aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Ont pris part au vote :

Aan de stemming hebben deelgenomen :

MM. Anciaux, Bourgeois, Boutmans, Buelens, Caluwé, Ceder, Chantraine, G. Charlier, Ph. Charlier, Coene, Mme Cornet d'Elzius, M. Daras, Mmes Dardenne, de Bethune, M. De Decker, Mme Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, Desmedt, D'Hooghe, Erdman, Foret, Goris, Happart, Hostekint, Hotyat, Istasse, Mme Jeanmoye, MM. Jonckheer, Lallemand, Mme Leduc, MM. Loones, Mahoux, Mmes Mayence-Goossens, Merchiers, Milquet, M. Moens, Mme Nelis-Van Liedekerke, MM. Olivier, Pinoie, Poty, Raes, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Mme Thijs, MM. Tobback, Urbain, Vandenberghe, Vandembroeke, Mme Van der Wildt, MM. Van Hauthem, Van Wallendael, Vergote, Verreycken, Weyts et Mme Willame-Boonen.

WETSONTWERP TOT WIJZIGING VAN DE ARTIKELLEN 318 TOT 323 VAN DE NIEUWE GEMEENTEWET BETREFFENDE DE GEMEENTELIJKE VOLKSRAADPLEGING (EVOCATIE)

WETSONTWERP TOT WIJZIGING VAN DE ARTIKELLEN 140-1 TOT 140-6 VAN DE PROVINCIEWET BETREFFENDE DE PROVINCIALE VOLKSRAADPLEGING (EVOCATIE)

Stemming

PROJET DE LOI MODIFIANT LES ARTICLES 318 À 323 DE LA LOI COMMUNALE, RELATIFS À LA CONSULTATION POPULAIRE COMMUNALE (ÉVOCATION)

PROJET DE LOI MODIFIANT LES ARTICLES 140-1 À 140-6 DE LA LOI PROVINCIALE, RELATIFS À LA CONSULTATION POPULAIRE PROVINCIALE (ÉVOCATION)

Vote

De voorzitter. — Ik stel de Senaat voor één enkele stemming te houden over het geheel van deze wetsontwerpen.

Je propose au Sénat de se prononcer par un seul vote sur l'ensemble de ces projets de loi. (*Assentiment.*)

Het woord is aan de heer Anciaux voor een stemverklaring.

De heer Anciaux (VU). — Mijnheer de voorzitter, we zullen deze ontwerpen niet goedkeuren, al zitten er wel een aantal kleine wijzigingen in die we goed vinden, maar volgens ons is het geheel eigenlijk een verslechtering van de huidige wetgeving op de gemeentelijke en provinciale referenda. Er werden onvoldoende inspanningen gedaan om de bevolking echt au sérieux te nemen. Indien we de bevolking niet ernstig nemen, zal de bevolking de politici evenmin ernstig nemen. Bindende referenda zijn nog steeds niet mogelijk, ook al moeten we precies die uitdaging aangaan. De wetsontwerpen zullen een aantal consequenties hebben waardoor de gemeentelijke en provinciale mandatarissen in een zeer moeilijke situatie komen. Bovendien kan een echt maatschappelijk debat slechts op gang worden gebracht indien men de bevolking werkelijk de mogelijkheid geeft in een aantal zaken, waarover ze goed geïnformeerd is, inspraak te hebben. Nu moet de gemeente- of provincieraad beslissen of de uitslag van een referendum al dan niet wordt gevolgd en dat is een slechte zaak.

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Boutmans voor een stemverklaring.

De heer Boutmans (Agalev). — Mijnheer de voorzitter, in de commissie voor de Institutionele Aangelegenheden hebben we uitvoerig gediscussieerd over het invoeren van beslissende refe-

renda. Ik stel vast dat daarvoor geen meerderheid bestaat. Deze twee ontwerpen, die een zeer zwakke vorm van consultatieve volksraadplegingen mogelijk maken, vinden we totaal onvoldoende. We zullen ze dan ook niet goedkeuren.

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Verreycken voor een stemverklaring.

De heer Verreycken (Vl. Bl.). — Mijnheer de voorzitter, binnenkort worden de kiezers opnieuw naar de stembus geroepen en zullen ze politici aanwijzen die gedurende vier jaar op geen enkele manier kunnen worden gecorrigeerd. Het wordt de kiezer bovendien onmogelijk gemaakt tijdens die periode van vier jaar door middel van een volksraadpleging een correctie aan te brengen. Daar heb ik problemen mee. Voor mij moet een volksraadpleging een bindend karakter hebben, zodat ze de mogelijkheid biedt het beleid bij te sturen en er niet aan een politieke familie voor vier jaar een vrijbrief wordt gegeven.

Het Vlaams Blok heeft uiteraard problemen met het wegvallen van de nationaliteitsvoorwaarde. Een volksraadpleging moet voor ons voorbehouden blijven aan het eigen volk en we durven dat openlijk te verklaren.

Bovendien hebben we een probleem met de minimumleeftijd van 16 jaar. Op het ogenblik wordt er met de meerderjarigheid gejongleerd dat het niet mooi meer is. De seksualiteit, het deelnemen aan een volksraadpleging, het kiesrecht, het zetelrecht, voor alles is er een andere minimumleeftijd. Deze malle molen moet worden gestopt.

Tot slot kan er over een hele reeks onderwerpen die de burger aanbelangen geen volksraadpleging worden gehouden. Zo wilden we in Antwerpen een raadpleging houden over een vreemdelingenprobleem. We hadden daarvoor ook voldoende handtekeningen verzameld, maar kregen te horen dat ons plan een schande was en dat het ons verboden was hierover een raadpleging te organiseren.

Een dergelijke lege doos kunnen we niet goedkeuren. We zullen dan ook tegenstemmen.

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Vergote voor een stemverklaring.

De heer Vergote (VLD). — Mijnheer de voorzitter, de betrokkenheid van de burger bij de politieke besluitvorming is voor de VLD essentieel, zeker wanneer het de volksraadpleging betreft. Beide ontwerpen gaan in de goede richting, maar zijn onvoldoende. Allereerst zijn we voorstander van het bindend karakter van de volksraadpleging, maar dit standpunt heeft het niet gehaald. Ten tweede is het niet zeker dat het resultaat van een referendum kenbaar wordt gemaakt. Wanneer het vooropgestelde quorum niet wordt gehaald, worden de stemmen immers niet geteld. Om deze twee redenen zullen we ons bij de stemming onthouden.

De voorzitter. — De stemming begint.

Le vote commence.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

57 leden zijn aanwezig.

57 membres sont présents.

40 stemmen ja.

40 votent oui.

11 stemmen neen.

11 votent non.

6 onthouden zich.

6 s'abstiennent.

Derhalve zijn beide wetsontwerpen aangenomen.

En conséquence, les deux projets de loi sont adoptés.

Het eerste geamendeerde ontwerp zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden teruggezonden.

Le premier projet de loi amendé sera transmis à la Chambre des représentants.

Aangezien we het tweede ontwerp ongewijzigd hebben aangenomen, wordt de Senaat geacht beslist te hebben dit wetsontwerp niet te amenderen. Het zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden met het oog op de koninklijke bekrachtiging.

Étant donné que le Sénat a adopté le deuxième projet sans modification, il est censé avoir décidé de ne pas l'amender. Le projet sera transmis à la Chambre des représentants en vue de la sanction royale.

Ja hebben gestemd :

Ont voté oui :

MM. Bourgeois, Busquin, Caluwé, Mme Cantillon, MM. Chantraine, G. Charlier, Ph. Charlier, Mmes Cornet d'Elzuis, de Bethune, M. De Decker, Mme Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, Desmedt, D'Hooghe, Erdman, Foret, Happart, Hostekint, Hotyat, Istasse, Lallemand, Mahoux, Mmes Mayence-Goossens, Merchiers, Milquet, MM. Moens, Olivier, Pinoie, Poty, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Mme Thijs, MM. Tobback, Urbain, Vandenberghé, Mme Van der Wildt, MM. Van Wallendael, Weyts et Mme Willame-Boonen.

Neen hebben gestemd :

Ont voté non :

MM. Anciaux, Boutmans, Buelens, Ceder, Daras, Mme Dardenne, MM. Jonckheer, Loones, Raes, Van Hauthem et Verreycken.

Onthouden hebben zich :

Se sont abstenus :

MM. Coene, Goris, Mmes Leduc, Nelis-Van Liedekerke, MM. Vandenbroeke et Vergote.

PROJET DE LOI MODIFIANT LA LOI ÉLECTORALE COMMUNALE, COORDONNÉE LE 4 AOÛT 1932 ET LA LOI DU 8 JUILLET 1976 ORGANIQUE DES CENTRES PUBLICS D'AIDE SOCIALE

Vote

WETSONTWERP TOT WIJZIGING VAN DE GEMEENTEKIESWET, GEÇOÖRDINEERD OP 4 AUGUSTUS 1932 EN VAN DE ORGANIEKE WET VAN 8 JULI 1976 BETREFFENDE DE OPENBARE CENTRA VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN

Stemming

M. le président. — Nous devons nous prononcer maintenant sur l'ensemble du projet de loi.

We moeten ons nu uitspreken over het geheel van het wetsontwerp.

Le vote commence.

De stemming begint.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

57 membres sont présents.

57 leden zijn aanwezig.

52 votent oui.

52 stemmen ja.

5 s'abstiennent.

5 onthouden zich.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Derhalve is het wetsontwerp aangenomen.

Il sera soumis à la sanction royale.

Het zal aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Ont voté oui :

Ja hebben gestemd :

MM. Anciaux, Bourgeois, Boutmans, Busquin, Caluwé, Mme Cantillon, MM. Chantraine, G. Charlier, Ph. Charlier, Coene, Mme Cornet d'Elzuis, M. Daras, Mmes Dardenne, de Bethune, M. De Decker, Mme Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, Desmedt, D'Hooghe, Erdman, Foret, Goris, Happart, Hostekint, Hotyat, Istasse, Jonckheer, Lallemand, Mme Leduc, MM. Loones, Mahoux, Mmes Mayence-Goossens, Merchiers, Milquet, M. Moens, Mme Nelis-Van Liedekerke, MM. Olivier, Pinoie, Poty, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Mme Thijs, MM. Tobback, Urbain, Vandenberghe, Vandembroeke, Mme Van der Wildt, MM. Van Wallendael, Vergote, Weyts et Mme Willame-Boonen.

Se sont abstenus :

Onthouden hebben zich :

MM. Buelens, Ceder, Raes, Van Hauthem et Verreycken.

WETSONTWERP BETREFFENDE DE OPSTELLING VAN DE LIJST VAN DE IN HET BUITENLAND GEVESTIGDE BELGISCHE KIEZERS VOOR DE VERKIEZING VAN DE FEDERALE WETGEVENDE KAMERS

Stemming

PROJET DE LOI RELATIVE À L'ÉTABLISSEMENT DE LA LISTE DES ÉLECTEURS BELGES ÉTABLIS À L'ÉTRANGER POUR L'ÉLECTION DES CHAMBRES LÉGISLATIVES FÉDÉRALES

Vote

De voorzitter. — We moeten ons nu uitspreken over het geheel van het wetsontwerp.

Nous devons nous prononcer maintenant sur l'ensemble du projet de loi.

Het woord is aan de heer Anciaux voor een stemverklaring.

De heer Anciaux (VU). — Mijnheer de voorzitter, de Volksunie-fractie zal zich bij de stemming over dit ontwerp onthouden.

Ik wil er hier even op wijzen dat ik vanochtend over dit ontwerp een aantal pertinente vragen heb gesteld, maar dat de minister, jammer genoeg, niet aanwezig was. Zo vraag ik mij bijvoorbeeld af waarom deze procedure in zeven haasten op gang wordt gebracht. Mevrouw Lizin heeft vanochtend als rapporteur uitvoerig gedemonstreerd hoe ingewikkeld het allemaal wel is. Het was dan ook dubbel jammer dat de minister niet aanwezig was en niet op onze vragen kon antwoorden. Ik dring er op aan, mijnheer de voorzitter, dat u de nodige kordaatheid aan de dag legt om een dergelijke situatie te voorkomen.

De voorzitter. — De stemming begint.

Le vote commence.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

58 leden zijn aanwezig.

58 membres sont présents.

55 stemmen ja.

55 votent oui.

3 onthouden zich.

3 s'abstiennent.

Derhalve is het wetsontwerp aangenomen.

En conséquence, le projet de loi est adopté.

Het zal aan de Koning ter bekrachtiging worden voorgelegd.

Il sera soumis à la sanction royale.

Ja hebben gestemd :

Ont voté oui :

MM. Bourgeois, Boutmans, Buelens, Busquin, Caluwé, Mme Cantillon, MM. Ceder, Chantraine, G. Charlier, Ph. Charlier, Coene, Mme Cornet d'Elzuis, M. Daras, Mmes Dardenne, de Bethune, M. De Decker, Mme Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, Desmedt, D'Hooghe, Erdman, Foret, Goris, Happart, Hostekint, Hotyat, Istasse, Mme Jeanmoye, MM. Jonckheer, Lallemand, Mme Leduc, M. Mahoux, Mmes Mayence-Goossens, Merchiers, Milquet, M. Moens, Mme Nelis-Van Liedekerke, MM. Olivier, Pinoie, Poty, Raes, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Mme Thijs, MM. Tobback, Urbain, Vandenberghe, Mme Van der Wildt, MM. Van Hauthem, Van Wallendael, Vergote, Verreycken, Weyts et Mme Willame-Boonen.

Onthouden hebben zich :

Se sont abstenus :

MM. Anciaux, Loones et Vandembroeke.

VRAAG OM UITLEG VAN DE HEER LOONES AAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN OVER «DE KOERDEN IN TURKIJE, DE TOESTAND VAN A. ÖCALAN EN DE INTERNATIONALE MONITORING BIJ DE VERKIEZINGEN»

Stemming over de gewone motie

DEMANDE D'EXPLICATIONS DE M. LOONES AU MINISTRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES CONCERNANT «LES KURDES DE TURQUIE, LA SITUATION D'A. ÖCALAN ET UNE SURVEILLANCE DES ÉLECTIONS PAR LA COMMUNAUTÉ INTERNATIONALE»

Vote sur la motion pure et simple

De voorzitter. — Tot besluit van de vraag om uitleg werden twee moties ingediend.

Deux motions ont été déposées en conclusion de la demande d'explications.

De ene, de gewone motie, door mevrouw Willame-Boonen, luidt :

«De Senaat,

Gehoord de vraag om uitleg van de heer Loones en het antwoord van de minister van Buitenlandse Zaken,

Gaat over tot de orde van de dag.»

«Le Sénat,

Ayant entendu la demande d'explications de M. Loones et la réponse du ministre des Affaires étrangères,

Passé à l'ordre du jour.»

De andere, door de heer Loones, luidt :

«De Senaat,

Gehoord :

— de vraag om uitleg van de heer Loones over de Koerden in Turkije, de toestand van A. Öcalan en de internationale monitoring bij de verkiezingen;

— de opmerkingen van mevrouw Willame;

— en het antwoord van de minister van Buitenlandse Zaken;

Vraagt de regering :

— de wapenhandel met Turkije stop te zetten;

— de politieakkoorden met Turkije op te zeggen;
— concrete initiatieven te nemen voor vredesonderhandelingen, met inbegrip van de PKK en HADEP;
— aan te dringen op een correcte juridische behandeling van A. Öcalan;

— te bemiddelen tot internationale monitoring bij de aanstaande verkiezingen van april 1999.»

«Le Sénat,

Ayant entendu :

— la demande d'explications de M. Loones concernant les Kurdes de Turquie, la situation de A. Öcalan et une surveillance des élections par la communauté internationale;

— l'intervention de Mme Willame;

— et la réponse du ministre des Affaires étrangères;

Demande au gouvernement :

— de suspendre le commerce des armes avec la Turquie;

— de résilier les accords politiques passés avec la Turquie;

— de prendre des initiatives concrètes en vue de la tenue de négociations de paix associant le PKK et le HADEP;

— d'insister pour qu'A. Öcalan soit traité correctement dans le respect du droit;

— d'intervenir pour que soit organisée une surveillance par la communauté internationale des prochaines élections qui se tiendront en avril 1999.»

Volgens het Reglement moeten we ons uitspreken over de gewone motie.

Conformément à notre Règlement, nous devons nous prononcer sur la motion pure et simple.

Het woord is aan de heer Loones voor een stemverklaring.

De heer Loones (VU). — Mijnheer de voorzitter, ik wil nogmaals een poging doen om de voor de democratie nefaste procedure van het aannemen van de eenvoudige motie te doorbreken.

Iedereen kent stilaan het Koerdendossier. Mijn vraag om uitleg waar mevrouw Willame zich in positieve zin bij aansloot, ging over de situatie van de Koerden in het algemeen, over de bescherming van de heer Öcalan en over het verzoek om te bemiddelen voor de internationale monitoring bij de verkiezingen van april 1999.

Uit het antwoord van de minister van Buitenlandse Zaken bleek dat hij niet veel meer kan doen dan goede voornemens formuleren. Ik meen evenwel dat de Senaat de plicht heeft assertiever te zijn, vooral als het gaat om internationale problemen, om de bescherming van de mensenrechten in het algemeen en van volkeren in het bijzonder.

Als men zou vragen de behandeling van mijn motie uit te stellen om ze te amenderen, dan zou ik daar onmiddellijk mee instemmen. De bedoeling van mijn vraag om uitleg is een signaal te geven en mijn motie is gebaseerd op de voorstellen van het Coördinatiecomité «Stop de oorlog tegen het Koerdische volk». Dat comité vraagt meer bepaald de stopzetting van de wapenhandel met Turkije, het opzeggen van de politieakkoorden met Turkije, concrete initiatieven voor vredesonderhandelingen, een correcte juridische behandeling van de heer Öcalan en bemiddeling voor internationale monitoring bij de komende verkiezingen in Turkije.

Ik hoop echt dat de eenvoudige motie niet wordt aangenomen, zodat een debat over de gemotiveerde motie mogelijk wordt.

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Anciaux voor een stemverklaring.

De heer Anciaux (VU). — Mijnheer de voorzitter, de jongste maanden werd geen motie meer ingediend naar aanleiding van een vraag om uitleg. De oppositiepartijen hebben alleszins geen misbruik gemaakt van deze procedure. Alleen wanneer het echt belangrijk is dat de Senaat zich ten gronde uitsprekt over een

aangelegenheid, is de motie een nuttig instrument. De geamendeerde motie van de heer Loones is geen kaakslag voor de regering. De gewone motie is daarentegen wel een kaakslag voor de Koerden, want «we gaan over tot de orde van de dag», alsof er geen vuiltje aan de lucht is. Dat is grof, zelfs cynisch, vooral als we weten dat zowel in binnen- als buitenland rond de Koerden zoveel te doen is geweest.

Ik hoop dat de gemotiveerde motie van de heer Loones die zeker niet tegen de Belgische regering is gericht, wordt aangenomen.

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Boutmans voor een stemverklaring.

De heer Boutmans (Agalev). — Mijnheer de voorzitter, ik herinner de Senaat eraan dat de Agalev-fractie steeds tegen gewone moties stemt, omdat het niet opgaat om het inhoudelijk debat te ontwijken door een motie in te dienen die vis noch vlees is. Onze tegenstem zegt dus absoluut niets over wat we over de motie zelf denken.

De heer Loones (VU). — Mijnheer de voorzitter, ik vraag de naamstemming.

De voorzitter. — Wordt deze vraag gesteund? (*Meer dan vier leden staan op.*)

Aangezien de naamstemming reglementair is gevraagd, zal ertoe worden overgegaan.

— Er wordt tot naamstemming overgegaan.

Il est procédé au vote nominatif.

58 leden zijn aanwezig.

58 membres sont présents.

35 stemmen ja.

35 votent oui.

21 stemmen neen.

21 votent non.

2 onthouden zich.

2 s'abstiennent.

Derhalve is de gewone motie aangenomen.

En conséquence, la motion pure et simple est adoptée.

Ja hebben gestemd :

Ont voté oui :

MM. Bourgeois, Busquin, Caluwé, Mme Cantillon, MM. Chantraine, G. Charlier, Ph. Charlier, Mmes de Bethune, Delcourt-Pêtre, MM. Delcroix, D'Hooghe, Erdman, Happart, Hotyat, Istasse, Mme Jeanmoye, MM. Lallemand, Mahoux, Mmes Merchiers, Milquet, MM. Moens, Olivier, Pinoie, Poty, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Mme Thijs, MM. Tobback, Urbain, Vandenberghe, Mme Van der Wildt, MM. Van Wallendael, Weyts et Mme Willame-Boonen.

Neen hebben gestemd :

Ont voté non :

MM. Anciaux, Boutmans, Buelens, Ceder, Coene, Mme Cornet d'Elzius, M. Daras, Mme Dardenne, MM. De Decker, Desmedt, Foret, Jonckheer, Mme Leduc, M. Loones, Mmes Mayence-Goossens, Nelis-Van Liedekerke, MM. Raes, Vandembroeke, Van Hauthem, Vergote et Verreycken.

Onthouden hebben zich :

Se sont abstenus :

MM. Goris et Hostekint.

Ik verzoek de leden die zich hebben onthouden, de reden van hun onthouding mede te delen.

Les membres qui se sont abstenus sont priés de faire connaître les motifs de leur abstention.

Het woord is aan de heer Hostekint.

De heer Hostekint (SP). — Mijnheer de voorzitter, ik heb al een paar maal door middel van open en persoonlijke brieven mijn steun aan het Koerdische volk betuigd. Sinds jaren worden de rechten van dit volk op een zeer grove manier door de Turkse regering met voeten getreden. Ik ben het dan ook volledig eens met de tekst van de gemotiveerde motie. Als lid van de meerderheid moet ik echter solidair zijn met de regering en kan ik niet meestemmen met de oppositie.

De voorzitter. — Het woord is aan de heer Goris.

De heer Goris (VLD). — Zoals al gezegd heb ik een stemafpraak met de heer Santkin.

PROPOSITION DE LOI SPÉCIALE MODIFIANT LA LOI SPÉCIALE DU 8 AOÛT 1980 DE RÉFORMES INSTITUTIONNELLES

Vote

VOORSTEL VAN BIJZONDERE WET TOT WIJZIGING VAN DE BIJZONDERE WET VAN 8 AUGUSTUS 1980 TOT HERVORMING DER INSTELLINGEN

Stemming

M. le président. — Nous devons nous prononcer enfin, par un vote à la majorité requise par l'article 4, dernier alinéa, de la Constitution sur l'ensemble de la proposition de loi spéciale modifiant la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles.

We moeten ons nu uitspreken, met de meerderheid vereist door artikel 4, laatste lid, van de Grondwet over het geheel van het voorstel van bijzondere wet tot wijziging van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

Le vote commence.

De stemming begint.

— Il est procédé au vote nominatif.

Er wordt tot naamstemming overgegaan.

22 membres du groupe linguistique français sont présents.

22 leden van de Franse taalgroep zijn aanwezig.

19 votent oui.

19 stemmen ja.

3 s'abstiennent.

3 onthouden zich.

Le quorum des présences et la majorité simple sont atteints.

Het quorum en de gewone meerderheid zijn bereikt.

Ont voté oui :

Ja hebben gestemd :

MM. Busquin, G. Charlier, Ph. Charlier, Mme Cornet d'Elzius, M. De Decker, Mme Delcourt-Pêtre, MM. Desmedt, Foret, Happart, Hotyat, Istasse, Mme Jeanmoye, MM. Lallemand, Mahoux, Mmes Mayence-Goossens, Milquet, MM. Poty, Urbain et Mme Willame-Boonen.

Se sont abstenus :

Onthouden hebben zich :

M. Daras, Mme Dardenne et M. Jonckheer.

35 leden van de Nederlandse taalgroep zijn aanwezig.

35 membres du groupe linguistique néerlandais sont présents.

29 stemmen ja.

29 votent oui.

5 stemmen neen.

5 votent oui.

1 onthoudt zich.

1 s'abstient.

Het quorum en de gewone meerderheid zijn bereikt.

Le quorum des présences et la majorité simple sont atteints.

Ja hebben gestemd :

Ont voté oui :

MM. Anciaux, Bourgeois, Caluwé, Mme Cantillon, M. Coene, Mme de Bethune, MM. Delcroix, D'Hooghe, Erdman, Goris, Hostekint, Mme Leduc, M. Loones, Mme Merchiers, M. Moens, Mme Nelis-Van Liedekerke, MM. Olivier, Pinoie, Mme Sémer, MM. Staes, Swaelen, Mme Thijs, MM. Tobbyack, Vandenberghe, Vandembroeke, Mme Van der Wildt, MM. Van Wallendael, Vergote et Weys.

Neen hebben gestemd :

Ont voté non :

MM. Buelens, Ceder, Raes, Van Hauthem et Verreycken.

Onthouden heeft zich :

S'est abstenu :

M. Boutmans.

M. Chantraine a voté oui.

De heer Chantraine heeft ja gestemd.

Au total, 49 membres du Sénat ont voté oui; 5 membres ont voté non; 4 membres se sont abstenus.

In totaal hebben 49 leden van de Senaat ja gestemd; 5 hebben neen gestemd; 4 hebben zich onthouden.

La majorité des deux tiers est donc atteinte.

De tweederde meerderheid is dus bereikt.

En conséquence, la proposition de loi spéciale est adoptée et sera transmise à la Chambre des représentants.

Derhalve is het voorstel van bijzondere wet aangenomen en zal aan de Kamer van volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

PROPOSITIONS DE LOI

Prise en considération

Communication de M. le président

WETSVOORSTELLEN

Inoverwegingneming

Mededeling van de voorzitter

M. le président. — Aucune observation n'ayant été formulée quant à la prise en considération des propositions de loi dont il a été question au début de la séance, puis-je considérer qu'elles sont envoyées aux diverses commissions compétentes? (*Assentiment.*)

Ces propositions de loi sont donc prises en considération et envoyées aux commissions indiquées.

La liste des propositions de loi, avec indication des commissions auxquelles elles sont envoyées, paraîtra en annexe aux *Annales parlementaires* de la présente séance.

Er werden geen opmerkingen gemaakt betreffende de inoverwegingneming van de wetsvoorstellen waarvan sprake bij het begin van onze vergadering. Ik veronderstel dus dat de Senaat het eens is met de voorstellen van het Bureau. (*Instemming.*)

Dan zijn de wetsvoorstellen in overweging genomen en naar de aangeduide commissies verzonden.

De lijst van die wetsvoorstellen, met opgave van de commissies waarnaar ze zijn verzonden, verschijnt als bijlage bij de *Parlementaire Handelingen* van vandaag.

Mesdames, messieurs, l'ordre du jour de la présente séance est ainsi épuisé.

De agenda van deze vergadering is afgewerkt.

Le Sénat se réunira à nouveau ce jour, à 17 heures, et le mardi 16 mars 1999, à 14 heures.

De Senaat vergadert opnieuw vandaag, om 17 uur, en dinsdag 16 maart 1999, om 14 uur.

La séance est levée.

De vergadering is gesloten.

(*La séance est levée à 16 h 30.*)

(*De vergadering wordt gesloten om 16.30 uur.*)

ANNEXE — BIJLAGE

Prise en considération — Inoverwegingneming

Liste des propositions de loi prises en considération :

Article 81

1° Proposition de loi relative à la remise en état des sites ayant fait l'objet de travaux d'intérêt public (de M. Happart).

— Envoi à la commission des Finances et des Affaires économiques.

2° Proposition de loi relative aux problèmes de fin de la vie et à la situation du patient incurable (de MM. Lallemand, Erdman et consorts).

— Envoi aux commissions réunies de la Justice et des Affaires sociales.

Lijst van de in overweging genomen wetsvoorstellen :

Artikel 81

1° Wetsvoorstel houdende verplichting om de terreinen waarop werken van openbaar nut zijn uitgevoerd in hun oorspronkelijke staat te herstellen (van de heer Happart).

— Verzending naar de commissie voor de Financiën en de Economische Aangelegenheden.

2° Wetsvoorstel betreffende de problemen rond het levens-einde en de toestand van ongeneeslijk zieke patiënten (van de heren Lallemand, Erdman c.s.).

— Verzending naar de verenigde commissies voor de Justitie en voor de Sociale Aangelegenheden.